

Bible. N. J. Gaelic
TIOMNADH NUADH

10714

AR

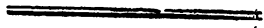

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTH

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

EDINBURGH:

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

INSTITUTED IN THE YEAR 1804.

*From the last Edition of the Society in Scotland for propagating
Christian Knowledge.*

1813.

ADVERTISEMENT

To the Edition of 1796.

IN the year 1767, the Society for propagating Christian Knowledge published the first edition of the following translation of the New Testament, into the Gaelic language. In the opinion of good judges, the work was executed in the most faithful manner, and it has been well received in every part of the Highlands. The author, however, was himself sensible that it was susceptible of improvement, and in an interleaved copy marked with his own hand several corrections, which in the present edition have been carefully made. With a view to its further improvement, the translation has lately, in whole or in part, been revised by gentlemen in different parts of the Highlands, who were every way qualified for that important task, and have freely communicated their remarks to the editor. He has ventured, however, to make no alterations, but such as, on a critical examination, appeared necessary and important, and such as the author himself, had he been in life, would have probably approved of.

In the original, some words not unfrequently occur, which may be differently interpreted. In such cases, that signification which was judged the most proper has been always adopted. The other meanings have, however, been in many instances given at the bottom of the page.

ms. cat. 23 Thos. 15 C 71

ms. cat. 5-11-91. 5716

GENERAL RULES

FOR READING THE

GAELIC LANGUAGE.

OF THE LETTERS.

In the Gaelic language there are eighteen letters, viz. *a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u*; which are divided into vowels and consonants.

OF THE VOWELS.

There are five vowels, *a, e, i, o, u*.

A is sounded as in the English words *hall, halt*; but before *dh* and *gh* it has often the sound of the diphthong *ao*, as in *lagh, law, magh, a field*.

E represents two different sounds: 1st, That of the Greek epsilon, or of *ea* in the English word *bear*; as in *ré, the moon, an dé, yesterday*; 2dly, That of *a* in *care*; as in *e* or *se* *he, ré* during the time of.

I is sounded like *ee* in English; *O*, as in the words *bone, morn, lot*; and *H* like *oo* in *moon, foot*.

The vowels are divided into BROAD and SMALL. *A, o, u*, are called broad vowels; and *e, i*, small.

In a word of two or more syllables, if the former ends with a broad vowel, the next syllable must begin with a broad vowel; if with a small vowel, with a small. Accordingly, it is reckoned false orthography to write *deanibh do ye*, and not *deanabh*, though the last *a* is never sounded. But in compound words this rule may often be properly dispensed with.

All the vowels are sometimes long, sometimes short. When long, they are generally marked with accents.

In all the syllables of Polysyllables, except the first, the vowels have a short and obscure sound, as in the English words *sun, bird, mother*; and the broad, and sometimes the small, are used for one another.

OF THE DIPHTHONGS.

There are thirteen diphthongs, viz. *ae, ai, ao, ea, ei, eo, em, ia, io, iu, oi, ua, ui*; which are either PROPER or IMPROPER.

ao and *ea* are improper diphthongs, representing simple sounds; the former of which is perhaps peculiar to this language, and only attainable by the ear: The latter is like that of the Greek epsilon, or the Latin *æ*.

All the other diphthongs are proper; the sound of each of the vowels that enters into their composition being more or less heard. In *ae, ai, ei, oi, io, ia, ua, and ui*, the last vowel, and in *ea, eo, and iu*, the first vowel is but faintly sounded.

The diphthongs *eu, ia, and ua*, are always long. The other diphthongs are sometimes long, sometimes short.

OF THE TRIPHTHONGS.

There are five triphthongs, viz. *aoi, ooi, iai, iui, uai*. They are pronounced like the diphthongs *ao, eo, ia, iu, and ua*, with the addition of a short *i*. They are all long, and never occur but in monosyllables, or the first syllables of polysyllables.

OF THE CONSONANTS.

There are thirteen consonants, viz. *b, c, d, f, g, h, l, m, n, p, r, s, t*; which are divided into MUTABLE and IMMUTABLE.

The mutable are such as, by having an *h* subjoined to them, either alter or lose their usual sound, viz. *b, c, d, f, g, m, p, s, t*.

The immutable consonants are such as are never aspirated, or have an *h* subjoined to them, viz. *l, n, r*.

After a short vowel or diphthong, the consonants are generally pronounced as when written double in English. Thus, *cos* a foot, *aran* bread, are to be pronounced as if written *cosc, arran*.

A consonant standing alone is sounded as if it were the initial letter of the following word, if it begins with a vowel, or as the final letter of the preceding word, if it ends with a vowel; as *an t-anam* the soul, *le d' chridhe* with thy heart, to be pronounced *an tanam, led chridhe*.

Bh and *mh* have the sound of *v* in English. Thus *a bhean* his wife, *a mhàthair* his mother, are to be read as if written *a vean, a vathair*. *Mh* in the middle and end of polysyllables is often either silent, or stands for a gentle aspiration.

C is always sounded as the Greek *κ*, or *k* in English. Thus, *car* a turn, *ceann* a head, are to be pronounced *kar, keann*. *Ch* has the sound of the Greek *χ*; or of *gh* in *lough*, as the Irish pronounce it.

Dh and *gh*, in the beginning of words, are commonly sounded like the English consonant *y* in *you, your*. Thus, *dha* to him, *a ghaol* his love, are to be pronounced as if written *ya, a yaol*. In the middle, or end of words, they are often silent, or have the sound of a faint aspiration.

Fh is silent; as *fheara* O men, *gun fhios* without notice, to be read *'eara, gun 'ios*; but *fhuair* he found, is to be read as *huair*, the *f* only being quiescent.

G is always sounded as in the English words *get, good*.

PH has the sound of *f*: as in *phill é* he returned, to be pronounced *fill e*.

S before or after a broad vowel in the same syllable, is sounded as in English. But, when immediately before or after a small vowel, it has the sound of *sh*. It has the same sound in *so* this, *sud* yonder, to be pronounced *sho, shud*. *S* in the beginning of words, when preceded by the article, with a *t* intervening, is silent: Thus, *an t-sùil* the eye is to be pronounced as if written *an tùil*. *S* has the same sound as in English in *is, is, is* or *as* and.

Sh and *th* in the beginning of words have the sound of *h* alone. Thus, *a' bhean shona* the happy woman, *a' chainnt thlà* the smooth speech, are to be pronounced *a vean hona, a chainnt hla*. *Th* after a long vowel, diphthong, or triphthong, is nearly silent; but, after a short vowel or diphthong, it has the force of a rapid aspiration, as in *crith* shaking, *ruith* or *ruidh* running.

The immutable consonants, *l, n, r*, when initials of words not connected with others in a sentence, have a soft double sound, to be learned only by the

ear. But wherever the order of construction requires that the mutable consonants should be aspirated, the immutable lose their double sound, and are pronounced nearly as in English. Thus, the initial letters of the adjectives *mòr* great, and *luath* swift, when joined with feminine substantives in the nominative singular, must be sounded like *v* and *l* in English; as *beinn mhòr* (*vòr*) a great mountain, *cos luath* a swift foot. But with masculine substantives they retain their primitive sound, as *fear mòr* a great man, *cù luath* (*lluath*) a swift dog.

When the consonants *l*, *n*, *r*, have their double sound in the middle or end of words, they are written double, as in *gall* a foreigner, *fearr* better.

Leabhraichean an Tiomnaidh Nuaidh.

S oisgeul Mhata, Anns am		2	Litir Pholl Chum Nan	
Bheil.....	28	Cair.	Tsalonianach.....	3
Soisgeul Mharcuis.....	16	—	1 Timoteuis.....	6
Soisgeul Lucais.....	24	—	2 Timoteuis.....	4
Soisgeul Eoin.....	21	—	Tituis.....	3
Gnìomhara Nan Abstol.....	28	—	Philemoin.....	1
Litir Phoil Chum Nan			Eabhuidheach.....	15
Romhanach.....	16	—	Litir Sheumais.....	5
1 Corintianach.....	16	—	Litir 1 Pheadair.....	5
2 Corintianach.....	13	—	Litir 2 Pheadair.....	3
Galatianach.....	6	—	Litir 1 Eoin.....	5
Ephesianach.....	6	—	Litir 2 Eoin.....	1
Philipianach.....	4	—	Litir 3 Eoin.....	1
Colosianach.....	4	—	Litir Iudais.....	1
1 Tsalonianach.....	5	—	Taiseanadh Eoin.....	22

An SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

C A I B. I.

1 *Sinnsearachd, 18 Gineamhuin, 21 breith, 23 agus mineachadh ainm Chrìosd.*

LEABHAR ginealach Iosa Chrìosd, mhic Dhaibhi, mhic Abraham.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhi an rìgh, agus ghin Daibhi an rìgh Solomon o'n mhnaoi a bha aig Uzias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Ahas, agus ghin Ahas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goircear Chrìosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealach o Abraham gu Daibhi, is ceithir ginealach deug iad; agus o Dhaibhi gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealach deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Chrìosd, ceithir ginealach deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Chrìosd: oir an déigh do cheangal pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sampuill a dheanamh dh'i, bu mhiann leis a cur uaith os Iosal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nithese dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna e fein da am brúadar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail ad'ionnsuidh: oir an ní a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa dh'ainm air; oir saoraidh se a phobull fein o'm peacaidh.

22 (Agus rinneadh so uile, chum

gu coimhliontadh an nì a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel a dh'ainm air, a ionann sin r'a radh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mo'sgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr ainneal air Tighearn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :

25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic; agus thug e Iosa dh'ainm air.

C A I B. II.

1 Thug na Druidhean urram do Chrìost; 14 Theich Ioseph leis do'n Eipht, 16 agus mharbh Herod na leanabana.

A GUS an uair a rugadh Iosa am Betlehem Iudea, an laithibh Heroid an rìgh, feuch, thainig druidhean b' o'n àrd an ear gu Hierusalem,

2 Ag radh, C'ait am bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith? oir chunnaic sinn a reult san àrd an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh^c dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh sin, bha e fuidh thrioblaid^d, agus Hierusalem uile maille ria.

4 Agus air cruinneachadh nan 'ard shagart uile dha, agus seriobhuichean a' phobuill, dh' fheoraich e dhuibh c'ait an robh Crìod gu bhì air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Am Betlehem Iudea: oir mar so seriobhadh leis an fhàidh;

6 Agus thusa Bbetlehem an tìr Iuda, cha tu idir is lugha am measg phrionnsadh^e Iuda: oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo phobuill Israel.

7 An sin air do Herod na druidhean a ghairm os losal d'a ionnsuidh, gheur-fhìogruich e dhuibh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarruibh gu dìchiollach an naoidhean, agus an déigh fhaotainn^f dhuibh, inn-

sibh dhomhsa e, chum gu rachamsa fein, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad; agus feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thainig i agus gu'n do stad i os cionn an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-soibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean am fochar^g a mhàthar Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; ò, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o Dhia am bruedar, gun iad a phàrlinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich fein air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh ainneal an Tighearna do Ioseph ann am bruedar, ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eipht, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarruidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'èirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhe, agus dh'imich e do'n Eipht.

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, A mach as an Eipht ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean faneid air^h, las e le feirg ro mhòr, agus chuir e luchd-mìlaidh waith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aos dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-ainneal a dh'fhoghuim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhredd le Ieremias am fàidh, ag radh;

18 Chualas guth an Rama, caoi, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel

b daoine glìc. c onoir. d air a bhuaireadh. e cheannard. f shaghail.
g maille ri. h gu'n do mheall na druidhean e.

a' caoinneach a cloinne, agus cha b' àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad beo.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna am brudair do Ioseph san Eiph-it,

20 Ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuir an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh' éirich esan, agus ghabh e an leamabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thainig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e Archelaus a bhi 'na rìgh an tìr Iudea an ionad Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o Dhia am brudair, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thainig e agus ghabh e còmhnuidh am baile d'an goirear Nasaret, a chura gu còimhliontadh an nì a thubhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasardha dheth.

C A I B. III.

1 Teagas agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste; 18 leis an do bhaisteadh Iosa Crìosd.

AGUS anns na laithibh sin thainig Eoin Baiste, a' searmonach am fàsach Iudca,

2 Agus ag radh, Gabhaibh aithreachas: oir a ta riogachd nèimhe am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag radh, Guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluchibh slighe an Tighearna, deanuibh a cheumanna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmbhal, agus crìos leathair aige timchioll a leasraidh; agus is e bu bhìadh dha locuist agus mil fhìadhaich.

5 Chaidh Hierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudca uile, agus luchd aiteachaidh na dùcha timchioll Iordain uile,

6 Agus bhaisteadh iad leissan ann an Iordan, ag aithneil am peacana.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus, do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidhsan, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimbe, cò a thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheing a ta rìl teachd?

8 Air an sobhar sin thugaibh a mach toradh ionchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a radh annaibh fein, A ta Abraham 'na e-thair againn: oir a ta mi 'g radh rìbh, gur comasach Dia air clann a thogaill suas a-dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freamh nan crann: air an sobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear ean teine e.

11 Gu deimhin staimse 'gar baisteadh le h-uisge chum aithreachais; ach an ti a thig a'na' dhéigh, is cumhachdaich e na sin, agus cha'n fhu mise a bhàrgan ionchar: baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine:

12 Aig an t-èil a ghuit 'na laimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'àrlar bualaibh, agus cruinnichidh e a' chruinneachd d'a thaisg-thigh; ach teigidh e ann mòll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thainig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag radh, A ta feum agamsa bhì air mo bhaisteadh leatsa, agus 'am bheil thusa a' teachd do m' ionnsuidhse?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chàis a bhì mar so a nis: oir mar so is ionchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uisge; agus feuch, dh'fhosgadh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling' mar choluman, agus a' teachd airsan:

17 Agus feuch, guth o nèamh, ag

radh, Is e so mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

C A I B. IV.

1 *Bhuair an diabhol Crìosd an dèis fad throsaidh. 17 An déigh do Iosà buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh.*

AN sin thredruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhol.

2 Agus an uair a thoisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na cloch-sibh so a bhí 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Ata e scriobhta, Cha'n ann le h-aran ambàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhol e do'n bhaile naomha, agus chuir e air binn-ein an teampull e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu fein sìos: oir a ta e scriobhta, gu, toir e àithne d'a singlibh ad' thimchioll, agus fogaidh iad suas thu 'nan lamhaibh, chum, as nach buall, thu uair air bìth do, chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a ris, Ata e scriobhta, Cha bhuair^m thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhol e a ris chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir:

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma's e air tuiseam dhuit sìos gu'n dean thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain: oir ata e scriobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar nì thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhol e; agus feuch, thainig aingil agus fhrith-eil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n

do chuireadh Eoin an Iaimh, dh'irniche e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thainig e agus rinn e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta chois na fairgè, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim:

14 A chum gu'n coimhliontadh an nì a thubhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Jordanⁿ, Galile nan Cinneach:

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr; agus a ta solus air éirigh do na daoineibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmoin a dheanamh, agus a radh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rìoghachd nèimhe an fògus.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lin san fhaige: (oir b'iasgairan iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaihb mise, agus nì mi iasgairan air daoineibh dhìbh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lìon: agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'irnich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slawuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliu feadh Shìria uile: agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreacadh le galaruibh, agus iomadh gnè phiantuibh, agus iadsan aig an robh deamhain anna, a-

^m dearbh. ⁿ ri taobh Iordain.

agus air an robh an tuiteamach^o, agus luchd pairilise^p; agus shlànuich e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Hierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaidh a ta do'n taobh thall do Jordan.

C A I B. V.

Searmìn Chrìst air a' bhèta, anns am bheil na h-òchd beannachdan, agus mìneachadh an Lagha.

AGUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn: agus air suidhe dha, thainig a dheisciobuil d'a ionnuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagais e iad, ag radh,

3 *Is beannuicht' iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rioghachd nèimhe.*

4 *Is beannuicht' iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.*

5 *Is beannuichte na daoine macanta^r, oir seallhuichidh iad an talamh mar oighreachd.*

6 *Is beannuicht' an dream air am bheil ocras agus tart na còrach^s: oir sàsuichear iad.*

7 *Is beannuichte na daoine tràcair-each: oir gheibh iad tràcair.*

8 *Is beannuichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir chi iad Dia.*

9 *Is beannuichte luchd dheanamh na sìth: oir goirear clann Dé dhiubh.*

10 *Is beannuicht' an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leo-san rioghachd nèimhe.*

11 *Is beannuichte bhithreas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu brusgach air mo sgàthas.*

12 *Deannuibh gairdeachas, agus bìthidh ro shubhach: oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.*

13 *Is sibhse salann na talmhainn:*

gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilg-eachd mach, agus a shaltairt fa chosaidh dhaoine.

14 *Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidh-eachadh air sìabh fhalach.*

15 *Agus cha las daoine coinneal, chum as gu'n cuir iad i fuidh shoith-each, ach ann an ceinneis, agus ni i solus do na'm bheil a stigh.*

16 *Gu ma h-ann mar sin a dhealruicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deudh oirbe, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.*

17 *Na measaidh gu'n d'thainig mise a sgoileadh an lagha no nam fàidh; ni h-ann^s a sgoileadh a thainig mi, ach a choimhionadh.*

18 *Oir a deirim^u ribh gu firinneach, Gus an dtheid^v nèamh agus talamh thairis, cha dtheid son lide^b no son phunc do'n lagh thairis, gus an ceimhionar gach son mi.*

19 *Air an aobhar sin ge b'e neach a sgoilleas son do na h-aitheantaidh so a's lugha, agus a theagaisgeas dach^{ne} mar sin, goirear an duine is lagha dheth ann an rioghachd nèimhe: ach ge air bith neach a ni, agus a theagaisgeas iad, goirear duine mòr dheth ann an rioghachd nèimhe.*

20 *Oir a deirim ribh, Mur toir bhur fireantachdas barrachd air fireantachd nan scrìobhuiche agus nana Phairisach, nach tithaid sibh air chor air bith a steach do rioghachd nèimhe.*

21 *Chuals sibh, gu'n dubhradh ris na sìansiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh, bìthidh se an cuanart a' bhreitheanais.*

22 *Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach aig an bi feang r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cuanart a' bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cuanart na combairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cuanart teime ifrinn.*

^o tinneas na gealaich. ^p crith-ghalair. ^r ciuin, ceannaich. ^s a' chear-tais, na fireantachd. ^t cha'n ann. ^u ta mi 'g radh, theiream. ^v an t-ìid. ^b aon iota.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas^c chum na h-aithe, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhrathair a'd aghaidh;

24 Fag do thabhartas an sin an làthair na h-aithe, agus imich, agus dean réite air tús ri d' bhrathair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlacadh.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; air eagal gu'n toir an t-eas-caraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosun thu.

26 A deirim riut gu firinneach nach téid thu mach as sin, gus an loc thu an fheoiring dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris^d na sinnsiribh, Na dean adhaltran-nas.

28 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'ambhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spion a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu agriosar son do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do lamh dheas vilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgrìosar a'ow do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus thubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh e litir dhealaich dh'i.

32 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean phòsda fein, ach a mhàin air son strìo-pachais, gu bheil e toirt oirre adhal-trannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltran-nas.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimh-lion do mhionna do'n Tighearna.

34 Ach a deirimse ribh, Na tug-

aibh mionnan idir: na tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-chaitheir Dhé e.

35 Na tugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e: na tugaibh air Hierusalem, oir is e baile an rìgh mhoir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhoiltean a dheanamh geal no dùbh.

37 Ach gu ma h-e a's comhradh dhuibh, 'Seadh, 'seadh. Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios 'os cionn so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiac-la.

39 Ach a deirimse ribh, Na cuiribh an aghaidh an uile: ach ge b'e neach a bhuailas tu air do ghial deas, tionn-daidh chuige an gial eile mar an ceud-na.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhui dìot, leig leis t'fhalluing mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dhaindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort, agus uaithean le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhachidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' naimh-aid.

44 Ach a deirimse ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhidh, beannaichibh an droing a mballaich-eas sibh, deanaibh maith do na daoibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta bann-tuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ar geur-leanmhuinn:

45 A chum gu'm bi sibh 'n ar cloinn aig, bhur n-Athair a ta air nèamh, oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin fein éirigh air na droch dhaoir-ibh, agus air na deadh dhaoiribh, agus a' cur uisge air na fireanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cis-mhaoir a' deanamh an nì ceudna?

^c thiodhlacadh. ^d leis.

47 Agus ma dhuireas sibh fàilte air bhur bràithribh fein a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar chùch? nach 'eil na cis-mhaoir fein a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibhse coimhlionta^e mar a ta bhur n-Athair a ta air n'eamh coimhlionta.

C A I B. VI.

Leantuinn na searmpin air a' bheinn, anns am bheil Crìosd a' labhairt mu dhéirc, 3 mu ùrnuigh, 14 mu mhaitheanas d'ar bràithribh, &c.

THUGAIBH an aire nach tòir^f sibh bhur déirc an fianuis dhaoinne, chum gu 'm faicear leo sibh: no cha 'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air n'eamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na tòir fa'near galltomp a shéideadh romhad, mar a ni na ceal-gairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum as gu faigh iad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach a deirimse ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déire, na biodh fios sig do laimh chli ciod a ta do lamh dheas a' deanamh:

4 Chum gu 'm bi do dhéirc am folach: agus bheir t' Athair a chi am folach, duais dhuitse os aird.

5 Agus an uair a ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir is ionmhuinn leo ùrnuigh a dheanadh sna sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoinibh iad. Gu deimhin a deirimse ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu ùrnuigh, imich a steach do d' sheomar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean ùrnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach ag deanamh ùrnuigh dhuibh, na gnàthaichibh ath-iarrtais dhiomhain, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu 'n éisdear riu air son lìon-mhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibhse cosmhail riu: oir a ta fios sig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbuidh oirbh, mun iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibhse ùrnuigh air a' mhòd so: Ar n-Athair a ta air n'eamh, Gu n'omh-sichear t'sinm.

10 Thigeadh do rioghachd. Deantar do theil air an talamh, mar a nithear air n'eamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-arann laithell.

12 Agus maith dhuinn ar facha, anabuil mar a mhaitheas sinne d'ar luchd-fach^g.

13 Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc: Oir is leatsa an rioghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair n'eamhaidh dhuibhse mar an ceudna.

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibhse bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trosgadh, na bitheadh gruaime air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail t'aghaidh^h:

18 Chum nach faicear le daoinibh gu bheil tha a' deanamh trosgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh fein ionmhas air an talamh, far an trusailⁱ an leomann^l agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhas dhuibh fein air n'eamh, far nach truail an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e ball am bheil bhur

^e foirfe, dìongmhalta. ^f dean. ^g feichneinibh. ^h t'eudan. ⁱ mill.
^l an reudan, a' mhiol chròn.

n-íomhas, is ann an sin a bhies bhur ericthe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp : uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-òlc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an sobhar sin ma ta an solus a ta annad 'n a dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin?

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thigh-earna : oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile ; no gabhuidh e le neach aca. agus ni e tàir air neach eile. Cha 'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do 'Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh ; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaidh : an e nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach ?

26 Amhaircibh air eunlaich an a-thair : oir cha chuir iad siol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhligh : gidheadh a ta bhur n-A-thair nèamhaidhse 'g am beathachadh, an e nach fearr sibhse gu mòr na iadsan ?

27 Agus cia agaibh le mòr chùram a dh'fheudas aon lamh-òhoille^m a chur r'a airde fein ?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh ? fòghlumaibh cionnus a ta na lìghean a' fàs sa' mhachair ; cha saothraich iad, agus cha slomh iad.

29 Gidheadh a deirimse ribh, Nach robh Solamh fein 'n a uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh se.

30 Air an sobhar sin, ma ta Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na machaire, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmbuinn, an e nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag croidirh ?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn ? no ciod a dh'òlas sinn ? no ciod a chuireas sinn umainn ?

32 (Oir iad so uile iarraidh na

Cinnich) oir a ta fios aig bhur n-A-thair nèamhaidh gu bheil feum a-gaibhse air na nithibh so uile.

33 Ach iarraidh air t'òs rioghachd Dhé, agus fhreantachdsan, agus cuir-eas na nithe so uile ribh.

34 Uime sin na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an la màireach : oir bithidh a làn do chùram air an la màireach mu thimchioll a nithe fein ; is leòr do'n là 'òlc fein.

C A I B. VII.

Ann an bheil ar Slànùighear a' crìoch-wachadh na searmon air a' bheist, 1 a' crònachadh breth ghrad, 6 a' toirmeag nithe naomha chur an neosluim, &c.

NA tugaibh breth, chum nach toir-eas-breth oirbh :

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh : agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicim an smùirnein^m a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu tabhairt fa'near an t-sail a ta ann do shùil fein ?

4 No cionnus a their thu ri d' bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a sponadh-as do shùil ; agus feuch, an t-sail ann do shùil fein ?

5 A chealgair, buin air t'òs an t-sail as do shùil fein ; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn a sùil do bhràthar.

6 Na tabhraibh an nì naomha do na madraibh, agus na tilgibh bhur neamhnuide am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus^a air pillinn doibh gu reub iad sibh fein as a chéile.

7 Iarruibh, agus bheirear dhuibh : sibh^p agus gheibh sibh : buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'farras, glacuidh e : agus ge b'e a shireas, gheibh e : agus do 'n ti a bhuailias an dorus, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaihse, ma's e 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha ?

10 Agus ma's iasg a dh'farras e, an tabhair e nathair dha ?

^m bhann-lamh. ⁿ caimein. ^o no. ^p lorgaichibh.

11 Air an sobhar sin ma's aithne dhuibhse a ta olc, tiodhlacan maithse a thabhairt do bhuir cloinn, nach mò na sin a bheir bhuir n-Athair a ta air nàrn nìthe maithse dhoibhsan a dh'iarraas air iad?

12 Uirne sin gach uilèni bu mhiana leibh daoine a dbeanamh dhuibhse, deanaibhse a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Irichibh a steach air an doras chumbann; oir is farsaing an doras, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum agrìos, agus is lìonmhor iad a ta dol a steach oirre:

14 Ach is^r cumhann an doras, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh fein o na fàidhibh bréige, a thig d'ar n-ionnsuidh ann an ceilaidhibh chaorach, ach a ta o'p leth a stigh 'nam madraibh allta.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionail daoine dearcán-fìona do dhrisibh, no figean do na foghananaibh?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fhead a' chraobh mhaith droch thoradh iomchar, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chraun nach iomchair toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an sobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Ni h-e gach uile neach a their riumsa, A Thighearna, A Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimhe; ach an ti a ni toil m' Atharsa a ta air nàrn.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearna, a Thighearna, nach d'rinn sinn a' t'ainmse fàidheadaireachd? agus a' t'ainmse nach do thilg sinn a mach deamhain? agus a' t'ainmse nach d'rinn sinn iomadh mìorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh mise os aird dhoibh, Cha b'aithne dhomh

riamh sibh: irichibh uam, a luchd deanamh na h-eucorach.

24 Air an sobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathrasa agamsa, agus a ni iad, sambluichidh m' e ri duine glie, a thog a thigh air carraig:

25 Agus thuirling^t an t-uisge, agus thainig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air na tigh sin: agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coinhlion iad, samhluchear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thainig na tuilte, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air an tigh sin: agus thuit e, agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus thairladh^u an uair a chrìochnaich Iosa na briathrasa, gu'n do ghabh am pobull iongantas r'a theagasgan:

29 Oir theagaisg e iad mar neach sig an robh cumhachd^s, agus nì h-ann mar na scriobhuichean.

C A I B. VIII.

1 *Glan Crìosd an lobhar, 5 shlànuich e seirbhiseach a' Chaipin-ceud, 14 màthair-chéile Pheadair, &c.*

AGUS air teachdan agus o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus feuch, thainig lobhar, agus thug e urram dha, ag radh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a lann, agus bhean e ris, ag radh. Is àill leam; bi thusa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taishein thu fein do'n t-sagart, agus beir chuige^b an tiodhlacadh a dh'aithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa steach do Chapernaum, thainig d'a ionnsuidh Caipin-ceud, a' guidhe air,

6 Agus ag radh, A Thighearna, tha m'oglach na luidhe a stigh am

^r do bhrìgh gur. ^s cluanaibh. ^t thainig anuas. ^u thachair.

^a ùghdarras. ^b thuige, d'a ionnsuidh.

pairfis, agus air a phianadh gu h-an-abarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slánuichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n Chaip-tin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n fhu mise thusa a theachd a steach fa m' chleith: ach a mháin abair am focal, agus slánuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise fein a ta fuidh dh'adarras, aig am bheil saighdeara fúm: agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichridh e: agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e: agus ri m'shearbhant, Dean so, agus ní se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuintir a lean e, Gu firinneach a deirim ribh, amn an Israel fein nach d'fhuair mí creidimh co mòr as so.

11 Agus a deirim ribh, gu'n déthig móran o'n áird an ear, agus o'n áird an iar, agus gu'n suidh iad m'áille ri Abraham, agus Isaac, agus Iacob, ann an ríoghachd néimhe;

12 Ach gu'n tilgear 'clann na ríoghachd ann an dorchadas a ta'n leth a muigh: bithidh an sin gul agus-glosgan^c fhialac.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' chaip-tin-ceud, Imich romhad, agus bíodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus slánuicheadh 'òglach air an uair sin fein.

14 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh Fheadair, chunnaic e máthair a mhná 'na luidhe, agus i ann am fiabhrus^d.

15 Agus bhern e r'a laimh, agus dh'fhag am fiabhrus i: agus dh'éirich i, agus rinn i frithpaladh dha^e.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh móran anns an robh deamhain; agus thug e na spioraid a mach le fhocal, agus shlánuich e iad uile a bha fu-slan:

17 A chum gu'n coimhliantadh^f an ní a labhradh le Esaias am fáidh, ag radh, Ghabh esan ar n-anmhuinn-

eachdan air fein, agus dh'iomcháir e ar n-eusláintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluaigh mòr m'a thimchioll, dh'áithn e dol a sin do'n taobh eile.

19 Agus thainig scriobhaiche árdh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanuidh mise thu, ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Ata tuill aig na síonnaich, agus níd aig eunlaith an athair^g; ach cha'n eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheana fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomhsa imeachd air tús agus m'athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis ná mairbh am mairbh fein adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do léing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus feuch, dh'éirich stoirm mhór air an fhairge, ionnus gu'n d'fholaigh na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhúisg iad e, ag radh, A Thighearna, teasaig sinn: a ta sinn cailte.

26 Agus thubhairt e riu, O'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha cuine mhór ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantas, ag radh, Creudh e ghné dhuine so, gu bheil na gaotha fein agus an fhairge d'mhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tir na Gergeseneachⁱ, thach-air dithis do dhaoineibh air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na tuamaibh, agus iad ro gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus feuch, ghlaodh iad, ag radh, Ciod e ar gnothuchne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thainig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha trefúd mòr mhuc am fad uatha, ag ionaltradh.

^c stagardaich. ^d an teasaich. ^e doibh. ^f Air chor as gu'n do-choimhliantadh. ^g aithéir.

^h Ciod. ⁱ Gadareneach.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag radh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus feuch, ruith an treud mhuc uile gu dia naos air òmad corraoh¹, do'n chuan; agus chailleadh sna h-uigibh iad.

33 Agus theich na busehaillean, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithese uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain.

34 Agus feuch, chaidh am hail' uile a mach a choinneachadh Iosa, agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an eiloch-aibhsan.

C A I B. IX.

An dèigh do Chrìost noch air an robh am pairilis a leigheas, 9 A ta se a' gairm Mhata o bhòrd na cise, 10 ag itheadh maille ri cis-mhaoir agus peacach, &c.

AGUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thainig e d'a bhaile fein.

2 Agus feuch, thug iad d'e ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhisneach agad, a mhic, a ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

3 Agus feuch, thubhairt dream àcaidh do na scriobhuichibh anna fein, A ta am fear so a' labhairt toibheim^m.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C'ar son a ta sibh a' smuaineachadh uile ann bhur cridhibh?

5 Oir cia is usadh a radh, A ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit? no a radh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air an talamh, thubhairt e an sin ri fear na pairilis) Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus air éirigh dhasan, chaidh e d'a thigh fein.

8 Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoimibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bèrd na cise, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus air éirigh dhasan, lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thainig mòran chis-mhaoir agus pheacach, agus stuidh iad ris maille ris-san agus r'a dheiscioblaibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheiscioblaibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstire maille ri cis-mhaoisibh agus peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a ta feum air an léigh, ach aig a' mhuinntir a ta euslan.

13 Ach imichibh agus fòghhumaidh cìod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n lobairt: oir cha d'thainig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thainig deisciobull Eoin d'a ionnsuidh, ag radh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trosgadh gu mimic, ach ni 'm bheil do dheisciobuila' a' trosgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu, An fear clann seomair an fhir-nuadh-phòdaⁿ bhi brònach, am feadh a bhitheas an fear-nuadh-phòda 'n am fochair? Ach thig na laithean anns an tiubhrar am fear-nuadh-phòda uatha, agus an sin ni iad trosgadh.

16 Cha chuir duine sam bith uir do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g'a lionadh suas as an eudach, agus nith-eas an reubadh ni's measa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh^o: no briseas na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an

¹ cas. ^m dia-mhaslachaidh. ⁿ fhir-na-bainne. ^o bhuidheilibh.

searragaibh nuadha, agus bithidh iad arson slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nitheise riu, feuch, thainig uachdaran àraidh, agus thug e onoir dha, ag radh, Fhuair mo nighean bàs air ball P : ach thigsa agus cuir do lamh oirre, agus bithidh i beo.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e fein agus a dheisciobuil e.

20 (Agus feuch, thainig bean, air an robh d'òrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri lomall 'eudaich.

21 Oir thubhairt i innte fein, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa m'an cuairt, chunnaic se i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh n'hisneach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh an uachdaran, agus a chunnaic e an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhàrdan*.

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nìonag^r marbh, ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air lamh oirre, agus dh'éirich an nìonag.

26 Agus chaidh ionradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as sin, lean dithis dhall e, ag éigh-each, agus ag radh, A Mhic Dhaibhi, dean tròcair oirne.

28 Agus an uair a thainig e steach do'n tigh, thainig na doill d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, Ata, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag radh, Biodh e dhuibh a réir bhuir creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad^s, ag radh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so :

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

33 Agus an dèigh do'n deamhan a bhì air a thilgeadh e mach, labhair am balbhan: agus ghabh 'an sflaigh iongantas, ag radh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Trid phrionnsaidh nan deamhan a ta se a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chathraiche agus bhailte^t. a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soigeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannuchadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buachaille^u.

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr an foghara, ach is tearc an luchd oibre.

38 Uime sin guidhibhse air Tighearn an fhogharaidh, luchd oibre òchur a mach chum fhogharaidh fein.

C A I B. X.

1 *Ta Crìosd a' cur a mach a dhà Ab-stol deug, a' toirt cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dheanamh, 5 a' toirt orduigh dhoibh, agus 'g an teagasg, &c.*

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neoghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh gach gnè euslainte, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Ab-stol deug; an ceud *fhear*, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair,

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cis-mhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an comhainm Tadeus,

P a nis ^r cailin. ^s thug Iosa sparradh geur doibh. ^t bhailte mòr agus beag. ^u aodhairc.

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an ti fòs a bhrath e-san^a.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so amach, a' tabhairt aithne dhoibh, ag radh, Na gabhaibh gu sìghe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach a dh'aon bhaile a bhùineas do na Samaraich b:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chailte tìghe Israeil.

7 Agus air imcachd dhuibh, searmonuichibh, ag radh, A ta rioghachd nèimhe am fagus.

8 Leighisibh an droing a ta tinn; glanuibh na lobhair, [duisgibh na mairbh,] tilgibh amach na deamhain: a nasgaidh fhuaire sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh^c;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is fiu am fear oibre a lòn^d)

11 Agus ge b'e air bith cathair no baile d'an dtheid sibh a steach, feòraichibh cia a ta 'na dheadh airidh inn-te; agus fanaibh an sin gus an fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus air dol a steach do thìghe dhuibh, beannuichibh dha.

13 Agus ma's fiu an tìghe sia e, thigeadh bhur slòthchaint air; ach mur fiu e, pillleadh bhur slòthchaint chugaibh féin a rìa.

14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri'r bristhràibh; air dol a mach as an tìghe, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhìbh dualach bhur cos.

15 Gu deimhin a deirim ribh, gur so-ionchair'a bhithneas staid fearainn Shodoim agus Ghomorra an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuireamsa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadradh allta: air an sobbar sin bithibhse glic mar na nathraiche, agus nee-chronail mar na columain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoineibh, oir bheir iad an leimh sibh

do chomhairlibh, agus sgiùrsaibh iad sibh 'nan sionagogaibh.

18 Agus bheirear sibh an làthair uachdaran agus rìgh air mo sgàths, mar fhianuis doibhsan agus do na Cinnich^e.

19 Ach an uair a bheir iad an làmh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh; oir bheirear dhuibh san uair sin feim an ni a labhras sibh.

20 Oir chà sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar féin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair a bhràthair air féin suas chum bàis, agus an t-athair am mac: agus éiridh a' chlann an aghaidh am parantan, agus bheir iad fa' near gu cuirear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'aimese: ach ge b'e bhuanachas gus a' chrìoch, is e so a shlànuichear.

23 Agus an uair a ni iad geur-leannanhuinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin a deirim ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mun dthig Mac an duine.

24 Cha 'n'eil an deisciobul os cionn a mhaighstir, no an seirbhiseach os cionn a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tìghe, nach mò na sin a ghoireas iad e d'a mhuinntir?

26 Uirne sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha 'n'eil ni sam bith fo-laichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'inneas mise dhuibh san dorchadas, bhruibh e san t-solus: agus an ni a chluinneas sibh sa chluais, searmonuichibh e air mullach nan tìghean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach zig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhithneas eagal an Tì sin oirbh, a's urraim an corp agus an t-anam a mhilleadh arson an ifrinn.

^a an ti a thug eon thairis. ^b Samaritans. ^c Sasg. ^d criosaibh. ^e a bhiaidh.
^e 'nan aghaidhsan agus nan Geintileach.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling? agus cha nìt a h-aon diubh air an talamh as eugmhais freasdaì bhur n-Atharsa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur ann uile air an àireamh.

31 Air an aobhar air na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas nise am fianuis dhaoine, aidichidh nise esan mar an ceudna am fianuis n' Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'aidheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise san am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

34 Na measuibh gu'n d' thainig nise a chur sìothchaint air an talamh: da 'n ann a chur sìothchaint a thainig mi, ach a chur claidheimh.

35 Oir thainig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na h-inghin an' aghaidh a màthar, agus bean a' nìe an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theagh-aich fein a bhitheas 'nan naimhdibh lo dhuine.

37 An ti a ghràdhuicheas athair 10 màthair nì's mò na mise, cha'n ìridh orm ef: agus an ti a ghràdh-ticheas mac no nighean os mo chionn-a, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-eusaidh, agus nach lean misc, cha'n 'hiu e mise.

39 An ti a gheibh 'anam, cailidh e e: ach an ti a chailleas 'anam air no shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an ti a ghabhas iumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir tajth mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ìnm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm ìreim, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a h'uisge fuar a mhàin r'a òl dh'aon each do na daoinibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin a deirim ribh, nach cail e air chor sam bitì a dhuais.

C A I B. XI.

1 Ta Eoin a' cur a dheisciobul a dh'ionnsuidh Chrìod. 7 Fianuis mu thimchioll Eoin, &c.

A GUS tharladh, an uair a chfioch-naich Iosa àitheantan a thabh-airt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as sin a theagasg agus a shearmonuchadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìogun gnìomhara Chrìod, chuir e dìthis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bì sùil aguinn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e xiu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithean a ta sibh a' cluaintinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faghall e an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluaintinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannuichte an ti nach faigh oibheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag radh*, Cìod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an ì cuilc air a crathadh le gaoith?

8 Ach cìod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeaduchadh ann an eudach mìr? feuch, a' mhuintir a chaitheas eudach mìr, is ann an tighibh nan rìgh a ta iad.

9 Ach cìod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? An e fàidh? seadh, a deirim ribh, agus nì's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e scriobhta, Feuch, cuireamsa mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ull-uicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin a deirim ribh, 'nam measgsan a rugadh le mnaibh, nach d'èirich neach a's mò na Eoin Baister: gidheadh, an ti sin a's lugha an rìgh-aichd nèimhe, is mò e na esan.

12 Agus o laithibh Eoin Baister

gus a nis, a ta rioghachd naimhe a fulang ainneart, agus luchd na h-ainneart ga glacadh le lamhachas-làidhr.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu ìm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e sig am bheil cluasan ehum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach cia ris a shamhluicheas mibe an ginealach so? Is cosmhuil e e ri cloinn a shuidheas anns a' mbarg-adhb, agus ag éigheach r'an companachaibh.

17 Agus ag radh, Rinn sinne plob-aireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thainig Eoin ni h-ann ag itheadh no 'g òl, agus tha iad ag radh, A ta deamhan aige.

19 Thainig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag radh, Feuch, duine geocach agus pòiteir fiona, caraid chis-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh leis a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibrigh cumhachdacha, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is anaoibhinn duit, a Chorasain; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annuibhse, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luath.

22 Ach a deirim ribh, Gu'm bi staid Thirus agus Shidon ni's so-ìomchair ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staidse.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sios gu h-ìfrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annadas, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e gun a syrios-gus an diugh.

24 Ach a deirim ribh, gur so-ìom-

chair a bhithfeas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Bhaiream buidheachas dhuit, o Athair, a Thighearna naimhe agus na talmhainn, air son gu d'fhoilich thu na nithe so o dhacuibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 A seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoilse.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillsachadh.

28 Thigibh a m'ionnsuidhse, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bbeir mise suaimhneas dhuibh.

29 Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macant agus iriosal an cridhe; agus gheibh sibh fois d'ar n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuingse so-ìomchair, agus a ta m'uallach eutrom.

C A I B. XII.

1 A ta Crìosd a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll brisidh na sabaid, 3 le scriobtuiribh, 11 le reuson, 13 le miorbhuil, &c.

CHÀIDH Iosa san àm sin air là na sabaid troimhⁿ na h-achaibh arbhair, agus bha ocra air a dheisciobuil, agus thòisich iad air dianan arbhair a bhuan, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sabaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhi an uair a bha ocra air fein, agus air a' mhuinntir a bha maille ris,

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis^o, nach robh ceaduichte

ⁿ na margaidh. ⁱ eoinne. ^l fois. ^m ìmhail. ⁿ tre, trid. ^o an t-aran taisbeanta.

dha fein itheadh, no dhòibhsean a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na gairt anns an teampull air laithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neo-chiontach ?

6 Ach a deirimse ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh eiod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha 'n jobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neo-chiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as sin, aghaidh e steach d'an sionagog.

10 Agus feuch, bha duine ann, aig an robh lamh sheargta : agus dh'fheòruich iad dheth, ag radh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air laithibh na sàbaid ? chum gu'm biodh cùis dhùtidh aca dha.

11 Agus thubhairt esan riu, Cia agaibhs' an duine, aig am bi son ehaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e eirre, agus nach tog e nìos i ?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora ? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sla a mach do lamh : agus shia e mach i ; agus bha i air a b-siseag slàn, mar an lamh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheadadh iad e mbilleadh.

15 Ach an uair a thug Iosa so, dh'innich e as sin : agus lean slèigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhòibh chum nach deanadh iad follus e :

17 A chum gu coimhlionadh an t-àl a labhradh le Ezeias am fàidh, ag radh.

18 Feuch, mo sheirbhiseach fein a thagh mi, an' son gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam : cuiridh mi mo Spiorad fein air, agus nochdadh e breitheanas do na Cinneachaibh.

19 Cha dean e stri, agus cha ghlaodh e, ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chumlc bhrùite, agus cha mhùch e an lion as am bì deatach, gusan tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainmnan a bhith-eas muinighin aig na Cinneachaibh.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh : agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad. An e P so Mac Dhaibhi ?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n eil ann fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach trid Bheelsebub prionnsadh nan deamhan.

25 Agus thug Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na b-aghaidh fein, nìs-eas 'na fàseach i : agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh fein, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh feing air an aobhar sin cionnus a sheasas a rioghachd ?

27 Agus ma taimse trid Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, trid cò am bheil bhur clanna 'gan tilgeadh a mach ? Uime sin bithidh iad 'nam breitheanaibh eirbh :

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thainig rioghachd Dhé chugaibhs'.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir ? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, a ta se a'm' aghaidh : agus an ti nach cruinnich leam, agapaidh e.

31 Air an aobhar sin a deirim ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhacnibh : gidheadh cha mhaithear toibheum as aghaidh an Spioraid Naomh do dhacnibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic 'an duine, maithear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naomh, cha maithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal ata ri teachd.

33 An dara cuid deanufbh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanuibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnusa dh'fheadas sibh nithe maith, a labhairt, o ata sibh fein olc? oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maith as a dheadh ionmhas³: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach a deirim ribh, Gu'n tabhair daoine cunntas ann an là a' bhreitheanas air son gach focail dhiombain a labhras iad.

37 Oir is ann as t'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann as t'fhoclaibh a dhitear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichean agus do na Phairisich, ag radh, A mhaigistir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha tiubhrar comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri laithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe nà talmhainn tri laithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebhe sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus d'itidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais, agus feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh banrighinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus d'itidh si e: oir thainig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'èisdeachd gliocais

Sholaimh, agus feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad neoghlan dol a mach a duine, imichidh se troimh ionadaibh tiorra, ag iarraidh fois, agus cha 'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thainig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e fein, agus theid iad a steach agus gabhuidh iad còmhuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's measa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach eigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riu.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis so dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sineadh a laimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean.

50 Oir ge b'e neach a ni toil m' Athars' a ta air nèamh, is e sin fein mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

C A I B. XIII.

3, Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl, 18 air eadar-mhìneachadh.

24 Cosamhlachd a' chogail, 15 an t-sìl-mhustaird, &c.

AIR an là sin fein chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairege,

2 Agus chruinnich sluaigh mòr d'a ionnsuidh, a' chur as air dol a steach do luing dha, gu'n dò shuidh e, agus sheas an sluaigh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh, ag radh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur sìl.

³ a dealth ionmhas a' chridhe.

⁴ parablaidh, comhalaibh.

4 Agus ag tur an t-sìl da, thuit cuid dheth ri taobh an ròid, agus thainig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige: agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do'n ghréin dhothadh e, agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighinn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

9 Ge b'e neach sig am bheil cluasa chum éisdeachd. éisdeadh e.

10 Agus thainig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamtlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh gu'n d'thugadh dhuibhse eòlas a bhi againn air rùn dìomhair rioghachd nèimhe, ach dhoibhsan ni 'm bheil so air a thabhairt.

12 Oir ge b'e neach sig am bheil, dhasan bheirear, agus bitheadh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin atains' a' labhairt riu an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus anntasan a ta fàidheadoireachd Esaias air a coimhlionadh, a ta 'g radh, Le h-éisdeachd cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phòbuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu'm faicadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le 'n cridhe, agus

gu'm biodh iad air an ionpochadh, agus gu'n slànuichians' iad.

16 Ach is beanmàrchte bheir uairean, oir a ta iad a' faicinn; agus bheir cluasa, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir a deirinn sibh gu binnneach, Gu'm b'iomadh fàidh, agus frean leis am bu mhiann na nitheise fhàicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad iad: agus na nitheise chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisidibh air an aobhar 'sin ri cosamhlachd an t-sioladair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rioghachda, agus nach toir e fa'near e⁴, thug an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na cridhe: is e so esan anns an do chuireadh an stol ri taobh an ròid.

20 Ach esan a fhuair siol ann an àitibh creagach⁵, is e so an trachluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha 'n eil freumh aige ann fein, ach fannuidh se rè tamuil: agus an uair a thig triobhad no geurleamhainn air son an fhocail, air ball gheibh e oifbheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh stol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluinntinn an fhocail: agus a ta ro-chùram an t-saoghaile, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bitheadh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh stol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near, neach mar an ceudna ta grùlan toraidh, agus a ta tabhairt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag radh, Is cosmhail rioghachd nèimhe ri duine a chuir stol maith 'na fhearann:

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thainig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruineachd, agus dh'ìmich e romha.

26 Ach an uair a thainig an t-arbhar fàidh dhéis, agus a thug e mach

⁴ nach tuig se e.

⁵ clochach.

a thóradh, dh'fhólaíoch an cogal e foir mar an ceudna.

27 Agus air teachd do shreabhaíoch fhuir-an-tighe thubhairt iad ris, A Thighearna, nach do chuir tuisle síol maith ann a t' fhearann? c'áite ma seadh as an d'Fhuair e an cogal?

28 Thubhairt, esaa riu, Rinn námhaid éigin so. Agus thubhairt na seirbhísich ris, An áill leat uinne sin gu'n teid sinne agus gu'n cruinníoch sinn r'a chéile iad?

29 Ach thubhairt esaa, Cha'n áill; air eagal ag cruinneachadh a' chogail duibh, gu spion sibh an cruineachd maíle ris.

30 Leigibh leo fás arson gus an dtéig an foghara: agus an am an fhogharaidh their mise ris an hochd-buanaidh, Cruinníochibh air eás an cogal, agus reangtibh e 'na chreanglachmanaidh chum a losgaidh: ach cruinníochibh an cruineachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag radh, A ta rioghadh naimhe cosmhúil ri gráinne do shéol mustaird, a ghabh meach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Ní gun amharus a's bigha do gach uile pháirt: gidheadh air fás da, 's e a's mó do na tuislemaidh, agus fásuidh e 'na chram: ionnus gu'n dtéig eundadh an athair, agus gu'n dean iad níd 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu: Is cosmhúil rioghadh naimhe ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh'fhólaíoch i an trí tomhasaibh mine, gus an do ghoirtíochadh an t-íomlan.

34 Na níthe sin uile labhair Iosa ris a' phobull an cosamhlachdaibh, agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu coimhlíontadh an ní a thubhradh leis an fháidh, ag radh, Foeglaídh mí mo bheul an cosamhlachdaibh, cuiridh mí 'n oéill níthe a bha folaicthe o thoiseach an t-saoghail e.

36 An sin chuir Iosa an pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thainig a dheisciobuill d'a

ionnuidh, ag radh, Mích d'fhéadann ocsamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhrongair esaa agus thubhairt e riu, An tu a chuireas an síol maith is e Mac an duine e:

38 'S e 'm fearann an domhan: agus is e an síol maith clann na rioghadh: ach 's e an cogal clann an droch spioraid:

39 'S e an námhaid a chuir iad an diabhol: 's e am foghara deireadh an t-saoghail: agus is iad na buanaicheas na h-áingil.

40 Agus amhuil mar a chruinníochair an cogal, agus a loigear le teine e, is ann mar sin a bhítheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'áingil uaith, agus tionaidh iad as a rioghadh na h-uile níthe a bheir oibheum, agus iadsan a ta deanamh áingidheachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an ámhainn air dearg-lasadh: an sin bíthidh gul agus glosan fhiacl.

43 An sin dealruídh na fireana mar a' ghrian, am an rioghadh an Athar féin. Ge b'e sig am bheall cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

44 A ris, a ta rioghadh naimhe cosmhúil ri ionnhas air fhólach an fearann: ní an déigh fhaotainn, a dh'fhólaíoch duine, agus air sgáth a ghairdeachais air a shon, dh'imíoch e agus réic e na bha aige uile, agus cheannúich e an fearann sin.

45 A ris, is cosmhúil rioghadh naimhe ri ceannúiche áraidh ag iarruidh neamhnuide maíseach:

46 Agus air amas da air son neamhnuid so luacthúoch, dh'imíoch e agus réic e na bha aige, agus cheannúich e i.

47 A ris, a ta rioghadh naimhe cosmhúil ná líon air a thilgeadh san fhuirge, agus a chruinníoch do gach uile sheorta éisg:

48 Agus air dha bhí lán, tharruing na h-iasgairéas e chum na tráighe, agus air súidhe droibh, chruinníoch iad na h-éisg mhaíthe ann an soithíochibh, ach thilg iad na droch éisg amach.

49 Is ann mar sin a bhítheas ann

b thrusaichibh. c ros. d laibhin. e o leagadh bunaithe an domhain. f airmíochd.

an deireadh an t-saoghail : theid na h-aingil a mach, agus dealuichidh iad na droch dhaoine a measg nam fíreanach ;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theintich : an sin bithidh gul agus glosgan fhialac.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile? thubhairt iad ris, Thuig, a Thighearna.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin gach uile scríobhuiche a ta fòghlumta chum rioghachd nàimhe, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadh agus sean.

53 Agus thachair an uair a chríochnuich Iosa na cosamhlachda so, gu'n d'imich e as sin.

54 Agus an uair a thainig e d'a dhùthaich fein, theagaisg e iad 'nan sionagag, ionnus gu'n do ghabh iad iongantais, agus gu'n dubhairt iad, C'ait an d'fhuair ain fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach e so mac an t-saoir? nach e ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile maíre ruinn? c'ait uinne sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich fein, agus 'na thigh fein.

58 Agus cha d'rinn, e mòran do oibrìbh cumhachdach an sin, air son am mi-chreidimh.

C A I B. XIV.

1 *Barail Herod nu thimchioll Chrìosd, 3 C'ar son a chaidh an ceann a bhuntainn a dh'Eoin Baiste. 13 Chaidh Iosa gu ionad fàsail, 15 far an do bheathuich e cùig mìle fear le cùig aranaibh, agus dà iasg, &c.*

FA'N àm sin chual Herod an Te-tràch cliu Iosa,

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste, dh'éirich e o na marbhuibh, is uime sin a ta feartan air an 'oibreachadh leis.

3 Oir air glacadh Eoin do Herod,

cheangail se e, agus thilg e am prìosun e air son Herodias, mnà Philip a bhràthar fein.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha 'n'eil e dlìgheach dhuit a bi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha comhainn la-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodias dannsa 'nan làth-air, agus thaitinn i ri Herod :

7 Ionnus gu'n do gheall e le mion-naibh, gu tiubhradh e dh'i ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dh'ise bhi air a teagasg leis a màthair roimh laimh, thubhairt i, Tabhair dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh dollich : ach air son a mhiannan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt d'i.

10 Agus air cur *fìr-marbhaidh* uaith, bhuin e a cheana a dh'Eoin anns a' phriosun.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin e : agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thainig a dheisciobuill, agus thug iad an corp leo, agus dh'adh-laic iad e, agus thainig iad agus dh'innis iad sin do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as sin air luing gu ionad fàsail air leth : agus an uair a chual am pobull sin, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlanuich e an droing aca bha' euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thainig a dheisciobuill d'a ionnsuidh, ag radh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad ; cuir an sluagh air falbh, chum as gu'n teid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannuich iad biadh dhoibh fein.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh ; thugaibhse dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha 'n'eil againn an so ach cùig arain^s, agus dà iasg.

18 Thubhairt ean *eis*, Thugadh an so iad do na' ionnsuidhe'.

19 Agus dh'áithn e do'n t-sluaigh saidhe síos air an fheur, agus ghlac e na cúig arain, agus an dá iasg, agus air amháire dha suas gu néarnh, libéannuich agus bhris e, agus thug e na h-árain d'a dheiscioblúth, agus thug na deisciobuil do'n t-sluaigh iad.

20 Agus dh'íth iad uile, agus shás-wicheadh iad: agus thog iad lán dá chliabh éireag do'n bhíadh bhriste, a bha dh'fhuighleach *aca*.

21 Agus bha iadsan a dh'íth mu thimchioll cúig míle fear, thuilleadh air mnaíbh agus air cloinn.

22 Agus air ball choimhéigíoch Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, agus an cuireadh ésan an sluaigh air fálth.

23 Agus an uair a léig e an sluaigh uaith, chaidh e suas air beinn 'na sonair a dhéanamh úrnuigh: agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na sonar.

24 Ach bha an long fa 'n ám sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaíbh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do'n aoidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e'g imeachd air an fhairge, bha iad fa thuireas, ag radh, Is spiorad a ta ann: agus ghlaodh h iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag radh, Bíodh misneach mhaith agaibh, is mise a ta ann, na bíodh eagal ortbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thughearna, ma's tu a ta ann, iarr éirsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt ean, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imích e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth láidir, ghabh e eagal: agus an uair a théisich e air dol fuidh,

ghlaodh e, ag radh, A Thughearna, féir orm.

31 Agus air ball éinn Iosa mach a lámh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fuidh amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thainig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag radh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thainig iad gu 'talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair lucht an áite sin fiosrachadh uime, chuir iad síos air feadh na tre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an droing sin uile a bha eurlan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri h-íomall 'eudaich a mháin: agus a mhéud dhiubh 's a bhean, shlánuicheadh gu h-íomlán iad.

C A I B. XV.

3 *A ta Críod a', cronuchadh nan scríobhuiche agus nam Phairiseach air son díthéanta Dhé a bhrioseadh le 'n gnáthuchadhsan; 11 a' teagasc nach e an ní a théid a steach do'n bheul a thruaillias an duine, &c.*

AN sin thainig scríobhuichean agus Phairisich o Hierusalem gu h-Iosa, ag radh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a' dol an aghaidh gnáthuchaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an lamhan an uair a dh'ítheas iad aran.

3 Ach fhreagair ean agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh áithne Dhé le bhur gnáthuchadh fein?

4 Oir thug Dia áithne, ag radh, Tabhair naoir do t'athair agus do d' mháthair: agus ge b'e mhaíuicheas i athair no mháthair, cuirear gu bás e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mháthair, Bíodh e 'na thíodhlacadh do'n tompull gach ní leis am feudadh tu buannacht fhaotainn uamsa,

6 Nach feum e 'athair no mhàthair onoruchadh. Mar sin chuir sibhse an neo-brìgh àithne Dhé le bhur gnàthuchadh fein.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias! fàidheadaireachd mu'r timchioll, ag radh,

8 A ta am pobull so a' dlùthachan xiumsa le'm beul, agus a' tabhairt onoir dhomh le'm bìlibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dhomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoina mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-sòigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh.

11 Cha'n e an ni a theid a steach sa' bheul a shaluicheas an duine: ach an ni a thig a mach as a' bheul, is e so a shaluicheas an duine.

12 An sin thainig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oilbheum, an deigh dhoibh na briathrap ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus a thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidhse, epìonar a bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-iuil dhall nan dall iad. Agus ma threòruicheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Minich dhuinn an cosamlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse?

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast, ge b'e ni a theid a steach sa' bheul, gu'n dtheid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shaluicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrannas, striopachas, gaduigheachd, fianuls bhéige, toibheum.

20 Is iad so na nithe a shaluicheas

an duine: ach itheadh le lamhaibh gun ionnlad, cha saluich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as sin, chaidh e gu crìochuibh Thirus agus Shidoin.

22 Agus feuch, thainig beas do mhuintir Chanaain o na crìochuibh sin, agus ghlaodh i ris, ag radh, Dean tròcair orm, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'fhug esan freagradh sam bith dh'i. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarra iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir tha i glaothaich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise, ach a chum chaorach chailte thighe Israeil.

25 An sin thainig ise agus rinn i aoradh dha, ag radh, A Thighearn, cuidich leam^m.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum na gcon.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearn: ach ithidh na coin do'n brùileach a thuiteas o bhord am maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e ri the, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a h-inghean slàn o'n uair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as sin thainig e laimh ri fairge Ghalile, agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thainig mòr shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, halbhair, daoine ciurrach, agus mòran eile, agus thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 Ionnsu gu'n do ghabh an sluagh iongantas 'nuair a chunnaic iad na balbhair a' labhairt, na daoine ciurrach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt

4 A taim a' gabhail truais do 'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thri laithean, agus cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh: agus cha chuir mi uam 'nan trosg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na h-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leoir a shàsachadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia fion aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasg-aibh beaga.

35 Agus dh'aithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air breith buidheachais, bhris e iad, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàs- uicheadh iad: agus thog iad do'n bhìadh bhris e a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus bha a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloin.

39 Agus air dha an sluagh a leig- eachd uaith, chaidh e air luing, agus thainig e gu crìochaibh Mhagdala.

C A I B. XVI.

1 A ta na Phairisich ag iarraidh comharraidh. 6 A ta Iosa a' tabhairt rabhaidh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phairiseach agus nan Sadusach. 13 Barrail an t-sluaigh mu thimchioll Chrìosd, &c.

AGUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadhⁿ, dh'iarr iad air comhar a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir ann; oir a ta an t-athar dearg.

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. Is aithne dhuibh breth a thoir air gnùis an athair, agus nach 'eil e 'n comas dhuibh comharan nan aimsir a thuigsinn?

4 A ta' ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'ìmich e as sin.

5 Agus an uair a thainig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhichuimhnich iad aran a thabhairt leo.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thug-aibh an aire, agus gleidh sibh fein o thaois ghoirt nam Phairiseach; agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra fein, ag radh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran leinn.

8 Agus air tuigsinn sin do Iosa, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh eadruibh fein, *gur ann* a bhionn nach d'thug sibh aran leibh?

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia fion cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia fion bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bthur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e orra bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chiesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag radh, Cò a tha daoine ag radh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iadsan, *The* cuid ag radh Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag radh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheo.

17 Agus fhreagar Iosa agus thubhairt e ris, Is beansuicht' thusa, a Shì-moin Bhar-Iona; oir cha d'fboillach

ⁿ 'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.

fuil is feòil sin duitse, ach m' Athairs' a ta air nèamh.

18 Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig^o so togaidh unise m'eaglais: agus cha tabhair geatan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche trioghachd nèimhe: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Crìosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air nochdadh d'a dheisciobluibh, gu'm b' éigin dasan dol suas gu Hierusalem, agus mòran do nitibh fhulang o na seanairibh, agus na scriobhuichibh, agus a bhì air a chur gu bàs, agus a bhì air a thogail suas air an trees là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag radh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tathair sin duitse.

23 Ach air tionnadadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain, is oibheum dhonn thu: oir cha'n eil spéis agad do nitibh Dhé, ach do nitibh dhaoinne.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm dhéighse, a'cheadhadh se e fein, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailles 'anam air mo sgàthsa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam fein a chall? no ciod i a' mhalairt^p a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir Athar, maille r'a inglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghnìomhara.

28 Gu déimhin a deirim ribh, Gu bheil cuid do'n droing a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am

faic iad Mac an duine a' teachd 'na trioghachd fein.

C A I B. XVII.

1 Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa. 14 A ta se a' slànuchadh an leinibh air an robh an tuileamach, 22 ag innseadh fhulangais roimhlaimh, 24 agus ag iocadh na cise.

AGUS an déigh shea laithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòruich e iad air leth gu beinn ard,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair, agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus feuch, chunncas leo^r Mhaois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhì 'n so: ma's àill leatsa, deanamaid tri bothain^s an so; son duitse, son do Mhaois, agus son do Elias.

5 Air dha bhì fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soilleach sgàile orra: agus feuch, guth as an neul, ag radh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, anns am bheil mo mhòr thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thainig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha 'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nìas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag radh, Na-innsibh do neach air bith an nì a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheoraich a dheisciobuil dheth, ag radh, C'ar son na seadh a their na scriobhuichean, gur éigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a deirimse ribh, Gu'n

^o *petra*, Gr. ^p *iomlaic*. ^r *dh'fhuillsicheadh doibh*. ^s *pàilliuma*.

d'thainig Elias a cheana, agus cha d'aicnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingear Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thainig iad chum an t-sluaigh, thainig duine araidh d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghluinibh dha, agus ag radh,

15 A Thighearna, dean trocáir air mo mbac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamach^t, agus is mór an crádh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisce.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobul, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealach neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ribh? cia fhad a dh'fhulaingearas mi sibh? thugaibh am' ionnsuidhs' an so e.

18 Agus chrunuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as: agus shlanuicheadh an leonabh o'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thainig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b'urradh sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreidimh: oir gu firinneach a deirim sibh, Nam biodh aguibh creidimh mar ghráinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharruich as so an sud, agus dh'atharruicheadh i; agus cha bhiodh ni air bith eucomasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha dtheid a' ghné so mach, ach le b'arruigh agus le trosgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhraigh thairis do lamhaibh chaoine:

23 Agus marbhadh siad e, ach an treas là éiridh e: Agus bha iadsan ro bhrónach.

24 Agus air teachd dhoibh de Cha-

pernaum, thainig luchd togail na cise gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhur maighstire 'g iocadh na cise?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tús, ag radh, Ciod i do bharails', a Shimoin? cia usaithe a ta righre na talmhainn a' togail cáine no cise^u? 'N ann o'n cloinn fein, no o choigreachaibh?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigreachaibh. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann seor.

27 Gidheadh chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imichas chum na fairge, agus tilg dubhan innte, agus tog an ceud iasg a thig a níos: agus air fosgladh a bheoil duit, gbeibh thu bonn airgid; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shonsa, agus air do shon fein.

C A I B. XVIII.

1 A ta Criosd o' toirt aithne d'a dheisciobuibh bhi amhad agus neo-chronail, 7 oilbheum a sheachmadh, agus gu iad a dheanamh tair air cloinn bhig, &c.

A NNS an am sin fein thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh, Cò a's mò ann an riochachd nheimhe?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm chuige, chuir e 'narr meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach a deirim sibh, Mur ionpoichear sibh, agus raur bi sibh mar leanabana, nach dtheid sibh a steach do riochachd nheimhe.

4 Air an aobhar sin ge b'e dh'ialicheas e fein mar an leanaban so, 'se sin fein a's mò ann an riochachd nheimhe.

5 Agus ge b'e ghabhas son leanaban d'a lethid so ann am ainmse, gabhuidh e mise.

6 Ach ge b'e nesch a bheir oilbheum dh'aon neach do'n mhuintir bhig so a ta creidsinn annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r'a mhuneal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

^t tuiteamas, guin na ró, tinneas na gealaich.

^u gearraidh no dhaithe.

7 Is anaobhinn do'n t-saoghal air son oibheuman : oir is eigin do oibheumaibh teachd ; ach is anaobhinn do'n duine sin trid' an dthig an t-oibheum.

8 Uime sin ma bheir do larnh no do chos aobhar oibheim^a dhuit, gearr dhiot iad, agus tilg uait iad : is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois no air leth laimh, na dà laimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh anns an teine sheitheoruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oibheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait i : is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcais air aon neach do'n mhuinntir bhig so ; oir a deirimse ribh, gu bheil an aingilsan air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m' Atharsa, a ta air nèamh.

11 Oir thainig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha cailte.

12 Cìod is barail dhuibhse ? ma bhitheas aig duine cèud caora, agus gu'n dtheid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach dtheid e dh'iarruidh na caorach a chaidh air seacharan ?

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a deirim ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhuir n-Athars' a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacuicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha^b eadar thu fein agus esan a mhàin : ma dh'èisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur èisd e riut, tabhair leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh^c seasmhach an beul dithis no triuir a dh'fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan èisdeachd, innis do'n eaglais e : ach ma dhiultas e'n eaglais èisdeachd, b'iodh e dhuit mar Gheintleach, agus mar chis-mhaor.

18 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh : agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris a deirim ribh, Ma choird-eas dithis aguibh air talamh mu thimchioll aon ni a dh'iarras iad, nithear so dhoibh le m' Athairs' a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainmse, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacuicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaithes mi dha ? An ann gu ruig an seachdarrh uair ?

22 Thubhairt Iosa ris, Ni abram riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus trì fichead seachd uaire.

23 Air an aobhar sin is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh le'm b'ail cunntas a dheanamh r'a sheirbhlisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle talann.

25 Ach do bhrìgh nach robh aige ni leis an dioladh e, dh'aitn a thighearn e fein, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, ag radh, A Thighearn, dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin fein a mach, fhuair e

^a fuisidh. ^b spreig, tagair ris.

^c a' chùis uile air a dheanamh.

son d'a choimh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn : agus chuir e lamh ann, agus rug e air sgornan air, ag radh, Ioc dhomh na bheil ag-am ort.

29 Agus thuit a choimh-sheirbhiseach eòs aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag radh, Dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san sin : ach dh'imich e agus thilg e am prìosun e, agus an locadh e na fiacha.

31 Agus an uair a chunnaic a choimh-sheirbhisich na nithe a rinn-eadh, bha iad ro dhoilich, agus thainig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin aird a thighearn aghairm, thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm.

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choimh-sheirbhiseach fein, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa ?

34 Agus air gabhail feirge d'a thighearn, thug e do na ceusadairibh e, agus an locadh e fhìachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m' Athair nèamhuidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridhibh d'a bhràthair an cionta.

C A I B. XIX.

2 *Ata Criosd a' slànachadh na muinntir a bha tinn, 3 a' f'reagairt nam Phairiseach mu thimchioll dealachaidh, 10 a' nochdadh c'uin a ta am pòsadh feumail, 13 a' gabhail ri cloinn bhig, &c.*

AGUS tharladh, an uair a chricheanuich Iosa na briathrasa, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thainig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan :

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thainig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh e, agus ag radh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uath air gach uilè aobhar ?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An tì

a rinn air tùs iad, ga'n d'rinn e iad fear agus bean ?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so f'agaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanuidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon f'heoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'èithn Maois litir-dhealaich a thubhairt dh'i, agus a cur air falbh ?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibhse air son cruais' bhur cridhe, bhur mnàì a chur uaibh : ach cha robh e mar sin e thùs.

9 Agus a deirimse ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dhèisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha 'n'eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha 'n'eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach iadsan d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta euid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn am màthar : agus a ta cuid do chailteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoineibh : agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad fein 'nan caillteanaich air son rioghachd nèimhe. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail chuide, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, ohum gu cuireadh e a lamhan orra, agus gu'n deanadh e ùrnuigh : agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabaibh, agus na bacaibh dhoibh teachd a m' ionnsuidh : oir is ann d'an leithidibh sin a ta rioghachd nèimhe.

15 Agus an déigh dha a lamhan a chur orra, dh'imich e as sin.

16 Agus feuch, thainig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith,

d thachair. e 'ga f'heuchainn, 'ga bhuaireadh.

ciod am maith a dheanam chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhiomsa? cha 'n eil son neach maith ach a h-aon, eadhon Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid na h-àiteanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Tabhair oncoir do t'athair, agus do d' mbàchair: agus, Gràdhach do choimhearsnach mar thu fein.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhì coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionnhas air nèamh: agus thig, agus lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bhia mòr shaibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu firinneach a deirim ribh, gu bheil e cruaidh air duine saibhir dol a steach do rioghachd nèimhe.

24 Agus a ris a deirim ribh, Gur usadh do chàmhail dol tre^s chrò snàthuide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

25 Agus air cluinntinn so d'a dheisciobluibh, ghabh iad iongantàs mòr, ag radh, Cia ma seadh an neach a dh'fheudas a bhì air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhàoinibh a ta so eucomasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an sobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin^h, an trà shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire fein, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaitheir dheug, a'

tabhairt breth air dà threabh d'fhéug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no pèantrèichean, no athair, no màthair, no bean-phòda, no clann, no fearann air sgàth m'ainmese, gheibh e a' cbeud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhithes air dheireadh; agus air dheireadh, a bhithes air thoiseach.

C A I B. XX.

1 *A ta Crìod, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saothreach ann an gàradh fìona, a' dearbhadh nach 'eil Dia fuidh fhiachaibh do dhuine air bith; 17 a' roimh-innseadh a dhàis, &c.*

OIR is cosmhuil rioghachd nèimhe ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd oibre d'a ghàradh fìona^l.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd oibre air pòghinn *Romhanach* san là, chuir e g'a ghàradh fìona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach thimchioll na treas uaire, chrunnach e droing eile 'nan seasamh dìomhanach air a' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fìona, agus ge b'e ni a bhithes ceart, bheil mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a ris thimchioll na seathadh agus na noathadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aon uair deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nar seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus air teachd do'n fbeasar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fìona sin r'a stiùbhard^l, Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuaras-

^l glaidh. ^s trid, troimh. ^h ath-ùrachadh, ath-chruthachadh. ⁱ fhion-tios. ^l fhear-riaghlaidh.

dal, a' tòiseachadh. o 'n droing as thainig fa dheireadh gu ruig na ceud daoine.

9 Agus an uair a thainig iadsan a thuarasdaluicheadh mu thimchioll na h-aon uair deug, fhuaireadh gach duine dhiubh pèghinn.

10 Ach an uair a thainig an ceud dream, sbaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuaireadh gach aon dhiubh mar an ceudna pèghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe.

12 Ag radh, An dream sin a thainig fa dheireadh, cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionann agus sinne, a dh'iomchair uallach i agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha 'n'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pèghinn?

14 Tog leat do chuid fein, agus imich romhad: 's i mo thoils a thabhairt do'n ti so a thainig fa dheireadh, mar a thug mi dhuitse.

15 Nach 'eill e ceaduichte dhomhsa an ni a's toil leam a dheanamh ri m' chuid fein? am bheil do shùils' olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing a ta air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus ag dol do 'Iosa suas gu Hierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis fa leth anns an t-slighe, agus thubhairt e riu;

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-ard shagartaibh, agus do na scriobhuichibh, agus ditidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiùrsadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag fàrruidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod

a b'àill leat? Thubhairt i ris, Abair^m gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do laimh dheis, agus fear eile air do laimh chli, a'd' rioghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Ouidh sibh gu deimhin do m' chupansa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo laimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibhsan d' am bheil e air ulluchadh le m' Athairse.

24 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig prionnsaibh nan Cinnich tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nar measga: ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nar measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige ann bhur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Am buil mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealaidh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama fein mar éiric air son mhòrain.

29 Agus ag dol a mach dhoibh a Iericho, lear sluaigh mòr e.

30 Agus feuch, dithis do dhaoinibh dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag radh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

31 Agus chronuich an sluaigh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag radh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad; agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thigh-earn, ar sùilean a bhi air am fòsgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhuibh, agus bhean e r'an sùilibh: agus air ball^u thainig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

C A I B. XXI.

1 *A ta Iosa a' marcachd gu Hierusalem air asail, 12 a' tilgeadh a mach an luchd reic^t agus ceannachd as an teampull, 17 a' malluchadh a' chroinn-fhige, &c.*

A Gus an uair a dhruid iad ri Hierusalem, agus a thainig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-ola, an sin ehuir Iosa dithis d'a dheisciobluibh uath,

2 Ag radh riu, Rachaibh do'n bhaile a ta thall fa'r còmhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus loth maille rithe^o: fuasglaidh, agus thugaibh a m'ionnsuidhs^t iad.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu: bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uath air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimhiontadh an ni a thubhradh leis an fhaidh, ag radh,

5 Innsibh do nighean Shìoin, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a d' ionnsuidh gu ciuin, is e 'n a shuidhe air asail, agus air loth^p mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh,

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluingean^r orra, agus chuir iad esan^{na} na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr shluagh am falluingean air an t-slighe; agus gheart droing eile geuga do na crann-sibh, agus leag iad air an t-slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag

radh, Hosanna do Mhac Dhaibh^s: beannuichte gu robh an Tia thig ann an ainm an Tighearna; hosanna ann na h-ardaibh.

10 Agus air do dhasan a steach do Hierusalem, ghluaiseadh am baile^o uile, ag radh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghallile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd malairt^t an airgid thairis, agus caithriche luchd reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e scrìobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa, ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn^u e.

14 Agus thainig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuich é iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-ard shagairt agus na scrìobhuichean na gnìomhian iongantach a rinn e, agus a' chlànn a' glaochaich san teampull, agus ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibh, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An cluinn thu ciod a ta a' mhuinntir sin ag radh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, As beul nan naoidh agus nan cleochran choimhion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhag e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus ag pilleadh dha chum a' bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fge fhàicinn air an t-slighe, thainig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhuair e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Nar fhàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-fge air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e, ghabh iad iongantach, ag

^a gun dàil, san uair. ^o 'na fochair. ^p bioraiche. ^r eudach uachdair.

^s a' chathair. ^t iomlaid. ^u 'na uarnh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.

adh, Cia luath a shearg an crann-
fige as ?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, ma bhitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fuidh amharus, cha 'n e mhàin gu'n dean sibh an ni a rinneadh do'n chrann-fhige, ach mar an ceudna ma their sibh ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairge thu, bithidh e deanta :

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh ann bhur n-ùrnuigh. ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thainig e do'n teampull, thainig na h-ard shagairt agus seanairean a' phobuill d'a ionnsuidh, agus e a' teagasg, ag radh ris, Ciod e an t-ùghdarras trid am bheil thusa a' deanamb nan nithe? agus cò thug an cumhachd so dhuit ?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòruichidh mise mar an ceudna aon ni dhìhbhe, agus ma dh'innseas sibh dhomh e, innsidh mise dhuibhse air mhodh ceudna cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thainig e? O nèamb, no o dhaoineibh? Ach reusonich iadsan 'nam measg fein, ag radh, Ma their sinn, O nèamb, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e ?

26 Ach ma their sinn, O dhaoineibh, a ta eagal a' phobuill oirnn; oir a ta meas fàidh aig gach uile dhuine air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha 'n'eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Ni mò dh'innseas mise dhuibhse cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe so.

28 Ach ciod i bhur barailse? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thainig e dh'ionnsuidh a' cheud mhic, agus thubhairt e, A mhic, imich, dean obair an diugh a'm' gharadh fiona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh'imich e.

30 Agus thainig e gus an dara mac, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn; gidheadh chà deachaidh e.

31 Cia do'n dithis a rinn toil 'a-thar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu firinneach a deirimse ribh, gu'n dthéid na cis-mhaoir agus na striopaichean do rioghachd Dhé roimhìbhse.

32 Oir thainig Eoin d'ar ionnsuidh an slighe na freantachd, agus cha do chreid sibh e: ach chreid na cis-mhaoir agus na striopaichean e. Agus ged a chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlann-duich fion-lios, agus chuir e gàradh^a m'a thimchioll, agus chladhaich e ionad bruthaidh an fhìona ann, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e fein air choigrich.

34 Agus an trà dhruid riu am an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaotainn a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhuibh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A ris, chuir e seirbhisich eile uaith, tuilleadh na sa' cheud chuid-eachd: agus rinn iad orrasan mar an ceudna.

37 Ach fa dheireadh, chuir e a mhac fein d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' mhac.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra fein, 'Se so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid 'oighreachdsan dhuinn fein.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an zobhar sin an uair a thig Tighearn an fhion-lios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, Sgrìosaidh e ga truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fion-lios air

^a dìge, callaid.

tuath eile, a bheir a thagraidh dha 'nan aimsiribh fein.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na scriobtuiribh, A'chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-oisinn: 's e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar sùilbhne?

43 Uime sin a deirim sibh, Gu'n toirear rioghachd Dhé uaibhse, agus gu'n toirear do chinneach eile i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, brisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i min luathre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-ard shagairt agus na Phairisich a chosamlachdasan, thuig iad gu'm b'ann umpa fein a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air^b, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' airsan.

C A I B. XXII.

1 *Cosamhlachd bainnse mhic an Rìgh.*

9 *Gairm nan Cinneach: 12 peanas an fhir a bha dh'uireasbhuidh truscaìn na bainnse. 15 Is còir cis iocadh do Cheasar, &c.*

AGUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a ris an cosamhlachd-aibh, ag radh,

2 Is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh, a rinn banais phòsaidh d'a mhac fein,

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha' b'àill leosan teachd.

4 A ris chuir e d'an ionnsuidh seirbhisich eile, ag radh, Abruibhse ris a' mhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, Feuch, dheasuich mi me dhì-neir: a ta mo dhaimh agus mo spréidh bhìadanta air am marbhadh, agus a ta na h-uile nithe ullamh: thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imieh iad rotpa, fear dhiubh d'a fhearann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a' chuid eile dhiubh air a sheirbhisich, agus thug iad mas-ladh dhoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach an uair a chual an rìgh se' ghabh e fearg; agus chuir e' armaittean uaithe, agus sgrìos e an luchd mortaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, Gu firinneach a ta a' bhanais ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhuair iad e.

9 Air an aobhar sin imichibhse agus na rathaidibh mòra, agus a lion daoine 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lionadh tigh na bainnse le muinntir a shuidh chum bidh.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoirdhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh truscan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thainig thusa steach an so, gun truscan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus lamhan, togaibh libh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus glosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheadhadh iad esan a ribeadh^c na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil fein, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag radh, A mbaighstir, a ta fhios aguinn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith: oir tha 'n'eil thu ag amharc air pear-saibh^d dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharait, Am bheil e ceaduichte^e cis a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìoruin a dh' Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgairean^f

^b b' àill leo lamh a chur ann.

^c ghlacadh. ^d gnàis Gr.

19 Nechduibh dhomhsa airgid na cise. Agus thug iad d'a ionnsuidh paghiam^c.

20 Agus thubhairt e riu, Cia dha s bhuineas an dealbh so, agus an scriobhadh a ta m'a thimchioll?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaisibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantais, agus dh'fhág iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin fein tháinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a thair nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisid air,

24 Ag radh, A mhaighstir, thubhairt Maicis, Ma gheibh duine bás gun chlann aige, gur còir d'a bhráthair a bheansan a phósadh a dhlighe dáimhe, agus sliochd a thogail d'a bhráthair.

25 A nis bha seachdnar bhráithre 'nar measgne, agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phósadh, fhuair e bás, agus do bhrigh nach robh sliochd aige, dh'fhág e a bhean d'a bhráthair.

26 Agus thachair mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas bráthair, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bás mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cia do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i ac' uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan^f, gun eolas agaibh air na scriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh ni 'n dean iad pósadh, ni mó a bheirear am pósadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air neamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag radh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beo.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r'a theagassan.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach áraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisid air, 'ga dhearbhadh, agus ag radh,

36 A mhaighstir, cia i an áithne a's mó san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Grádhuidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uill' inntinn.

38 'Si so a' cheud áithne agus an áithne mhór.

39 Agus is cosmhail an dara rithe so, Grádhuidh tu do choimhearsnach mar thu fein.

40 Air an dá áithne so tha'n lagh uile, agus na faidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhí cruinn an-ceann a chéile, dh'fheoraich Iosa dhiubh,

42 Ag radh, Ciod i bhur barailse mu thimchioll Chríod? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhi.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhi san spiorad a Thighearna dheth, ag radh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo laimh dheis, agus an cuir mi do naimhde 'nan stól fuidh d' chosaithe?

45 Air an ac'har sin ma ghoireas Daibhi a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn son neach freagradh sam bith a thubhairt air; ni mó a bha chridh' aig son neach o'n là sin suas ni air bith fheoraich dheth.

C A I B. XXIII.

1 *A ta Críod a' comhairleach' a' phobuill éisdeachd ri deadh theagassag nan scriobhuichean, agus nam Phairiseach; ach gun an droch eisiomplair a leantúinn: 5 Is còir d'a dheisciobluibh bhí air am fáicill an aghaidh an uabhair, &c.*

A N sin labhair Iosa ris an t-slugh, agus r'a dheisciobluibh fein,

2 Ag radh, Ata na sciòbhuichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois.

3 Air an aobhar sin na h-tìle nithe dh'iarraas iad oirbhs' a choimheadh, coimhidibh agus deanuibh iad; ach na ùeanuibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaicheh troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad iad air guainibh dhaoine, gidheadh cha charuich iad fein iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum am bl air am faicinn le daoineibh: ni iad am phileacteridh leathan, agus iomall an eudaich mór;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féisdibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionaluibh.

7 Agus fáilte fhaghail air na marg-aibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon ard mhaighstir a ta aguibh, Criosd; agus is bráithre sibh fein uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air talamh: oir is aon Athair a ta aguibh, a ta air nêamh.

10 Cha mhò ghoirear ard mhaighstirean dhibh: oir is aon ard mhaighstir a ta aguibh, Cri s.d.

11 Ach an ti a's mò 'nar measg, bitidh e 'na òglach aguibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'ar-duicheas e fein, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e fein, arduichear e.

13 Ach is anaoibhinn dhuibhse, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairrean, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rioghachd nêimhe an aghaidh dhaoine: oir cha dtheid sibh fein a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairrean; oir a ta sibh ag itheadh suas

tighean bhantrach, agus air agáth deadh choslais a' deanamh ùrnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairrean; oir cuartichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh d'ar creidimh fein, agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn d'heath dà uair ni 's mò na sibh fein.

16 Is anaoibhinn dhuibh, a chinn-iuil dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampull, a ta e ceangailte!

17 Amadana, agus a dhaoine dall! oir cò ac' is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiòdhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dail! oir cò ac' is mò an tiòdhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiòdhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b'e mhionnuicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre fein, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnuicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh airsan, agus air an Tì a ta 'na chòmhruidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnuicheas air nêamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaitir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairrean: oir a ta sibh a' tabhairt an deachaimh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhiobair sibh nithe oudhromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iuil dhalla, a shiolaidheas^m a' mhionn-chuileag, agus a shluigeas an càmhail.

25 Is anaoibhinn dhuibh, a scriobhu-

⁸ ghlaidheadh. ^h callacha. ⁱ a luchd-seòluidh, a threòraichean.
^l fuidh fhiachaibh. ^m sgagas.

uichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir glanuidh sibh an taobh a
muigh do'n chupan, agus do'n mhèis,
ach a ta iad an taobh a stigh làn do
reubainn, agus do eucoirⁿ.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs
an taobh a stigh do'n chupan agus
do'n mhèis, chum as gu'm bi an
taobh a muigh dhiubh glan mar an
ceudna.

27 Is anaobhinn dhuibh, a scrìobh-
wichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir is cosmhuil sibh ri uaigh-
ibh gealuichte, a ta deadh-mhaiseach
air an taobh a muigh, ach air an taobh
a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine
marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an
leth a muigh am fianuis dhaoine an
coslas fhìreana, ach san taobh a stigh
làn ceilg, agus eusaontaís.

29 Is anaobhinn dhuibh, a scrìobh-
uichean agus Phairiseacha, a chealg-
airean; oir a ta sibh a' togail àitean-
adhlaicidh nam fàidh, agus a' dean-
adh leac-lithidh nam firean deadh-
mhaiseach,

30 Agus ag radh, Nam bitheamaid
ann an laithibh ar n-aithriche, cha
bhithamaid compàirteach riu am fuil
nam fàidh.

31 Mar sin a ta sibh 'nar fianuisibh
'nar n-aghaidh fein, gur sibh clann
na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin fìonuibhse suas tomhas
bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nath-
raiche nimhe, cionnus a dh'fheadar
leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuir-
eamsa d'ar ionnsuidh fàidhean, agus
daoine glìce, agus scrìobhuichean; a-
gus cuid dhiubh marbhaidh agus ceus-
uidh sibh, agus cuid dhiubh sgiursaidh
sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni
sibh geur-leanmhuinn orra o bhaile gu
baile:

35 Chum as gu'n dthig oirbh gach
uile fhuil fhìreanta a dhoirteadh air
an talamb, o fuil Abeil fhìreanta,
gu fuil Shachariais, mhic Bharachi-
ais, a mharbh sibh eadar an teampull
agus an altair.

36 Gu firinneach a deirim ribh,
Gu'n dthig na nithese uile air a'
ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a
mharbhas na fàidhean, agus a ghabhas
do chlachaibh air an droing a chuirear
a t'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam
do chlann a chruinneachadh r'a chéile
mar a chruinnicheas cearc a h-eoin
fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill
leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh aguibh
'na fhàsach.

39 Oir a deirimse ribh, nach faic
sibh mise o so suas, gus an abair sibh,
Is beannuichte an Tì a thig ann an
ainm an Tighearna.

C A I B. XXIV.

1 A ta Crìosd ag innseadh roin-
laimh sgrìos Ierusalem: 3 creud
iad agus cid mòr na trioblaidean a
bhithes roimhe sin: 29 comharan
a theachd gu breitheanas, &c.

A GUS chaidh Iosa mach, agus
dh'imich e o'n teampull; agus
thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh,
a nochdadh dha aitreabh an team-
puill.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach
faic sibh iad so uile? gu firinneach a
deirim ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh
nan crann-ola, thainig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh os Iosal^o, ag radh, In-
nis dhuinne, c'uin a thig na nithese
gu crìch? agus ciod e comhara do
theachdse, agus deiridh an t-saogh-
aill?

4 Agus fhreagair Iosa agus thu-
bhairt, e riu, Thugaibh an aire nach
meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm' ainmse, ag
radh, Is mise Crìosd; agus meallaidh
iad mòran.

6 Agus cluinidh sibh coganna, a-
gus tuairisgeul^p choganna: thugaibh
an aire, nach bi sibh fa amhladh^r;
oir is éigin do na nithibhse uile teachd
gu crìch^s, ach cha'n'eil an deireadh
ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh

ⁿ dh'apabhara.^o an uaignidheas.^p iomradh.^r bhuaireas.^s tachairt.

cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd : agus bithidh gorta agus plaighean agus criothana talmhainn am mòran a dh'aitibh.

8 Agus cha 'n eil anna so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh : agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainmese.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus éiridh mòran a dh'fhàidhibh bréige, agus mealluidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaruidhichidh gràdh mhòrain.

13 Ach ge b'e bhithleas seasamhach chum na crìche, s'e so a shlànuichear.

14 Agus bithidh seisgeul so na rioghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinneachaibh : agus an sin thig an deireadh.

15 Air an sobhar so an uair a ch'f sibhse gràinealachd an léir-agrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomha, (tuigeadh an ti a leughas)

16 An sin teicheadh iadsan e ta ann an Iudea, chum nam beann.

17 An ti a ta air mullach an tìghe, na d'fhigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis a ta thigh :

18 Agus an ti a ta air a' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail fhalluinge leis.

19 Agus is anaobhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibhsan a bheir cloch uatha sna laithibh sin.

20 Ach guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid :

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhithas a choidhch.

22 Agus mur biodh na laithean sin air an giorrachadh, cha' bhiodh feoil sam bith air a tearnadh : ach air son nan daoine taghta bithidh na laithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their son duine-ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no an sud ; na creidibh e :

24 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus miorbhuilean mòra, ionnus gu m'ealladh iad, nam feudadh e bi, na daoine taghta fein.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimb-lafmh.

26 Uime sin ma their iad ribh, Feuch, a ta e san fhàsach, na rach-aibh a mach : feuch, a ta e sna seomraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dealanach o'n aird an ear, agus a dhealruicheas i gus an aird an iar ; mar sin mar an ceudna bhithas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'e ball am bi a' chairbh', is ann an sin a chruinnichear na h-ìol-àirean.

29 Air ball an déigh trioblaid nan là ud, dorchuichear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhachda nan nèamh air an orathadh.

30 Agus an sin foillsichear comhara Mhic an duine an nèamh : agus an sin ni uile threubha na talmhainn bròn, agus ch' iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimhe, le cumhachd agus glòir ro mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na galltrump, agus cruinnichidh iad a shlugh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nèimhe gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghluinuibh cosamhlachd o'n chrann-fhige : an uair a bhithas a gheug a nis maoth, agus a dh'fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gur fagus an samhradh :

33 Agus mar an ceudna, an uair a ch' sibhse na nithese uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, cadhan aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a deirim ribh, Nach d'theid an ginealach so fein thairis, gus an tachair na nithese uile.

35 Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d'theid mo bhriathras thairis a choidhch.

36 Ach cha 'n'eil fios an là no na h-uaire sin sig duine air bith, no fòs sig ainglibh nèimhe, ach sig m'A-thairs' a mhàin.

37 Ach amhuil a bha laithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhìc an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na laithibh roimh 'n tuil ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àir,

39 Agus nach robh fhios aca gus an d'thainig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhìc an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhachair; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meilleadh^u anns a' mhuileann; gabhar a h-aon aca, agus fàgar an sòn eile^a.

42 Uime sin deanuibhse faire, oir cha 'n'eil fhios agaibh cia an uair an d'thig bhur Tighearna.

43 Ach a ta fhios so agaibh, nam b'fhiosrach fear an tìge cia an uair an d'thigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulaingeadh e gu 'm bristeadh a thig trid.

44 Uime sin bithibhse ullamh mar an ceudna: oir is ann an uair nach sòil sibh, a thig Mac an duine.

45 Cò e ma seadh a ta 'na òglach fwinneach agus glic, a chuir a Thighearn os cionn a rhuinntire, a thabhairt bidh dhoibh 'na àm fein?

46 Is beannuichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a deirim ribh, gu'n cuir se e os cionn a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch sheirbhiseach ud 'na chridhe, A ta mo Thighearn a' cur dàil 'na teachd,

49 Agus ma thòisicheas e 'air a choimh-sheirbhìsich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchd mìsge;

50 Thig Tighearn an òglaich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloigh-dibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus giosgan fhìacál.

C A I B. XXV.

Far am bheil againn, 1 cosamlachd nan deich òigh, 14 Agus nan talann: 31 mar an ceudna min-innseadh mu'n dhreitheanas dheireannach.

AN sin samhluichear rioghachd nèimhe ri deich òighibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda^b.

2 Agus bha cùigear dhuibh glic, agus cùigear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain leo, ach cha d'thug iad ola leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad ola leo 'nan soithichibh maille r'an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh mòile do'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain^c.

6 Ach anns a' mheadhon-oidhche rinneadh glaoth, Feuch, a ta 'm fear nuadh-phòsda a' teachd, rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'èisich na h-òighean ud uile, agus dheasuich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach rìusan a bha glic, Tabhairuibh dhuinne cuid do bhur n-ola; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag radh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn fein agus dhuibhse, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannuichibh dhuibh fein.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thainig am fear nuadh-phòsda, agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an doras.

11 'Na dhéigh sin thainig mar an ceudna na h-òighean eile, ag radh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach sìthne dhomh sibh.

^u bleath. ^a an té eile. ^b fhir-na-bainnse. ^c rinn iad dùeal uile, agus choidil iad.

13 Deanaibh faire air an sobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an la no an uair, air an d'fhig Mac an duine.

14 Oir is cosmluill ^d ri duine a' dol air choigrich, a ghoir a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig talanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig talanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig talanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuair a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgid a mhaighstir.

19 An déigh a'sair fhada thainig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thainig esan a fhuair na cùig talanna, agus thug e leis cùig talanna eile, ag radh, A Thighearna, thug thu dhomhsa cùig talanna : feuch, bhuannaich mi cùig talanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhùrinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os cionn mhòrain thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearna.

22 Agus air teachd dhasan a fhuair an dà thalann, thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomhsa dà thalann : feuch, bhuannaich mi dà thalann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhùrinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan do nithibh, cuiridh mise os cionn mòrain do nithibh thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearna.

24 Ach an uair a thainig esan a fhuair an t-aon talann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thiondas san ionad anns nach do sgaoil thu :

25 Agus air dhomh bhi faidh eag-al, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thalann san talamh : feuch, sin agad do chuid fein.

26 Fhàragair a Thighearna agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leisg, bha fhios agad gu buain-inse san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi ;

27 Bu chòir dhuit uime sin m'airgid a thabhairt do'n luchd malairt, agus air dhomh teachd gheiblinn mo chuid fein maille r'a riadh.

28 Buinibh uaith uime sin an talann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich talanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirear, agus bithidh aige gu pailt : ach uaithsan aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige)

30 Agus tilgibh an seirbhiseach mi-tharbhach so do dhorchadas ion-allach : an sin bithidh gul agus giosg-an fhiacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghloir, agus na h-aingil naomba uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rioghail a ghloire.

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich ; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuil a sgaras^c buachaille na caoraich o na gabhraibh :

33 Agus cuiridh e na caoraich air a laimh dheis, ach na gabhair air a laimh chli.

34 An sin their an Rìgh rìusan air a dheis, Thigibh, a dhaoine bean-nuichte m' Atharsa, sealbhuchibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bun-aitèan an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor^f, agus thug sibh dhomh deoch : bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhoinh :

36 Lomnochd, agus dh'eudaich sibh mi : bha mi euslan, agus thainig sibh g'am sàharc : bha mi am prìosan, agus thainig sibh a m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireana e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a

^d is cosmluill rioghachd nèimhe.

^c thearbaidheas.

^f iotmhor, pàideach.

bheathaich sinn thu? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit?

38 No c'uin a chunnaic sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosun, agus a thainig sinn a t' ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's gu'n do rinn sibh e do h-aon do na bràithribh a's lugha agamsa, rinna sibh dhomhsa e.

41 An sin their e mar an ceudna rìusan air an laimh chli, Imichibh uam, a shlugh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluicheadh do'n diabol agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh: lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosun, agus cha d'thainig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosun, agus nach do fhritheil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag radh, Gu deimhin a deirim ribh, a mheud 's nach d'rinna sibh e do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomhsa e.

46 Agus imichidh iadsan chum peanais shiorruidh; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

C A I B. XXVI.

Far am bheil air an cur sìos, 1 comhairle agus ceannairc nan uachdaran an aghaidh Chrìosd. 6 A ta bean ag ungtadh a chinn: 14 Iudas 'ga reiceadh. 17 A ta Crìosd ag ith-eadh na càise: 26 ag orduchadh a shuipèir naomha, &c.

A GUS tharladh, nuair a chrìochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu'm bheil a' chàisg an déigh dà latha, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh.

3 An sin chruinnich uachdaran nan sagart, agus na scrìobhuichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an ard shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chèile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanamaid e san fhéist, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thainig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn a dh'ola ro luach-mhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig biadh.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil sin, bha fearg orra, ag radh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so?

9 Oir dh'fheudadh an ola so bhi air a reiceadh air mhòran, agus a bhi air a tabhairt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi? oir rinn i deadh obair dhomhsa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maile ribh, ach cha 'n eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-olasa dh'i air mo chorpas, is ann fa chomhair m'adhlaic a rinn i e.

13 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e àit am bi an soisgeuls' air a shearmonachadh air feadh an t-saoghail gu h-ìomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà fhear dheug, d'ama b'ainm Iudas Iscariot, chum nan ard shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomhsa, agus brathaidh mi dhuibh e? Agus choird iad ris air dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr e fàth air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là dh'fhéist

8 bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh. h cothrom.

n neo-ghoirtichte, thainig na
nuil chum Iosa, ag radh ris,
n aill leat sinne a dh'ulluch-
ruit, chum as gu'n ith thu s'

Agus thubhairt esan, Rachaidh
haile gu leithid so do dhuine,
raibh ris, Tha am maighstir ag
a ta m'am am fagus, cumaidh
uisg aig do thighsa maille ri m'
obluibh.

Agus rinn na deisciobuil mar a
nich Iosa dhoibh, agus dheas-
d a' chaisg.

Agus an uair a thainig am
; shuidh e maille ris an dà
lheug.

Agus ag itheadh dhoibh, thubb-
Gu deimhin a deirim ribh,
brath fear dhibh mise.

Agus air dhoibh bhì ro bhrònach,
h gach son aca fa leth air a radh
n mise e, a Thighearna?

Agus fhreagair esan agus thubb-
Anti a thumas a lamh sa' mhèis
riumsa, brathaidh esan mi.

Gu deimhin a ta Mac an duine
rachd, a réir mar a ta e scrìobh-
thimchioll: ach is anaobhunn
uine sin, le 'm brathar Mac an
: bu mhaith do'n duine sin,
eirte riamh e.

An sin fhreagair Iudas a bhrath
s thubhairt e, A mhaighstir, am
? Thubhairt esan ris, Thubhairt

Agus ag itheadh dhoibh, ghlac
ran, agus air tabhairt buidheach-
iris se e i, agus thug e do na
bluibh e, agus thubhairt e, Gabh-
thibh; 's e so mo chorpsa.

Agus air glacadh a' chupsain,
ur tabhairt buidheachais, thug
ibh e, ag radh, Oluibh uile

Oir is i so m'fhuilse na tiom-
uaidh, a dhòirtear airson mhò-
rum maithheanais pheacanna.

Ach a deirim ribh, Nach òl mi
me do thoradh so na fionain^m,
la sin an òl mi e nuadh maille
na an rioghachd m' Athar.

Agus air dhoibh leoidh a sheinn,

chaidh iad a mach gu slabh nas
crann-ola.

31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oibheum annams'
an nochd; oir a ta e scrìobhta, Buail-
idh mi am buachaille, agus agaspar
caoraich 'an treuda.

32 Ach an déigh dhomhsa éirigh
a ris, theid mi roimhibh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile
dhaoine oibheum annad, cha'n fhaigh
mise oibheum gu bráth,

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimh-
in a deirim riu, air an oidhche so
fein mu'n goir an coileach, gu'n
àicheadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a
b' éigin dhomh bàsachadh maille riu,
cha'n àicheadh mi thu. Agus thub-
airt na deisciobuil uile mar an ceud-
na.

36 An sin thainig Iosa maille riu
gu ionad d'an goirear Getsemane, a-
gus thubhairt e ris na deisciobluibh,
Suidhibh' an so, gus an d'heid mise
a dheanamh ùrnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus
dithis mhac Shebede, agus thòisich e
air a bhì brònach, agus ro dhoilgheas-
ach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta
m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs:
fhuilbhs' an so, agus deanaibh faire
maille riumsa.

39 Agus dh'innich e beagan air
adhartⁿ, agus thuit e air 'aghaidh, a'
deanamh ùrnuigh, agus ag radh, O
m' Athair, ma dh'fheudas e bhì, rach-
adh an cupansa seachd oim: gidh-
eadh, na biodh e mar is aill leamsa,
ach mar is toil leatsa.

40 Agus thainig e chum nan deis-
ciobul, agus fhuair e 'nan còdal iad,
agus thubhairt e ri Peadar, An am
mar sin, nach b' urradh sibh faire a
dheanamh son uair a m' d'ia maille
riumsa?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh,
chum as nach tuit sibh am buaireadh:
a ta gun amharas an spiorad togarach;
ach a ta 'n fheoil anmhuinn^o.

42 A ris an dara uair, dh'innich e

¹ agus bheannuich, agus bhris se e. ¹ a' choimhcheangail.

^m fionain. Eir. ⁿ air aghaidh. ^o lag.

agus rinn e ùrnuigh, ag radh, O m' Athair, mur feudar gu'n dtheid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoilsa gu robh deanta.

43 Agus thaning e agus fhuaire iad a ris 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e ùrnuigh an treas uair, ag radh nam briathra ceudna.

45 An sin thainig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta 'n uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do lamhaibh pheacach:

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta 'n tì a bhrathas mise 'm fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thainig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le cloidhibh agus bataibh o na h-ard shagartaibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an tì a bhrath esan air tabhairt comharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'e neach a phògas mise, 's e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thainig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thainig thu? An sin thainig iad, agus chuir iad lamh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus feuch, shìn a h-aon-diubhsan a bha maille ri Iosa a lamh, agus tharruing e a chlaidheamb, agus air dha seirbhiseach an ard shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a ris do chlaidheamb air ais 'na ionad fein: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamb tuitidh iad leis a' chlaidheamb.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidheadh, agus bheir e dhomh tuilleadh is dà legion deug a dh'inglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na scriobtuirean air an coimhlionadh, a tha 'g radh gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin fein thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thainig

sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche le cloidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a'm' shuidhe maille ribh san team-pull a' teagasg, agus cha do chuir sibh lamh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh scriobtuire nam fàidh air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uil' e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibhsan Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-ard shagart, far an robh na sriobhuichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Péadar e fad uatha, eadhon gu talla an ard shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich a dh'fhaicinn na criche.

59 Agus dh'iarr na h-ard shagartan agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuaire iad: seadh, ged a thainig mòran a dh'fhanuisibh bréige, cha d'fhuaire iad. Fa dheoidh thainig dà fhanuis bhréige,

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is urradh mise téampull Dé a leagadh, agus a thogail a ris an tri laithibh.

62 Agus air do'n ard shagairt éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' fianuiseadh a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-ard shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheo, gu 'n inn-seadh tu dhuinn, an tu Crìosd Mac Dhé?

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh a deirim ribh, 'Na dhéigh so chì sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas. Iaimh cumhachd Dhé, agus a' teachid air neulaibh nèimhe.

65 An sin reub an t-ard shagart 'eudach, ag radh, Gu 'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barais? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67- An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuaill iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuíd eile air le slataibh,

68 Ag radh, Dean fàidheadoir-eachd^p dhuinn, a Chrìosd, cò e a bhuaill thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thainig cailin à-raidh d'a ionnsuidh, ag radh, Bha thusa mar an ceudna maille ri h-Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag radh, Cha 'n'èil fhios agam ciod a ta thu 'g radh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i rìusan a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri h-Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, ag radh, Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thainig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu fìrinneach is ann diubh sud fein thusa: oir a ta do chajinnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briatharan Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu geur^t.

CAIR. XXVII.

I A ta Crìosd air a thoirt thairis ceangailte do Philat. 3 Chroch Iudas e fein. 19 A ta Pilat a' faotainn rabhaidh o mhnaoi, 24 ag ionnlad a lamh, 26 a' leigeadh Bharabais fa sgaol: 29 Ta Crìosd air a chrùnadh le droighionn, 34 air a cheusadh, &c.

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdaran nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad

thairis a do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnac Iudas a bhrath e, gu'n do dhìtheadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an-ais na deich buinn fhichead airgid do na h-ard shagartaibh, agus do na seanairibh,

4 Ag radh, Fheacuich mi, ann am brath na fola neo-chiontaich. Aeh thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne? amhairc thusa air sin.

5 Agus air tilgeadh uatha nam bonn airgid annas an teampa^l dh'imich e roimha, agus chaidh e agus ebroch^s se e fein.

6 Agus ghlac na h-ard shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a' chriadhadair^t, crum a bhì 'na àit-èdhlac do choigreachaibh.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, agus an la'n drugh.

9 (An sin choimhionadh an nì a thubhradh le Ieremias am fàidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mbeasadh, neach a mbeas iadsan a bàs do chloinn Israeil:

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadair, mar a dh'orduich an Tighearna dhomhsa)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdaran: agus dh'fhiosruich an t-uachdaran dheth, ag radh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-ard shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am h'heil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air son fìocal, ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na fèisde chleasachd

^p fàineaschd. ^r goirt. ^s thachd.

^t fhir deanamh shoithiche creadha.

an t-uachdaran son phrionnach a b' àill leas obur fa sgeoil do'n phobull.

16 Agus bha seòs san àm sin prionnach ro chomharsichte, d'am b' ainm Barabas.

17 Air an ceathar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chèile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgeoil duibh? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criosd?

18 Oir bha fhios sìge gu'm b' ann o fharmaid, a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'n aghaidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag radh, Na b'òid agadha gnèthuch sam bith ris an fhrean^u sin: oir is mòr a dh'fhualaing mise an ùgh ann am breadar, air a sheusan.

20 Ach chuir na h-ard shagairt agus na ceannaircnean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus ga milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e-riu, Cò do'n dìthir is àill leibh mise a chur fa sgeoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri h-Iosa, d'an goirear Criosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? ciod an t-òic a rinn e? ach is mò gu mòr a ghlodh iadsan, ag radh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnais Pilat nach do bhuaidhuich e bhéag san bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buair-eis, air dha uisge a ghabhail, dh'ionn-laid e a lamhan an fiantis an t-sluaigh, ag radh, A fa mi seneo-chiontach a dh'fhuil an fhrean so: faicibhe sin.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh fhuil oirne, agus air ar cloian.

26 An sin leig e fa sgeoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgrìursadh, thug e thairis e ehum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leò Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimcholl.

28 Agus air dhoibh a ràgadh^a, chuir iad uime fathuig aca riad.

29 Agus air dhoibh crùn d'fhuigh-inn fhuighadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilec 'na laimh dheis: agus 'a lùbadh an ghàin 'na làchair, rian iad fanoid air, ag radh, Gu'm beannuichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus thig iad an uair a chuir, agus ghlac iad an t-slat chuilec, agus bhuail iad m'a cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhathuig d'heò, agus chuir iad 'eudach fein uime, agus thug iad leò e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b' ainm Simon: cean dh'éiginn iad chum a chrann-cheusaidhean a ghidlan.

33 Agus an uair a thainig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àis cloiginn,

34 Thug iad dha r'a òil son gear, measga le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan eatorra, a' sìg-eadh crannchuir: chum gu'a coislab-Montadh an nì a thubhradh leis an fhaidh, Roian iad m'a eudach eatorra, agus chuir iad crannchuir air mo bhreò.

36 Agus air suidhe dhoibh, rian iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chrùn-dhàidh sgrìobhta os a chionn, IS E'SÒ IO-SA RÌGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris-dà ghaduiche^b; fear air a laimh dheis, agus fear eile air a laimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag radh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an trì laithibh e, fòir ort fein: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mur an ceudna thubhairt na h-ard shagairt, maille ris na sgrìobhuichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air,

^u ionracan. ^a eudach a thoirt dheth.

^b dà fhear-reubainn, dà chreachadair.

42 Shaor e daoin' eile, e fein a shaoradh ni 'n comasach e: ma 's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o'n chraan-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, ma ta toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis o'n t-seathadh uair bha dorchadas-air an tìr uile gus an naoth-adh uair.

46 Agus mu thimchioll na naoth-adh uaire dh'éigh Iosa le guth ard, ag radh, Eli, eli, lama sabachtani? 's e sin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta 'm fear so glaothaich air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lìon e do fhìon geur i, agus air dha a cur air slait chuile, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an dthig Elias g'a thear-nadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a ris le glaoth mòr, thug e suas aspiorad.

51 Agus feuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'na dhà chuid, o mhullach gu iochdar; agus chrìochnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan.

52 Agus dh'fhosgladh na h-uaigh-ean, agus dh'éirich mòran do chorp-aibh nan naomh, a bha 'nan codal.

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh an déigh aiseirighsan, agus chaidh iad a steach do'n bhàile naomha, agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a' coimhead^c Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag radh, Gu fìrinneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sìn mòran bhan (ag amharc am fad.) a lean Iosa o Ghalile, a' frithéaladh dha:

56 Am measg an robh Mùire Mag-

dalen, agus Mùire màthair Sheumais agus Ioses, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do'n sheasgar, thainig duine saibhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e fein 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna:

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'aithean Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lìon-eudach fìorghlan e.

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuadh fein, a chladhaich e ann an carruig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e romhe.

61 Agus bha Mùire Magdalen, agus a' Mhùire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an la màireach, an la'n déigh an ullachaidh, chrùinnich-eadh na h-ard shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag radh, A thighearn, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beo, gu'n dubhairt e, Eiridh mi'n déigh thri laithean.

64 Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas la, air eagal gu'n dthig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bìthidh am mearachd deireannach ni 's miosa na'n ceud mhearachd.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh co tearuinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

C A I B. XXVIII.

1 *Ta aiseirigh Chrìosd air a cur an cèill do na mnasibh: 9 nochd Crìosd e fein doibh; 11 thug na h-ard shagairt airgid do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as uaigh e, &c.*

A N déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' ceud là do'n

t-seachdain, thainig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaigne.

2 Agus feuch, bha crith-thairbhainn mhòr ann; oir thainig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e air.

3 Agus bha a ghnùis snar dhealanach, agus eudach geal mar sheaschda.

4 Agus air eagal roimhe chrìoth-ruich an luchd còmhaidh, agus chaidh iad an riochd maribh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na manaidh, Na biodh eagal airibh: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n eil e 's so; oir dh'fàich e, mar a thubhairt e: thigibh, feicibh an t-àit an robh an Tighearna 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus inn- sibh d'a dheisciobluibh gu'n d'fàich e o na marbhaibh: agus feuch, tha e dol roimhibh do Ghalila, an sin chi sibh e, feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaign, le h-eagal agus mòr ghaire- deachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa fein orra, ag radh, Fàilte dhuibh. Agus thainig iad an fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus thug iad urram dha.

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal airibh: imichibh, ahràibh ri m' bràithribh iadsan a dhol do Ghal- ila, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag

imeachd, feuch, thainig cuid da'n luchd faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-ard shegartaibh gach na a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh- san an ceann a chèile maille ris na seannairibh, agus air gabhail còmhair- le dhoibh, thug iad mòran aigid da na saighdearaibh,

13 Ag radh, Ahràibhse gu'n d'thainig a dheisciobuil anns an cùid- che, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar còdal.

14 Agus ma chluinneas an t-ueachd- aran so, cuiridh sinne imaidh air, agus ni sinn sibhse tearuinte.

15 Agus ghabh iad an t-aingeal, agus rian iad mar a theagasgadh dhoibh: agus a ta a' chainnt so air a h-àithris an meag na Iudhaich gu an lè'n diugh.

16 An sin chaidh an t-son deis- eobul deng do Ghalila, do'n bheinn far an t'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnais iad e, thug iad urram dha: ach bha cuid eoa fa amharas.

18 Thainig Iosa, agus labhair e riu, ag radh, Thugadh dhomhas gach uile cheumhachd air nèamh agus air tal- amh.

19 [Iosa sin imichibhse, agus dean- sibh deisciobuil do f gach uile chin- neach, 'gam haisteadh ann an sin an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naomh:]

20 A teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'àithn mise dhuibh a choimh- ead: Agus feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saogh- ail. Amen.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

C A I B. I.

1 *Dreuchd & Eoin Bhaide.* 9 *A ta Iosa air a haisteadh:* 14 *A ta e searmachadh;* 16 *A' gairm Phandair, Androis, Sheumais agus Eoin, &c.*

1 *luchd faire.* 2 *rinn iad coradh dha.*

TWOISEACH Seisgeil Iosa Crìod Mhic Dhé:

2 *A réir mar a ta e scrìobhte anns na fàidhribh, Feuch, cuirram mo theachdaire roimh do ghnàth, a dh'ull- uicheas do shlighe romhad.*

3 *f'iompoichibh, teagasgibh.* 4 *Oifig.*

3 Guth an tì a' dh'èighes anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tigh-earna, deanaibh a cheumanna dir-each.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maithheanas pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àit-eachaidh^h Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhuinn Iordain, ag aideachadh an peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh^l le fionna chàrnhal; agus crìos leathair m'a leasruidh: agus bu bhìadhdha locuist agus mìl fhìadhuich.

7 Agus shearmonaich e, ag radh, A ta neach a' teachd a'm' dhèigh a's cumhachdaiche na mise; neach nach airidh mise air cromadh sìos agus barr-iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomha.

9 Agus tharladh anns na laithibh sin, gu'n d'thainig Iosa o Nasaret Ghàile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas an uisge, chunnaic e na nèamhan air an fogsadh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd a nuas air.

11 Agus thainig guth o nèamh, ag radh, Is tusa rho Mhac gràdhach, an bheil mo mhòr thlachd.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san fhàsach dà fhichead latha air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh bheathaichibh, agus fhritheil na h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur am prìosun, thainig Iosa do Ghàile, a' searmonachadh soisgeil rioghachd Dhé.

15 Agus ag radh, Choimhionadh an aimsir, agus a ta rioghachd Dhé am fagus; deanaibhse aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g imeachd ri tobh fàirge Ghàile, chunnaic e Si-

mon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lin san fhaerge: (oir b'ias-gairean iad.)

17 Agus thubhairt Iosa riu, Thigibh a'm' dhèighse, agus nì mi 'nar ias-gairibh air daoibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an lìonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as sin, chunnaic e Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càradh an lìonta.

20 Agus air ball ghoir e iad, agus dh'fhàg iad Sebede an aithair san luing maille ris an luchd tuarasdaì, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chapernaum, agus air ball air dha dol a stigh do'n t-sionagog^l air an t-sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b'ann mar na scrìobhuichean.

23 Agus bha 'nan sionagog-san neach ann an robh spiorad neo-ghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag radh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o^m Nasaret? an d'thainig thu g'ar sgrìos-ne? Is aithne dhomh cò thu, son naomha Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e, ag radh, Bi d' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neo-ghlan e, agus a ghlaodh e le guth ard, thainig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr iongantas uile, ionnus gu 'n robh iad a' cur na ceiste so air a chéile, ag radh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliu air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghàile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

^l luchd-àitich. ^l air a chòmhdach. ^l tigh-arraidh.

^m bho, a.

30 Ach bha màthair-chéile Shí-moin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thainig esan agus thog e i, a breith air laimh oirre; agus air ball dh'fhág am fiabhrus i, agus fhuáitheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gné cucaile, agus thilg e mach mòran dheamhain, agus cha d'fhulaing e do na deanhnaihb labhairt, airson gu'm b'aithne dhoibhⁿ e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhad-uinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu áite fásail^o, agus rinn e ùrnaigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rach-amaid^p a dh'ionnsuidh nam bailte eile laimh ruinn, chum as gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na criche so thainig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sion-agogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thainig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a'lùbadh a gh'lùn da, agus ag radh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth^t, agus air sineadh a mach a laimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam, bi-sa glan.

42 Agus co luath 's a labhair e, air ball dh'fhalbh an loibhre^s uaith, agus rinnadh glan e.

43 Agus thug e gear ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bhéag do neach air bithe:

ach imich, nochd thu fein do'n t-sagart, agus tabhair mar lobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'áithna Mòis, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a' chùis a agaoileadh m'an cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thainig iad d'a ionnsuidh as gach aird.

C A I B. II.

1 *Leighis Crìod neach air an robh am pairilis: 14 Tha e gairm Mhata o àite togail na cise, 16 ag itheadh maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacaichibh, &c.*

AGUS an déigh laithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chernaum; agus chualas esan a bhí san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chéile, air chor as nach robh àit a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thainig iad, a' tabhairt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghìdlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tìghe, anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach a bhà tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 Air do Iosa an creidimh-san fhaicinn, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacaidh air am maithéadh dhuit.

6 Ach bha droing àraidh^t do na sriobhuichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridhibh fein:

7 C'arson a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacaidh a mhaithéadh ach Dia a mhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad fein gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin ionn-

ⁿ dhaibh. ^o dìomhair, uaigneach. ^p imicheamaid, thetrigeamaid.
^t ris. ^s muire. ^t àraid.

ta fein, thubhairt e ris, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nam nithe sin ann blur cridhlibh?

9 Co aca is usadh a radh ris an neach air am bheil an pairilis, Tha do pheacaidh air am mairtheadh dhuit, no e radh, Eirich, agus tog do leabaidh; agus imich?

10 Ach a chum as gu'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mòr an duine peacaidh a mhairtheadh air talamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis)

11 A deifin fhù, Eirich, agus tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'èirich esan air ball, agus thog e an leabaidh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr iongantas orra uile, agus gu'n do ghlòruich iad Dia, ag radh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid se.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara, agus thainig an sluagh uile-d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi^a mac Alpheuis na shuidhe aig aite togail na cise, agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'èirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bidh 'na thigh-san, gu'n do shuidh mòran chis-mhaoir agus pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunnaic na scrìobhuichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cis-mhaoiribh agus ri peacachibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cis-mhaoiribh agus ri peacachibh?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e ris, Cha 'n'eil feum acasan a ta slàn air an léigh, ach acasan a ta tinn: cha d'thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu gnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trosgadh^a: agus thainig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deis-

ciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trosgadh, agus nach 'eil do dheta-ciobuil^a a' trosgadh?

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seomair an fhir nuadh-phòda comasach air trosgadh a dheanamh, am feadh a bhithas am fear nuadh-phòda 'nam fochair^b? am feadh a ta am fear nuadh-phòda aca maille riu, cha'n fheud iad trosgadh a dheanamh:

20 Ach thig na laithean anns an d'fhoirear am fear nuadh-phòda uatha; agus an sin ni iad trosgadh na laithibh sin.

21 Agus cha 'n'eil duine sam bith a dh'fhuaisgeas mìr do eudach nuadh air sean eudach: no, ma dh'fhuaisgeas, buinidh am mìr nuadh, a chuir-eadh g'a fionadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh^c; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadh.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh^d na h-achalibh arbhair air latha na sàbaid, agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na dìosan arbhair a splenadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air latha na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'n uair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air fein agus orrasan a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an laithibh Abiatair an ard shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis^e, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha 'n e an duine air son na sàbaid:

^a trasgadh. ^b maille riu. ^c leathar-bhuidealaidh. ^d trid, air feadh.

^e an t-aran taisbeanta.

28 Air an aobhar sin is Tighearna f
Mac an duine air an t-sàbaid fein.

C A I B. III.

1 *The Crìosd a' leigheas an duine aig an robh an làmh sheargta, agus mòran a dh'eucaillibh eile: 11 a' cronuchadh nan spiorad neo-ghlan, 13 agus a' taghadh a dhà abstol deug, &c.*

AGUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagog, agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air latha na sàbaid, chum's gu'm biodh cùis dhìtidh aca dha.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air Iathibh na sàbaid, no olc? anam a thearnadh, no a sgrìos? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amahairc e m'an cuairt orra le feirg^g, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shòn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidhsan, cionnus a dh'fheadadh iad a sgrìos^h.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheiscioblaibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus oi Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Iudumea, agus o thaobh thall Iordain, agus iadsan a bha timchioll Thirus agus Shidoin, thainig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad oia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheiscioblaibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluagh, chum nach dòmhluicheadh iad e.

10 Oir leighis e mòran, ionnus gu 'n do dhlu-theann iad ris, a mheud s' air an robh plàighean, chum as gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neo-ghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag radh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann f dhoibh, nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'ail leis; agus thainig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum 's gu'm biodh iad maille ris, agus gu 'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh:

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar chomh-ainm:

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar chomh-ainm, s e sin re radh, Clann na tairneanaich.)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: Agus chaidh iad, do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a ris, ionnus nach robh e 'n comas doibh uiread agus aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean so, thainig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhichéill.

22 Agus thubhairt na scriobhuichean a thainig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann trid phrionnsaidh nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus air dha 'n gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheadas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinntte 'na h-aghaidh fein, cha'n urrainn an rioghachd sin seasamb.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh fein, cha'n urrainn an tigh sin seasamb.

26 Agus ma dh'èireas Satan 'na-

aghaidh fein, agus gu'm bi e roinnt, cha 'n urrainn e seasamh, ach a ta erloch aige.

27 Cha'n urradh neach air bith dol a steach do thigh duine làidir; agus 'airneis a sgothais, mur ceangail e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a deirinn rìbh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheam a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheam an aghaidh an Spioraid Naomh, cha 'n fhaigh e maithearas a chòidich, ach a ta e an cunnart peanais¹ shiorruidh.

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neo-ghlan aige.

31 An sin thainig a bhàrathrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fos d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Feuch, ata do mhàthair agus do bhàrathrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag radh, Co i mo mhàthair, no mo bhàrathrean?

34 Agus sheall e m'an cuairt orrasan a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhàrathrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhàrathair, agus mo phàthair, agus mo mhàthair.

C A I B. IV.

1 Cosamhlachd an t-sìoladair, agus a bhrigh. 21 Is coir dhuinn solus ar n-còis a phàrteachadh re muinnti eile. 26 Cosamhlachd an t-sìl a ta fè ann an uaigneas, &c.

A GUS thòisich e air teagas a ris làmh ris a' mhair, agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnas gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhair; agus bha 'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

2 Agus theagas e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e ri 'm theagas,

3 Eisidh, Feuch, chaidh fear-cuir² a mach a chur sìl:

4 Agus tharladh ag cur an t-sìl da, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thainig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige, agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrigh nach robh doimhne talmhainn aige.

6 Ach air do'n ghrèis òirigh, loidh-eadh e; agus a chionn nach robh freumh³ aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uatha.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith⁴, agus thug e toradh uatha a' fàs suas agus a' meudachadh; agus thug e mach, cuid a dheich uiread fhichead, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an pair a bha e 'na aonar, dh'fhiosrach iadsan, a bha 'na fhoch-air maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rioghachd Dhé: ach dhoibhsan a ta 'n leth muigh nithear gach ni an cosamhlachdaibh:

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm fàic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntina dhoibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh am peacaidh air am maithheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so? agus cionnus ma ta a thurgeas sibh gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, ann an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis

¹ cunnart, ² breitheanas. ³ sìoladair. ⁴ freumhach. ⁵ maith.

an fhocail, a shlòl-chuireadh 'nan cridhthibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinneas iad an focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha 'n'eil freumh aca ionnta fein, ach mairidh iad rè sealain; 'na dhéigh sin 'nuair a dh'éireas amhghar^p no geur-leanhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oillbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saibhreis, agus anamhianna nithe elle teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith, an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich uiread fhichead, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

21 Agus thubhairt e riu, An d'fhoirear coinneal chum gu'n cuir-ear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaidh? nach ann a chum a cur ann an coinnleir?

22 Oir cha 'n'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; agus cha robh ni air bith an cleith, nach d'fhig os àird.

23 Ma ta cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa'near eiod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh fein; agus bheirear tuilleadh dhuibhse ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig ann bheil, bheirear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear naith an ni sin fein a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rioghachd Dhé, mar gu'n cuireadh dume slòl anns an talamh,

27 Agus gu'n coideadh e, agus gu'n éireadh e a dh'oidhch, agus a là, agus gu'n gineadh an slòl, agus gu'm

fàsadh e suas, air dòigh nach fhaos da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith fein, air t'is an fochann, a ris an dias, an déigh sin an là arbbhar anns an déia.

29 Ach an uair a ta 'n toradh ab-aich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil an fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod an ni ni 'n samhluich sinn rioghachd Dhé? no ciod e an cosamhlachd leis an coimhneas sinn i?

31 Is cosmhull i ri gráinne mustaird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, is lugha do na h-uile phéireadh a ta air talamh.

32 Ach an déigh a chur, fásaidh e suas, agus cinnidh e ni 's mó na luibh sam bith eile, agus fásaidh geugan mòra air, ionnus gu'm feud eurlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgáile.

33 Agus le iomadh d'a leibhidh sin do chosamhlachdeith lebhair e 'na focal riu, a réir mar a b'urraim iad a chluinntina.

34 Ach gun chosamhlachd cha de lebhair e riu: Agus mhnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluidh fein air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin fein, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n teabh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esar sunn an luing mar a bha e, agus bha longa beaga eile 'na fhochair mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich stoirne mhòr ghaoith ann, agus leum na tansa a steach do'n luing, air chor an gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluaiseig: agus dhuig iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil sunn agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chrua-uich e ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bí s'ambach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha féada^t mór ann.

^pTriobloid. ^tan coibhearta ris an coibheartaich sinn i? ^sadhartan. ^cciuine.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach ? cionnus nach 'eil creidimh agaibh ?

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chèile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da ?

C A I B. V.

1 *Air do Chrìosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh. 25 Leighis e bhean air an robh dorbadh fola, 35 agus thog e o na marbhaibh nighean Iairuis.*

AGUS thainig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neo-ghlan,

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic, agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh :

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chèile, agus mhìn-bharis e na geimhlean : Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ganàth, a là agus a dh'oidheche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaothaich, a' gus 'ga ghearradh fein le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnòthuchsa riu, Iosa, a Mhic an Dé is ro airde ? cuiream ort a h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neo-ghloin)

9 Agus dh'fhiosruich e dheth, Ciod is ainm dhuit ? Agus fhreagair esan, ag radh, Legion is ainm dhomh : eir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g' an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn ^u.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag radh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum as gu'n rachamaid a steach ionnta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh ; agus air dol a mach do na spioradaibh neo-ghlana, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, arson anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thainig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus eudach uime, agus a chiall aige ; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus ma thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an cèill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha : agus ghabh iad iongantasa uile.

21 Agus air dol do Iosa a ris thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh ; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus feuch, thainig seon do uachdaranaimh nan sionagog, d'ann b'ainm Iairuis, agus an uair a chunna-

^u do na sleibhtibh.

aic e eòsan, leig se e fein sìos aig a chosaih.

23 Agus ghuidh e gu dàrachdach air, ag radh, A ta mo nighean bheag ana an eunnart grad bhàis; thig, guidheam ort, agus leag do laran oirre chum as gu'n slànùichear i, agus mairidh i beo.

24 Agus dh'fhuic Iosa maille ris, agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluich iad e.

25 (Agus bhà bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhualaing i mòran o iomadh léigh, agus chaidh i na bha aice, agus cha b'fheairrd i bheag e, ach gu'm bu mheid;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thainig i am nàeag an t-sluaigh o chlàsadh, agus bhean i r'a eudaich;

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beantuinn ach r'a eudaich, slànùichear mi.

29 Agus air ball phiormaisheadh tobar a fola; agus dh'aithnich i air a corp fein, gu'n do leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball anu fein gu'n deachaidh cumhadh a mach se, agus air dha tionndadh an t-sluaigh, thubhairt e, Cò a bhean zi m' eudach?

31 Agus thubhairt e dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu'm bheil an sluagh ga d' dhòmhleachadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh'abhaice e m'an cuairt g'a faicinn' a rian so.

33 Ach air do'n roinn bhà fa eag-al agus air chrìch, air aithneachadh an ni a rinneadh innte, thainig i, agus leig si i fein sìos 'na làthair, agus dh'innis i 'n fhàirinn mìle dha.

34 Agus thubhairt e ris, A nighean, slànùich do chreidimh thu; innich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 An feadh a bha e fathast a' lath-air, thainig droing o thigh uachdarsain na sionagoige, ag radh, Fhuair do nighean bà, c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhàighstir?

36 Co luath 'a a chual Iosa an comhradh so a labhradh, thubhairt e ri

uachdaran na sionagoige, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhualaing e do neach air bhà a leanuinn, ach Pendar, agus Seumas, agus Eoin bràthair air Sheumais.

38 Agus thainig e gu tigh uachdarsain na sionagoige, agus churmaid e 'n iomairt^a agus indsean a bha gu, agus a' caoinnadh gu mòr.

39 Agus air teachd a steach dha, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt se, agus ri bròn? cha 'n'eil an nìonag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn indsean gàire focheid ris: ach air dhasan an cur uille mach, thug e leis athair agus màthair na h-inghin, agus indsean a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nìonag 'na luidhe.

41 Agus air dha brèith air an nìonag air laimh, thubhairt e ris, Talitha cumi, 's e sin, air eadar-mhìneachadh, A chailis, (a deirim riut): éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nìonag, agus dh'fhuic i; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh'aois: agus ghabh iad iongantas ambarrach.

43 Agus thug e ceudugh teann doibh, nach faigheadh duin' air bhà sìos air se; agus dh'èidh e càileigin a thoirt air r'a itheadh.

C A I B. VI.

1 Rinneadh tàir air Crìosd le m'èinn-tìr a dhùcha. 7 Tha e tabhairt do'n da fhear dheug cumhadh os cionn spiorada neo-ghlana. 14 Iomadh barail mu Crìosd. 18 Chuireadh an ceann do Eoin Bainte, &c.

A GUS chaidh e mach an sin, agus thainig e d'a dhùthaich fein, agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an nair a thainig an t-sàbaid, thòisich e air teagag snas an t-sionag: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag radh, Cia uait a ta na nìthese aig an fhear se? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an cleannamh le lann-aibh-san?

3 Nach e so an ceas, mac Mhuise, bràthair Sheumais agus Ioseis, agus

^a an iomairt.

Iudais, agus 'Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so 'nar foch-air? Agus fhuair iad oilbheum ann b.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùth-aich fein, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh fein.

5 Agus cha robh e 'n comas da miorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu 'n do chuir e a làmhan air beagan do mhuiantir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantais air air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam baile, a' teagasg.

7 Agus ghairm e chuige an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis, agus thug e dhoibh cumhachd air spiorad-aibh neo-ghlana;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgid 'nan sporan:

9 Ach bonn-bhròga^c bhi air sa cosaibh, agus gun dà ehòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an dtheid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhithas f'ar cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a deirim ribh, Gur so-ionchair^d a bhithas e do Shodom agus do Ghomorra ann an là a' bhreitheanas, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-ola mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an rìgh uime, (oir chaidh ainm am follus) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oidreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e E-lias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile,

Gur fàidh a t'ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, 'S e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éisich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod fein a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosun e, air son Herodias bean phòda Philip, a bhràthar fein, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha 'n'eil e ceudichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom^e mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs, ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fies a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'n-ear^f e, agus air dha a chluinntinn, rinn e mòran do nithibh air a chomh-airle. agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iom-chuidh, rinn Herod, air comh-ainm an là an d'rugadh e, suipeir d'a uaislibh, agus d'a ard cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodias so steach, agus a rinn i, dannsa thaitinn i ri Herod agus riu-san a shuidh maille ris, agus thubhairt an rìgh ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rioghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabh-aig a steach a dh'ionnsuidh an rìgh, agus dh'iarr i, ag radh, Is àill leam gu'n d'thugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; gidheadh air son a mhiannan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a dèiltadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh e mach fear-millidh, agus dh'àithn e a

^b ghabh iad oilbheum ris.

^c cuarain.

^d so-fhulaing.

^e diomb.

^f chaimhid se.

cheann a thoirt a steach : agus dh'ich esan agus thug e 'n ceann deth anns a' phrìosun,

28 Agus thug e cheann leis air mèis, agus thug e do'n chàin⁸ e : agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheiseibuil sin, thainig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, arson gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagasg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibhs' air leth do àit uaigneach, agus gabh sibh fois car tamuill bhig : Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh àine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsaill ann an luìng air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoirich gun bhuaichille aca : agus thòisich e air mòran de nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad^h, thainig a dheiseibuil d'a ionnsuidh, ag radh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là air dol thairis :

36 Leig air falbh iad, chum gu dtheid iad do'n tìr m' an cusairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh fein : oir cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibhsè dhoibh r'a itheadh, Agus thubhairt iadsan ris, An dtheid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud pèghinn a dh'aran, chum gu d'thugamaid dhoibh ni r'a itheadh ?

38 Ach thubhairt esarriu, Cia líon builinni a ta agaibh ? rachaibh agus faicibh. Agus air factajnn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidh-nibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinn-ean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu neamh, bheannuich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheiseibuilibh iad, chum gu'n cuireadh iad rompa iad ; agus roinn e 'n dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shà-uicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiahd bhriste, agus de na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball choimh-èignich e a dheiseibuil gu dol anns an luìng, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, agus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh ùrnuigh.

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoca ann, bha 'n long am meadhon na mara, agus esan 'na sonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh ; oir bha ghaoth 'nan aghaidh : agus thainig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhehe, ag imeachd air a' mhuir, agus b'àill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e 'g imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu 'm bu tannasg a bh'ann ; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fa bhuaireas) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luìng, agus luidh a' ghaoth : agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha dthug iad fa'near m'orbhuil nam builinn ; oir bha 'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thainig iad gu talamh Ghene-saret, agus thairuing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thainig iad a mach as an tuing, air ball dh'aithnich iad e,

55 Agus rùith iad air fèadh na tìre sin uile m'an cuairt, agus thàisich iad air an droing a bha tian a ghùllas m'an cuairt air leapaichibh, ge b'e àis an cual iad ean a bhì.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no cathraiche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beanntuon a mhàin ri ionall 'sudaich: agus a mheud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

C A I B. VII.

1 *A ta na Phairisich a' faghail oroin do na deisciobluibh; air son gu'n robh iad ag itheadh le làmhaidh neo-ionnlaide: 6 A ta Crìod air an làmh eile a' faghail croin daibhsan, air son gu'n robh iad a' brisacadh àitheanta Dhì le teagasg, agus gnàthuchadh dhaoine, &c.*

A GUS chruinicheadh na Phairisich d'a ionnraidh, agus dream àraidh do na scriobhuichibh a thainig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chupnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arsin le làmhaidh salacha (sin r'a radh neo-ionnlaide), fhuair iad cron doibh.

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmh gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seannair.

4 Agus air dhòibh teachd o'n mhar-gadh, mur tum' siad iad, cha 'n ith iad. Agus a ta mòran do nìibh eile a ghabh iad orra a chòimhead, mar a ta nigheadh chupan, agus phota, agus sbeachiche urrha^m, agus leapaichean^m.

5 An sin dh'fhèarich na Phairisich agus na scriobhuichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seannair, ach a ta iad ag itheadh arsin le làmhaidh neo-ionnlaide?

6 Ach fhreagair ean agus thubhairt e riu, Is maith a nìen Eesias

fàidheadsaireachd mu'r tìnachailt^s, a chealgairas, a-réir mar a ta e scriobhta, A ta am pobull so toist eoinir dhombha le 'm bìlìbh, ach a ta an crìdhe fada uara.

7 Ach is ann gu dhombhaach a ta iad a' toirt orraidh dhombha, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thàigsin, a ta sibh a' cumail eoduchaidh dhaoine, mar a ta nigheadh phota agus chupan: agus mòran eile d'na leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air càl àithne Dhé, chum gu'm coimhid sibh bhur orduchadh fein.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhalluicheas athair no màthair, cuirear gu cinn-each gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a màthair, Bìodh e 'na Chorban, sin r'a radh, 'na thiodhlacadh do'n teampull, ge b'e m'leis am feigheadh tu tairbhe uarasa;

12 Nach leig sibh dha as sin suas nì sam bith a dheanamh air son 'athar, no a màthair;

13 A' cur focail Dé an neo-brìgh le bhur beul-aithris fein, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do'nìibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus air gairm an t-sluaigh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh-rìums' uile, agus teigibh.

15 Cha 'n'eil nì sam bith o'n taobh a maigh do'a duine, a theid a steach ann, d'ara bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nìhe ta teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e nig am bheil chusa chum fìsdeachd, fìsdeachd e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dhìs-ciobuil ceisid air mu thimchioll a' chosamblachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e nì air bith a theid a steach san duine o'n

¹ ionnlaide.

^m prais.

ⁿ àitheanta-suidhe.

leth a muigh, nach 'eil e n comas da esan a shalachadh ?

19 Do bhrìgh nach d'heid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, is sheid e mach do'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an nì a thig a mach as an duine, a shaluicheas an duine.

21 Oir is ann p'n taobh a stigh, a cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, strìopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltaigeachd, macnus^o, droch shùil, toibheim, uabhar, amaideachd :

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b' àill leis fìas a bhì aig neach sam bith air; gidheadh cha'n fheudadh e bhì'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neo-ghlan, agus thainig i agus thuit i aig a chosaibh :

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Ban-shìrophensich a' thaobh cinnich) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a' mach as a h-in-ghlan.

27 Ach thubhairt Iosa rithe, Fu-laing do'n chloinn air tùs a bhì air an sàsachadh: oir cha 'n'eil e iom-chuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fuidh 'n bhord do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so fein, imich romhad, a ta an deamhan air dol a mach a d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a h-inghean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a ris air dha imeachd o chriocheibh Thiruis agus Shidoin,

thainig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bothar, aig an robh staduich 'na chainnt: agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus a' hìl e^p, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, 'se sin r'a radh, Bì fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosglaidh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theanga, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmsig esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh os aird;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lìonadh le h-iongantas, ag radh, Rinn e na h-uile nithe gu maith: tha e faraon a' tabhairt air na bothair gu'n cluinn iad, agus air na baibh gu'n labhair iad.

C A I B. VIII.

1 A ta Crìosd a' biadhadh a' phobuill gu mìorbhuileach; 11 a' d'rialtadh comhar' thubhairt do na Phairisich; 14 ag iarraidh air a dheisciobluibh bhì air am faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus Heroid; 22. a' tabhairt a radhairc do dhuine dall, &c.

ANNS na laithibh sin air do shluagh ro mhòr a bhì ann, agus gun nì air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuill d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì laithean maille rium, agus nach 'eil nì air bith aca r'a itheadh;

3 Agus ma leigeas mi d'an tighibh fein 'nan trosg' iad, fannuichidh iad air an t-slighe: oir thainig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuill e, Cia as a dh'fheudas neach iad so a

shàrachadh le h-aran an sò san fhà-
cach?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh,
Cia lìon builinn a ta agaibh? Agus
thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e ordugh do'n t-sluagh
suidhe sìos air an làr: agus ghlac e
na seachd boillinnean, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris e, agus thug
e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n
cuireadh iad 'nan làthair iad: agus
chuir iad sìos an làthair an t-shusigh
iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasg-
aibh beaga: agus bheanuidh e iad,
agus dh'èithn e 'n cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shànuich-
eadh iad: agus thog iad làn sheachd
bascaid do'n bhìadh briste, a bha
dh'fhuigheach aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu
thimchioll cheithir mìle; agus leig e
air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an
luing maille r'a dheisciobluibh, agus
thainig e gu crìcheaibh Dhalmanuta.

11 Agus thainig na Phairisich a
mach; agus thòisich iad ri ceisdean
a' chur air, ag iarraidh comharaidh
uaith o nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air ceisdean eosa dhasan
'na spioraid, thubhairt e, C'ar son a ta
an ginealach so ag iarraidh comhar-
aidh? gu deiribh a deirim ribh nach
èibhoiner comhars de'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, agus air
dha dol a steach do'n luing a rìs,
chaidh e do'n taobh eile.

14 Agus dhi-chuimhnicheas e de-
sciobul aran a ghoirt le; agus cha
robh aca ach aca bhuilinn maille
riu san luing.

15 Agus dh'èithn e dhoibh, ag
radh, Thugadh an eire, bithibh air
bhur faicill an agaidh tois' ghoirt
nam Phairiseach, agus tois' ghoirt
Heroid.

16 Agus bha iadsan a' reusnach-
adh 'nam meag fìin, ag radh, Is ann
air son nach 'eil aran againn a ta e.

17 Agus air aithneachadh sìs do
Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a reusnachadh do bhrigh nach

'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios ag-
aibh fathast, agus nach 'eil sibh a'
taigsinn? am bhèil bhur cridhe fath-
ast air a chruadhachadh?

18 Air dhiubh sùilean a bhi ag-
aibh, nach faic sibh? agus air dhiubh
cluasan a bhi agaibh, nach cluain sibh?
agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig
builinnean am meag nan cùig mìle,
cia lìon cliaibh làn do bhìadh briste a
thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A
dhà dheug.

20 Agus an uair a bhris mi na
seachd am meag nan ceithir mìle,
cia lìon bascaid làn do bhìadh briste a
thog sibh? Agus thubhairt iadsan,
Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus
nach 'eil sibh a' taigsinn?

22 Agus thainig e gu Betsaida, a-
gus thug iad d'a ionnsuidh duine
dall, agus ghuidh iad air gu'm bean-
adh e ris.

23 Agus rug e air laimh an doill
agus threoraich e mach as a' bhaile e;
agus air dha a shìleadh a chur air a
sùilibh, agus a làmban a chur air,
dh'fheòruich e dheth an ròth e faic-
inn ni air bith.

24 Agus dh'amaheirc eosa suas, agus
thubhairt e, A ta mi faiciann dhasan
mar ehmhann ag imreachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmban
a rìs air a shùilibh, agus thug e air
amaheirc suas: agus dh'aisigeadh a
radharc dha, agus chunnais e gach
uile dhasan gu sothair.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a
thighe féin e, ag radh, Na rach a
steach do'n bhaile, agus na h-iaris do
nach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheis-
ciobul a mach gu bailibh Ceesarea
Phillipi: agus air an t-èighe chuir e
ceisid air a dheisciobluibh, ag radh
riu, Cò a tha daoine ag radh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin
Baiste; agus cuid eile, Eilias; agus
cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt ean riu, Ach cò a
tha sibhse ag radh is mi? Fhreagair
Peadar agus thubhairt e ris, Is tu
Cricod.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thóisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine móran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-ard-shagartaibh agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bás, agus éirigh a ris an déigh thri láithean.

32 Agus labhair e a' chaint so os aird. Agus rug Peadar air, agus thóisich e r'a chrónuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh m'an cusairt, agus amharc air a dheiciobhuibh, chrónuich e Peadar, ag radh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain : oir cha 'n'eil spéis agad do nithibh Dhé^u, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobuil d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an áill teachd a'm' dhéighse, áicheadh-adh-se e fein, agus togadh e a chrann-céusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an áill an-am fein a choimhead, caillidh se e ; ach ge b'e neach a chailleas anam air mo shonsa, agus air son an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, gedo chosnadh e an saoghal gu h-lomlan, agus anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric esama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas náire dhionsa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc-sa, dhieth-san gabhuidh Mac an duine náire, 'nuair a thig e an gléir Athar, maille ris na h-anglibh naomha.

C A I B. IX.

2 *A ta cruth Iosa air atharrachadh : 11 A ta e a' teagasg a dheisciobuil mu thimchioll teachd Elias ; 14 a' tilgeadh a mach an spioraid bhailbh agus bhothair ; 30 a' roimh-innséadh a bháis, agus aiseirigh ; &c.*

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a' deirim ribh, gu'm bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an

so, nach blais bás, gus am faic iad rioghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shea láithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threoruich e iad leo féin air leth gu beinn aird : agus dh'atharruicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachda* ; air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille re Maois : agus bha iad a' còmhradh ri h-Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e re h-Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi 'n so : air an aobhar sin deanamaid tri bothain ; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e : oir bha iad fuidh eagal re mhòr.

7 Agus thainig neul a chuir sgàile orra, agus thainig guth as an neul, ag radh, Is e so mo Mhac grádhachsa, éisidh ris.

8 Agus air ball an uair a dh'amh-airc iad mu'n timchioll, cha 'n fhac iad neach air bith as sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuss o'n bheinn, dh'áithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghleidh iad a' chaint so aca fein, a' fhorachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag radh, C'ar son a defr na scriobhuichean gur éigin Elias a theachd air tús?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tús, agus aisgidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e scriobhta mu Mhac an duine, gu 'm bheil e gu móran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an dímeas.

13 Ach a deirim ribh, gu bheil E-

lias d'a rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach nì a thogair iad, a réir mar a ta e scrìobhta uime.

14 Agus air dha teachd chum a dheisciobuil, chunnaic e sluagh mòr m'an timchioll, agus na scrìobhuichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunnaic iad e, fa uamhas mòr, agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàilt' air.

16 Agus dh'fhiosruich e do na scrìobhuichibh, Ciod e mu 'm bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a t' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga thèarruing as a chèile; agus a ta e 'cur cobhair as a bheul, agus a' giosgarnuich le fhiac-laibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi re d' dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus cha b' urradh iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh? thugaibh e m' ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e; agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e, agus thuit e air an talamh, agus bha e 'ga aoirneagan^a féin, agus a' cur cobhair as a bheul.

21 Agus dh'fhiosruich e d'a athair, Cia fhad an aimsir o thainig so air? agus thubhairt e, O bha e 'na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisge, chum gu milleadh se e: ach ma ta thusa comasach air nì sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma 's urrainn thusa creidsinn, a ta gach aon nì comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinbh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh, A ta mi croidsinn, a Thighearn; cuidich thusa le m' mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chron-

uich e an spiorad neo-ghlan, ag radh ris, A spioraid bhailbh agus bhothair, a ta mi 'g orduchadh dhuibh, Thig a mach as, agus na rach b' a steach ann nì s' mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as: agus bha e 'n riochd mairbh, ionnus gu'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghilacadh air làimh, thog e suas e, agus dh'éirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, dh'fhiosruich a dheisciobuil deth os ìosal, C'ar son nach b' urradh sinne a thilgeadh mach?

29 Agus thubhairt esan riu. Cha 'n 'eil e comasach gu'n d'theid a' ghnè so mach le nì air bith, ach le h-ùrnuigh agus trosgadh.

30 Agus dh'imieih iad as sin, agus chaidh iad tre Ghalile; agus cha b' àill leis fhios so bhì aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuil fein, agus thubhairt e riu, A ta Mac an duine air a thabhairt thairis do làrnaibh dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs e, agus an déigh a chur gu bàs, éiridh e ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chainnt so, agus bha eagal orra fheòraich dheth.

33 Agus thainig e gu Capernaum, agus air bhì san tigh dha, dh'fhiosruich e dhiubh, Ciod e mu 'n robh sibh a' deasboireachd eadruibh fein, air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd; oir air an t-slighe bha iad a' reusanachadh eatorra fein, co acà bu mhò a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha, ghairm e 'n dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Ge b'e neach leis am mianna a bhì air thoiseach, bitidh esaa air dheireadh air chàch uile, agus 'na sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh, agus chuir e 'nam meadhon e: agus an uair a thog e suas 'na uchd e, thubhairt e riu,

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon d'an leitaidibh so do leanabaibh a'm' ainmse, a ta se a' gabhail riumsa: agus

^a aoirneagan, aenairt.

b teirig, gabh.

ge b'e neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris am bheil e a' gabhail, ach an Ti a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag radh, A mhaighstir, chunnaic sinne neach nach 'eil 'gar leanmhuinn, a' tilgeadh a mach dheamhan a'd'ainmse; agus bhac^c sinne, chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh e: oir cha 'n'eil neach sam bith a ni mlorbhuil a'm' ainmse, d'am bheil e'n comas oic a labhairt gu li-ealamh umam.

40 Oir ge b'e neach nach 'eil 'nar d n-aghaidh, a ta e leibh.

41 Oir ge b'e neach a bheir cup-an uisge dhuibhse r'a òl a'm' ainmse, chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a deirim ribh, nach cail e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheir aobhar oilbheim dh'aon neach do na h-sonaibh beaga so, a ta creidsinn annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu 'm biodh e air a thilgeadh san fhaige.

43 Agus ma bheir do làmh aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol do'n bheatha air leth làimh, na dà làimh a bhì agad, agus dol gu h-Ifirinn, do'n teine nach mùchar a choidhch;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois, na dà chois a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an Ifirinn, do'n teine nach mùchar a choidhch;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i: is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon shùil, na dà shùil a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an teine ifirinn:

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach d'théid an teine as.

49 Oir saillear gach aon neach le

teine, agus saillear gach aon lobairt le salann.

50 Is maith an salann: acir ma chailleas an salann a shailleachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlada e? Biodh agaibh salann annaibh fein, agus bithibh slochail r'a chéile.

C A I B. X.

2 *A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà phòda: 13 a' beannachadh cloinne a thugadh d'a ionnsuidh: 17 ag innseadh do dhuine saibhir cionnus a dh'fheadas e a' bheatha shuthain a shealbhachadh, &c.*

AGUS air éirigh dha as sin, thainig e gu crìochuibh Iudea tre 'n dùthaich a ta air an taobh thall do Jordan: agus thainig a'òigh d'a ionnsuidh a rìs; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a rìs.

2 Agus air teachd do na Phairisich d'a ionnsuidh, dh'fhosruich iad deth, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dbearbh-adh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'aithean Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duim litir-dhealach a scriobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, scriobh e'n àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruith-eachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlù-leanaidh e r'a mhnàoi phòda;

8 Agus bithidh iad arson 'nan aon fheoil: ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh dh'fheòraich a dheisciobuil deth a rìs mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh:

^c thoirmitig.

d ann bhur.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear fein, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chuma as gu'm beanadh e riu; agus chronnich a dheisciobuil a' mhuintir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh de na leanabanuibh teachd a m' ionnsuidh, agus na baeuibh iad: oir is ann d'an leithidibh a ta rioghachd Dhé.

15 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach d'théid e gu bràta a steach innta.

16 Agus ghlac e 'na uhd iad, agus chuir e a lamhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe, thainig neach 'na ruith, agus leig se e fein air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas^c tu maith dhìomsa? cha 'n'eil neach sam bith maith, ach a h-son, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis phrèige, Na dean eucoir^f, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghadhaich se e, agus thubhairt e ris, A, ta aos ni dh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair de na buchdaibh, agus bithidh agad ionnbas air nèamh; agus thig, tog an crann-cèusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tairscach; oir bha mòran saibhris aige.

23 Agus air amharc do Iosa m'an cuairt, thubhairt e r'a dheisciobuibh,

Cia deacair^g do'n mhuintir sin aig am bheil mòr shaibhreas dol a steach do rioghachd Dhé!

24 Agus bha mòr uamhas air na deisciobuibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A ehlann, cia deacair dhoibh-sean a chuireas an dòigh ann an saibhreas, dol a steach do rioghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhhal dol tre chrò na màthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orrasan thar tomhas, ag radh eatorra fein, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhì air a shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoineibh a ta so eucomasach, ach cha 'n'eil e do Dhia: oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a radh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil.

30 Nach faigh a cheud tìread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geur-leanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Hierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghabh uamhas iad, agus ag dhoibh esan a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt dà innseadh dhoibh,

33 Ag radh, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-ard shagartaibh, agus do na scriobhuichibh: agus ditidh iad chum

^c ghairmeas.   ^f mealltaireachd.

^g dàilich.   ^h prìomh shagartaibh.

bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus nì iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e : agus air an tràs fa éiridh e ris.

35 Agus thainig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge' b'e nì a dh'iarra-s sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill libh mise a dheanamh dhuibh ?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do laimh dheis, agus am fear eile air do laimh chli ann do ghloir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh : am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise ? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise ?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Oluidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise :

40 Ach suidhe air mo laimh dheis, agus air mo laimh chli, cha learnsa sin r'a thabhairt, ach dhoibhsan d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, thòisich iad air mòr chorr-uich a ghabhail re Seumas agus Eoin.

42 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoineibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar-sin 'nar measg-sa : ach ge' b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nar measg, bithidh e 'na òglach aguibh :

44 Agus ge' b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

45 Oir cha d'thainig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frith-ealadh dha, ach a dheanamh fritheal-

aidh, agus a thoirt anama fein mar étric air son mhòran.

46 Agus thainig iad gu Jericho : agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach a Jericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus air cluinntinn da gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaothaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum's gu'm biodh e 'na thòsd : ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm d'a ionnsuidh : agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich, tha e ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan fhalluingi a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thainig e gu h-Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuaire a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

C A I B. XI.

1. *Ata Iosa marcachd gu buadhach do Hierusalem; 12 a' mallachadh na craoibh air an robh duilleach gun mheas; 15 a' glanadh an teampuill; 20 ag earalachadh a dheisciobul chum iad a bhi seas-mhach sa' chreidimh, &c.*

A GUS an uair a thainig iad am fagus do Hierusalem, gu Betphage, agus Betaui, aig sliabh nan crann-ola, chulr e uaith dithis d'a dheisciobluibh.

2 Agus thubhairt e riu, Rachaidh do'n bhaile ud thall fa't comhair; agus air ball an uair a thèid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ribh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh. Gu'm bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailt a m'uaigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an ein, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searrach?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'aithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluingean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluingean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag radh, Hosana, is beannuichte an t-àta teachd ann an ainm an Tighearna.

10 Is beannuichte rìoghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna]; Hosana anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Hierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach mì m'an cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là maireach, 'nuair a chaidh iad a mach a Betani, 'dhfhàs e ocraich.

13 Agus air fàicinn craobh-fhìge fada uath, air an robh duilleach, thainig e, dh'fheuchainn am faigh-eadh e ni sam bith òirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh am tionail nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhìotsa o so suas a choidhch. Agus chual a dheisciobuil e.

15 Agus thainig iad gu Hierusalem: agus air do losa dol a steach do'n teampull, thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu 'n iomehaireadh neach sam bith soith-each troimh b an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag radh riu, Nach 'eil e scriobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thighsa do^m na h-uile chinneachaibh? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na scriobhuichean agus na h-àrd shagairtⁿ so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fa iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha 'm feasgar air teachd, chaidh e mach as a' chathair^o.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air cìonadh o fhreumbhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a deirim ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaige thu, agus nach bi fa amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin a deirim ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an ùrnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' dheanamh ùrnuigh, maithibh, ma ta ni air bhith agaibh an aghaidh son duine, chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacaidh féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò

a mhaifheas bhur n-Athair a ta air n eamh bhur peacaidh f ein duibhse.

27 Agus thainig iad a ris gu Hierusalem: agus air bh i dhasan a' spaisdeireachd^P anns an teampull, thainig d'a ionasuidh na h- ard shagairt^T agus na scr obhuichean; agus na seanairean.

28 Agus a deir iad ris, Ciod e an t- ughdarras le'm bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus e  thug dhuit an t- ughdarras so chum na nithe dheanamh?

29 Agus freagair Iosa agus a thubhairt e riu, Feoraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise thuibhse ciod e an t- ughdarras le'n deanam na nithe.

30 An ann o neamh, no o dhaoimibh a thainig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra f ein, ag radh, Ma their sin, O n eamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoimibh; bha eagal an t-sluaigh orra, oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhaidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad re h-Iosa, Cha'n'eil fhios aguinn. Agus freagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mh o a dh'inneas mise dhuibhse ciod e an t- ughdarras le'n deanam na nithe.

C A I B. XII.

1 *An an cosamhlachd an fhion-lios a shuidhicheadh air tuath mhi-thaing-eil, a ta Criod ag innseadh roimh-taimh d atadh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach. 13 Tha e seachmadh an ribe a' chuir na Phairisich, agus na Herodianaich roimhe, mar thimchioll tocadh cise do Cheasar: 18 a' nochdadh mearachd nan Soduach nu thimchioll aiseirigh nam marbh, &c.*

AGUS thainich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine  raidh fion-lios, agus chuir e garadh m'an cuairt air, agus thubhairt e ionad bruthaidh

nam fion-dhearca, agus thog e t ur, agus ahuidhich e air tuath e, agus ghabh e thurus as a dh rthaich.

2 Agus san am dhligheach chuir e seirbhiseach chum na tuatha, chum's gu'm faigheadh e do thoradh an fhion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan e ghlacadh, bhaisil iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile d'an ionasuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha eile h-ann-urram.

5 Agus a ris chuir e neach eile d'us ionasuidh; agus esan marbhadh iad: agus marbhadh eile, a' bualadh euid diubh, agus a' marbhadh euid eile.

6 Fathast urrae sin air dha aon Mhac a bh i aige, a b' ionannaisinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionasuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg f ein, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd aguisn f ein.

8 Agus rug iad air, agus marbhadh iad e, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e.

9 Ciod e uime sin a mi Tighearn an fhion-lios? Thig e agus agrosuidh e'n tuath sin, agus bheir e'm fion-lios do dhaoimibh eile.

10 Nach do leugh sibh an scr oltuir so? A' chlach a dhuit na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar s ullibhne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuilg iad gu'm b'ann 'nan aghaidh f ein a labhair e an cosamhlachd; agus air fbagail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus thuir iad d'a ionasuidh dream  raidh do na Phairisich, agus do luchd leanmhainn Heriod, chum's gu'n ghlacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios aguinn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do meach air bith: oir cha 'n'eil thu ag

amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduichte cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga 'm bhuaireadh? thugaibh peghinn a m' ionnsuidh, chum's gu'm faicem i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu, Cò d'an ionmhaigh so, agus cò d' am buin an scriobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantais ris.

18 An sin thainig na Sedusaich d'a ionnsuidh, a deir nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fhepraich iad deth, ag radh,

19 A mhaighstir, scriobh Maois dhuinne, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus gu 'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu 'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràthrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an tres fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na scriobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, ni 'm pòs iad, ni mò a bheirear am pòsadh iad: ach a ta iad mar na h-aingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an labhair Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag radh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beo: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thainig neach do na scriobhuichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deasboireachd r'a shéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceist air, C'i a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearna ar Dia-ne, is son Tighearna e;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uil' inntinn, agus le d'uile neart: 's i so a' cheud àithne,

31 Agus is cosmhuil an dara àithne rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha 'n'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an scriobhuiche ris, 'Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta son Dia ann, agus cha 'n'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn jobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus air faicinn do Iosa gu 'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha 'n'eil thu fada o rioghachd Dhé. Agus cha robh a mhinich aig neach air bith o sin suas ceist a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an team-pull, Cionnus a tha na scriobhuichean ag radh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin tre 'n Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearna ri m' Thighearna-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fa d' chosaibh,

37 Air an sobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth ; cionnus ma seadh is e mhac e? Agus dh'éisd am mòr shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na scriobhuichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhíh fada, agus fáilte *shaotainn* air na margaibh,

39 Agus na ceud chaitriche anns na sionagogaibh, agus na ceud áiteachasuidhe sig na féisdibh :

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgáth deadh choslais a ní úrauíghean fada : gheibh iad sin an díteadh^s á's mó.

41 Agus air do Iosa suidhe^t fa chomhair áite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobuill a' cur an airgid anns an ionmhas : agus chuir móran de dhaoínibh saibhre móran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dá bhonn bheaga ann, a ní feoirlin.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhir a deirim ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan wile^t thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am móir phailteas ; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eachton a beathachadh gu h-ionlan.

C A I B. XIII.

1 *A ta Críost ag innseadh roimh-laimh sgríos an teampuill : 9 Geur-loanmhuinn air son an t-soisgeil, 10 agus gur eigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach : 14 Gu'n d'thig àmhghara mdra air na h-Iudhachaibh : 24 Ddìgh a thearhd-san chum breitheanais, &c.*

A GUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghné chlach so, agus ciod e a' ghné aitreibh so.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu 'n aitreabh

mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, fa chomhair an teampuill, dh'fhèdrach Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas os losal deth,

4 Innis dhuinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e 'n comharsa 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhllionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a radh, Thugaibh an aire nach meall son neach sibh,

6 Oir thig móran ann am ainmse, ag radh, Is mis e : agus meallaidh iad móran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul^t choganna, na biodh buaireas oirbh : oir is eigin iad so a theachd ; ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinnéach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd : agus bhithidh critheanna talmhainn ann an iomadh áit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann : 's iad sin toiseach dhòruinnean^u.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin : oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh : agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdarana agus righrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhsan².

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinneachaibh.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gar tabhairt thairis, na biodh e na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainicidh roimh-laimh air : ach ge b'e ní a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e : oir cha sibhse ta labhairt, ach, an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bráthair a bbráthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac : agus éiridh a' chlann suas an aghaidh am párantas, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoínibh air sgáth m'ainmese. ach an ti a

^s peanas, damnadh. ^t iomraidhean.

^u àmhghara. ² 'nan aghaidhsan.

bhuanaicheas clum na criche, 'a e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gráin-ealachd an léir-sgríos, air an do labhair Daniel am fáidh, 'n a seasamh anns an ionad nach bu chóir dh'i (tuigeadh an t-^a leughas) an sin teicheadh iadsan, a ta ann an tír Iudea, chum nam beann:

15 Agus na d'thigeadh esan a ta air mullach an tigh, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thóirt ní air bith as a thigh.

16 Agus an t-^a sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail fhalluinge leis.

17 Ach mo thrusaigh iad na mná sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt ciche sna láithibh sin!

18 Agus guidhibhse gun bhur teicheadh a bhí sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh ámhghar anns na láithibh sin, amhull nach robh a leithid ann o thoisceach na cruitheachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mó a bhithéas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na láithean ud, cha rachadh feoil air bith as: ach air son an t-sluaigh thaghta, a taigh e féin, ghiorraich e na láithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Críost an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e.

22 Oir éiridh Críostan bréige, agus fáidhean bréige, agus ní iad comharan, agus míorbhuilean, chum, nam bu chomasach e, na daoine taghta fein a mbealladh.

23 Ach thugaibh^a an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile níthe.

24 Ach anns na láithibh sin, an déigh an ámhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealsach a solus uaipe^b:

25 Agus tuitidh seolta naimhe, agus bithidh na cumhachdan a ta sna neamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, malle ri mór chumhachd, agus glóir.

27 Agus an sin cuiridh e aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin e na ceithir

gaothaibh, o leth-íomall na talmhainn gu leth íomall naimhe.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chraoilh-fhige: an uair a bhithéas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhíos agaibh gu bheil an sambradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a cbi sibh na' níthe se tachairt, biodh fhíos agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a deirim ribh, nach dtheid an linn^c so thairis, gus an coimhlonar na níthe uile.

31 Theid naimh agus talamh seach: ach cha dtheid m' fhocailse seach a choidhch.

32 Ach cba 'n'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha 'n'eil aig na h-angibh a ta air naimh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, deanaibh faire agus árnúigh: oir cha 'n'eil fhíos agaibh e'uin a thig an t'ám.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhág a thigh fein, agus a thug d'a shearbhuiscich cumhachd, agus obair féin do gach neach, agus a thug áithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibhse faire, (oir cha 'n'eil fhíos agaibh e'uin a thig maighstir an tigh: an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhe, no aig gairm-choileach, no anns a' mhad-uinn)

36 An t-eargal air teachd dha gu h-obann, gu 'm faigh e sibh 'nar codal.

37 Agus na níthe a deirim ribhse, a deirim ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

C A I B. XIV.

1 Comhairle on aghaidh Chríost. 3 Dhéirteadh eola phríseil air a cheann.

10 Reic Iudas a Mhaighstir air son aingid. 12 Tha Críost fein ag sunsacadh roimh-taimh cionnus a bha e gu bhí air a bhrath le h-aon d'a dheisciobluibh. 22 Dh'órdúich e a Shuiper, &c.

A GUS bha a' chaisg, agus féisid an arain neo-ghóirtichte sa

déigh dá latha : agus dh'iarr na h-árd shagairt agus na scriobhuichean, cionnus a ghlacadh iad esan le feill, agus a chuireadh iad gu bás e.

2 Ach thubhairt iad, Cha 'n ann air an fhéisd, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhí dha ann am Betanf, ann an tigh Shimoin an lobhair, an uair a bhá e 'na shuidhe air bord, thainig bean, sig an robh bocsa alabastair do ola spicnair, ro luachmhóir; agus bhris i 'm bocsa, agus dhóirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta féin, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an ola ?

5 Oir dh'fheadadh i bhí air a reiceadh air son tuilleadh 's tri cheud peghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith orm sa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnáth maille ribh, agus ge b'e uair is áill libh, feudaídh sibh maith a dheanamh dhoibh; ach cha 'n'eil mise a ghnáth agaibh.

8 Rinni na dh'fheadadh i: thainig i roimh-laimh a dh'ádagadh mo chuirp chum adhlac.

9 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ní so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre,

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan árd shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus air dhoibhsan so a chluinntinn, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheadadh e gu h-íomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air à' cheud là do fhéisd an grain neo-ghoirtiche, an uair bu ghnáth leo an t-uain cáisge a mharbhadh, a deir a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum's gu'n itheadh tu cháisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh. agus a deir e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' gíulan soithich uisge: leanaibh e.

14 Agus ge b'e áit an dtheid e stigh, abraibhse ri fear-an-tighe; A deir an Mhaighstir, C'ait am bheil an seomar aoidheacht, anns an ith mi a' cháisg maille re m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaídh esan dhuibh seomar árd, farsaing, 'na lán uidheam agus deasuichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus cháidh a dheisciobuil a mach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' cháisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thainig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a deirim ribh, gu'm brath aon agaibhse, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thóisich iad air a bhí dubhach, agus a radh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhasan thubhairt e riu, Is fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maraon riumsa sa' mhéis.

21 A ta Mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e scriobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le m' brathar Mát an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'ól iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuilse na Tiomna'-nuaidh, a dhóirtear air son mhórain.

25 Gu deimhin a deirim ribh, Nach ól mi ní's mó do thoradh na fionain d, agus an lá sin an ól mi nuadh e ann an rioghacht Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn,

chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-ola.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annams' an nochd: oir a ta e scriobhta, Buailidh mi am buachaille, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an deigh dhomb éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ge do gheibh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, an diugh, air an oidhche so féin, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n áicheadh thusa mi trí uairean.

31 Ach is ro mhòd a thubhairt esan, Ge do 's éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n áicheadh mi choidhch thu. Agus mar sin thubhairt cách uile mar an ceudna.

32 Agus thainig iad gu ionad d'am b'ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidhibh' an so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhí fuidh uamh-chrith, agus fuidh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'an-am ro blhrònach, eadhon gu bàs: fainibh's an so, agus deanaibh faire.

35 Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit e air an talamh, agus rinn e ùrnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse, cuir an cusán so seachad orm: gidheadh, nior b'e an ni a b'àill learnsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thainig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd' chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanamb aon uair?

38 Deanaibh faire, agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta 'n spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta 'n fheoil aghumhach.

39 Agus air dha imeachd a ris, rinn e ùrnuigh, ag radh nam briathar ceudna.

40 Agus air pilltinn dha, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha 'n sùilean trom) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thainig e 'n treas uair, agus thubhairt e riu, Coidhibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thainig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmh-aibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhí fathast a' labhairt, thainig Iudas, son do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h-ard shagartaibh, agus na scriobhuichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha 'n ti a bhrath esan air toirt comharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'e neach d'an d'thoir mise pòg is e sin e; glacaibh e, agus thugaibh libh e gu téaruine.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidhs', agus thubhairt e, Fàilte dhuist, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidheisn a dh'fhear do na bha làthair, bhual e eglach an àrd shagairt, agus ghearr e chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d'thainig sibh a mach gu m' ghlacadhsa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le cloidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu biodh na scriobtuirean air an coimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréig-sinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lion-eudach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dhasan an lion-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an ard shagairt: agus chrùinnicheadh maraon ris na h-ard shagairt uile,

agus na seanairéan, agus na scríobh-uichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, agus an deachaidh e steach do thalla an árd shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille Yis na seirbhíoch, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'íarr na h-árd shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bás; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn móran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chóird am fianuis r'a chéile f.

57 Agus air do dhream áraidh éirigh, thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag radh,

58 Chuala sinne e 'g radh, Leagaidh mi síos an teampull so, a rinn-eadh le lámhaibh, agus an trí láithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le lámhaibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n árd shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag radh, Nach d'thoir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

61 Ach d'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e ní sam bith. A ris dh'fheoraich an t-árd shagart deth agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an Tí bheannuichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus ch'í sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas lámh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh néimhe.

63 An sin reub an t-árd shagart eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur bairis? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e 'm bás.

65 Agus thóisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus aghaidh fhólach, agus a bhualadh le 'n dornaibh, agus a radh ris, Dean fáidheadaireachd: agus ghabh na seirbhíoch le 'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi

shíos anns an t-árd shagairt: agus bhí aghaidh air do thalla an árd shagairt:

67 Agus air faicinn Pheadair 'ga gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, thubhairt f'ris, Bha thusa cuid-eachd maille ri h-Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'áicheadh esan, ag radh, Cha'n áithne dhomh, agus cha'n'éil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g radh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhan-oglaich fhaicinn a ris, thóisich i air a radh riu-san a bh' 'nan seasamh a láthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'áicheadh e ris. Agus an ceann beagain 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a láthair a ris ri Peadar, Gu firinneach 's ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chaint riu.

71 Ach thóisich esan air mallachadh agus mionnachadh, ag radh, Cha'n áithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an'dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dá uair, áicheadhaidh tu mi trí uairean. Agus an uair a smuinich e air, ghuil e.

C A I B. XV.

1 *A ta Iosa air a thubhairt ceangailte an láthair Philait.* 15 *Air son glaothaich an t-sluaigh tha mort-air, eadhon Bartabas, air a leigeil as, agus Iosa air a thoirt thairis gu bhí air a cheusadh;* 17 *Tha coron sgithich air a chur air,* 19 *chaidh smugaid a thilgeadh air,* 20 *agus fanoid a dheanamh air.* 21 *Tha e fannachadh le giúlas a' chroinn-cheusaidh;* 27 *air a chrochadh ead-ar dá ghaduicé; &c.*

AGUS air ball sa' mhaduinn chum na h-árd shagairt maille ris na seanairibh, agus na scríobh-uichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

f cha robh am fianuis ionann, cha d'fhoghainn am fianuis.

E ugh-dorus, sgáth-thigh.

2 Agus dh'fheòraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceist air, ag radh, Nach freagair thu mi sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantais.

6 A nis air an fhéisd bu ghnàth leis aon phriosunach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha neach àraidh d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanachaibh ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anna a' cheannairce.

8 Agus air glaothaich gu h-àrd do 'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh air, a dheanamh dhoibh mar a rinn e 'n còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag radh, An àill libh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gu'm b'ann tre fharmad a thug na h-àrd shagairt thairis e).

11 Ach bhrosnaich na h-àrd shagairt an sluagh, chum'as gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a nis, Ciod ma seadh is àill libh mi a dheanamh ris an duine sin, d' an goir sibh Rìgh nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a ris, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toil-each gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusaidh.

16 Agus thug na saighdearan leo

e steach do'n talla, eadhon cùirt an uachdarain: agus ghairm iad a' chuideachd tile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpui, agus air dhoibh coron droighinn flugheadh, chur iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, ag radh, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach.

19 Agus bhuaib iad sa' cheann e le slit chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh an glùn, thug iad urrama dha.

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an t-eudach purpui, agus chuir iad eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum's gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandair agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad d'am b'ainm Golgota, 's e sin air eadar-theangachadh, àite cloginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr: ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan, a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad e.

26 Agus bha scriobhadh a chùis-dhèidid air a scriobhadh os a cheann, RÌGH NÀN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche!; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chli.

28 An sin choimhlionadh an scriobtuir, a thubhairt, Agus bha e air àireamh an measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dol seachad anacainnt dà, a' crathadh an ceann, agus ag radh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Fòir ort fein, agus tàr^m a nùas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd shagairt agus na scriobh-

^h pretorium. ⁱ cotcur. ^l dà chreachadair, dà fhear-^{reubainn}.
^m thig.

uishean r'a chéile, a' fanoid air, Shaor e daoín' eile, cha 'n'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Criosd Rìgh Israeil a nùas o'n chrann-cheussaidh, chum's gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, ancainnt da.

33 Agus an uair a thainig an seathadh nafr, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naethadh uair.

34 Agus air an naethadh uair dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh Eloi, Eloi, lama sebachani? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, Mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do ehuid diubhsan a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuoh, a ta e gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubb, agus air dha spong a lionadh do fhion geur agus a cur air slait chùile, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an dthig Elias g'a theirt a nùas,

37 Agus air do Iosa éigheach le guth àrd, thug e suas an deo.

38 Agus bha brat-roinn an team-puill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu lochdar.

39 Agus an uair a chunnaic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deo, a' glaothaich mar sin, thubhairt e, Gu frinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàid an fad uatha ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen. agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Mèinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frithesladh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Hierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ullachaidh e, eadhon an là reimh 'n t-sàbaid)

43 Thainig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh

mar an ceudna sùil ri rioghadh Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iair e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fheadrais e dheth, An robh fad o fhuisir e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lion-eudach grunn, agus thug e nùas e, agus phaisg e san lion-eudach e, agus chuir se e ann an uaighⁿ a chlach-aicheadh a carraig, agus charuich e olach gu dorus na h-uaighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àit an do chuireadh e.

C A I B. XVI.

1 Chuir aingeal an oidhail aiseirigh Chriosd do thri mnaibh. 9 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen: 12 Chunncas e le diùhis, a bha dol do'n dùthaich; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil, 15 a chuir e mach a shearmonachadh an t-soisgeil: 19 Agus chaidh e fein suas gu ndamh.

AGUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais, agus Salome, spioraidh deadh bholuidh^o, chum's air dhoibh teachd gu'n ùngadh iad e.

2 Agus thainig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là do'n t-seachdain chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas duinn a' chlach e àbhorus na h-uaighe?

4 (Agus air dhoibh amharc, chumnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do 'n àit-adhlacaidh, chunnaic iad ògarach 'na shuidhe air an làmh dheis, uim' an robh truscan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na

ⁿ àit-adhlacaidh.

^o luibhean cùbhrach.

biodh eagal oirbh : a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a chéusadh : dh'éirich e, cha 'n'eil e 'n so : faicibh an t-áit anns an do chuir iad e,

7 Ach 'imichibh, innsibh d'a dheisciobluibh : agus do Pheadar, gu 'm bheil e dol roimhíbh do Ghalile : chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh ; oir bha ball-ábrith agus uamhunn orra : agus cha dhubhairt iad ní sam bith ri nreach air bith ; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud lú do'm t-seachduin, nochdadh e air tús do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dh'isc, dh'innis i sin dhoibhsan a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beo, agus gu 'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhúthas diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dúthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chách : agus cha mhó a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do 'n

aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, chiønn nach do chreid iad iadsan a chumnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, 'Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil P.

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dítair e.

17 Agus leanaidh na comharan so 'n dream a chreideas : Ann am ainmse tilgidh iad a mach deamhain, labhairidh iad le^r teangaibh nuadha,

18 Togaidh siad nathraiche nimhe, agus ma dh'ólas iad ní air bith marbh-tach, cha chiúrr e iad ; cuiridh iad an lámhan air dáoinibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin an déigh do 'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu néamh e, agus shuidh e air deas lámh Dhé.

20 Agus air dhoibhsan dol a mach, shearmonaich iad anns gach áit, air bhí do 'n Tighearna a' comb-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e, Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

C A I B. I.

1 *Roimh-radh Lucais d'a shoisgeul gu h-íomlan.* 5 *Tha Eoin Baiste air a ghabhail am broinn a mháthar,* 26 *agus Criosd air a ghabhail am broinn Mhuire.* 39 *Fáidheadair-eachd Elisabet, agus Mhuire nu thimchioll Criosd,* &c.

DO bhrigh gu'n do ghabh mórán os laimh eachdraidh scríobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an cormhionadh^s 'nar measgne,
2 A réir mar a dh'aithris na daoine

sin dhúinne iad, a chumnaic iad o thús le 'n stúilibh, agus a bha 'nan luchd frithealadh an fhocal :

3 Chunnas domhsa mar an ceudna, a Theophiluis ro óirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile níthe dhomh o'n fhíor-thoiséach, scríobhadh a'd' ionnsuidhs^s an ordugh,

4 Chum's gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan níthe anns an deachaidh do theagasg.

5 **B**HA ann an láithibh Herod rígh Iúdea, sagart áraidh d'am

^r P creutair. ^r ann an. ^s le lán dearbhachd air an creidsinn.

b'ainm Sacharias, do sheal^t Abia: agus b'ha a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dh'i Elisabet.

6 Agus bha iad faraon ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorach^u, agus bha iad araon aosmhor.

8 Agus tharladh am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair D^t: é ann an ordugh a sheala.

9 A réir gnátha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh a muigh, ré am na tùise.

11 Agus chunnas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altaire na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fuidh thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shacharias; oir fhuair t-ùrnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort, agus nì mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearna, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomha, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinne Israeil chum an Tighearna an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan easumhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do 'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Clonnu a bhios fhios so agam? oir is seana duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel

a sheasas an làthair Dhé: agus chuir-eadh mi a labhairt riutsa, agus a dh'innseadh an naidheachd^a mhaith so dhuit.

20 Agus feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an d'thig na nithe se gu crìch, chionn nach do chreid thu mo bhriathrasa, a bhitheas air an coimh-lìonadh 'nan àm féin.

21 Agus bha 'm pìobull a' feith-eamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus air teachd a mach dha, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu 'in fac e sealladh^b nènmhaidh san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlìonadh làithean a fhrithealaidh, gu 'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan là sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach agus dh'fhòlaich si i féin rè chùig mìos, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu cathair do Ghàlile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fa cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta 'n Tighearna maille riut: is beannuichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fa thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal ri the, Na biodh eagal ort, a Muire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus feuch, gabhaidh tu a'd'

^t chùrsa, roinn. ^u gun slìochd. ^a nuaidheachd, noimheachd, ^b taisbean.

bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Tì a's ro àrde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha rìgh-eaithir athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tìgh Iacob gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Ciennus a bhithes so, do bhrìgh nach 'eil aithne agamsa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Tì a's àrde agàil ort: uime sin an 'ni naomha sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise fein tòrrach air mac 'na sean aois; agus 's e so an seathadh mìos dh'ise d'an goirteadh bean neo-thorach;

37 Oir cha 'n'eil ni sam bith de dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch ban-oglach an Tighearna, biodh e dhomha réir t-fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaispe^c.

39 Agus air éirigh do Mhuire ana làrthibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda.

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fáilte air Elisabet.

41 Agus tharladh an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus ronadh Elisabet leis an Spiorad naomha.

42 Agus ghlasodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannuicht' thu am measg bhan, agus is beannuichte toradh do bhronn.

43 Agus cionnus a dh'éirich so dhomhsa, gu'n d'fhigeadh màthair mo Thighearna a'm' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath 's a thainig fuaim do bheannachaidh a'm' chluas-aibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannuicht' ise a

chreid: oir coimhlonar^d na nithe a labhradh rithe leis an Tighearna.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearna,

47 Agus a ta mo spiorad a' dean-amh gairdeachais ann an Dia mo Shlanuighear:

48 Do bhrìgh gu'n d'amhaire e air staid Iosail a bhan-oglach: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannuichte dh'iom.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Tì a ta cumhachdach nithe mòra dhomh, agus is naomha ainm.

50 Agus a ta a thròcairean e linn gu linn, de'n droing d'an eagal e.

51 Nochd e neart le ghairdeas, agap e na h-uisbhrich ann an stuainntibh an cridhe fein.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'arduich e iadsan a bha Iosal.

53 Lion e 'n droing a bha ecrach le nithibh maithe, agus chuir e uaith na daoine saibhre falamh.

54 Rinn e còmhadh^e ri Israel òglach fein, ann an cuimhneachadh a thròcair.

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d's abhiochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimehioll thar mìos, agus phill i d'a tìgh féin.

57 A nis thainig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimheàrnaich agus a càirde mar a nochd an Tighearna mòr thròcair dh'i: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'thainig iad a thimchiollghearradh an naoidhean; agus ghoir iad Secharias deth, a réir ainme athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Nì h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha 'n'eil son neach do d' chaidribh d' an goirear an t-ainm so.

62 Agus sméid iad air athair, cìod an t-ainm a b' àill leis thoirt air.

^c maithe. ^d a chreid gu'n coimhlonar. ^e còngnamh. Eiv.

63 Agus air iarraidh clàir-scriobhaidh dhasan, s'criobh e, ag ràdh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh' fhuasgladh a theanga, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thainig eagal air an coimhearsnaich uile; agus dh' aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannuicht' an Tighearna Dia Israeil, airson gu'n d'fhiosraich e, agus gun d'thug e saorsa d'a phoball,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òglaich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thabhairt saorsa dhufinn o ar naimhdibh, agus o làmh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn;

72 A choimblionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimhcheangail naomha féin;

73 Na mioman a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhì dhuinn air ar saoradh o làmh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhìs dha as eugmhais eagal,

75 Ann an naomhadh agus an am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Tì a's àirde: oir théid thru roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thabhairt eòlais na slàinte d'a phobull, ann am maicheanas am peacanna,

78 Tre thròcair ro mhòr ar Déne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhad-uinn o'n ioxad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a thèorachadh ar cos air slighe na sìth.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là fhoillseachaidh dq Israel.

C A I B. II.

1 *Tha Augustus a' meas Impireachd an Romhanach uile. 6 Breith Chrìosd: 8 Tha aingeal a' cur so an céill do na buachaillibh: 13 Tha mòran diubh a' cantuinn cliù do Dhia air a shon. 21 Tha Crìosd air a thimchioll-ghearradh. 28 Tha Simeon agus Anna a' deanamh fàidheadaireachd mu thimchioll Chrìosd; &c.*

AGUS tharladh sna làithibh sin, gu'n deachuidh ordugh a mach o Chéasar Augustus, an domhan uile a mheas f.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenus 'na uachdar-an air Siria)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhì air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, a baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an goirear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thugh agus do shliochd Dhaibhidh)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille re Muire a bha fa cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhì air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud ghin mic, agus phaisg i e am brat-spèilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e, do bhrìgh nach robh àit aca san tigh òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachailllean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus feuch, thainig aingeal an Tighearn' orra, agus dhealraich glòir

an Tighearna m'an timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh; oir feuch, a ta mi 'g innseadh dhuibh deadh sgeil mhòir aobhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann an cathair Dhaibhidh, neach is e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bitidh so 'na chomh-a dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisegte ann am brat-speidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air bail bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armaitibh nèimhe, a' moladh Dhé, agus ag ràdh.

14 Glòir do Dhia anns-na h-àrd-aibh, agus air talamh sìth, deadh ghean do dhaoinibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaille-ean r'a chèile, Rachamaid a nis eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thainig iad gu grad, agus fhàir iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantais ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghleidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòir agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a dubhradh riu.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghoir an t-aingeal deth mun do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a' glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Hierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna,

23 (Mar a ta e scriobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fosglas a' bhrù, gairmear naomha do'n Tighearna e)

24 Agus a thabhairt lobairt a réir mar a deirear ann an lagh an Tighearna, Paidh^m thurtur, no dá chol-uman òga.

25 Agus feuch, bha duine ann an Hierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dèil aige re solas Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faicadh e bàs, agus am faicadh e Crìosd an Tighearna.

27 Agus thainig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na parantan an leanabh Iosa a stigh, chum's gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthuchaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd^m e, agus bheannuich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Tighearna, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùile do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis man uile shluagh:

32 Solus a shoilleachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantais mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannuich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an leanabh so chum tuiteam agus aiseirigh mhòrain ann an Israel, agus 'na chomhar an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh tre d' amam-sa fein) chum's gu'm foill-

a'chear smuaints cridheacha mhòrain.

36 Agus bha Anna ban-fhàidh, nighean Phanueil, do thréibh Aseir; bha i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dh'i bhi 'na h-òigh.

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhís do Dhia a là agus a dh'oidhche le trosgadh agus le h-òrnaigh.

38 Agus air teachd dh'ise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll rìusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghhalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartuicheadh an spiorad e, air a Bonadh le gliocas; agus bha gràs Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Hierusalem, aig fèis na càisge.

42 Agus air bhi dha dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Hierusalem, a réir gnàtha na fèise.

45 Agus air coimhlionadh nan là sin doibh, 'nuair a phill iad, an dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Hierusalem; agus cha-robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoistinn gu'n robh e sa' chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarra iad e messag an càirdean, agus an luchd eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Hierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh 'n déigh trì là, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheist orra.

47 Agus ghabh a' mhuintir a chual e uile iongantais r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus air dhoibh fhaicinn, ghlac

uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarruidh.

49 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a bha sibh ga m' iarruidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomhsa bhi ann an tigh m' Athar^a?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thainig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghlèidh e mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thainig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deachd-ghean aig Dia, agus aig daoineibh.

C A I B. III

1 Searmonachadh Eoin Bhaiste. 15

Fhianais mu thimchioll Chrìosd.

20 *Chuir Herod Eoin am prìosun.*

21 *Tha Crìosd air a bhaisteadh,*

agus a' faghail fianais e nòmh. 25

Aois agus sìmsireachd Chrìosd.

ANIS anns a' chùigeachd bliadhna deug do impireachd-Thiberiuis Ceesair, air bhi do Phontius Pilat 'na nachdassen air Iudea, agus Herod 'na Thetrarch air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarch air Iturea agus dùthaich Thracionitis, agus Lisanius 'na Thetrarch air Abilene.

2 An uair a bha Atmas agus Caiaphas 'nan àrd shegartaibh, thainig focal Dé chum Eoin mhic Shacharais anns an fhàsach.

3 Agus thainig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh beistidh an aithreachais, chum maithennais pheacanna;

4 Mar a ta e scrìobhta ann an leabhar bhriathar an fhàidh Esaias, ag ràdh, Guth an tìe dh'èigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a Bonadh, agus gach beinn agus cnoc air an isleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh rèidh;

^a mu ghnòthuichibh m' Athar.

6 Agus chi gach uile fheoil glàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thainig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìol nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an sobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an àithreachais, agus na fòisichibh air a ràdh annaibh fein, 'A ta Abraham 'na Athair againn: oir a deirim ribh, gur comasach Dia do na clachaibh se air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a cur ri bun nan craobh: air an sobhar sin gach craobh nach toir a mach-toradh maith, gearrar sios i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fheòruich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thainig mar an ceudna eis-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh^o ni air bith os cionn na dh'òrdui^e eadh dhuibh.

14 Agus dh'fheòruich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le'r tuarasdai.

15 Agus air bhi do'n fheòrull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Crìosd a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gar baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd is cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teiré.

17 Aig am bheil a ghuit^p 'na

làimh, agus ro-ghlanaidh e ùrlar, agus cruinnichidh e 'n cruineachd d'a thaisg-thigh; aeh loisgidh e am moll le teine nach fheudar a'mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòrain do nithibh eile, shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarch bhi air a chronachadh leis air son Herodias bean a bhràthar (Philip), agus air son gach olc a rinn Herod,

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin an prìosun.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh:

22 Agus gu'n d'thainig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu'm d'thainig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd^r.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi (réir barail dhaoine) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhatait, mic Lebhi, mic Mhelchi, mic Ianna, mic Ioseiph,

25 Mhic Mhatatais, mic Amois, mic Nauim, mic Esli, mic Nage,

26 Mhic Mhaait, mic Mhattatais, mic Shemei, mic Ioseiph, mic Iudah,

27 Mhic Ioanna, mic Rhessa, mic Shorobabel, mic Shalatiel, mic Neri,

28 Mhic Mhelchi, mic Adi, mic Choosaim, mic Elmodaim, mic Eri,

29 Mhic Iose, mic Elieseir, mic Ioreim, mic Mhatait, mic Lebhi,

30 Mhic Shimeoin, mic Iudaih, mic Ioseiph, mic Ionain, mic Eliacim,

31 Mhic Mhelea, mic Mhainain, mic Mhatata, mic Natain, mic Dhaibhidh,

32 Mhic Iesc, mic Obeid, mic Bhoois, mic Shalmoin, mic Naasoin.

33 Mhic Aminadalh, mic Arsam,

^o togaidh. ^p inneal-fuscnaidh.

^r annadsa thu mi làn-toilichte.

mhic Easraim, *mhic* Pharaib, *mhic* Iudaih,

34 *Mhic* Iacobh, *mhic* Isaac, *mhic* Abraham, *mhic* Thara, *mhic* Nach-eir,

35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Ragau, *mhic* Phaleic, *mhic* Ebeir, *mhic* Shala,

36 *Mhic* Chainain, *mhic* Arphasaid, *mhic* Ssem, *mhic* Nee, *mhic* Lameich,

37 *Mhic* Mhatusala, *mhic* Eneich, *mhic* Iareid, *mhic* Mhaleceil, *mhic* Chainain,

38 *Mhic* Enois, *mhic* Sbet, *mhic* Adhaimh, *mhic* Dhé.

C A I B. IV.

1 *Buairleadh* agus *trosgadh* *Chriod* :

13 *Tha e toirt buaidh air an diabhol* ; 14 a' *toiseachadh ri searmonachadh*, 16 *Tha pobull Nasaret a' gabhail iongantais r'a fhoclaibh gràmhor*. 33 *Tha e leigheas an duine san robh deamhan*, 38 agus *màthar-chéile Pheadair*, &c.

A GUS air do Iosa bhí làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhol ; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin : agus air dhoibh bhí air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhol ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhí 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A tá e scrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beo, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhol a thebh-airt gu beinn àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann an mionaid sinneaire.

6 Agus thubhairt an diabhol ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glóir ; oir thugadh dhomha sin, agus bheir mi e do neach air bith is toil leam.

7 Uime sin ma ni thu soradh dhomha, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubh-

airt e ris, Tàr air mo chùlsobh, a Shatain : oir a ta e scrìobhta, Nì thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na sonar ni thu seir-bhis.

9 Agus thug se e gu Hierusalem, agus chuir e air binnein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos as so.

10 Oir a ta e scrìobhta, Bheir e àithne d'a ainglèbh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad sus th' nam làmbaibh, air eagal gu'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa, thubhairt e ris, A dubhradh, Na buairt' thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnuich an diabhol an buairleadh uile, dh'im-ich e usith rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile ; agus chaidh iomradhsan air feadh na dùcha m'an cuairt gu h-ìomlan.

15 Agus theagais e 'nan sionagogaibh, a' faghail glóir o na h-uile dhaoineibh.

16 Agus thainig e gu Nasaret, far an d'araicheadh e : agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air leth na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dhia leabhar an fhàidh Esaias ; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e 'n t-sit anns an robh e scrìobhta,

18 Tha Spiorad an Tighearna orm, do bhrìgh gu'n d'ùng e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh ; chuir e mi a shlanueadh na muinntir sig ann bheil an cridhe briste, a ghairm^u fuaiglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na dallaidh, a thoirt sacra do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnich an Tighearna.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e : agus bha stùile na bha san t-sionagog uile a' geur-amhaz aisans.

21 Agus thòisich e air a ràdh ris,

* Na dearbh.

u shearmonachadh.

An diugh a ta 'n scriobtur so air a choimhlionadh ann bhur cluasaibh-se.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantas ris na briathraibh gràs-mhòr a thainig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnàth-fhocal so, A léigh, leighis thu féin: ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh leat an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a'd dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil fàidh air bith taitheach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a deirimse ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làithibh Eliais, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shea mìos, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile:

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aon diubb, ach gu Sarepta Shidoin, chum mnà a bha 'na bantraich,

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseus an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lìonadh iadsan uile a bha san t-sionagag le feirg, an uair a chual iad na nithe sin,

29 Agus air éirigh suas doibh, thilg iad a mach as a bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic^a (air an robh am baile togtà) chum a thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan trid am meadhon, dh'fhalbh e;

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air laithibh na sàbaid:

32 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg; do bhrìgh gu'n robh fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagag duine anns an robh spiorad deamhain neo-ghloin, agus ghlaodh e le guth mòr.

34 Ag ràdh, Leig leinn; cìod e ar gnothuchne riut, Iosa o Nasaret? an d'thainig thu g'ar agrìos? a ta fhios agam cò thu, Aon naomha Dhé,

35 Agus chronaich Iosa e, ag ràdh, Bi d' thosd, agus thig a mach as. Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thainig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thainig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cìod a' ghnè calante so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh airsan a mach feadh gach àite do'n dùthaich u'an cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagag, agus chaidh e teachd do thigh Shimoìn: agus bha fiabhrus mòr air màthair chéile Shimoìn; agus ghuidh iad air as a leth,

39 Agus air dha seasamh os a ceann b, chronaich e 'm fiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus air éirigh dh'ise air bàl, rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daòine euslan le iomadh gnè, tinnis, thiug iad d'a ionnsuidh iad: agus air dhasan a làmhan a chur air gach aon diubb, leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach a mòran, a' glaothraich agus ag ràdh, Is tu Crìosd Mac Dhé. Agus chronaich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu'm b'esan Crìosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'innich e ag àite fàsail: agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus b'aill leo a chumail, chum's nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin domhsa rioghachd Dhé a shearmonachadh do bhàiltibh eile mar an ceudna: oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e sunn an sionagogaibh Ghalile.

^a beul-bhruach a' chnoic.   b làmh rìthe.

C A I B. V.

1. *Tha Crìosd a' teagasg an t-sluaigh a luing Pheadair; 4 le tarruing mhìorbhuileach éisg tha e a' nochdadh cionnus a bha e gu Peadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh air daoineibh: 12 a' glanadh neach a bha 'na lobhar, 16 a' deanamh ùrnuigh anns an fhàsach, 18 a' slànuchadh neach a bha tinn leis a' phairilis, &c.*

A GUS tharladh, 'nuair a bha 'm pobull a dlù-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing^c 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairéan air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lionta.

3 Agus air dha dol a steach do aon do na longaibh bu le Simon, dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr: agus air suidhe dha, theagaisg e 'n sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lionta chum tarruing.

5 Agus fhreagar Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn mi sam bith: ach air t'fhocalsa leigidh mi sìos an lion.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuartich iad tachdard mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lion.

7 Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus còmhnaidh a dheanamh leo. Agus thainig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companachaibh aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh

eagal ort; as so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch, duine làn do loibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlamadh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an loibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgoileadh iomradh-san: agus thainig sluagh mòr an ceann a chèile chum éisdeachd, agus a bhì air an slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.

17 Agus tharladh air latha àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sìn Phairisich agus luchd teagaisg an lagha, a thainig as gach uile bhailé do Ghailé, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus feuch, dh'iomchair daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thubhairt a steach, agus a chur 'na làithairsan.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuidéachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos trè mhullach an tìghe e féin agus a leaba, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na scriobhaichean agus na Phairisich air reusanachadh, ag ràdh, Cò e 'so a ta-labhairt

toibheim? cò dh'fheudas peacaidh a mhaithheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach 'air aithneachadh an amuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 's ar cridheachaibh?

23 Cò aca 's usadh a ràdh, Tha do pheacaidh air am maithheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum's gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air salamh, (thubhairt e ri fear na pairilis) A deirim riu, éirich, agus tog do leaba, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leaba air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin, a' tabhairt glòir do Dhia.

26 Agus ghlac uarbas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinn nithe do-chreidsinn e an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cis-mhaer d'ann b'ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cise: agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuid-eachd mhòr do chis-mhàraibh, agus do mhuintir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an scriobhuichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhàraibh agus ri peacach-aibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trosgadh agus a' deasamh ùrnuigh, agus mar an ceudna deisciobuil nam

Phairiseach; ach a' ta do dheisciobuilaise 'g itheadh agus ag-òl?

34 Agus thubhairt ean riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seomair an fhir nuadh-phòda trosgadh a dheanamh, am feadh a ta 'm fear nuadh-phòda maille riu?

35 Ach thig na laithean an uair a bheirear am fear nuadh-phòda uatha: an sin n'è iad trosgadh anns na làitibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu, Cha chuir neach air bith mìr a dh'eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha d'thig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fìon nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad ann an t-earraichte.

39 Agus cha 'n'èil duine sam bith air dha sean fìon òl, a dh'iarras air ball fìon nuadh: oir a deir e, 'Se 'n sean fìon is fearr.

C A I B. VI.

1 Tha Crisod a' cronuchadh doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le scriobtur, reuson, agus mìorbhuil, 13 a' taghadh dà abstol deug, 17 a' slànuchadh muinntir a bha tinn, 20 a' searmonachadh d'a dheisciobuilaibh mu bheannachdaibh agus mallachdaibh, &c.

AGUS tharladh air a' cheud latha sàbaid an déigh an dara là do fhéisd na còise^s, gu'n deachaidh e trid na h-achaibh arbhair: agus splon a dheisciobuil na diasan arbhair, agus dh'ith iad, an déigh an bruathadh le'n làmh-aibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceadaichte r'a dheanamh air laithibh na sàbaid?

3 Agus freagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an

^c iongantach. ^f trasgadh. ^s air an dara latha sàbaid an déigh na ceud sàbaid.

ni so rian Dhaibhidh, 'nuzir a bha ocras air féin, agus orrasan a bha maille ris :

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e aran na fianuis^b, agus a dh'ith e fein, agus a thug e mar an ceudna dhoibhsan a bha maille ris, ni nach 'eil cead-uichte itheadh ach do na sagartaibh a mháin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tigh-earna Mac an duine air an t-sábaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sá-baid eile, gu 'n deachaidh e steach do'n t-sionagóg, agus gu'n de theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a lámh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na scríobhuichean agus na Phairisich faire, a dh'fheuch-^{oinn} an leighiseadh e air an t-sábaid, chum's gu'm faigheadh iad cùis-dhléidhi 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an lámh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas é.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòruichidh mise aon ni dhìbh, An bheil e ceaduichte air laithibh na sá-baid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrìos?

10 Agus air dha amharc m'an cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sin 'a mach do lámh. Agus rinn e sin: agus dh'aisigeadh a lámh slàn da mar an lámh eile.

11 Agus lonadh iadsan do chuthach agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri h-Iosa.

12 Agus anns na laithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh ùrnugh, agus bhuanach e rè na h-oidhche ann an ùrnugh ri Dia!

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil: agus thug e dà fhear dheug asda, d'an do ghoir e Abstoil:

14 Simon (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar) agus Aindreas a bhráthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas mac Alpheuis, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bráthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thainig e nua leo, agus sheas e air ionad còmhaid, agus coimhluona^a a dheisciobuil, agus buidheann mhòr shluagh o Iudea uile agus o Hierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muinntir a thainig g'a éisdeachd, agus gu bhì air an leigheas o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neo-ghlana: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumbachd a mach as, agus sblànuidh e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobuil, agus thubhairt e, Is beannuichte sibhse ta bochd: oir is libh rioghachd Dhé.

21 Is beannuichte sibhse ta ocrach a nis: oir sànuichear sibh. Is beannuichte sibhse ta caoidh a nis: oir gairidh sibh.

22 Is beannuichte sibh 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad eantinn mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibhse gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nearnh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is anaobhinn duibhse ta saibhir: oir fhuir sibh bhur solas.

25 Is anaobhinn duibhse ta saith-each: oir bithidh ocras oirbh. Is anaobhinn duibhse ta gaireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is anaobhinn duibhse 'nuair a labhras daoine^m maith umaibh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a derim ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhachibh bhur naimhde,

^a an t-aran taisbeanta. i cùis-chasaid. I tigh ùrnugh Dhé.
^m na h-uile daoine.

deanaibh maith orrasan le'm fusthach sibh :

28 Beannuichibh iadsan a ta 'gar mallechadh, agus deanaibh ùnuigh air son na muinntir a ta buistuin gu naimhdeil ribh.

29 Ris an tì a bhuaileas tu air son ghial, cum an gial aile; agus do'n tì a bheir t'fhalluing dhìot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Tabhair do gach neach a dh'farras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b' àill libh daoine dheanama dhuibh, deanaibhse mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an droing aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd^o dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a ris, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaidh, chum's gu'm faigh iad uiread a ris.

35 Ach gràdhaichibhse bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na Gric^o: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nar cloinn do'n Tì a's airde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bithibhse uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toirear breth oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maith-eanas, agus bheirear maith-eanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thombas, air a gheinn-eadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tombas le'n tomhas sibh, toimhaisear dhuibh a ris.

39 Agus labhair e cosmhlachd-ri, Am feud an dall dall a threorchadh? nach tuit iad arson ann an slochd?

40 Cha 'n'eil an deisibhul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta cosmhlonta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus o'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fainear an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 Nò cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri d' bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt a d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fainear an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tìs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soillear an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aise.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine f'igean do dhroighionn, no caoran f'iona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach a deadh ionmhas a chridhe: agus bheir droch dhuine ni olc a mach a droch ionmhas a chridhe: oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus ca' son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhìomsa, agus nach dean sibh na nithe a deirim?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidhse, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh cos ris is coamhuil e.

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a bhuaite air carraig: agus an uair a thainig an tuil, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh P air carraig.

49 Ach an tì a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhun-

^o coingheall. ^o gun bhur dàchas a chull. ^P stéidheachadh.

ait, air an do bhual an sruth gu diath, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighé sin.

C A I B. VII.

1 *Air do Chríost creidimh bu mhò fhaotainn ann an ceannard-ceud a bha 'na Gheintileach, na ann an aon neach do na h-Iudhachaibh, 10 leighis e sheirbhiseach gun teachd d'a ionnsuidh, 11 Tha e togail mic na bantraich ann an Nain o'n bhàs, 19 a' dearbhadh do theachd-airibh Eoin, le oibríbh miorbhul-each a rinn e 'nan làthair, gu'm b'e féin an Chríost a bha ri teachd, 24 a' nochdadh do'n t-slugh ciod i a bharail mu Eoin, &c.*

A NIS an uair a chríochnaich e a bhriathrasan uile ann an éisd-eachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannard-ceud áraidh, a b'ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd báis.

3 Agus air cluinntinn mu Iosa dha, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n d'thigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thainig iad gu h-Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog esan duinn sionagog^r.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhí nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-ceud càirde d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin, oir cha'n aifridh mise gu'n rachadh tu steach fa m' chleith.

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a' f'ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slànùichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fa ùghdarras, aig am bheil saighd-eàra fum, agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ri fear eile, Thig, agus thug e: agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus air cluinntinn nan nàthe so do Iosa, ghabh e iongantais ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-slugh a lean e, A deirim ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhéigh sin, gu'n deachaidh e eum bàile d'an goirear Nain; agus chaidh a dheisciobuil^s maille ris, agus slugh mòr.

12 A nis an uair a thainig e 'm fagus do gheatadh a' bhàile, feuch, ghùlaineadh a mach duine marbh, son mhac a mhàthar, agus bu bhant-rach i: agus bha slugh mòr do mhuintir a' bhàile maille rishe.

13 Agus an uair a chrònaic an Tighearn i, ghabh e truas diath, agus thubhairt e rishe, Na guil.

14 Agus thainig e agus bhean e ris a' ghùban^t, (agus abas iad an a bha 'ga iomchar) agus thubhairt e, Oganach, a deirim ruit, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhaire Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-ionradh so mach airnan air feadh Iudea uile, agus na dùcha m'an easirt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu h-Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile:

20 Agus air teachd do na daoineibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a'd' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa 'n ti a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin

^r thog esan ar sionagog.

^s mèran d'a dheisciobluibh.

^t chiste mhairbh.

leighis e mòran e 'n euslaintibh agus e 'm plàighibh, agus o dhroch spiorad-sibh, agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhse agus innsaibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu'm bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bochhair a' cluaintinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beanuicht' esan nach faigh oibheum annamsa^u.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach riomhach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìgh a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? feadh, a deirim ribh, agus ni 's mò na fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e scrìobhta, Feuch, cuiream mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, 'Nam measgan a rugadh le mnaibh, cha 'n eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rioghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhreanaich am pobull uile a chual e, agus na cis-mhaoir Dia, air dhoibh bhí air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd lagha cùl ri coimhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhainisteadh iad leis.

31 (Agus thubhairt an Tighearna,) Cò ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a' ghinealach so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta

'nan suidhe na' mheargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne piobaireachd dhuibhse, agus cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, agus cha d'rinn sibhse gu.

33 Oir thainig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no 'g òl fiona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thainig Mac an duine ag itheadh 's ag òl; agus their sibh, Feuch duine geocach agus pòitear-fiona, caraid chis-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fireanachadh leis a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh^a e sìos chomhaidh.

37 Agus feuch, an uair a fhuair bean anns a bhaile, a bha 'na peacach, fios gu 'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair làn do ola chhbhraidh.

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh leis a deuraibh, agus thiormaich i iad le gruaig a cìna, agus phòg i a chosa, agus dh'ùng i leis an ola iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, so, labhair e ann féin, ag ràdh, Nana b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dh'i; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shirmoin, a ta nì agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fàcha àraidh dithis do fhéichneibh: bha aige air son fhear chig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach rebh aca ni leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh arson. Innis domhas uime sin, cò aca 's mò a ghràdh-achias e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, 'S i mo bharail gur e an

^u nach gabh oibheum riomsa.

^a luidh. Gr.

meach is mò d'an do rhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu bhean so? thainig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo ehos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deursuibh, agus thiorraich i iad le fòlt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg; ach o thainig ise b' stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ùng thusa mo cheann le h-ola: ach dh'ùng ise mo chosa le h-ola chùbhradh.

47 Uilme sin a deirim riut, Gu'm bheil a peacaidh a ta liomrahor, air am maithheadh; air an sobhar sin e ghràdhach i gu mòr: ach ge b'e meach d'am maithhear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacaidh air am maithheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhre aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maithheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

C A I B. VIII.

2 *Tha mnàì a' frithealadh do Chrìosd le am maoin.* 4 *Tha Crìosd, an déigh dha searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e àir a leantuinn le abstolaibh. a' labhairt cosamhlachd an t-sioldair,* 16 *agus na coinnle;* 21 *a' cur an cèill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean,* 22 *a' cronuchadh na gaoithe,* &c.

AGUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich ean trid gach cathair agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an cèill soisgeil rioghachd Dhé, agus an dà fhear dheug 'na fhochair,

2 Agus mnàì àraidh a leighis-eadh o dhroch spioradaibh agus o easlaintibh, Muire d'an goirear Mag-

dalen, as an deachaidh seachd deamh-ain,

3 Agus Ioanna bean Chusa stùbh-aird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich slugh mòr, agus a thainig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ana an co-samhlachd:

5 Chaidh fear-cuir amach a chiur a shìl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid, agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrigh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus air fàs do 'n droighionn maille ris, thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uait a cheud uiread: e chuireadh. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éideachd, éist-eadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheiseob-uil deth, ag ràdh, Ciod e an co-samhlachd se?

10 Agus thubhairt ean, Thugadh dhuibhse eòlas fhaotainn air rùn dlomhair rioghachd Dhé; ach do chàch an co-samhlachdaibh, ionnas ag faicinn doibh nach fàiceadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an co-samhlachd: Is e 'n sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is iad sin a dh'éisdeas: 'na dhéigh sin a ta 'n diabhol a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaidh, air eagal gu'n crèideadh iad agus gu'n biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charrag, is iad sin iadsan, an uair a dh'éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; ach cha 'n'eil sea se freumh, muinntir a chreideas rè namuill, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an ní a thuit am meag droighinn, is iad sin an dream a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le curam, agus le saibhreas, agus le sáimhe na beatha so, agus cha 'n'éil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ní a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh an focal éisdeachd, a ta 'ga choimhead ann an críche treibh-dhíreach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidín.

16 Cha 'n'éil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholuicheas fa shoitheach i, no chuireas fa leabaídh i: ach cuiridh é ann an coinneir i, chum's gu'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n'éil ní sam bith foláichte, nach deanar follaisach; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach d'thig os áird.

18 Air an abhair sin thugaibh fa'near cionnus a dh'éisdeas sibh: oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha; agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an ní sin a shaoilear a bhí aige.

19 An sin thainig d'a ionnsuidh a mháthair agus a bhráithre, agus cha b'urraim iad teachd am fagus da leis an domhlas.

20 Agus dh'inneadh dha le dream áraidh, a thubhairt, Tha do mháthair agus do bhráithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan thubhairt e riu, Is iad mo mháthair agus mo bhráithrean iadsan a dh'éisdeas ní focal Dé, agus a ní e.

22 Agus tharladh air lá áraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luíng: agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach o thír.

23 Ach ag seoladh dhoibh, thuit codal airsan: agus thainig ánradh^c goith a nuas air an loch, agus lionadh iad le h-uisge, agus bha iad ann an gabhadh.

24 Agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus dháinig iad e, ag rádh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn cailte, An sin dh'éirich esan, agus chronuich e ghaoth, agus onfa an uisge: agus ghuir iad, agus thainig féath^f ann.

25 Agus thubhairt e riu, C'áit am bheil bhuir creidimh? agus air dhoibh bhí fa eagal, ghabh iad iongantais, ag rádh; r'a chéile, Cíod a' ghné dhuine so? oir a ta e toirt áithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad ámhial dha.

26 Agus thainig iad air tír aig dùtháich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tír, choinnich duine áraidh as a' bhaile e, anns an robh deambain ré aimsir fhada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-áitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e síos 'na láthair, agus thubhairt e le guth árd, Cíod e mo ghnothuchsa riut, Iosa, a Mhíe an Dé a's ro áirde? guidheam ort, na pian mí.

29 (Oir bha e air toirt áithne do'n spiorad neo-ghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air: agus cheangladh e le slabhruidhíbh, agus choimhítheadh an geimhíbh e; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhásach.)

30 Agus dh'fheoraich Iosa dheth, ag rádh, Cíod is ainm dhuit? agus thubhairt esan, Legion: do bhígh gu'n deachaidh móran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun áithne thoirt doibh dol síos do'n deimhneachd^g.

32 Agus bha treud líon-mhór mhuc an sin, ag ionaltadh air an t-aliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach annta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhaibh a mach as an duine, chaidh iad anse na mucaibh: agus ruith an treud

^d seasamhachd.

^e deisiens, stoirm.

^f ciúine.

^g dubh-aigean.

mhuc gu dian aios le brùthach^h, do'n loch, agus thachdadh i ad.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis i ad. a: anns a' bhaile agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhàic an ni a rinneadh; agus thainig iad gu h-Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, na shuidhe sig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e na chéill; agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlàn-icheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarr muinntir dùcha nan Gadareneach uile airsan, ineachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimha, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus feuch, thainig duine da'm b'ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-aionag: agus thuit e sig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n d'thigeadh e d'a thigh:

42 Do bhrìgh gu'n robh son-ghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.)

43 Agus thainig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri léigh-ibh, agus nach b'urradh bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thainig ise air a chùlaobh, agus

bhean i ri h-ìomall eudaich: agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar, agus iadsan a bha 'na fhochair, ris, A mhaighstir, tha 'n sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium: oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i'n ain-fhios^m, thainig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da e'ar son a bhean i ris, an làthair an t-sluaigh uile, agus mar a shlàn-icheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad: slàn-uidh do ehreidimh thu; imich an sìth.)

49 Am feadh 's a bha e fathast a' labhairt, thainig neach o thigh Uachd-arain na sionagoige, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach air cluinntinn so do Iosa, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bitheadh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do 'n thigh, cha do leig e le neach air bith dol a thigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus achair agus màthair na h-ìnghin.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilbh: cha 'n eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rian iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thainig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball agus dh'àithn e biadh a thoirt d'i.

56 Agus ghabh uamhas mòr a parantan²: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

^h leathad, àite corrach.   ⁱ bhàthadh.   ^l theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.   ^m am folach.   ⁿ a gingeirean.

C A I B. IX.

1 *The Criosd a' cur a mach abetol a dh'oibreachadh mhiorbhuidle, agus a shearmonachadh.* 7 *The togradh aig Herod Criosd fhaicinn.* 17 *The Criosd an déigh shearmonachadh do'n t-sluagh, a' toirt lóin do chùig mìle aca gu mìorbhuilceach,* 22 *ag innseadh fhulangais roimh-laimh,* 25 *ag innseadh do na h-uile le'm b'dùll a bhí 'nan deisciobail da, gur éigin doibh eisiomplaire' a leanusan.* 28 *Atharrachadh a chrutha, &c.*

A G U S ghairm e an dà fhear dheug^o an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus àghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rioghachd Dhé, agus a shlànachadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaidh ni air bith leibh chum na slighe, bat- aiche no mála, no aran, no airgid; ni mò bhios dà chòta sig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an d'fhéid sibh a steach, fanaibh an sin, agus as sin rachaidh a mach^p.

5 Agus cò air bith iad nach gabh rìbh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhìbh eadhon an dslach o bhus cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad tre na bailtibh, a' searmonachadh an t-songeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarch na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh:

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsich- eadh Elias: agus le cuid eile, gu'n robh son do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mis' an ceann a dh'Eoin: ach cò e 'm fear so mu'n chuineam a leithid se do nithibh? Agus dh'iarr e fhaic- inn.

10 Agus air pillinn do na h-ab- stolaibh, dh'innis iad dha gach ni a

rinn iad, Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsaid, a bhui- eadh do'n bhaile d'an goirear Bet- saida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e: agus ghabh e d'a ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rioghachd Dhé, agus léigh- is e iadsan sig an robh feum air leigh- eas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdenn thainig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum 's gu'n d'fhéid iad do na bailtibh agus do'n tìr m'an cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm feigh iad biadh: oir tha sinn an so an àite fàsaid.

13 Ach thubhairt eair riu, Thug- aibhse dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha 'n'eil againn tuilleadh na cùig buillinnean agus dà iasg: mur d'fhéid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig buillin- nean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannuich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheis- ciobluibh iad gu'n cur an lethair an t-sluagh.

17 Agus dh'ith iad, agus shé- uicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhìadh briste, a bha dh'fhuighleach aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri ùrnuigh fa leth, gu'n robh a dheis- ciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò their an sluagh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach their cuid, Elias: agus cuid eile, gu bheil son do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

20 Thubhairt e riu, Ach cò their sibhse is mi? Agus fhreagair Pea- ar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a

^o a dhà dheisciobul deug. ^p fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit.

thoirt dóibh, dh'aithir e gun iad a dh'inneadh so do neach sam bith,

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mórán fhulang, agus a bhí air a dhíultadh leis na seanairibh, agus an h-árd shagartaibh, agus na scríobhuichibh, agus a bhí air a chur gu bás, agus air a thógail suas air an treas lá.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's áill le neach air bith teachd a'm' dhéighse, áicheadhadh se e féin, agus togadh e chrann-ceusaidh gach lá, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'áill anam a thearnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chaillead anam air mo sgáthsa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e 'n saoghal gu h-íomlán, agus e féin a chall, no bhí air a' sgríos?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas náire dhíomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine náire dhéise-san, an uair a thig e 'na ghlóir féin, agus an glóir Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a deirimse ribh gu fírinneach, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bás, gus am faic iad ríoghachd Dhé.

28 Agus tharladh mu thimchioll ochd láithean an déigh nam briathar so¹, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deachaidh e suas gu beinn a dheanamh úrnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri úrnuigh, bha dreach a ghnúise air atharrachadh, agus rinneadh eudach geal agus deastrach.

30 Agus feuch, bha dithis fear a' comhradh ris, eadhon, Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glóir, agus a bha labhairt m'a bhás², a bha esan gu choimhliónadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Pheadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal: agus an uair a dhúisg iad, chunnaic iad a ghlóir, agus an dithis fear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a'

dealachadh ris, thubhairt Peadar ri h-Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi 'n so, agus deanamaid tri bothain, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e 'g ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thainig neul, agus chuir e sgáile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thainig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac grádhachsa, éisidh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan toed, agus cha d'innis iad do neach air bith áns na láithibh sin aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an lá 'na dhéigh sin, an uair a thainig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mór air.

38 Agus feuch, ghlaodh duine áraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, guidheam ort, amhairc air mo mhac, oir is e m'aon duine cloinne e³.

39 Agus feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach, agus a ta e 'ga tharruing as a chéile air chór 's gu bheil e cur còbhair a mach, agus an déigh a chomh-bhrutliadh is gann a dh'fhágas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealsáich mhi-chreidich agus fhiar⁴, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thig an deamhan síos e, agus reub se e: agus chronuich Iosa an spiorad neo-ghlan, agus shlánuich e 'n leanabh, agus thug e u'a athair e.

43 Agus ghabh iad uambas uile ri mór chumhachd Dhé. Ach air dhoibh uile bhi gabhail iongantais ris na h-uile níthibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathrasa ann bhur

¹ nan níthe so.   ² m'a shiubhal.

³ is e m'aon ghin e.   ⁴ choiríte.

cluamh: oir tha Mac an duine gu bhà air a theirt thairis do làmbaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuing iadsan an còmhradh so, agus bha e folaichte uatha, air chor as nach b'aithne dhoibh e^a: agus b'eagalach leo ceisd a chur air mu thimchioll a' chòmhraidh so.

46 An sin dh'éirich deasboireachd eatorra, cò aca bu mbò a bhithcadh.

47 Agus air do Iosa smuaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làimh ris féin e,

48 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ghabhas ris an leanabh so ann am ainmse, tha e a' gabhail riumsa: agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, tha e gabhail ris an tì a chuir uath mi: oir an neach a's lugha 'nar measga uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A mhaighstir, chunnaic sinn duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' t'ainmse; agus bhac sinn e, chionn nach 'eil e 'gar lean-tuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacadh e: oir ge b'e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis an uair a choinnblionadh làithean a ghabhail suas, shuidhich e a' ghnùis chum dol gu Hierusalem,

52 Agus chuir e teachdairean roimh a' ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shonsan.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu'n robh agbaidh mar gu'm biodh e dol gu Hierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seunas agus Eoin so, thubhairt iad, A Tighearn, an àll leat gu 'n abramaid^b teine a theachd a nuas o nèamh, agus an losgadh, cadhonn mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chronuich e iad, agus thubhairt e, Cha 'n'eil fàis aguibh ciod a' ghnè spioraid d'an bheil sibh:

56 Oir cha d'fhainig Mac an duine a grios anama dhaoine, ach g'an

meoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag innseachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Tighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an d'fhéid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill^c aig na sionnaich, agus naid aig eunlaith an athair, ach cha 'n'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Tighearn, leig dhomh dol air tùs agus m'athair adhlac.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac; ach imich thuas agus searmonaich rioghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Tighearn, leanaidh mise thu: ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha 'n'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, ionchuidh air son rioghachd Dhé.

C A I B. X.

1 *The Crìod a' cur a mach a dh'aon uair 70 dolsciobul a shearmonachadh; 17 ag iarraidh orra bhì iriosal, agus ag innseachd dhoibh ciod e an nì anns an buineadh dhoibh gairdeachas a dheanamh, 21 a' toirt buidheachais d'a Athair air son a gardis, 23 a' cur an cèill staid shona a dheisciobul, &c.*

AN déigh nan nithe sin, dh'ord-uich an Tighearn mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e lìon dithis is dithis roimh a' ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, Tha 'in foghara gu firimeach mòr, ach a ta an luchd oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd oibre chur a mach chum fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gar

^a chum nach mothaicheadh iad e. ^b ordfocheumaid. ^c gearaidh, brècluidh.

cur a mach mar uain an meag
mhadradh alluidh.

4 Na iomchairibh sporan, no mala,
no brógan; agus na beannuichibh do
neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an d'théid
sibh a steach, abraibh air tús, Sith
do'n tigh so.

6 Agus na bhios mae na sith an
sin, gabhaidh bhur sith còmhnuidh
air: ach mur hi, pillidh bhur sith
chugaibh féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin,
ag itheadh agus ag òl nan nithe a
bheirar dhuibh: oir is fu an t-oir-
riche a thuarasdal. Na rachaidh o
thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an d'théid
sibh a steach, agus san gabh iad ribh,
ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nar
láthair.

9 Agus leighisibh a' mhuintir a ta
euslan ann, agus abraibh riu, Tha
rioghachd Dhé air teachd an fagus
duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an d'théid
sibh a steach, agus nach gabh iad
rihb, air dhuibh dol a mach air a
shráidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a
lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn
'nar n-aghaidhe: gidheadh, biodh
fhios so agaibh gu'n do dhruid riogh-
achd Dhé ribh.

12 Ach a deirimse ribh, gur so-
iomchair' a bhitheas e do Siodom san
là úd, na do'n bhaile sin.

13 Is anaobhinn duit, a Chorasin,
is anaobhinn duit, a Bhetzáida; oir
nam bitheadh na h-oirbre cumhachd-
ach a rinneadh annaibhse air an dean-
amh ann an Tirus agus ann an Sidon,
is fad o'n a dheanadh iad aithreachas,
'nan suidhe ann an saic-eudach agus
ann an luathre.

14 Ach bithidh e ni's so-iom-
chaire do Thirus agus do Sbidon
anns a' bhreitheanas, na dhuibhse.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta
air t'árdachadh gu néamh, tilgear sios
gu h-ifrinn thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse, éisd-
idh e riumsa: agus esan a dhiultas
sibhse, tha e ga m' dhiultadhse: agus

an neach a dhiultas mise, tha e a'
diultadh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deichnear agus
an tri fíchead le gairdeachas, ag rádh,
a Thighearn, a ta na deamhain féin
fa smachd agalane tríd t'ainmea.

18 Agus thubhairt e riu, Chumais
mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam
o néamh.

19 Feuch, a ta mi tabhairt dhuibh
cumhachd saltair air nathraichibh
agus air scorpionaibh agus air uile
neart an némhaid; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air son dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gaird-
eachas air son gu bheil na spioraid
fa' r swachd; ach deanaibh gairdeach-
as air son gu bheil bhur n-ainmeanna
scríobhta anns na néamhaibh.

21 Anns an uair sin féin rinn Iosa,
gairdeachas na spiorad, agus thubh-
airt e, Tha mi teit buidheachais duit,
O Athair, a Thighearna néimhe agus
talmhainn, air son gu'n d'fheallach
thu na nithe o dhéanadh glíce agus
tuigseach, agus gu'n d'fheallach thu
iad do naoidheannaibh: eadh, Athair,
oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an
tabhairt domhas le m' Athair: agus
cha'n aithne do neach air bith eò e
am Mae, ach do'n Athair; no eò e
an t-Athair, ach do'a Mhac, agus an
neach d'an áill leis a' Mhac fheill-
seachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheis-
ciobluibh, thubhairt e riu es losal, Is
beannuichte na suilean a chi na nithe
ta sibhse a' faicinn.

24 Oir a deirim ribh, Gu'm b'iom-
ach fáidh agus righ, le'm bu rahiann
na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faic-
inn, agus nach fac iad; agus na nithe
a' chluinntinn, ta sibhse a' chluinntinn,
agus nach cual iad.

25 Agus feuch, sheas fear-lagha
àraidh suas, 'ga dhearbhadh f, agus
ag rádh, A mhaighistir, ciod a ni mi
chum gu seallbaich mi a' bheatha
mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a
tha scríobhta san làgh? cionnus a
leughas tu?

27 Agus ag freagairt desan, thubh-

d thugaibh. ^c so-fhulainge. f 'ga bhuaireadh.

air e, Gràdhaidhidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntinn, agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: deansa so, agus bithidh tu beo.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e féin fhilreanachadh, thubhairt e ri h-Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Hierusalem gu Iericho, agus thuit e an measg luchd-reubainn[§], agus air dhoibh a ràgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna air do Lebbitheach bhi dlùth do'h ionad sin, thainig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thainig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr deth,

34 Agus thainig e d'a ionnsuidh, agus cheangail o suas a chreuchdan, a' dortadh ola agus fiona anna, agus chuir e air ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là maireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheighinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, diolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n truir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh

bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muire, a suidh sig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran frithealaidh, agus air seas-amb dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa lan cùraim, agus draghà mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach d' thoirear uaipe.

C A I B. XI.

1 *Tha Crìosd a' teagasg d'a dheisciobluibh ùrnuigh dheanamh gu bith-chionta le dùrachd, 11 'gan deanamh cinnteach gu'n d' thoir Dia mar sin nihe maithe dhuinn; 14 Tha e tilgeadh mach deamhain a bha balbh, agus a' cronachadh nam Phairiseach air son an toibheim, &c.*

A GUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagasg dhuinne ùrnuigh dheanamh, mar a theagasg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh ùrnuigh, abraigibh, Ar n-Ath-air a ta air nèamh, Gu naombaichear t'ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Tabhair dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacaidh: oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bliel fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-se aig am bi caraid, agus a theid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnean air iasachd;

[§] ghaduicéan.

6 Oir thainig caraid dhomh a' m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n'eil mi agam a chuireas mi 'na làthair.

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha 'n doras a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille rium san leabaidh; cha'n fhaigh mi éirigh agus a' toirt duit.

8 A deirim ribh, Ge nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e charaid e; gidheadh air son a liosdachd, éiridh e agus bheir e dha mheud 's a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a deirimse ribh, Iarraibh, agus bheirear dhuibh: sibh, agus gheibh sibh: buailibh an doras, agus fosgaillear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glacaidh e: agus an ti a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas, fosgaillear.

11 Ma dh'iarras mac aran air aon neach agaibhse ta 'na athair, an toir e dha clach? no ma dh'iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da?

13 Air an sobhar sin ma 's aithne dhuibhse a ta-ole, tiodhlacan maith e a thoirt d'ar cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhuir n-Athair nèamhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh'iarras air e?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhan, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantais.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is ann trid Bhealsebub prionnsadh nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuinginn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma ta Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rioghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise trid

Bhealsebub a' tilgeadh mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann tre Bhealsebub ataimse tilgeadh mach dheamhan, cò e' trid am bheil bhuir chleann-sa 'gan tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'nam breitheanaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhé ataimse a' tilgeadh mach dheamhan, tha rioghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a thalla' féin, tha na bhruineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e a'm' aghaidh, agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leamsa, sgapaidh e.

24 'Nuair a théid an spiorad eoghlan a mach a duine, imichidh e tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois: agus an uair nach fàigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thigheas an d'thainig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dhèanamh maiseach.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e féin, agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni 's measa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'm t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannuicht' a' bhru' a ghiùlain thu, agus na clochan a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannuicht' iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh d'a ionnsuidh, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir ma ta a bha Ionas 'na chomhara do mhuintir Nineveh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

h dhian iarrtachd. i comhar, ceann-fadha. i a chùirt.

31 Eirídh ban-ríghinn na h-áirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoinibh a' ghinealaich so, agus dlídh si iad: oir thainig ise o iomall-aibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus feuch, a ta ní's mó na Solamh an so.

32 Eirídh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dlídh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmóin Ionais; agus feuch, a ta ní's mó na Ionas an so.

33 Cha 'n'éil neach sam bith, air d'fha cónncaal a lasadh, a chuireas am folach i, no fuidh shoitheach; ach ann an cónnleir, chum 's gu 'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 'S i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi 'n solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin ma bhitheas do chorp uile soilleach, gun chuid sam bith d'beth dorcha, bithidh e soilleach gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas cónncaal thu le dealradh.

37 Agus ag labhairt dhéan, dh'íarr Phairiseach áraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris: agus cháidh e stigh, agus shuidh e chum biddh.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach sin, b'íoghnadh leis nach d'íonntaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tighearne ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhéis: ach a ta 'n taobh a stigh d'hibh làn do reubainn agus a dh'aingidheachd.

40 Anadana, an fi a rinn an ní a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ní a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déiric do na sibh: a ta agaibh: agus feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Aethis anaobhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachaimh a-mionnt, agus a rù, agus as gach uile ghréibh lúibheanna, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air grádh Dhé: ba cheit dhuibh iad so: a

dheannadh, agus gun iad sud fhiagall gun deanamh.

43 Is anaobhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionmhuinn libh na ceud áiteacha-suidhe anns na sion-agogaibh, agus fáilte fhaotainn air na margaibh.

44 Is anaobhinn duibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealg-aircan: oir a ta sibh mar uaignean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g úneachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine áraidh do'n luchd lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is anaobhinn duibhse mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do-ghíùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon d'ar mèuraibh.

47 Is anaobhinn duibh: oir a ta sibh a' togail áitean-adhlac nan fáidh, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnómhuaraibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an áitean-adhlac.

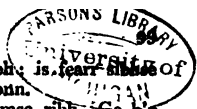
49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fáidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus cuid duibh marbhaidh iad, agus tuic eile geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fáidh uile a dhóirt-eadh o theiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shacharías, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a deirim ribh gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is anaobhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh feuchair an eolais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thoisich na scriobhuichean agus na Phairisich air a chur chuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air móran do nitheibh:

54 A deanamh feall-aire air, (agus) ag iarraidh ni eigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh chùis dhithidh aca 'na aghaidh.

C A I B. XII.

1 *The Crìosd a' searmonachadh d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh ceilg, agus geill ann an cur a theagasg an cèill, 13 a' toirt rabhaidh do 'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sàinnt, le cosamhlachd an duine shabhair a chuir roimhe, air d'a thalamh bàrr mòr a thoirt a mach, saibhlean bu mhò a thogail, 22 Cha 'n fheud sinn bhì ro-chèramach mu nìhìbh talmhaidh; 31 ach is còir dhuinn riogachd Dhè iarraidh, 35 déirc a thoirt uainn, &c.*

ANNS an àin sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu 'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha 'n eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; no uaigneach, air nach faighear fios.

3 Air an eobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, chluinneay e san t-solus: agus an ni a labhair sibh 'sa chluais an seomraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a deirim ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinnfir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh: Biodh eagal an Tì ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn; seadh, a deirim ribh, Biodh eagal an Tì so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha 'n eil eon diubb air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àirearab. Uime sin

na biodh eagal oirbh: is fearr fàidh na mòran ghealbhoinn.

8 Agus a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhè.

9 Ach ge b'e neach a dh'aidichas mise am fianuis dhaoine, àich-eadhair esan am fianuis aingle Dhè.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh, cha toirear maithneas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-churam oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a thoirt sibh:

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomha dhuibh anns an uair sin féin na nithe 's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair re m' bhàrthair an oighreachd a roinnrium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur cionna?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaidh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha 'n ann am mòr phailteas nan nithe ta e seallhachadh, tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shabhair àraidh bàrr pailte uath.

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, 'Ni mi so: leagaidh mi mo shabihlean, agus togaidh mi saibhlean a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhna; gabh fois, ith, òl, is bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidheche so féin iarrar t'anam ualt: ar' sin cò dha a' bhluiness na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is ann mar sin a ta 'n ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saibhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheis-éoblúibh, Uime sin a deirimis ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umailbh.

23 Is mó a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha 'n'eil iadsan a' cur no buain; cha 'n'eil aca taisg-thigh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mór is fearr sibhse na 'n eunlaith?

25 Agus cò agaibhse le ro-chùram is urrainn aon lámh-choille^m a chur r'a áirde féin?

26 Muir 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dbeannmh, c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near silighean, cionnus a ta iad a' fás: cha 'n'eil iad a' saoirtheachadh, no a' sniomh; gidheadh a deirim ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma ta Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mór is mó a' sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibhse ciod a dh'itheas sibh, na ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athairse gu bheil feum agaibh air-na nithibh sin.

31 Ach iarraibhse rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rioghachd a thoirt agaibh.

33 Reicibh na bheil daibh, agus thugaibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fás sean, ionmhas nach teirig anns na niamh-aibh, far nach d'thig gaduiche an fagus, agus nach truaill an reandanⁿ.

34 Oir ge b'e áit am bheil bhur

n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasruidh criosraichte m'an cuairt, agus bhur lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phósadh, chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannuichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a deirim ribh gu 'n criosraich se e féin m'an cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bidh, agus gu'n d' thig e mach agus gu'n dean e fritealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'n fálgh e iad mar sin, is beannuichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tìghe cia an uair anns an d'thigeadh an gad-tìche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thig a bhi air a tholladh trid.

40 Bithibhse uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne ta thu íabhairt a' chosamchlachda so, no ris' gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os cionn a theaghlach, a thoirt doibh an cuibhrinn bidh 'na àm féin?

43 Is beannuichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a deirim ribh, gu 'n cuir se e os cionn na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe. Tha mo Thighearn a' cur dàil 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglach agus na ban-òglach a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhig:

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil suil aige ris,

^m bhan-lamh.

ⁿ leomann.

agus ann an uair nach fìos da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e^o, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-ètrèidich.

47 Agus an seirbhiseach sù d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'uilluich e féin, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti da nach b'aifhne, agus a rian nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan do bhuilleibh. Oir gach neach d'an d'thugadh mòran, iarrar mòran uaith; agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thainig mise a chiur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoilinn gu 'n d' thainig mise a thoirt sìth air an talamh? ni h-eadh, a deirim ribh, ach aith-reit.

52 Oir bithidh a so suas cùigear an son tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na h-inghin, agus an nigh-ean an aghaidh na màthar; a' mhàthair chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àirde 'n iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a chi sibh a' ghabhath a deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairèan, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn: ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sìn a ta ceart?

58 'Nuair a thèid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dichioill san t-slighe air. bhi air do shaoradh uaith^p; air eagal gu'n tar-ruing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu'n tabhair am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosun thu.

59 A deirim riut, nach d' thèid thu mach as sìn, gus an loc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

C A I B. XIII.

1 Tha Crìosd a' searmonachadh aithreachais o'n agrìos a thainig air na Galileaich, agus muinntir eile. 6 Cosamhlachd na craoibh-fhìge gun toradh. 11 Tha Crìosd a' slànachadh na mnà a bha air a cromadh le h-eucaill phiantaich rè ochd bliadhna deug; &c.

A GUS bha làthair san àm sin mu thimchioill nan Galileaich, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an lobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riù, Am bheil sibh a' saoilinn gu'n robh na Galileaich sin 'nam peacachaibh ni's mò na na Galileaich uile, air son gu'n d' fhaulaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, agrìosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacachaibh^r os cìoun nan uile dhaoine a bha 'nan comhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, agrìosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhrichte 'na ghabhadh fìona^t: agus thainig e 'g iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghabhadh

^o gearraidh e uaith a. ^p air a bhi rèidh ris. ^r fèachneibh.

^s fhìon-lios.

dair^t, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a' dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh an talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach^u m'a dhun.

9 Agus ma ghiùlaineadh e toradh, is maith sin: ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an son do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus feuch, bha bean àraidh a làthair aig an robh spiorad an-mhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh^a o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmban oirre: agus air ball^b rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoige, agus an t-son do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air latha na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sea làithean anns an còir olair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air latha na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair^c, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamb no asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu utse e air latha na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na 'h-inghin do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n ehubhbreach so air latha na sàbaid?

17 Agus an uair thubhairt e na aithne sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh

uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a fìnneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cia ris a ta rioghachd Dhé coambuil? agus cia ris a shamhlaidheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh, agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth: agus rinn eunlaith an athair nid 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Cò ris a shamhlaidheas mi rioghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoird^d, a ghabh bean agus a dh'fhòlaich i an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e tre^e gach cathair agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Hierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh^f ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhanu: oir a deirim ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O'n uair a dh'éireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n doras, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an doras a bhualadh, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail duinn; agus air dhàsan freagairt their e ribh, Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh air a ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl sinn a d' làthair, agus theagaisg thu 'nar wàidibh.

27 Ach their esan, A deirim ribh, cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh; imichibh uam uile, a luchd deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus glogsan fhiscal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Jacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé, agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird an ear, agus o'n àirde 'n iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

^t ghairdinear. ^u inneir. ^a air do shaoradh. ^b san dair sin féin.

^c A chealgaircan ^d laibhin. ^e troimh, trid. ^f àraidh.

30 Agus feuch, a ta daoine air dheireadh a bhithneas air thoiseach, agus air thoiseach a bhithneas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thainig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh e a mach, agus imich as so: oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am màireach, agus air an tras là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an diugh agus am màireach, agus an là 'na dhéigh sin: oir cha'n fheud e bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach a Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear ad' ionnsuidh: cia minic a b'áill leam do chlann a chruinneachadh, mar a chruinnicheas eacarc a b-àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b'áill libh?

35 Feuch, dh'fhagadh blur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a deirim ribh, nach faic sibh mise, gus an d'thig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannuicht' an tì a thig an ainm an Tighearna.

C A I B. XIV.

2 *The Crisd a' slànuchadh neach air an robh a' mheud-bhronn, 7 a' teagasg irioslachd. 16 Le cosamhlachd na suipeire m'aire, tha e a' nochdadh cionnus a bhios daoine saoghalta, a ni tàir air focal Dé, air an' druideadh a mach a rioghachd n'èimhe, &c.*

AGUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachderain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bìdh air latha na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur fhaire air.

2 Agus feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn b.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e cead-

uichte leigheas a dheanamh air latha na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e.

5 Agus fhreagair e iadsan i, ag ràdh, Cò agaibhe, ma thuiteas asal no a dharm ann an slochd, nach tarraing a mach gu grad e air latha na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagair a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd¹ riu-sa a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thug iad na ceud àitcacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit: air eagal gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n d'thig an tì a thug cuireadh dhuitse agus dhasan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe, anns an àit a's isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'ardaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an tì mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'N uair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirde, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shàibhre; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm^m, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacuich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannuichte, chionn nach urrainn iad a' chomain

8 *Theirig, Rach. h dropsy. Sasg. i labhair e riu a ris.*
1 *con' ad, parubd. m feisd.*

-cheudna thoirt duit : oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.
 15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannuicht' an ti sin a dh'itheas aran ann an rioghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran :

17 Agus chuir e sheirbhiseach uaith an am na suipeire a ràdh ris a' mhuintir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad tìle a dh'aon ghuth air an keithsgeul a ghabhail. Thubhairt an còd fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn : guidheam ort, gabh mo keithsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing' dhamb, agus a ta mi dol g'an dearbhadh : guidheam ort, gabh mo keithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha 'n'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thainig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-sràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrd- uich thu, gidheadh tha àite *salamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach agus na rathaidibh mòra agus na gàr-achaibh, agus coimhègnich iad gu teachd a steach, chum's gu 'm bi mo thigh air a lìonadh.

24 Oir a deirim ribh, nach blais aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeire.

25 Agus bha sluagh mòr ag im- eachd maille ris : agus air dha tionnd- adh, thubhairt e riù,

26 Ma thig neach air bith do m' ionnsuidhse, agus nach fuathaich e

athair, agus a mhàthair, agus a bhean phòsda, agus a chlann, agus a bhràith- rean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha 'n'eil e 'n comas da bhì 'na dheis- ciobul domhsa.

27 Agus ge b'e neach nach giùldáin a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha 'n'eil e'n comas da bhì 'na dheisciobul domhsa.

28 Oir cò am fear agufbhe leis am miann tìr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchaimm an bheil aige na chuireas crìoch air ?

29 Air cagal an déigh dha a bhun- adh a leagadh, agus gun bhi comas- ach air crìoch a chur air, gu 'n thòisich na h-uile a chi e ri fanoid air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air tìgh a thogail, agus cha b'urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh ag dha dol a mach gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchaimm an urrainn e le deich mìle coinneamh a thoirt dasan a ta teachd le fìthead mìle 'n a aghaidh ?

32 No air bhì dhasan fathast fad uaith, cuiridh e teachdaireachd a dh'iarraidh cumbachan sìth.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibhse, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha 'n'eil e'n comas da bhì 'na dheisciobul domhsa.

34 Tha 'n salann maith : ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasta e ?

35 Cha 'n'eil e iomchuidh chum an talmhainn, no chum an dùnain ; ach tilgibh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

C A I B. XV.

1 Cosamhlachd na caorach caillte, 8 a' mhìr airgid, 11 a' mhic struidh- eil.

AN sin thainig na cis-mhaoir uile agus na peacaich an fagus da, chum éisdeachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na scriobhuichean gearan, ag ràdh,

Tha 'm fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamb-lachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhìbhe aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubb, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach d'fhéid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuaillibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dh'èchaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille riumsa, chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha caillte.

7 Mar sin, a deirim ribh, gu'm bi aobhneas air nèamh air son aon pheacaich a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead fìrean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubb, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu d'chiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dh'i fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leamsa, oir fhuair mi 'm bonn a chail mi.

10 Mar an ceudna a deirim ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aon pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dithis mhac :

12 Agus thubhairt am mac a b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig orm do d' mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasaich^p.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'èirich gorta ro mhòr san tìr

sin; agus thòisich e ri bhì ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoinibh na dùcha sin : agus chuir e d'a fhearann e, a bhìadhadh^r mhuc.

16 Agus bu mhian leis a bhru^a a lìonadh do na plaoisgaibh^s a bha na mucan ag itheadh; oir cha d'fhug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thainig e chuige^t féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd tuarasdail m'atharsa aig am bheil aran gu leoir^u agus r'a sheachnachd, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi 'n aghaidh fhlaithceanais, agus a'd' làthairsa.

19 Agus cha 'n fhuì mi tuilleadh gu'n goirte do mhacas dhìom: dean mi mar aon do d' luchd tuarasdail.

20 Agus dh' éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh athar. Ach air dha bhì fathast fad uaith, chunnaic athair e, agus ghabh e truas mòr d'eth^z, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithceanais, agus a'd' làthairsa, agus cha'n fhuì mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i, agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh bìadhta, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach :

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beo a ris; bha e caillte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhì subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann : agus an uair a thainig e, agus a thàrb e 'm fagus do'n tigh, chual e 'n ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e chuige aon do na h-òglachaibh, agus dh'fheòraich e ciod bu chiall do na nìtibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thain-

^p anacaithtich. ^r bhwachaillachd. ^s cochallaibh. ^t thuige, d'a ionnsuidh.

^u leòr, ^a ris. ^b tharruing.

ig do bhràthair; agus mharbh t'ath-air an laogh bìsdhta, chionn gu'n d'fhuair e ris e slàn fallain.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'airil leis dol a stigh: air an aobhar sin thainig athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a tàims' s' deanamh seirbhìs duit an uiread so do bhliadhnaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t'áithne, gidheadh cha d'thug thu meann riamb dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thainig do mhac so, a dh'ich suas do bheathachadh maille ri striopaichibh, mharbh thu'n laogh bìsdhta dha.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chèir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach: oir bha do bhràthair so marth, agus tha e beo a ris; agus bha e cailte, agus fhuaradh e.

C A I B. XVI.

1 *Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich.* 14 *Tha Crìosd a' cronachadh ceig nam Phairiseach sanntach.*

19 *Cosamhlachd a' gheucaire shaidhir, agus an duine bhochd Lasarus.*

A GUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard: agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh anacaitidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Cìod so a ta mi cluinntinn a d' thimchioll, thoir cunntas air do stiùbhardachd: oir cha'n fheadh thu bhi ni 's faide a'd' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Cìod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd nam: cha'n urradh mi roamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam cìod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùb-

ardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cìad meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan; Ceud tomhas^c ola. Agus thubhairt e ris, Gabh do scriobhadh, agus suidh sìos gu'h-ealamh; agus scriobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cìad meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas^d cruinneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do scriobhadh, agus scriobh ceithir fìched.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glìce na clann an t-soluis.

9 Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh^e, gu'n gabhar sibh do àidhb-còmlanuidh sìorruidh.

10 An ti a ta firinneach anns an ni a's lugha, tha e firinneach mar an ceudna ann am mòran: agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh firinneach anns an t-saibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an saibhreas fìor?

12 Agus mur robh sibh firinneach ann an euid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's libh féin?

13 Cha 'n'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhìs a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara euid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus ni e tàir air an fhear eile. Cha 'n'eil sibh comasach air seirbhìs a dheanamh do Dhia agus do Mhramon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gar fìreanachadh féin

^c bas.

^d emer.

^e 'nuair is bàs duibh.

am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhuir cridheacha: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoineibh, is gráin-eileachd e 'm fianuis Dé.

16 Bha 'n Iagh agus na fáidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rioghachd Dhé air a searmonachadh f, agus a ta gach duine a' dol le dian stri a steach innte.

17 Agus is usadh do néamh agus do 'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phócas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phosas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saibhir áraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur & agus lion-eudach grinn, agus bha e caiththeadh a bheatha gach lá gu sóghail le mòr ghreadhnachas.

20 Agus lhas duine bochd áraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, lán do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhian leis bhí air a shásuachd leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaibhir: seadh, agus thainig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchda.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bás, agus gu'n do ghiúlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham: fhuair an duine saibhir bás mar an ceudna, agus dh'adhlacadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhí ann am piantaidh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean trécair orm, agus cuir Lasarus, chum's gu'n tum e bàrr a mbeoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theanga; oir a ta mi air mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnic gu'n d'fhuair thusa do nithe maith e ri am dhuit bhí beo, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air sò uisge, tha dolmhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan leis am b'ail dol as so d'ar ionnsuidhse, nach 'eil e 'n comas doibh, agus nach mòr tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d'ar n-ionnsuidhne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin guidheam ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar:

28 Oir a ta cùigear bhràithrean agam; chum's gu'n d'thoir e fianuis doibh, air eagal gu'n d'thig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 A deir Abraham ris, Tha Maois agus na fáidhean aca, éisd-eadh iad riu-san.

30 Agus thubhairt esan, 'Ni h-eadh, Athair Abraham: ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fáidhibh, cha mhò a chreidens iad, ge d'éireadh neach o na marbhaibh.

C A I B. XVII.

1 Tha Crìosd a' teagasg gur còir dhuinn aobhar oibheim a sheachnadh, 3 agus maithneas a thóirt d'a chéile; 6 a' nochdadh mòr chumhachd beo chreidimh; 7 gu'm bheil sinne fa cheangal do Dhia, agus nach 'eil esan mar sin dhuinne, &c.

AN sin thubhairt e r'a dheisciobailuibh, Cha 'n fheudar nach d'thig oibheuman: ach is anaobh-inn d'eam tre 'n d'thig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge, na gu'n d'thugadh e oibheum dh'aon neach do'm mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a't' aghaidh, cronaidh e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maithneas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a't' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maithneas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi a' do sponadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan; agus bhithheadh i ùmhhal dhuibh.

7 Ach cia agaibhse aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a deir ris, an déigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bidh?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus criosraich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an ol mi; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An tabhair e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'ordulcheadh dha? ni'n saoillean gu'n tabhair.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhiseach neo-tharbhadh sinn: oir rinn sinn a' mhàin an ni bu dlìgheadh dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Hierusalem, chaidh e tre mheadhon Shamarìa agus Ghalìle.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhàile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith:

13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunnaic e iad, thubhairt e ri, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunnaic aon diubh gu'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd.

16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidheachais da: agus bu Samaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus

thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoinear, c'ait am bheil iad?

18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a d'fhèoraich na Phairisich dheth, c'ua a thigeadh rioghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha d'fhig rioghachd Dhé air chor gu mothaichear dh'i.

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin: oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhuibh!

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach libh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh Feuch an so, no, Feuch an sud: na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a ta 'n dealanach a dhealraicheas o aon ionad fa nèamh, a' soillseachadh gus an ionad eile fa nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine.

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àirc: agus thainig an dillem, agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot: bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reic-eadh, a' planndachadh agus a' togail aitreabh:

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach a Sodom, fhrasadh teine agus pronnasc o nèamh, agus sgrios e iad uile:

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti bhios air mullach an tìghe, agus airneis anns

1 eadar Samaria agus Galile.

1 cheana 'nar measg.

^m tuil.

an tigh, na d'fhigeadh e nuas gus a toirt leis: agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

63 Ge b'e neach a dh'iarras a bheatha féin a thearnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.

34 A deirim ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubbh, agus fágair am fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleathⁿ cuideachd; gabhar aon diubbh agus fágair a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubbh agus fágair am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e ball am bi 'n corp, an sin cruinnichear na h-ìolairean.

C A I B. XVIII.

3 Mu thimchioll na bantraich tìosda. 9 Mu'n Phairiseach agus mu'n chis-mhaor. 15 Tha clann air an tabhairt gu Crìosd. 18 B'àill le uachdaran àraidh Crìosd a lean-tuinn, ach a ta e air a bhacadh leis a shaibhreas.

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir ùrnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh^o,

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am basle àraidh, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine.

3 Agus bha bantrach àraidh sa' bhaile sin, agus thainig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ge nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe, air eagal leis a sir-theachd gu'n sgìthich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn,

Eisidibh ciod a deir am breitheamh eucorach.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta 'g éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ge ta e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A deirim ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e 'n cosamhlachd so ri dream àraidh bha 'g earbsadh asda féin gu 'n robh iad 'nam fireansaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh ùrnuigh; fear diubbh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rina e ùrnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a ta daoine' eile, 'nan luchd foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cis-mhaor so.

12 Tha mi a' trosgadh^p dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhadhachd.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air ais, cha b'àill leis fiu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhual e uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta 'm phacach.

14 A deirim ribh gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhìceanachadh ni 's mò na'm fear ud eile: oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna náoidheana, chum's gu'm beanadh e riu: agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronaich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a'm ionnsuidhe, agus na bcaibh iad; oir is ann d'an leithidibh so ta rioghachd Dhé.

^o meileadh.

^o sgìtheachadh.

^p trasgadh.

17 Gu deimhin a deirim ribh, ge b'e nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach d'théid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uachdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa? cha 'n'eil neach sam bith maith ach a h-aon, eadhon Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mort-adh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir onoir^o do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus air cluinntinn so do Iosa, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort: reie na h-uile nithe ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nعامh; agus thig, agus lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich: oir bha mòr bheartas aige.

24 Agus an uair a chumnaic Iosa gu 'n robh 'e lan tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan^p aig am bheil saibhtreas, del a steach do rioghachd Dhe!

25 Oir is usadh do chàmhail dol tre chrò snàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh'fheudas bhi air a shaoradh?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eumasach do dhaoinibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantan, no bràithrean, no bean phòsda, no clann air son rioghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni 's mò

anns an aimsir so ta làthair, agus anns an t-aoighal a ta ri teachd a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e 'n dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh fia 'h-uile nithe a ta scriobhta leis sia fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlioadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanoid a dbeanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air;

33 Agus agiùrsaidh agus marbhaidh iad e: agus air an treas là éiridh e ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhuibh so: agus bha na briathra so folaichte orra, agus cha b'aithne dbeibh na nithe a dubhradh.

35 Agus tharladh, nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dh'araidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fheòraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chreanaich iadsan a bha air thoiseach e, chum's gu'm biodh e 'na thod: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'èithn e a thoirt d'a ionnsuidh: agus an uair a thainig e 'm fagus da, dh'fheòraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dbeanamh dhuit? agus thubhairt esan, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Gabh do radhairc: ahlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radhairc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia: agus thug an sluaigh uile clùd do Dhia, nuair a chumnaic iad se.

C A I B. XIX.

1 *Mu thimchioll Shacheuis a' chis-mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Tha Crìosd a' marcachd do Hierusalem le greadhnachas,* 41 *a' caoidh air a son,* 45 *a' tilgeadh mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull; &c.*

A GUS air do Iosa dol a stòach, chaidh e tre Iericho.

2 Agus feuch, bha duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'ard chis-mhaor esan, agus bha e saibhir:

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e, agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, chionn gu'n robh e iosal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faicadh se e; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thainig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad; oir is éigin do shas stad an diugh aig do thig.

6 Agus thainig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad se, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Thighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige^c, bheiream dha a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris^u, Thainig slàint' an diugh a dh'ionnsuidh an tìghe se, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thainig Mæ an duine dh'iarraidh agus a thearnadh an ni sin a bha caillte.

11 Agus ag cluaintinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e 'm fagus do Hierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu'm biodh

rioghachd Dhé air a grad fhoillsachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duin' uasal àraidh do dhùch-aich fad as a dh'fhaotainn rioghachd dha féin, agus a phàiltinn air ais.

13 Agus ghairn e a dheich seirbhiseich^a, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riub, Cuiribh gu buil iad, gus an d'thig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùcha dha, agus chuir iad teachd-airèachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine so bhì 'na rìgh oirnn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rioghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhiseich ud bhì air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e 'n t-airgid, chum's gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis, a bhùileachadh.

16 An sin thainig an ceud fhear, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhiseich: do bhrìgh gu'n robh thusa fixinneach ann an ro-bheagan, biodh agadsa uachdaranachd air deich baillibh.

18 Agus thainig an dara fear, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris, Bi-sa mar an ceudna os cionn chùig bailte.

20 Agus thainig fear eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch, do phund, a bha agamsa taisgte ann an neapaicib^b:

21 Oir bha eagal orm ronhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheiream breth ort, a dhroch sheirbhiseich. Bha fhios agad gu'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi:

23 Air an aobhar sin c'ar son nach do chuir thu m' airgid do'n bhanc^c,

^a gu h-eucorach. ^u m'a thimchioll. ^a deichnear d'a sheirbhiseich, b bréid, lamh-anart. ^c nach d'thug thu m'airgid do'n luchd-malairt.

agus air teachd dhomhsa thogainn o le rìadh?

24 Agus thubhairt e rìusan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uait am pund, agus thoiribh dhasan e aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige)

26 Oir a deirim ribh, Gu'n d' thoir-e ar do gach neach aig am bheil: ach uait-san aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimh-dean ud agamsa, leis nach b' àill mise bhì 'm rìgh os an ceann, agus marbh-aibh a'm^e fhianuis iad.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'im-ich e rompa, a' dol suas gu Hierusa-lem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, àimh ris an t-sliabh d'an goireard^d *siabh* nan craun-ola, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uait,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa' r combair; anns am faigh sibh, air dol dhuibh a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaidh, agus thug-aibh an so e.

31 Agus ma dh'fheòraicheas neach air bith dhuibh, C'ar son a ta sibh 'g a fhuasgladh? mar so a their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu h-Iosa e: agus thig iad am falluingean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluingean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thainig e 'm fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan craun-ola, thòisich mòr chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do

Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cùmhachdach a chunnaic iad,

38 Ag ràdh, Gu ma beannuicht' an rìgh a ta teachd an ainm an Tigh-earna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronaich do dheisciob-uil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubh-airt e riu, A deirim ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaothadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thainig e 'm fagus, chunnaic e 'm baile, agus ghuil e air a shon,

42 Ag ràdh, O gu'm b'aithne dhuit^e, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad latha so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dig mu d' thim-chioll, agus an iadh iad umad m'an cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co losal ris an làr thu, agus do chlànn annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e scriobhta, Is tigh ùrnuigh mo thighsa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reub-sinn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad: oir bha 'm pobull uile ag èisdeachd ris le ro-airc.

C A I B. XX.

1 *Tha Criosd a' dearbhadh gu'n robh ùghdarras aige, le ceist mu bhaist-eadh Eoin. 9 Cosamhlacht an fhion-lios. 19 Mu thimchioll cis a thoirt*

d' an gairnear, ris an abrar.

e. Nam b'aithne dhuit.

do Cheasar. 27. Tha e dearbhadh mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh, &c.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d' thainig na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon. ni dhìbhse; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan, C'ar son ma ta nach do ghreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, clachuidd an sluagh uile sinn; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras tre 'n deanam na nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh: Phlannduich duine àraidh fìon-lios, agus shuidnich e air tuath e; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligheach chuir e seirbhiseach dh'ionnsaidh na tuatha, chum gu'n d' thugadh iad da do thoradh an fhìon-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile uaith; agus ghabh iad aisean mar an ceudna, agus mhaslach iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e 'n treas seirbhiseach uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhìon-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi

mho Mhac gràdhach d'an ionnsuidh: feudaidd e bi, air fhaicinn doibh, gu'n d' thoir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e, chum's gu'm bi 'n òighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e 'm fìon-lios do dhaoinibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta scriobhta, A' chlach a dhiult na clach-sìrean, rinneadh ceann na h-oisinn dith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luathreadh e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur fhaire air, agus chuir iad a mach luchd feill, a leigeadh orra féin a bhì 'nam fireanaibh, chum's gu'n deanadh iad greim; air fhoclaidh, air chor's gu'n d' thugadh iad thairis e do chumbhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fhios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim againn do phearsa duine sam bith, ach gu bheil thu teagasg slighe. Dhé a réir na fìrinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu C'ar son a ta sibh ga m' bhuairleadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinn: cia leis an dealbh agus an scriobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thug-sibhse air an sobhar sin do Cheasar na nithe 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe 's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air fhoclaibh an fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantais r'a fhreagradh, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thainig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sédusaich (a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann) agus dh'fheoraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, scriobh Maosis dhuinn, Nam faigheadh bràth-air duinn' air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas shiochd d'a bhràthair.

29 Air an sobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Fa dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, ce dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an tabhairt am pòsadh:

35 Ach an droing sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghail ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha 'n'eil iad a' pòsadh, no air an tabhairt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò; oir tha iad an coimh-inbhe ris na h-ainglibh, agus is iad clann Dé iad, air bhì dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maosis fein aig a' phreas, an uair a ta e gairm do'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 A nis cha'n e Dha nam marbh e, ach rom beo: oir a ta iad uile beo dhasan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridh' aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a deir iad gur e Crìosd mac Dhaibhidh?

42 Agus a deir Daibhidh féin ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn 're m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an sobhar sin a' gairm a' Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac e?

45 An sin thubhairt e r'a dheis-ciobluibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na scriobhuichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fáilte *fhaoitinn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig feisidibh;

47 A shluigeas suas tighean bhant-rach, agus air sgàth deadh choslais a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an àiteachd a's mò.

C A I B. XXI.

I. *Tha Crìosd a' moladh na bantraich bhochd: 4 a' roimh-innseachd sgrios 'an teampull, agus bhaile Ierusalem; 25 mar an ceudna nan comhara bhios ann roimh an tà dheireannach, &c.*

A GUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saibhre a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirlean an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fhrinneach a deirim ribh gu'n do chuir a' bhant-rach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thig iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé : ach thig ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiarahach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na láithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh*, nach tilgear sios.

7 Agus dh'fheòraich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin ma ta bhitheas na nithe so ? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch ?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallar sibh ; oir thig mòran ann am ainmse, ag ràdh, Is mise *Criosd* ; agus a ta 'n t-àm am fagus : uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mo chogannaibh, agus mu cheannairc-sibh f, na biodh mòr gheilt oirbh : oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs, ach cha 'n eil a' chrìoch air bàll.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd :

11 Agus bithidh crìothanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean, agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibhse, agus geur-leanaidh iad sibh, 'gar tabhairt thairis do choimh-thionalaibh §, agus do phrìos-uaibh : 'gar tabhairt chum rìghrean agus uachdarana air sgàth m'ainmese.

13 Agus tachraidh so dhuibhse mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnichibh ann bhur cridhibh, gun smuaineachadh roimh làirnh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin :

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhdean uile comasach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le'r pàrant-aibh agus le'r bràithribh, agus le'r luchd dàimhe, agus le'r cairdibh ; agus bheir iad fainear *cuid* dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'ainmese.

18 Ach cha chaillear fuiltein h do ghruaig bhur cinn

19 Ann bhur foighidin sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaillibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann Iudea chum nam beann) agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhonsa mach aside ; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an diogh-altais, chum gu'n coimhlonar na h-uile nithe a ta scriobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnà a bhios torrach, agus iadsan a bhios a' toirt cìche anns na làithibh sin : oir bithidh teanntachd i mhòr san dùth-sich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlàidheimh, agus bheirear iad am braighdeanas chum nan uile chinneach : agus bithidh Ierusalem air a saltairt sios fuidh na Cinnich, gu an coimhlonar aimsire nan Cinneach.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh ; agus air an talamh airc nan cinneach, ann an iomachomhairle, an cuan agus na tonnan a' beuchdaich ;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn trid eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan ; eir bithidh cumhachda nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr ghloir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn ; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd

riu, Amhaircibh air a' chraoibh-fhige, agus na craobhan uile;

30 'Nuair a bhios iad a' cheana a' cur a mach an duillich, air fhaicinn duibh, aithnichidh sibh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'nuair a chi sibh ná nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rioghaich Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a deirim ribh, nach d'théid an linn! so thairis, agus an coimhionar na nithe so uile.

33 Théid nêamh agus talamh thairis: ach cha d'théid mo bhriathrasa thairis a choidhch.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, air eagal uair air bith gu'm bi bbur cridhe fuidh uallaich le geocair-eachd^m, agus le misgⁿ, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n d'thig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoineibh, a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibhse air an aobhar sin faire, a' deanamh ùrnuigh gach àm, chum's gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an d'fìne.

37 Agus bha e san là a' teagasg san toampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear sliabh nan crann-ola.

38 Agus thainig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

C A I B. XXII.

1 Tha na h-Iudhaich a' gabhail comhairle 'n aghaidh Iosa. 3 Tha Satan ag aomadh Iudais gu esan a bhrath. 7 Tha na abstoil ag ulluchadh na càisge. 19 Tha Crìosd ag orduchadh a shuspeir naomha. 32 a' dearb-èinneadh do Pheadar nach diobradh a' chreidimh e. 34 ach agus na dicheadhadh e esan tri-uair ag ean; 39 a' deanamh ùrnuigh, agus fuidh fhallas fola; 47 air a bhrath le pòig, &c.

A NIS dhruid rùs féisd^o an arain neo-ghoirtichte, d'an goirear^p a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd shagairt,^r agus na scriobhuichean ag iarraidh cionnus a dh'fheadadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d'an comh-ainm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imich e, agus labhair e ris na h-àrd shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimheangal airgid a thabhairt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm ionchuidh air a bhrath dhoibh gu an sluagh a bhì làthair.

7 An sin thainig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b'éigin an t-uair, càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaidh Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an d'théid e steach.

11 Agus abruibh ri fear an tìghe, A deir am maighstir riut, C'ait am bheil an seòmair aoidheachd anns an ith mi a' chàisg maille ri na' dheis-ciobluibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd aheomar farsaing uidhimpichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad uair thubhairt e riu; agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an trath thainig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr thogradh mhiannaich mi a' chàisg so ithedh maille ribh roimh dhomh fulang:

^l ginealach. ^m craos. ⁿ misg. ^o fèill. ^p gairmeas.

^r roimh shagairt.

16 Oir a deirim ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlonar i ann an rioghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadruibh féin e.

18 Oir a deirim ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an d'thig rioghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e d'hoibhsan e, ag ràdh, 'Se so mo chorpas a ta air a thoirt air air bhur sonsa: deanaibh so mar chumhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e 'n cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuilse, a dhòirteadh air bhur sonsa.

21 Ach feuch, làmh an e, ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu firinneach a ta Mac an duine ag imeachd a réir mar a dh'orduicheadh: ach is anaobhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, co aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig righribh nan Cinneach tighearnas orra; agus goirear daoine fial dhiubhsan, alg am bheil ùghdarras^s orra.

26 Ach na bithibhse mar sin: ach an neach a's mò 'nar measg, biodh e mar an neach a's òige^t: agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca, 's mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e 'n ti a shuidheas; ach a ta mise 'nar measgsa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille riumsa ann am dheuchainnibh^u,

29 Agus a ta mise 'g orduchadh dhuibh rioghachd, mar a' dh'orduich m' Athair dhomhsa;

30 Chum's gu'n ith agus gu'n òl

sibh air tno bhordsa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breth air dà threibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarra Satan sibhse, chum bhur criaradh mar chruineachd:

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dòbradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompoichear thu², neartuich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut arson chum prìosuìn, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A deirim riut, a Pheadair, nach goir an coil-each an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun blrògan, an robh uireasbluidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e fhalluing, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a deirim ribh, gur éigin fathast an ni so ta scriobhta a choimh-lionadh annamsa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchiollsa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-ola; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thainig e do'm àit, thubhairt e riu, Deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh,

^s smachd, cumhachd. ^t a's lugha. ^u bhuaireadh. ² bhios tu air tionndadh.

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat cuir an cupan so tharum : gidheadh, na b'i mo thoilse, ach do thoilse gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha sgingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air bhi dha ann an cruaidh ghleachd anama, rinn e ùrnuigh ni bu dùrachdaiche : agus bha fhallas mar bhraon mòra fola a' tuit-eam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o ùrnuigh, thainig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad tre thuirse..

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nar codal? éiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch slugh, agus dh'imich esan d'am b'ainm Iudas, son do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri h-Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlàidheamh?

50 Agus bhuaill son diubh seirbhiseach an àrd shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus ahlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd shagartaibh agus ceannardaibh an teampuill, agus na seanairibh, a thainig d'a ionnsuidh, An d' thainig sibh a mach le cloidhibh agus le bataibh, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn?

53 'N uair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach bhur lánhan a'm' aghaidh : ach 'si so bhur n-uairse, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e^c do thigh an àrd shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh

ann am meadhon an talls, agus suidhe sìos am fochair a chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, thubhairt i, Bha'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic nach eile e, agus thubhairt e, 'S ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine son uaire 'na dhéigh sin, chathaich d'neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha'm fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tigh-earna, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tigh-earna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadh tu mi trì uair-ean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghul e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuaill iad e san aghaidh, agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuaill thu?

65 Agus labhairt iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha 'n là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an còmhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Crìosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Mò dh'ianseas mi dhuibh, cha chreid sibh.

68 Agus ma dh'fheòraicheas mi

^b creachadair, meirlich.

^c agus thug iad e.

^d chòmhdach.

ni air bith, cha toir sibh freagrach dhomh, agus cha leig sibh as mi.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A deir sibhse gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin i as a bheul féin.

C A I B. XXIII.

1 *Tha Criosd air a chasaid an làthair Philait.* 8 *Tha Herod a' deanamh faoid air.* 12 *Rinneadh Herod agus Pilat 'nan cairdibh.* 18 *Tha Barabas air iarraidh leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, agus tha Iosa air a thoirt thairis gu bhí air a cheusadh: &c.*

A GUS air éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claoadh a' chinnich, agus a' bacadh cis a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh'fheòraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A deir tu e.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha 'n'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg tre Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'N uair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fheòraich e 'm bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann so uachdaranachd^c Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh-aige rè uine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil^f aige

gu 'm faicadh e m'òrbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagrach sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd shagairt agus na scrìobhuichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad faoid air, agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach^e chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan cairdibh d'a chéile san à sin; oir bha iad roimhe sin an naimhd-eas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a'm' ionnsuidh^s an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh: agus feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nìthe sin mu'm bheil sibh a' deanamh casaid air;

15 No mar an ceudna Herod: oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus feuch, cha d'rinneadh ni air bith leis^h toilltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomhsa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 Oir b'éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéisd.

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabas:

19 (Neach air son ceannairce àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh an priosun.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha bhì toileach Iosa a chur fa sgaol.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son, ciod an cron a rinn e? cha d'fhuair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

^c fo chumhachd, fo riaghladh.

^f dòchas. ^e ro gheal. ^h dha.

23 Agus luidh iadsan air le guth-aibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh: agus bituadhaich an guthanna-ma, agus guthanna nan àrd shagart.

24 Agus thug P'ilat. breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh ann prìosan air son ceann-airce agus mortaidh, an neach a dh'iarr iad; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a ionchar an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn i, agus 'ga chaoineadhsan.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne:

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannuichte na *mudi* sheasga¹, agus na bronna nach do ghiùlain *clann*, agus na clocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrìon-aich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhì air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thainig iad do'n àit d'an goirear Calbhari^m, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha 'n'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus ag roinn eudaich dhoibh, thilg iad crannchur air.

35 Agus sheas an s'uagh ag amharc: agus rinn na h-uachdarain fanoid air maille rìusan, ag ràdh, Shaor e daoine' eile; saoradh se e féin, ma's e so Crìosd, son taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fion gear dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu rìgh nan Iudhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha scriobhadh mar an ceudna air a scriobhadh os a cheann, ann an litricheibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS È SÒ RÌGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug son do na droch dhaoineibh a chrochadh, toibleum dha, ag ràdh, Ma's tu Crìosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronaich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aqn diteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan: ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rioghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riu, gu'm bi thu maille riunsa 'n diugh ann am pàrras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus rcubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tionnadh mo spioraid a'd' làmh-aibhsa: agus an uair thubhairt e so, thug e suas an deo.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinnadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinnadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd eòlais uile, agus na mnà a lean e o Ghalile, am fad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

¹ *bas-bhualadh.* ¹ *neo-thorach, gun sliochd.* ^m *àit a' chlaiginn.*

50 Agus feuch, duine àraidh d'am b'ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean,

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an comhairle no d'an gnìomh) O Arimatea, baile leis na h-Iudhach-aibh, (neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rìoghachd Dhé.)

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an ìlon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaich-eadh a carraig, anns nach do chuir-eadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaidh, agus bha 'n t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnà a thainig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus tionnus a chuir-eadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidhⁿ, agus ola deadh bholaidh; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

C A I B. XXIV.

2 Tha aiseirigh Chrìosd air a cur an cèill le dà aingeal do na mnàibh a thainig a dh'amharc na h-uaighe: 9 thr iadsan 'ga innseadh do mhuintir eile. 13 Dh'fhoillsich-eadh Chrìosd féin do'n dìthis dheisciobul a chaidh gu h-Emaus: 36 'na dhéigh sin dh'fhoillsich-eadh e do na h-abstolaibh, agus tha e 'gan cronachadh air son am-ni chreidimh, 47 agus a' toirt àithne dhoibh; 49 tha e gealltunn an Spioraidh naomh, 51 agus a' dol suas do nèamh.

ANIS air a' cheud là do'n t-seachdain, gu ro mhoch air mhaduinn, thainig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich iad, agus mnà àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearna Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an iomacheist fa'n ni so, feuch, sheas dìthis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air bhi dhoibh fuirdh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beo am measg nam marbh?

6 Cha n'eil e 'n so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhí air a thubhairt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhí air a cheusadh, agus éirigh a ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire màthair Sheumais, agus mnà eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe, agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n ìlon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus feuch, bha dìthis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trì fichead staid o Hierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' coimh-reusonachadh, thainig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadruibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, 'Am bheil thus' a' mhàin a' d'choigreach an Ierusalem, agus gun fhios

agad air na nìthibh a rinneadh innte anns na làifhìbh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dìtìdh bàis é, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh: agus a thuilleadh air so uile, 's e 'n diugh an treas là o rinneadh na nìthe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnàid àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaighe, mòr ioghnadh^o oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thainig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beo.

24 Agus ehaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnàid; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach^p, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean!

26 Nach b'èigin do Chrìosd na nìthe so fhuilang, agus dol a steach d'a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhìbh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na scriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach choimhéignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deir-eadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh'fhosgadh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh ann-a-inn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na scriobtuir-ean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Hierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearn da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin nam meadhon, agus a deir e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnac iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fuidh bhuaireas^r, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridhibh?

39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimbsichibh mi, agus faicibh, oir cha'n eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agamsa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air bhi dhoibh fathast mi-chreideach tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chrì-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, 'S iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nìthibh a ta scriobhta ann an lagh Mhaois, agus anns na fàidhìbh, agus anns na salm-

^o uamhas.

^p neo-mhòr-thachais.

^r thriobloid.

ajbh am thimchiollsa, bhi air an eomhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na scriobtuir-ean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e scriobhta, agus mar so b'èigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là :

47 Agus aithreachas agus maith-eanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainmsan, do na h-uile chinneachaibh, a' toiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus feuch, cuireamsa gealladh m' Athar oirbh^s : ach fanaibhse ann am baile Ierusalem, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad as Betanì : agus thog e suas a làmh-an, agus bheannuich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannuchadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rian iad aoradh dha, agus philliad gu Hierusalem le gairdeachas mòr.

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannuchadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

C A I B. I.

1 *Dia-achd, daonnachd, agus dreuchd Iosa Crìosl.* 15 *Fianuis Eoin.* 39 *Gairm Aindreas, Pheadair, &c.*

A NNS an toiseach bha am Focal, agus bha 'm Focal maille ri Dia, agns b'e 'm Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis ; agus as eugmhais cha d'rinneadh son ni a rinneadh.

4 Annsan bha beatha, agus b'i a bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh agns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thainig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine tridsan.

8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu d'thugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus

rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thainig e dh'jonnsuidh a dhùcha fein, agus cha do ghabh a *mhuinntir* fe n ris.

12 Ach a mheud 's a ghabh ri, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'na nà eoinn do Dhia, *eadhon* dhoibhsan a ta creidsinn 'na ainm :

13 A bha air an gineamhuin, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh^t am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measgne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aom-ghin Mhic an Athar) lan gràs agus fìrinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, 'S e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm^s dhéigh, tha toiseach aig orm ; oir bha e romham).

16 Agus as a làn-san fhuaire sinn^t uile, agus gràs air son gràs

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thainig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Crìosl.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh ; an t-aonghin Mic, a ta ann

^s cuiridh mise na gheall m' Athair chugaibh.

^t dh'fhàs.
L 2

an uchd an Athar, is esan a dh'fhoillsich e.

19 Agus is i so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebhithich o Hierusalem, chum gu'm feòraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'àiheadh e; ach dh'aidich e, Cha mhi Crìosd.

21 Agus dh'fheòraich iad deth, Cìod ma seadh? An tu Elias? Agus a deir e, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu'n tabhairt sinn freagradh dhoibhsan a chuir uatha sinn: cìod a tha thu 'g ràdh ad thimchioll féin?

23 Thubhairt e, Is mise guth an tì a ghlaodhas^u anns an fhàsach, Dean-aibh dìreach slighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh leis an teachdaireachd, b'ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh'fheòraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma beadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no 'm fàidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, Ataims' a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach 'na sheasamh 'nar measg, nach aithne dhuibh.

27 'Se so an tì, a ta teachd a'm' dhéighne, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betani^a air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail!

30 Is e so an tì mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agamsa air: ach a chum gu'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thainig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi 'n Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o neamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e: ach an tì a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, 's e sin an tì a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluih:

36 Agus air dha amharc air Iosa agus e ag imeachd^b, a deir e, Feuch Uan Dhé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'ga leantuinn, agus a deir e riu, Cìod a tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (se sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 A deir e riu, Thigibh agus faicibh. Thainig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shìmoin Pheadair, son do 'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Crìosd^c.

42 Agus thug e chum Iosa e, Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: goirear. Cephas dhìot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar^d.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghàlile, agus fhuair e Philip, agus a deir e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreas agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus a

^u Is mise esan aig am bheil a ghuth ag éigheach ^a Betabara.
^b a' sràid-imeachd. ^c Christos Gr. i. e. An uigta. ^d Petros Gr. i. e. carraig.

deir e ris, Fhuair siane an ti mu'n do scriobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bhith teachd a Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnai e Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg.

48 A deir Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fuidh 'n chrann-fhige, chunnai mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé, is tu Rìgh Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, Chunnai mi thu fuidh 'n chrann-fhige, am bheil thu creidsinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus singil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

C A I B. II.

1 *Tha Crìosd a' deanamh fìon do'n uisge, 12 a' dol do Chapernaum, agus do Hierusalem, 14 far am bheil e a' glanadh an teampull o luchd reicidh agus ceannachd; 19 a' roimh-innseadh a bhàis agus aiseirigh, &c.*

A GUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha 'n'eil fìon aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Cìod e me ghnòthuchsa; riut, a bhean? cha d' thainig m' uairse fathast.

5 Thubhairt a màthair ris an luchd frithealaidh, Ge b' e ni a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sea soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soithiche le-uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tàirngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme^e. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlaic uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thainig e; ach bha fhios aig an luchd frithealaidh a tharruing an t-uisge) ghoir uachdaran na cuirme an fear nuadh-pòsda e,

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fìon maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin am fìon a's measa: ach ghlèidh thus' am fìon maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhlòr-bhuil-ibh rìna Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsic e a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e féin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil, agus cha d'fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd reicidh cruaidh^e, agus chaorach, agus choluman, agus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh sgiùrsairh dha do chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crobh; agus dhòirt e mach airgid an luchd malairt, agus thilg e na buird thairis;

16: Agus thubhairt e rìusan a bha-reiceadh choluman, Fogaibh iad sin as so; na deanaibh tigh m' Atharsa 'na thigh mar sandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu'n robh e scriobhta, Dh'ith eud i do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudh-

^e fèide. ^f fear na bainne. ^g dhamh. ^h cuipe. ⁱ ro-chàram.

aich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhara nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Sea bliadhna agus dà fhichead bha 'n teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an trì làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so: agus chreid iad an scriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéisd, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu'm b'aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

C A I B. III.

1 Tha Crìosd a' teagasg do Nicodemus feum na h-ath-ghineamhuin.

14 Mu chreidimh 'na bhàs. 16 Mòr ghràdh Dhé do'n domhan, &c.

AGUS bha duine do na Phàirteich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich:

2 Thainig esan chum Iosa san oidhehe, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia: oir cha'n urradh duin' air bith na mìorbhuile so dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia màille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris. Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur beirear duine a ris^m, nach feud e rioghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a

bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantag gu 'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhuir breith a ris.

8 Tha ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim ach cha 'n'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c' àit a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuibh na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a deirim riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh son neach suas do nèamh, ach an ti a thainig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar eⁿ, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdh-aich Dia an saoghal, gu'n d'thug e son-ghin Mhic féin, chum's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

1 an àm na féisde.

^m o'n àirde.

ⁿ bi e caillte.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e 'n saoghal, ach a chum gu'm biodh sin saoghal air a shaoradh trìdsan.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e: ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, chionn nach do chreid e an ainm soin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d' thainig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhach daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuath do'n t-solus, agus cha 'n'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni 'n fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum's gu'm bi oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An déigh sin thainig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea, agus dh'fhan e 'n sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' bhaisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin: agus thainig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh an prìosun.

25 An sin dh'éirich ceist eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thainig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' bhaisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o néamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis domhsa, gu'n dubhairt mi, Cha mhì Crìosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòda, 'se 'm fear nuadh-phòda e: ach carsaid an fhìr nuadh-

phòda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir, air son guth an fhìr nuadh-phòda: uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhillionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomhsa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, tha e os ceann nan uile: an ti a tha o'n talaran, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh: an ti a thig o néamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis; agus cha 'n'eil son duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 Oir an ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathar Dhé: oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a Mhac, tha bheatha mhaireannach aige: ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

C A I B. IV.

1 *Tha Crìosd a' còmhradh ris a Bhan-samaritanaich, agus ga fhoillseachadh féin d'i.* 27 *Tha dheisciobuil a' gabhail iongantais.* 31 *Tha e cur an céill doibh eud féin air son glòire Dhé.* 39 *Tha mòran do na Samaritanaich a' creidsinn ann.* 43 *Tha e dol do Ghalile, &c.*

AIR an aobhar sin an uair a thuing Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ge nach db bhaist Iosa féin iad, ach a dheisciobuil)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e ris do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol tre Shamarìa.

5 An sin thainig e gu baile a bhuineadh do Shamaria, d'an goirear Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacob an ainm

Uime sin air do Iosa bhi sgàth leis a thurus, shuidh e mar sin làmh ris an tobar : agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thainig bean o Shamaria a tharruing uisge : a deir Iosa rithe, Thoir dhomhsa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uamsa, a ta a'm' Bhan-samaritanaich? oir cha 'n'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'aithne dhuitt tiodh-lacadh^o Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarraidh tu airsan, agus bheireadh e uisge beo dhuitt.

11 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, cha 'n'eil inneal tarruing agad, agus tha 'n tobar domhain : uime sin cia as a ta 'n t-uisge beo sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart^p air a ris :

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air : ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, thoir dhomhsa an t-uisge so, chum's nach bi tart orm, agus nach d'thig mi an so a tharruing.

16 A deir Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-pòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n'eil fear agam :

18 Oir bha cùigear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e : thubhairt thu so gu fìor.

19 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, tha mi faicinn gur faidh thu.

20 Rinn ar n-aichriche aoradh san t-sliabh so; agus a deir sibhse, gur aan an Ierusalem a ta 'n t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 A deir Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh : tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn : oir is ann o na h-Iudhachaibh a ta slàinte.

23 Ach a ta 'n uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn : oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh dha an spiorad agus am fìrinn.

25 A deir a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, d'an goirear Criosd : 'nuair a thig' esan, innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 A deir Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thainig a dheisciobuil, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ri mnaoi : ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no c'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do'n bhaile, agus a deir i ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomhsa na h-uile nithe a rinn mi riamh : an e so Criosd?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thainig iad d'a ionnsuidhsan.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agamsa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibhse.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d'thug neach air bitl ni d'a ionnsuidh r'a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Js e mo bhíadhna toil an tí a chuir uaith mí a dheanamh, agus obair a chríochnachadh.

35 Nach abair sibhse, A ta úine cheithir míos ann fathast, agus an sin thig am fogharadh? feuch, a deirim ribh, Togaibh suas bhur súilean, agus seallaibh air na h-achaibh; oir a ta iad a cheana geal chum an fhogharaidh.

36 Agus an tí a bhuaineas tha e fíotainn tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha maireannaich; chum's gu'n dean an tí a chuireas, agus an tí a bhuaineas, gairdeachas maraon^f.

37 Agus an so tha 'n ràdh^t ad fíor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuaín an ní sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoín' eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Samaritanaich a' bhaile sin ann, air son cainnte na mná, a thug fianuis ag ràdh, Dh'innis e dhomh na h-uile níthe a rinn mí riamh.

40 Uime sin an uair a thainig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh'fhuirich e 'n sin dá latha.

41 Agus chreid mòran tuilleadh air son fhocail féin:

42 Agus thubhairt iad ris a' rahnai, Tha sinn a' creidsinn, cha 'n ann a so suas air sòn do chòmhráidhsa: oir chuala sinn féin e, agus a ta fhios againn gur e so da ríreadh Críosd, Slánuighear an t-saoghail.

43 Agus an déigh dá latha dh'fhalbh e as sin, agus chaidh e do Ghalíle:

44 Oir thug Iosa féin fianuis, nach 'eil urram aig fáidh 'na thír féin.

45 Uime sin an uair a thainig e do Ghalíle, ghabh na Galíleáich ris, air dhoibh na níthe sin uile fhaicinn a rinn e ann an Ierusalem air an fhéisd: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féise.

46 An sin thainig Iosa a ris do

Chana Ghalíle, far an d'rinn e fíon do'n uisge. Agus bha duine cumbachdach^t áraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd a Iúdea do Ghalíle, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e síos, agus gu'n slánuicheadh e a mhac: oir bha e rí h-uchd báis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus míorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumbachdach ris, A Thighearn; rach^u síos mum faigh mo leanabán bás.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol síos, choinnich a sheirbhísich e, agus dh'innis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beo².

52 An sin dh'fheòraich e dhtubh an uair anns an deachaidh e 'm feabh-as: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beo; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 'Se só a ris an dara míorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thainig e a Iúdea do Ghalíle.

C A I B. V.

1 Tha Iosa air latha na sábad a' leigheas an duine a bha fuaidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead:

10 Thà na h-Iudhaich uime sin a' connsachadh ris, agus 'gá gheur-leannmhúinn air a shon, &c.

NA dhéigh so bha féisd nan Iudhach ann, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem làimh ri geatadh^b nan caorach lochan; d'an goirear sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh^c.

^f cuidenachd, le chéile. ² an gnáth-fhocal. ^t mòr, ríoghail.
^u theirig, fálbh, gabh. ^a gu maith. ^b margadh. ^c sgáth-thighean.

3 Annsa sin bha 'nan luidhe mòr bhuidheann do dhaoineibh euslan, dall, bacach, seargta, a' feitheamh ri car-uchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e 'n t-uisge tre chéile : uinne sin an ceud neach a rachadh sìos ann an déigh cur tre chéile an uisge, rinn-eadh slàn e a dh'aon-tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhich-ead ann an euslainnt.

6 'N uair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis ùine fhada mar sin, a deir e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn ?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duin' agam, an uair a chuirear an t-uisge tre a chéile, a chuireas anns an lochan mi : ach am feadh a tha mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 A. deir Iosa ris, Eirich, tog do leaba, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leaba, agus dh'innich e : agus bha 'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i 'n t-sàbaid a ta ann; cha 'n 'eil e dlìgheach dhuit do leaba iomchar.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leaba agus imich ?

12 An sin dh'fheòraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leaba agus imich ?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e : oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu : na peacuich ni's mò, air eagal gu'n tach-air ni's measa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leannhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do

bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so. air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia Athairsan, 'ga dheanamh fein coimh-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaithe fein, ach an ni a chi e 'n t-Athair a' deanamh : oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin fein ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e fein a' deanamh : agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantasa oirbhe.

21 Oir mar a ta 'n t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a' beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha 'n 'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith ; ach thug e gach uile b'ceitbeanas do'n Mhac :

23 Chum's gu'n d'thugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urrainn do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urrainn do'n Mhac, cha 'n 'eil e toirt urrainn do'n Athair a chuir uaithe e.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaithe mi, tha e' bheatha mhair-eannach aige, agus cha d'thig e chum diuidh ; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé : agus an dream a chluinneas, bithidh iad beo.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann fein, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann fein ;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine d.

28 Na gabhaibh iongantas deth so: oir a ta 'n uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaignibh a ghuthsan :

29 Agus thèid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha 'n'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneam, bheiream breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi 'g iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis a m' thimchioll féin, cha 'n'eil m' fhianuis fìor e.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis a m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a tha e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha 'n'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine; ach a deirim na nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tearnadh.

35 B'esan an lòchran lasta^f agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agamsa fianuis a's mò na fianuis Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomhsa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis a m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis a m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n'eil fhocalsan ag-aibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha 'n'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh e na sriobtuirean, oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annt-

asan, agus is iad sin a ta toirt fianuis a m' thimchiollsa.

40 Gidheadh cha 'n'aill libh teachd a m' ionnsuidhse, chum gu'm faigh-eadh sibh beatha.

41 Cha 'n'eil mise a' gabhail urraim^h o dhaoineibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thainig mise an ainm m' Athar, agus cha 'n'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh risean.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o'chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise blur casaid ris an Athair: tha son a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchaisi.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir scriobh esan a m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a scriobhadhsan, cionnus a chreideas sibh mo bhriathras?

C A I B. VI.

1 *Tha Crìosd a' biadhach cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg: 15 Air an aobhar sin b'aill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na rìgh: 16 Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn, agus dh'imich e air a' chuan dh'ionnsuidh a dheisciobul, &c.*

NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir^l Ghalile, no Thiberias.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fae iad a mhiorbhuileas a rìgh e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh^r Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobul.

4 Agus bha chàisg, féisd nan Iudhach, an fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d'thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, a deir e ri Philip, Cia

d gur mac duine e. e ìomchuidh. f lasrach. g Tha sibh a' rannsaichidh.
h glòire. i as am bheil sibh ag carbasadh. l fairge.

'n t-àit as an cearnaich sinn aran chum's gu'n ith iad so ?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadhsan ; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum's gu'n gabhadh gach aon diubh-beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bráthair Shimoin Pheadair, ris,

9 Tha d'ganach an so, aig am bheil cùig builinnean còrna, agus dà iasg bheaga : ach ciod iad so am measg na h-tìread ?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mille.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air breith buidheachais da, roinn e [air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil] orra-san a shuidh : agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mbeud 's a b'àill leo.

12 'N uair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh. Cruinnichibh am biadh briste ta thuilleadh ann, chum's nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad e r'a chéile, agus lìon iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinn eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air t^m teachd agus breith air le làimh làidir, chum's gu'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thainig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air d'ol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum : agus bha 'n dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mbòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing, agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e : agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh longⁿ eile an sin, ach an long sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach gu'n d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar ;

23 (Gidheadh thainig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thainig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thainig thu 'n so ?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, A ta sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a chionn gu'n faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha 'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh : oir esan sheulaich^o Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé ?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an tì a chuir e uaith.

^m rìn orra. ⁿ bàrc, bàt.

^o chomharaich, shonraich.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e scriobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a ith-eadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh; ach a ta m'Athairse toirt dhuibh an arain fhlor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, tabhair dhuinne an t-aran so 'n còmhuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti a thig a m' ionnsuidhse, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annamsa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chunnaic sibh mi, cha 'n'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomhsa, thig e a m' ionnsuidh; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sain bith a mach e.

38 Oir thainig mi nuas o nèamh, cha 'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thainig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseph, neach aig an aithne dhuinn athair agus a mhàthair?

ciontus ma seadh a deir e, Thainig mi nuas o nèamh?

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nar measg féin.

44 Cha'n urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidhse, mur tarraing an t-Athair a chuir uaith mise e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e scriobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Gach neach a chuala, agus a dh'fhoghuim o'n Athair, thig e m' ionnsuidhse.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a ta creidsinn annamsa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gun ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beo, a thainig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beo gu siorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha conn-sachadh' aig na h-Iudhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so fheoil a thoirt duinn r'a ith-eadh?

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh fhuil, cha 'n'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, a ta a' bheatha shiorruidh aige, agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m' fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, tha e gabhail còmhuidh annamsa, agus mise annsan.

^P [Uime sin] gach.

^T deashoireachd, tagradh.

M

57 Mar a ta'n t-Athair beo a chuir uaith mise^s, agus ataimse beo tre^t 'n Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beo triomsa^u.

58 Is e so an t-aran sin a thainig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beo am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bhà e a' teagas an Capernaum.

60 Uime sin air cluinntinn so do mhòran d'a dheisciobluih, thubhairt iad, Is cruaidh a' chaint so, cò a dh'fheudas eisdeachd rithe?

61 'N uair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobluih ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 'S e 'n Spiorad a bheothaicheas, cha 'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an sobhar sin thubhairt mi ribh, nach erradh neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluih air an ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill libhse falbh cuideachd.

68 An sin fhreagair Simoa Peadar e, A Thighearn, cia dh'ionnsaidh an d'théid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd^a Mac an Dé bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhol?

71 Ach labhair e mun Iudas Iscariot, mac Shimoin: oir is e so an ti a bhà gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

C A I B. VII.

1 *The Iosa a' cronachadh àrd inntinn agus dànadais a chairdean*, 10 a' dol suas o Ghalile gu féisd nam pailliun, 14 a' teagas anns an teampull. 40 Iomadh gnè bharail m'a thimchioll am measg an t-sraigh, &c.

AGUS an déigh nan nithe sin, bhà Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bhà féisd nan Iudhach, eadhon féisd nam pailliun, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach^c do Iudea, chum as gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t' oibre a tha thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follus^d: ma ta thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thainig m' àmsa fathast; ach a ta bhur n-àmsa ghnàth deas.

7 Cha 'n'eil e 'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll gu bheil oibre olc.

8 Rachaidhse suas chum na féisde so: cha d'théid mise suas fathast chum na féisde so, do bhrìgh nach 'eil m'am fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féisde, cha 'n ann os àird, ach mar gu b'ann os iosa^t.

^s Mar a chuir an t-Athair beo uaith mise. ^t troimh. ^u tromham.

^a an Crìosd, am Mesias. ^b comhnuidh a ghabhail. ^c theirg.

^d bhi iomraideach.

11- An sin dh'iarra na h-Iudhaich e air an fhéisd, agus thubhairt iad, C'ait am bheil e?

12 Agus bha borbhan^c mór am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile; Ni h-eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féisde, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag rádh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e.

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasc, ach leisean a chuir uaith mi.

17 Ma's aill le neach sam bith a thoilsan a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasc, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlóire féin: ach ge b'e dh'iarra glóir an ti a chuir uaith e, tha esan firinneach, agus cha 'n 'eil eucoir air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha 'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlonadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach a na h-aithrichibh), agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh, chum's nach bi lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuintir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus feuch, tha e labhairt os àird, agus cha 'n 'eil iad ag rádh ni sam bith ris: am bheil dearbh fhios aig na h-uachdarain gur e so da rir-eadh Criosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Criosd, cha 'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasc, ag rádh, Is aithne^g dhuibh aram mise, agus cia as domh: agus cha d' thainig mi uam féin, ach a ta esan fíor a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibhse.

29 Ach a ta eòlas agams' air, oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarra iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh uairsan fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, Nuair a thig Criosd, an dean e ni's mò do mhiorbhuilibh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhauaich nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa b, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n ait am bi mi, cha'n urradh sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iudhaich estorra féin, C'ait an d'théid an fear so, nach faigh sinn e? an d'théid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greungaich?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n ait am bheil mise, cha'n urradh sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, id mòr sin na féisde, sheas Iosa agus ghlaodh

^c cogarsaich. ^f cealg. ^g An aillne? ^h thubhairt Iosa riu.

e, ag ràdh, Ma tha tair air neach sam bith, thigeadh e m'ionnsuidhse, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annamsa, mar a deir an scribeud, sruthaidh as a bhroinn i aimhnichan do uisge beo.

39 (Ach labhair e so mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad¹ fathast air a thabhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chiannt so, thubhairt iad, Gu òirinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, 'S e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd?

42 Nach dubhairt an scribeud, Gu'n d'thig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus a Betlehem, am baile an robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh'èirich eas-aonachd^m am measg an t-sluaigh air a shonsan.

44 Agus b' àill le cuid diubh a ghlacadh; ach cha do chuir duin' air bith lamh ann.

45 An sin thainig na maoir chum nan àrd shagart agus nam Phairisich; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh libh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?

48 An do chreid son air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 A deir Nicodemus riu, (esan a thainig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na son diubh,)

51 Am bheil ar laghne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic: oir a Galile cha d'èirich fàidhⁿ.

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

C A I B. VIII.

1 Tha Criosd a' toirt na mnd a ghlacadh an adhaltrannas as saor: 12 a' searmonachadh gur e féin solus an t-saoghail, agus a' dhearbhadh gu bheil a theagasg ceart; &c.

A CH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-ola:

2 Agus gu moch air mhaduinn thainig e ris do'n teampull, agus thainig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na scribeudhichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 A deir iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghniomh féin, a' deanamh adhaltrannas.

5 A nis dh'àithn Mòis dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh, ciod ma seadh a deir thusa?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh^p, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chroim Iosa sìos, agus scriobh e le mheur air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinn-tinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibhse, tilgeadh e cheud chlach oirre.

8 Agus chroim e sìos a ris, agus scriobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhi air an agairt le'n coguis^p féin) chaidh iad a mach an déigh a chéile, a' toiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh'fhàgadh 'na sonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus air éirigh suas do Iosa,

¹ a chom, a chliabh. ¹ Spiorad nàomh. ^m roinny, connsachadh.

ⁿ Rannsaich agus faic nach éirich fàidh a Galile.

^o 'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh. ^p coimh-fhios, coinsiens.

'nuair nach fac e aon air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe. A bhean, c'ait am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duin' air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise ga d' dhìteadh: imich romhad, agus na peacuich ni's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a' ris, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha sibhail e an dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis a' d' thimchioll féin; cha 'n'eil t-fhianuis fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu; Ge do tha mi toirt fianuis a' m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thainig mi, agus c'ait am bheil mi dol; ach cha 'n'eil fhios agaibhse cia as a thainig mi, no c'ait am bheil mi dol.

15 Tha sibhs' a' toirt breth a r'èir na feòla, cha 'n'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus ma bheir mise breth, tha mo bhreth fìrinneach: oir cha 'n'eil mi m'aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e s'criobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoinè fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis a m' thimchioll féin, agus a ta 'n t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis a m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil t-Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhs' aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar a' ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-còimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duin' air bith làmh ann, oir cha robh uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur

peacadh: cha 'n urradh sibhse teachd do'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mis' a' dol, cha 'n urradh sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas: tha sibhse do'n t-saoghal so, cha 'n'eil mise do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid sibh gur mise e, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, An neach sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ar tìmbiollsa: ach a ta 'n ti a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaithsan.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise e', agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi ma'ille rium: cha d'fhàg an t-Athair a'm' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe 'sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhachaibh a chreid ann, Ma bhuanacheas sibh ann am fhocalsa, bithidh sibh da rìreadh 'nar deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhirinn, agus ni'n fhirinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abraham, agus cha robh sinn riamh. fuidh dhaorsa aig duine sam bith: eionnus a deir thusa, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bráth: ach fanaidh am mac gu bráth.

36 Uime sin ma ní am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da ríreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mis' a mharbhadh, do bhrigh nach 'eil aít aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an ní sin a chunnaic mi aig m' Athair: agus tha sibhse a' deanamh an ní a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, 'Se Abraham ar n-athairne. A deir Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhírinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athair féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an striopachas sinne; tha son Athair againn, eadhon Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhur n-Athair, ghrádhach-eachd sibh mise: oir claidh mise mach, agus thainig mi o Dhia; agus cha d' thainig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chómhraidh? do bhrigh nach urradh sibh éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o bhur n-athair an diabhol, agus is iad anamhianna bhur n-athair is toil libh a dheanamh: bha esan 'na mhortair³ o thús, agus cha d'fhan e san fhírinn, a chionn nach 'eil fírinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugoire e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrigh gu bheil mise 'g innseadh na fírinn, cha 'n'eil sibh 'g m' chreidsinn.

46 Cò agaihse chuireas peacadh as mo lethse? agus ma ta mi 'g inn-

seadh na fírinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha 'n'eil sibhse 'g éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m' Athair, agus a ta sibhse toirt easurraim dhomhsa.

50 Agus cha 'n'eil mi 'g iarraidh mo ghloire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ma choimhideas neach m' fhocals, cha'n fhaic e bás am fead.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bás, agus na fáidhean; gidheadh a deir thusa, Ma choimhideas duine m'fhocals, cha bhlaic e bás am fead.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bás? agus fhuair na fáidhean bás: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma ta mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n'eil ach neoni a'm' ghloir: 's e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a deir sibhse gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugoire: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead^t fhocail.

56 Bha déidh^u mhór aig Abraham bhur n-athairse air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mun robh Abraham ann, ATAIMSE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fheil-

³ 'na fheàr-millidh dhaoine. ^t gleidheadh. ^u togradh, gairdeachas.

sich Iosa e fèin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol tre am meadhon, [agus mar sin chaidh e seachad.]

C A I B. IX.

1 *Tha a radharc air aiseag do'n duine a rugadh dall : 13 Tha e air a thoirt chum nam Phairiseach : 15 Tha iad a' gabhail corruich ris, agus 'gu thilgadh mach as an t-sionnag ; 35 Ach a ta Criod a' gabhail ris. &c.*

A GUS ag gabhail seachad do Iosa, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacsich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e ?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacsich aon chuid an duine so, no a phàrantan : ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domhsa oibre an tì a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e : tha 'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn acn duine obair a dheanamh.

5 An feadh a ta mise san t-saoghail, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sìle air an talamh, agus rinn e criadh^a do'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air sùilb^bh an doill,

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim ('se sin air cadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thainig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe 'g iarraidh na déirce ?

9 Thubhairt cuid, Is e so e ; cuid eile, Tha e cosmhuil ris : thubhairt e fèin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean ?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilb^bh i, agus

thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid : agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil e ? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e shùilean.

15 An sin a ris dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilb^bh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha 'n'eil an duine so o Dhiu, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhùilb^bh a dheanamh ? Agus bha cas-aonachd^b 'nam measg.

17 A deir iad a ris ris an duine dhall, Cìod a deir tu uime, thaobh gu'n dh'fhosgail e do shùilean ? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an tì a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fheòraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur macsa, a deir sibh a rugadh dall ? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn ?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e :

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n'eil fhios againn ; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn : tha e fèin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon fèin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra : oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra fèin, Nan aidicheadh duine sam bith gu'm

^a làthach. ^b roinn, sgaradh.

b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sionagog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàranta, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e ni h-aithne dhomh: g'ar son ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit? cionhus a dh'fhosgail e do shùilean?

27 Freagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisid sibh; c'ar son a b'áill libh a chluinntinn a ris? a bheil a' mbiann olrbhse bhi 'nar deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha 'n'eil fhios againn cia as da.

30 Freagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacachaibh: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Freagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teagasgne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Freagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thighearn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chum-aic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riu, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dhá.

39 Agus thubhairt Iosa, Is 'aun chum breitheanais a thainig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do na Phairisich, a bha maile ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bith-eadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a deir sibh, Is léir dhuinn; uinne sin tha bhuir peacadh a' fantuinn.

C A I B. X.

1 'S e Criosd an dorus agus an deadh bhuachaille. 19 Iomadh gnè bharaile m'a thimchioll. 24 Tha e dearbhadh le oibrigh gur e féin Criosd Mac Dhé, 39 a' dol as o na h-Iudhachaibh, 40 agus a' dol do'n taobh thall do Iordan, far an do chreid mìran ann.

GU deimhin deimhin a deirim ribh, An ti nach d'théid a stigh tre'n dorus do chrí an caorach, ach a théid suaz air sheol eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaille nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair; agus éisidh na caoraich r'a ghuth: agus gairnidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad eoireach, ach teichidh iad uath, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thug iadsan ciod iad na nithean a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thainig romhams,

is gaduichean agus luchd-reubainn iad : ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus : ma théid neach air bith steach triomsa, tearnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha d'thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh : thainig mise chum's gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's paiste.

11 Is mise am buachaille maith : leigidh^c am buachaille^d maith anam sìos air son nan caoraich.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an tì nach e am buachaille, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e : agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaille maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithnichear le m' *chaoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, agus is aithne dhomhsa an t-Athair : agus a ta mi leigeadh in'anama sìos air son nan caoraich.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so : is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt a stigh, agus éisidh iad ri m' ghuth ; agus bithidh son treud ann, agus aon bhuchaille.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn^e leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum's gu'n glac mi e ris.

18 Cha 'n'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin : tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a ris. An aithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich easaonach^e a ris am measg nan Iudhach air son nana briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air

boilef ; c'ar son a tha sibh ag éisd-eachd ris ?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine am bheil deamhan ; am bheil deamhan comasach air sùile nan dall fhosgladh ?

22 Agus bha féisd-chuimhne an ath-choisreagaidh^e ann an Ierusalem, agus b'e 'n geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a sráid-imeachd san teampull^f ann an sgàth-thigh^h Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich mu thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-anama an amharus ? ma's tu Crìoed, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh : ma b-oibre a ta mi deanamh an ainm m' Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n'eil sibhse a' creid-sinn ; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraichse ag éisd-eachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leacaidh iad mi :

28 Agus bhleiream a' bheathia mhair-eannach dhoibh, agus cha sgrìosar iad am fèis^d, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomhsa iad, is mò e na na h-uile : agus cha'n urradh neach air bith an spionadh a làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran a dh'oibrèibh maithe o m' Athair ; cia do na h-oibrèibh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh ?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maith cha 'n'eil sinn ga d' chlachadh ; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e scriobhta ann bhur laghsa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?

^c cuiridh. ^d an t-aodhaire.

^e féill an ath-nuadhachaidh.

^e toigh. ^f mhi-chéill.

^h àiteir. ⁱ chaillear.

35 Ma thubhairt e d'ée rìusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an scriobtuir a bhris-eadh!

36 An abair sibh risean, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim; air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ge nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annamsa, agus mise annsan.

39 Uime sin dh'iarr iad a ris a ghlacadh: ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e ris do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh: agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thainig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha do rinn Eoin aon mhòrbhuil: ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

C A I B. XI.

1 Tha Crìosd a' togail suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san uaigh. 45 Tha mòran do na h-Iudhachaibh a' creidsinn. 47 Tha na h-àrd shagairt agus na Phairsich a' cumail comhairle 'n aghaidh Crìosd. 49 Tha Caiaphas a' deanamh fàidh-eadaireachd, &c.

A NIS bha duine àraidh gu tinn, d'am b'ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ùng an Tighearn le ola luachmhoir, agus a thiomuich a chosa leis a folt; aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n tì a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha 'n'eil an tìnneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu'm

bi Mac Dhé air a ghlòrachadh d'a thaobh.

5 A nis b'ionmhuin le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n robh esan tinn, dh'fhan e fathast dà latha anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Rachamaid a ris do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudhaich do chlachadh; agus am bheil thu dol a ris an sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair dheug san là? Ma dh'imicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so.

10 Ach ma dh'imicheas duine anns an oidheche, tuislichidh e, do bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so thubhairt e: agus 'na dhéigh sin a deir e riu, Tha ar caraid Lasarus 'na chodal; ach a ta mise a dol chum's gu'n dèisg mi as a chodal e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil, A Thighearn, ma tha e 'na chodal, bitidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m'a bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do labhair e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi subhach air bhur sonsa nach robh mi an sin (chum's gu'n creid sibh); ach rachamaid d'a ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tomas, d'an goirear Didimus, r'a choimh-dheisciobluibh, Rachamaidne mar an ceudna, chum's gu'm faigh-siun bàs maille ris.

17 An sin an uair a thainig Iosa, fhuair se e an déigh dha bhi cheasa ceithir làithean san uaigh.

18 (A nis bha Betani fagus do Hierusalem, mu thimchioll cùig stàide deug uaith.)

19 Agus thainig mòran do na h-Iudhachaibh chum Mharta agus Mhuire, gu comh-fhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta

gu'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na chòdhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri h-Iosa, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin, ge b'e air bith nithe a dh'iarras tu air Dia gu'n d'thoir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh do bhràthair a ris.

24 Thubhairt Marta ris, Tha fhios agam gu'n éirich e ris san aiseirigh air an là dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise an aiseirigh, agus a' bheatha: an ti a chreideas annamsa, ge do gheibheadh e bàs, bithidh e beo;

26 Agus ge b'e neach a ta beo, agus a' creidsinn annamsa, cha'n fhaigh e bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn so?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thighearn: creideam gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

28 Agus air dh'i na nithe so ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i a piuthar Muire os Iosal, ag ràdh, Thainig am Maighstir, agus tha e ga d'ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éirich i gu grad, agus thainig i d'a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa fathast air teachd do'n bbaile, ach bha e anns an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comb-fhurtachd dh'i, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach; lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaigne, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thainig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thainig maille rithe a' gul mar an-

ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fuaidh àmhghar^m.

34 Agus thubhairt e, C'ait an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhach se e?

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a' dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fainear nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thainig Iosa ag osnaich a ris ann féin, chum na h-uaigne, Agus b'uaimhⁿ i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' cblach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh latha^o.

40 A deir Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (o'n dìt' anne an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu 'g éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh a m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le gur mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thainig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach mhairbh: agus bha aghaidh ceangailte m'an cuairt le neapaicin. A deir Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis im-eachd.

45 An sin chreid mòran do na h-Iudhachaibh ann, a thainig ehum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

^m thrioblaid. ⁿ chuas. ^o tha e ceithir làithean san uaigh.

C A I B XII.

47 An sin chruinnich na h-àrd shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta 'n duine so deanamh mòran mhlòrbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich ^P, agus sgriosaidh iad ^r air n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh *d' am b'ainm Caiaphas*, air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith,

50 Ni mò tha sibh a' toirt fainear gur iomchuidh dhuinne gu'm faigh-eadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

51 Ach cha b'ann uaith féin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin:

52 Agus ni h-ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an agapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an sobhar sin cha d'imich Iosa ni's mò os àird an measg nan Iudhach; ach chaidh e as sin do dhùthaich làimh rìs an fhàsech, gu baile d'an goirear Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach an fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Hierusalem roimh 'n chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san tearpull. Ciod bhur barailse? an e nach d'thig e chum na féisde?

57 A nis bha araon na h-àrd shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bhith c'àit an robh e, gu'n innseadh se e, chum's gu'n glacadh iad e.

1 Tha Iosa a' gabhail leith-geist Mhuire air son gu'n d'ùng i a chosan. 9 Tha 'n sluagh a' teachd 'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Lasarus. 10 Tha na h-àrd shagairt a' gabhail comhairle Lasarus a mharbhadh. 12 Tha Criosd a' marcachd gu Hierusalem. 23 Tha e a' roimh-tèiseadh a bhàis, &c.

AN sin thainig Iosa, seà làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin, agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubhsan a shuidh air bord màile rìs.

3 An sin ghabh Muire pund do ola spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ùng i cosan Iosa, agus thiormuich i a chosan le a' folt: agus lionadh an tigh le fàile^s cùbhruidh na h-ola.

4 An sin a deir aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an ola so air son tri cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an spor-an aige, agus gu'n do ghiùlain e nanithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair latha m' adhlaic ghleidh i so.

8 Oir tha na bochdan a' ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n'eil mise agaibh a' ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhachaibh gu'n robh e 'n sin: agus thainig iad, cha 'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faicheadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrìgh air a shonsan gu'n d'imich mòran do na h-Iudhachaibh, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air chuinn-

tipn do mhòr shluagh a thainig chum na féisde, gu'n robh Iosa a' teachd gu Hierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosana, beannuichte gu robh Rìgh Israeil a tha teachd an sinm an Tighearna!

14 Agus, air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air; a réir mar a ta e scriobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shìoin: feuch, a ta do Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so scriobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fhahuis, gu'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna chomnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e an mhor-bhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? feuch, t'ua 'n saoghal air dol 'na dhéigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh dheanamh aig an fhéisd:

21 Air an aobhar sin thainig iad-san gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghhalile, agus dh'iarr iad a'g, ag ràdh, A Thighearna, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thainig Philip agus dh'innis e do Aindreas: agus a ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thainig an uair, chum gu'n biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mur faigh an gràinne cruineachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach na gheibh e bàs, bheir e foradh mòr uath.

25 Esan a ghràdhaicheas anam, caillidh se e; agus esan a dh'fhuathaicheas anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha mair-eannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi; agus ge b'e àit am, bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomhsa, bheir m' Ath-air onoir dha.

27 A nis tha m'anam fuidh àmhghar^t; agus ciod a their mi? Ath-air, saor mi o'n uair so: ach is an air a shon so a thainig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t-ainm. An sin thainig guth o nèamh, Ghlòraich mi araon e, agus glòraichidh mi ris e.

29, Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n robh tairmeanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo sbonsa thainig an guth so, ach air bhur sonsa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a'm' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibh-eadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Crìosd gu sìorruidh: agus cionnus a deir thusa, Gur éigin do Mhac an duine bhì air a thogail suas? cò e Mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast ré tamuill bhig tha 'n solus matle ribh; gluaisibh am feadh 's a ta 'n solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta 'g imeachd an dorchadas, cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol.

36 Am feadh 's a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nar cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so agus dh'fhalbh e, agus dh'fhoisich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlión so do mhlobhuilbh nan láthair, cha do chreid iad ann :

38 Chum gu'm biodh briathran an fháidh Esaiáis air an coimhliónadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithrisne^u? agus cia dha a dh'fhoillsicheadh gairdean an Tigh-earna?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaiáis a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an críde, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n críde, agus nach pillcadh iad, agus gu'n slànúichinn iad.

41 Thubhairt Esaiáis na nithe so, nuair a chunnaic e a ghloirsan, agus labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranuibh féin ann; ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad e, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagóg iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoiné na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An tí a ta creidsinn annamsa, cha'n ann annamsa tha e creidsinn, ach anns an tí a chuir uait mi.

45 Agus an tí a tha ga m' fhaicinnse, tha e faicinn an tí a chuir uait mi.

46 Thainig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreidteas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathransa, agus nach creid e, cha 'n'eil mise 'ga dhiteadh: oir cha d'thainig mi a dhiteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An tí a tha cur cùil riumsa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uait mi, thug e aithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhairinn.

50 Agus a ta fhios agam gur

beatha mhaireannach àicneasán: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

C A I B. XIII.

1 *Tha Críod a' nigheadh chos nan deisciobul, 13 ag earail orra bhé iriosal agus setrceil; 18 ag innseadh roimh-lainh, agus a' foillseachadh do Eoin le comhara, gu'n b'e Iudas a bhrathadh e; 31 a' toirt aithne dhoibh iad a ghrádhachadh a chéile; 36 agus a' roimh-innseadh do Pheadar gu'n robh e gu esan àicheadh.*

ANIS roimh fhéid na cásge, air do Iosa fios a bhí aige gu'n robh uair air teachd, anps an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athair, air da a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghrádhachadh, ghrádh-aich e gu crích iad.

2 Agus an uair a bhá 'n t-suipeir thairis^a, (air do'n diabhl a nis a chur an críde Iudais Iscariot, níht Shimóin, esan a bhrath.)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na lámhaibh, agus gur ann o Dhia a thainig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e doí,

4 Dh'éirich e o shuipeir, agus chuir e dheth fhalluing^b, agus ghlac e lámh-anart, agus ceangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thiom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thóisich e air cosan nan deisciobul ionn-lad, agus an tiormachadh leis an lámh-anart a bha ceangaile uime.

6 An sin thainig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa 'g ionn-lad mo-chosansa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ní so ta mi deanamh cha 'n aithne dhuits a nis; ach bitheadh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosansa gu bráth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha 'n'eil cuid agad maille rium.

9 A déir Simon Peadar ris, A Thighearn, ní h-iad mo chosana

^u ionradhne. ^a an uair e bha iad r'an suipeir. ^b eudach-nachdair.

mbàin, ach mar an ceudna mo lámh-
an agus mo cheann.

10 A deir Iosa ris, An tì a ta air
ionnlad, cha 'n'eil feum aige ach a
chosan ionnlad, ach tha e gu h-ìomlan
glan: agus a ta sibhse glan, ach
cha 'n'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrath-
adh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n'eil
sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan
ionnlad, agus fhalluing a ghabhail
d'a ionnsuidh, shuidh e a ris, agus
thubhairt e riu, Am bheil fhios ag-
aibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir,
agus Tighearn dhìomsa: agus tha
sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise,
bhur Tighearn agus bhur Maighstir,
bhur cosansa, is coir dhuibhse mar an
ceudna cosan a chèile ionnlad.

15 Oir thug mi eisiomplair dhuibh,
chum's mar a rinn mise dhuibh, gu'n
deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a deirim
ribh, Cha mhd'an t-òglach na mhaigh-
stir, agus cha mhd'an teachdaire na
'n tì a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so,
is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha 'n'eil mi labhairt airibh
uile; is aithne dhomh cò a thagh
mi: ach is éigin an scriobtuir a
choimblionadh, An tì a ta 'g'itheadh
arain maille rium, thog e a shàil a'm
aghaidh.

19 A nis a deirim so ribh mun
d'thig e gu crìch, chum 'nuair a
tharlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a deirim
ribh, An tì a ghabhas ri neach sam
bith a chuiras mise nam, gabhaidh e
riumsa: agus an tì a ghabhas riumsa,
gabhaidh e ris an tì a chuir uaith
mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh,
bha e fuigh thrioblaid 'na spiorad,
agus rinn e fianuis, agus thubhairt e,
Gu deimhin deimhin a deirim ribh,
gu'm brath a h-aon agaibh mise.

22 An sin dh'amaire na deisciob-
uil air a chèile, fuigh amharus cia
uime a labhair e.

23 A nis bha 'aon d'a dheisciob-
luibh 'na luidhe an uchd^c Iosa,
neach a b'ionnmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon
Peadar airtsan, gu'n feòraicheadh e
cia uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri
uchd Iosa, a deir e ris, A-Thighearn,
cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e 'n tì sin e,
d'an toir mise an greim, an déigh
dhionh a thumadh. Agus an uair a
thum e 'n greim, thug se e do Iudas
Iscariot, mac Shimoin.

27 Agus an sin an déigh a'
ghreama, chaidh Satan a steacl ann-
san. An sin thubhairt Iosa ris, An
nì a ta thu a' deanamh, dean gu
grad e.

28 A nis cha do thuig a h-aon
diubhsan a bha 'nan suidhe air a'
bhorc^c ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid dhuibh, do-bhrigh
gu'n robh an sporas aig Iudas, gu'n
dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe
a ta dh'uireasbhuidh oirn chum na
fèisde: no, gu'n d'thugadh e ni-éigin
do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an
greim a glabhail, chaidh e mach air
ball; agus bha 'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan
a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta
Mac an duine air a ghlòrachadh, agus
tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma ta Dia air a ghlòrachadh
ann, glòraichidh Dia esan mar an
ceudna ann féin, agus air ball glòr-
aichidh se e.

33 A chlànn bheag, fathast uine
bheag tha misè maille ribh. Iarr-
aidh sibh mi: agus mar thubhairt mi
ris na h-Iudhaich, Do'n àit an
d'thèid mise, cha 'n'eil e 'n comas
dhuibhse teachd; mar sin a deirim
ribhse nis.

34 Aithne nuadh bheircam dhuibh,
Gu'n gradhaich sibh a chèile; mar a
ghràdhaich mise sibhse, gu'n gràdh-
aich sibh féin a chèile mar an ceud-
na.

35 Le so aithnichidh na h-uile
dhaoine gur sibh mo dheisciobuilse,
ma bhios gràdh agaibh féin d'a chèile.

36 A deir Simon Peadar ris, A Thighearn, c'ait a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an d'théid mi, cha'n urradh-thusa nis mo leantuinn; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 A deir Peadar ris, A Thighearn, c'ar son nach urradh mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sios m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sios air mo shonsa? Gu deimhin (deimhin a deirim riut, Nach goir an coileach, gus an àicheadh thu mi tri uairean.

C A I B. XIV.

1 *Tha Criosd a' toirt comh-fhurtachd d'a dheisciobluibh le dòchas fhlaith-canais: 6 ag innseadh gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair: 13 a' toirt cinnte gu'm bi'n ùrnuighean 'na ainmsan eifeachdach: &c.*

NA biodh bhur cridhe-fuidh thrioblaid: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annamsa mar an ceudna^c.

2 Ann an tigh m'Atharsa tha ìomadh àite-còmhnuidh: mur biodh e mar sin, dh'innsinnse dhuibh: tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a m'ionnsuidh féin, chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 A deir Tomas ris, A Thighearn, cha'n'èil fhios againn c'ait am bheil thu dol, agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhì againn?

6 A deir Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha: cha d'thig aon neach chum an Athar ach triomsa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Athair mar an ceudna: agus a so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 A deir Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 A deir Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuist fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair; agus cionnus a deir thu, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annamsa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annamsa, tha esan a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annamsa: no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas annamsa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna, agus ni e oibre a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m'Athar;

13 Agus ge b'e ni a dh'iarras sibh a'm ainmse, ni mise sin: chum's gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni air bith a'm ainmse, ni mise e.

15 Ma's toigh libh mise, coimhidibh m'aitheanta.

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair f'eile, chum's gu fan e maille ribh gu bràth;

17 Spiorad na fìrinn, neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e, oir tha e fantuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh 'nar dilleachdaibh; thig mi d'ar ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha'n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chì sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beo, bithidh sibhse beo mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios agaibh gu bheil mise ann am Athair,

^d bhuaireas. ^e creidibh ann an Dia, agus creidibh annamsa.

^f Fear-comhfhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iuil.

agus sibhse annamsa, agus mise an-
sibhse.

21 An ti aig am bheil m'aitheant-
asa, agus a ta gan coimhead, is esan
aig am bheil grádh dhomhsa : agus
an ti aig am bheil grádh dhomhsa,
grádhachear le m' Athair e, agus
grádhachidh mise e, agus foillsichidh
mi mi féin da.

22 A deir Iudas (cha'n e Iscariot)
ris, A Thighearna, c'ar son a dh'fhoill-
sicheas tu thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Ma ghrádhachas neach mise,
coimhididh e m'fhocal : agus grádh-
aichidh m' Athair esan, agus thig sinn
d'a ionnsuidh, agus ní sinn comhnuidh
maille ris.

24 An ti nach grádhach mise, cha
choimhid e mo bhriathra : agus am
focal a ta sibh a' cluinntinn, cha
leamsa e, ach leis an Athair a chuir
uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air
dhomh bhí m' chomhnuidh maill ribh :

26 Ach an Comhfhurtair, an Spior-
ad naomh, a chuireas an t-Athair
uaith a m' ainmse, teagaisgidh esan
dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh
e 'n cuimhne dhuibh na h-uile nithe
a labhair mise ribh.

27 Tha mi fágail síth agaibh, mo
shiths' a ta mi tabhairt duibh : cha'n
ann mar a bheir an saoghal, a tha
mise tabhairt duibh. Na biodh bhur
cridhe fuidh thríoblaid, agus na bíodh
eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi
riibh, Tha mi falbh, agus thig mi ris,
d'ar ionnsuidh. Nam biodh grádh
agaibh dhomhsa, bhíodh aoibhneas
oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi,
Tha mi dol s' chum an Athair ; oir is
mò m' Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh
so roimh dha teachd gu crich, chum
'nuair a thig e gu crich, gu cricideadh
sibh.

30 A so suas cha labhair mi mórán
sibh : oir a ta nachdaran an t-saogh-
ail so a' teachd, agus cha 'n'eil ní
air bith aige annamsa.

31 Ach a chum's gu'n bí síos aig
an t-saoghal gur ionmhuinn leam an
t-Athair ; agus mar a thug an t-Ath-
air aithne dhomh, mar sin a ta mi a'
deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

C A I B. XV.

1 An eolair a ta aig deisciobluibh
Chrìost, an gaol agus an coimh-
cheangal a ta eadar iad agus esan, s'g
chosamhlachd fionain agus a geuga.

16 Comhfhurtachd fuidh s'kuath
agus gheur-leannmhuinn an t-saogh-
ail. 26 Dreuchd an Spioraid
naomh, agus nap abstol.

I S mise an fhionain fhìor, agus is
e m' Ashair an treabhaiche h.

2 Gach uile gheug annamsa nach
'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh :
agus gach uile gheug a ta tabhairt
toraidh, glanaidh e i, chum as gu'n
giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an
fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annamsa, agus mise
annsibhse. Mar nach urrainn a'
gheug toradh a thoirt uaipéi féin,
mur fan i san fhionain, cha mhò is
urrainn sibhse, mur fan sibh annamsa.

5 Is mise an fhionain, sibhse na
geuga : an ti a dh'fhanas annamsa,
agus mise annsan, bheir esan mòr
thoradh uaith : oir as m'eugmhais-
se cha'n urradh sibh son ni e dhear-
amh.

6 Mur fan neach annamsa, tha e
air a thilgeadh a mach mar gheug,
agus air crìonadh ! ; agus tionailidh
daoine iad, agus tilgidh iad san teine
iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annamsa,
agus ma dh'fhanas m'fhocailse ann-
sibhse, iarraidh sibh gach ni a's àill
libh, agus nithear dhuibh e.

8 An so tha m' Athairse air a ghlòr-
achadh, gu'n d'thoir sibhse mòr thor-
adh uaibh ; agus bithidh sibh nar
deisciobuil dhomhsa.

9 Mar a ghrádhach an t-Athair
mise, mar sin ghrádhach mise sibhse :
fanaibh ann am ghrádh.

10 Ma choimhideas sibh m'aithe-
eanta, fanaidh sibh ann am ghrádh :

Is a chionn gu bheil mi dol. h tuathanach. I uaithe.

I par gheig a ta e air crìonadh.

mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh:

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhur gairdeachas-sa làn.

12 Is i se m' àithnese, gu'n gràdh-aich sibhse a chèile, mar a ghràdh-aidh mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na 'so cha 'n'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine anam sìos air son a chairde.

14 Is sibhse mo chairdese, ma ni sibh gach ai a ta mi 'g àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghoir mi seirbh-isich dhìbh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghoir mi cairde dhìbh; oir no h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios d'uibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich^m mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n d'thugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum's ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum's gu'n gràdhaich sibh a chèile.

18 Ma ta 'n saoghal 'gar fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuathach e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal dhuibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainmese, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir useith mi.

22 Mur bithinnse air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha 'n'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m' Athair: mar an ceudna.

24 Mur bithinnse air deanamh 'nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coimhliontadh am focal a ta scriobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun sobhar.

26 Ach an uair a thig an Comh-fhurtair, a chuireas mise d'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thumchiollsa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

C A I B. XVI.

1 *Tha Crìod a' toirt comhfhurtachd d' a dheisciobluibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naoimh, agus aiseirigh agus a dhol suas air neamh; 25. a' toirt cinnte dhoibh gu'm bi na h-ùrnuighean a nìhear 'na ainmsan taitneach d'a Athair, &c.*

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadhⁿ sibh oibheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so^o, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi, agus cha 'n'eil a h-aon agaibhs' a' fèoraich dhiom, C'ait tha thu dol?

^m shuidhich, shonraich.   ⁿ gabhadh.   ^o na nithe so [dhuibh.]

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi 'g innseadh dhuibh na firinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhaibh : oir mur fhalb mi, cha d'thig an Comhfhurtair d'ar ionnsuidhse ; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan d'ar ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhireantachd, agus mu bhreitheanas :

9 Mu pheacadh, do bhrigh nach 'eil iad a' creidsinn annamsa ;

10 Mu fhireantachd, do bhrigh gu bheil 'mi dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mò mi ;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhiteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach 'cha'n urradh sibh an giùlan an tràthsa.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treoraichidh e sibh chum gach uile fhirinn : oir cha labhair e uaith féin ; ach labbraidh e na h-uile nithe a chluinneas e : agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa : oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leanusa iad : air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi ; agus a ris, tamull beag agus ehi sibh mi, do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt cuid d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a deir e ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi : agus, Do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athar ?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a deir e, Tamull beag ? Cha 'n'eil sinne a' tuigsinn ciod a deir e.

19 A nis 'dh'aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dhibh, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nar measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi ?

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni'n saoghal gairdeachas : agus bithidh sibhse do-brònach, ach pillear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd : ach an uair a 'bheireas i 'n leanabh, cha chuimbnich i a h-àmhghar ni's mò, tre aoibhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbhe : ach chi mise a ris sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhìomsa^p : Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'Ge b'e nithe dh'iarraas sibh air an Athair ann am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith a'm' ainmse : iarraibh, agus gheibh sibh, chum as gu'm bi bhur n-aoibhneas làn^r.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorcha^s : ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm' ainmse : agus cha 'n'eil mi 'g ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhur son :

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomhsa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thainig mi.

28 Thainig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail : a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 A deir a dheisciobuil ris, Feuch, a ris tha thu labhairt gu soilleir, agus

^p cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.

^r còimhlionta. ^s an comhadasibh.

cha 'n'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thainig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn? .

32 Feuch, thig an t-àmt', seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha 'n'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maillè rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sibh againn annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar againh: ach biodh deadh mhiseach againh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

C A I B XVII.

1 *The Criod a' deanamh ùrnuigh r'a Athair esan a ghlòrachadh, 6 gu'n coimhèdadh e absoil, 11 ann an aonachd, 17 agus ann an fàirinn; &c.*

LABHAIR Iosa na bristha so; agus thog e suas a shùilean gu neamh, agus thubhairt e, Athair, thainig an uair; glòraich do Mhac, chum's gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna;

2 Chum mar a thug thu cumbachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu'n d'thugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bli aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Criod a chuir thu uait.

4 Glhòraich mise thusa air talamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maillè riut féin^u, leis a' ghlòir a bha agam maillè riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoineibh, a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug

thu dhombha iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhombha-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uaitse thainig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidheadh: cha 'n'eil mi guidheadh air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sia a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leansa, agus is leansa na nithe a's leatsa, agus a ta mi air na ghlòrachadh annsa.

11 Agus a nis cha 'n'eil mise ni 's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a' t'ionnsuidhsa. Athair naomha, coimhid iadsan tre t'ainm^a, a thug thu dhombha, chum's gu'm bi iad 'nan son, mar a ta sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maillè riu anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t'ainm^a: gbleidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diuth, ach mac an agrìos; chum gu biodh an scriobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a' d'ionnsuidhsa, agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh annsa.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha 'n'eil mi guidheadh gu'n d'thugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimhèdadh tu o'n olc iad.

16 Cha 'n'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad tre'n fhìrinn b: is e t'fhocalsa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise gam' naomhachadh féin, chum's gu'm

^u an uair. ^a a' t'fhianais. ^b ann ad ainm. ^c bre t'fhìrinn.

bi iadsan mar an ceudna air an naomh-achadh tre'n fhìrinn.

20 Agus cha 'n'eil mi guidheadh air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annamsa tre am focalsan :

21 Chum's gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annamsa, agus mise annadsa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon ann-ainne; chum's gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar aon;

23 Mise anntasan, agus thusa ann-amsa, chum's gu'n deanar coimhlon-ta iad ann an aon, agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdh-aich thu iadsan, mar a ghràdh-aich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum's gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdh-aich thusa mi mun do leag-adh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum's gu'm bi an gràdh leis an do ghràdh-aich thu mise, anntasan, agus mise annta.

C A I B. XVIII.

1 *The Iudas a' brath Iosa.* 6 *Tha na maoir a' tuiteam air an talamh.* 10 *The Peadar a' gearradh cluais Mhalchuis dheth.* 12 *The Iosa air a ghlacadh, agus air a thoirt gu Annas agus Caiaphas.* 15 *Aich-eadh Pheadair; &c.*

NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Ched-roin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath ean, an t-àit: oir thainig Iosa gu

tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd shagairt agus na Phairisich, thainig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòch-ranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreachair iadsan e, Iosa o Nasaret. A deir Iosa riu, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath ean, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheoraich e dhiubh a ris, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreachair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon duibh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharuing se e, agus bhuail e òglach an àrd shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglach Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidheamh san truail: an cupan a thug m' Athair dhomhsa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidheann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e.

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas (oir b'esan athair-cùile Chaiaphais, a bha 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhachaibh, gu'm b'iomchuidh gu'm faigh-eadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd shagart an deisciobul sin, agus

chaidh e steach maille ri h-Iosa do chùirt an àrd shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an òrús an leth muigh. Uime sin chaidh an deisciobul sin eile a b' aithne do'n àrd shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhan-oglach a' bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maor 'nan seasamh, air dholbhfèine guail a chur suas, oir bha'm fuaichd ann, agus bha iad 'gan garadh féin: agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd shagart do Iosa mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhregair Iosa e, Labhair mise os àird ris an t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagag, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit, agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhìomsa? Fiosraich dhiubhsan a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios acasan ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuaill aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd shagart?

23 Fhregair Iosa e, Ma labhair mi gu h-òlc, dean fianuis air an òlc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?

24 (A nis chuir Appas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, Cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh'àicheadh Peadar e ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin de àit a' bhreitheanais, chum's nach biodh iad air an salachadh; ach gu'n itheadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidhsan, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhregair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha d'fhugamaid thairis dhuitse.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibhse e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil e ceaduichte dhuiane neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum 'gu'm biodh focal Iosa air a' choimhionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghné bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhregair Iosa e, Am bheil thu 'g ràdh so uait féin, no an d'ianis daoibh eile dhuit e a m' thimchiollsa?

35 Fhregair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd shagairt thairis dhomhsa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhregair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghalsa tha mo rioghachd sa: nam b'ann do'n t-saoghalsa bhiodh mo rioghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach d'fhugta thairis do na h-Iudhachaibh mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rioghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhregair Iosa, A deir thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thairis mi do'n t-saoghal, chum's gu'n deanainn fianuis do'n fhirinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, éisidh e ri m' ghuthsa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhirinn? Agus air dha so a ràdh,

chaidh e mach a ris chum nan Iudhach, agus a deir e riu, Cha 'n'eil mise a' faotainn coire air bith sinn.

39 Ach a ta gnàth agaibhse, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chaisg: uime sin an àill libh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil dhuibh?

40 An sin ghlaodh iadsan ulled, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fheart-reubaimm Barabas.

C A I B. XIX.

1 Tha Crìost air a sgiùrsadh, air a chrùnadh le droighinn, agus air a bhualadh. 4 Tha Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach a' tair ulia 'bhi air aomadh le gàraich nan Iudhach, thug e thairis e gu bhì air a cheusadh. 23 Tha iad a' tilgeadh chrann air euduch: 26 Tha e ag earbsadh 'n mhàthar ri Eoin: 28 A' faghail a' bhàis: &c.

AN sin air an aobhar sin ghilac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluing phurpuir e uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilt' ort, a rìgh nan Iudhach: agus bhual iad le m' basaidh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus a deir e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach d'ar ionnsuidh, chum's gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thainig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluing phurpuir uime. Agus a deir Pilat riu, Feuch an duine.

6 Uime sin an uair a chunnaic na h-àrd shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. A deir Pilat riu, Gabhaibhse e, agus ceusaibh e: oir cha 'n'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar laghane is coir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris a' dh'ait a' bhreitheanais, agus a deir e ri h-Iosa, Cia as duit? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riuimsa? nach 'eil Thios agad gu bheil cumhachd agamsa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidhse, mur d'thugta dhuit o'n àird e: air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a' s mò.

12 Agus e sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad d'an goirear an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhra', Gabata.

14 Agus b'e là-ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus a deir e ris na h-Iudhachaibh, Feuch bhur rìgh.

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. A deir Pilat riu, An ceus mi bhur rìghse? Fhreagair na h-àrd shagairt, Cha 'n'eil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhì air a cheusadh. Agus ghilac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-ceusaidh, do'n ionad d'an goirear àit a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus scriobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'e an scriobhadh, IOSA O. NASARET RIGH NAN IUDHACH.

20 Uime sin leugh mòran do na

h-Iudhachaibh an tiodal so: oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an scriobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na scriobh, Rìgh nan Iudhach; ach gu'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a scriobh mi, scriobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thruscan (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha'n còta gu'n fhuairgheal, air fhigheadh o bhràigh sìos gu h-ìomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhithas e: chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir, Roinn iad mo thruscan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann-cheusaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire bean Chleophais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ionmhuinn leis 'na sheasumb a làthair, thubhairt e r'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac.

27 An sin a deir e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair. Agus o'n àm sin a mach thug an deisciobul sin leis i d'a thigh féin.

28 An dèigh so air do Iosa fios a bhì aige gu'n robh na h-uile nithe a nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soitheach làn do fhìon geur: agus air dhoibhsan spong a lìonadh do'n fhìon gheur, agus a chur air hisop, shìn iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fìon geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh an cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ulluchaidh a bhà ann (oir bu latha mòr an latha sàbaid sin) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n racladh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n d'thugadh air falbh iad.

32 An sin thainig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhìr, agus luirgne an fhìr eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgnesan.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thainig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti a chunnaic sin fianuis, agus a ta fhianuis firinneach: agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na firinn, chum gu'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, Cha bhrisear cnàimh dheth.

37 Agus a ris a deir scriobtuir eile, Amhairc iad airsan a lot iad.

38 'Na dhèigh so, dh'iarr Ioseph o Arimatea (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis: Thainig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thainig mar an ceudna Nicodemus (a thainig air tùs gu Iosa san oidheche) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chèile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangailh iad e ann an lìon-eudaichibh, maille ris an spìosraidh i, mar is gnàth leis na h-Iudhachalsh adhlac a dheanamh.

41 A nis bha lìos anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lìos uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an aobhar sin air son ulluchaidh càisge nan Iudhach, do bhrìgh gu'n robh an uaigh am fagus, chuir iad Iosa an sin.

È shàth iad trid.

h phaisg.

i maille ris na luibhich càbhraidh.

! spìosraidh chur air corp; embalm. Sasg.

C A I B. XX.

1 *Tha Muire teachd a chum na h-uaighe; 3 agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh-san. 11 Dh'fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen, 19 agus d'a dheisciobluidh. 24 Mìchreidimh agus aidmheil Thomais, &c.*

A IR a' cheud là do'n t-seachdain thainig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlàth air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le h-Iosa, agus a deir i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thainig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis maraon: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thainig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh^m, agus chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a-thainig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an scriobtuir, gu'm b'èigin gu'n éireadh esan a ris-o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul dith, chrom i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na

cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus a deir iadsan rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? A deir i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 A deir Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? cò ta thu 'g iarraidh? air saolsinn d'ise gu'm b'e an garadair a bh'ann, a deir i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomhsa c'ait an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 A deir Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 A deir Iosa rithe, Na beam rium: oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhur n-Atharsa, agus chum mo Dhé féin agus bhur Dé-se.

18 Thainig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deisciobluidh, gu'm fac i 'n Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là do'n t-seachdain, agus na dorsa dh'inte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thainig Iosa agus sheas e sa' mheadhon, agus a deir e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus str dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmhnan agus a thaobh. An sin bha aobhneas air na deisciobluidh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin Thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gar curra uam.

22 Agus air dha so a ràdh, sheid e orra, agus a deir e riu, Gabhaibhe an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacaidh, tha iad maiththe dhoibh; agus cò air bith iad d'an cum sibh ann

peacaidh gun am maithomh, tha iad
'air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, son do'n
dà fhear dheug, d'an goirear Didi-
mus, maille riu 'nuair a thainig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobu-
uil eile ris, Chunnac sinne-an Tigh-
earn. Ach thubhairt esan riu, Mur
fhaic mise aileadh^a nan tairngean 'na
làmhaidh, agus mur cuir mi mo
mhèur ann an aileadh nan tairngean,
agus mur cuir mi mo làmh 'na
thasobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann eòhd làithean
'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a
ris a stigh, agus Tomas maille riu :
thainig Iosa, agus na dorsa dùinte,
agus sheas e sa' mheadhon, agus
thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin a deir e ri To-
mas, Cuir an so do mhèur, agus feuch
mo làmhnan ; agus sin an so do làmh,
agus cuir a'm' thasobh i : agus na bi
mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus
thubhairt e ris, Mo Thighearn agus
mo Dhia.

29 A deir Iosa ris, Air son gu
faca tu mi, a Thomais, chfeid thu :
is beannuichte iadsan nach fàca, agus
a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu firinneach
mòran do mhìorbhuillibh eile am fian-
uis a dheisciobuil, nach 'eil scrìobhta
san leabhar so.

31 Ach tha iad so scrìobhta chum
gu'n creideadh sibh gur e Iosa an
Crìod Mac Dhé, agus ag creidsinn
dhuibh, gu'm biodh agaibh beatha trid
ainmsan.

C A I B. XXI.

1 Tha Crìod 'gu fhoillseachadh féin
a ris d'a dheisciobuillibh, agus air
athneachadh leo leis an tarruing
mhòr éig : 12 Tha e gabhail a
dhanair maille riu ; 15 a' toirt
sparraidh do Phèadar uain agus a
chaoraich a bhìadhadh ; 18 a'
veimh-mheasadh a bhàis dha, 22 'ga
chruinnachadh air son a thugraidh
air fios fhàotainn mu bhàs Eoin.
25 Comh-dhùnadh an leabhair.

A N déigh nan nithe sin dh'fhoill-
sadh Iosa e féin a ris d'a dheis-

ciobluibh sig muir Thiberias ; agus
air an dòigh so nochd se e féin ;

2 Bha maille r'a chéile Simon
Pèadar, agus Tomas d'an goirear
Didimus, agus Natanael o Chana
Ghalile, agus mic Shebede, agus dith-
is eile d'a dheisciobluibh.

3 A deir Simon Pèadar riu, Tha
mi dol a dh'iasgach. A deir iadsan
ris, Tha sinne a' dol maille riu :
Dh'imich iad a mach, agus chaidh
iad a steach do luing air ball ; agus
cha do ghlac iad ni air bith an oidh-
che sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn
a nis air teachd, sheas Iosa air an
traigh^o : gidheadh cha robh fhios aig
na deisciobluibh gu'm b'e Iosa bha
ann.

5 An sin a deir Iosa riu, A chlann,
am bheil biadh air bith agaibh ?
Fhreagair iadsan e, Cha 'n'ell.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh
an lion air an taobh deas do'n luing,
agus gheibh sibh. Thilg iad uime
sin, agus a nis cha b'urrainn iad a
tharruing air son lionmhoireachd an
éig.

7 Uime sin a deir an deisciobul
sin a b'ionmhuinn le Iosa, ri Pèadar,
'Se 'n Tighearn a ta ann. A nis an
uair a chuala Simon Pèadar gur e 'n
Tighearn a bh'ann, cheangail e a
chòt-nachdair uime, (oir bha e lom-
nochd) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thainig na deisciobuil eile ann
an luing bhig (oir cha robh iad fada
o thìr, ach mu thimchioll dà cheud
lamb-choille^p) a' tarruing an lhn éig.

9 Uime sin an uair a thainig iad
air thìr, chunnaic iad griosach an sin,
agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 A deir Iosa riu, Thugaibh an
so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Pèadar suas,
agus tharruing e 'n lion gu thìr, làn
do iasgaibh mòra, ceud agus leth-
cheud : agus trì : agus ge do bha 'n
uired sin ann, cha do bhriseadh an
lion.

12 A deir Iosa riu, Thigibh,
gabhaibh bhur dhèineir. Agus cha
robh a chridh^r aig a h-aon do na
deisciobluibh fhèoraich dheth, Cò

^a Iorg, àit.   ^o a' chladach.

^p bann-lamh.   ^r mhìnich.

thusa? eir dh'aithnich iad gur e'n Tighearn a bha ann.

13 An sin thainig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 'Si so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a deiseiobluibh, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dinn-eir a ghabhail, a deir Iosa ri Simon Peadar, A Shimoin mhic Ionais, am bheil barrachd gráidh agad dhomhsa orra sin? A deir e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir esan ris, Beathaich m'uain.

16 A deir e ris a ris an dara uair, A Shimoin mhic Ionais, an toigh leat mise? A deir e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir e ris, Beathaich mo chaoraich^s.

17 A deir e ris an treas uair, A Shimoin mhic Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhiut na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. A deir Iosa ris, Beath-sich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a deirim riut, an uair a bha thu óg, chriosraich thu thu féin, agus dh'imich thu'n taobh bu mhian leat: ach an uair a bhios tu aosmhor, sinidh tu mach

do lámhan, agus criosraichidh neach eile thu, agus bheir e thu 'n taobh nach aill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh clod a' ghné bàis leis an d'thugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, a deir e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deiseiobul a' h'ion-mhuinn le Iosa, a' leantuin; an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, ciod a ni'm fear so?

22 A deir Iosa ris, Ma's aill leamsa e dh'fhantuinn gus an d'thig mi, ciod e sin duitse? Leansa mise.

23 Uime sin chaidh an rìdh so mach an measg nam bràithre, nach faigheadh an deiseiobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo shòilee e dh'fhantuinn gus an d'thig mi, ciod e sin duitse?

24 'Se so an deiseiobul a ta deanamh fianuis air na nithibh so, agus a' scrìobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòr-an do' nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile scrìobhte, 's i mo bharail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a scrìobhadh do leabh-ruibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

C A I B. I.

I Dol suas Iosa gu ndamh. 10 An déigh a dhol suas tha dà aingeal a' toirt rabhaidh do na h-abstolaibh iad a' dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn eir ath-theachd-san: 12 a réir sin tha iad a' pill-tian, agus a' deanamh ùrnuigh, agus

a' taghadh Mkatais 'na Abstol an àit Iudais.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thinechioll nan uile nithe a thionnsgain: Iosa a dheanamh agus a theagas.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, trid an Spieraid Naomh,

^s bi d'aodhaire air mo chaoraich. ^t thèisich.

àitheantan a thabhairt do na h-abstol-
aibh a thagh e :

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e
féin a nochdadh beo an déigh fhul-
angais, le mòran do chomharaibh fir-
inneach, air dha bhí air fhaicinn leo
feadh dhà fhichead latha, agus e labh-
airt mu na nithibh sin a bhuineadh
do rìoghachd Dhé :

4 Agus air dha bhí maille riu,
dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o
Hierusalem, ach feitheamh ri geall-
adh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh
uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le
uisge : ach baistear sibhse leis an
Spiorad naomh, air bheag do làithibh
an déigh so.

6 Uime sin air cruinneachadh
dhofhbh an ceann a chéile, dh'fheòr-
aich iad deòth, ag ràdh, A Thighearn,
an aisig thu san àm so an rìoghachd
do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha
bhui e dhuibhse fios nan aimsir no
nan àra fhaotainn, a chuir an t-Ath-
air 'na chumbachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an
uair a thig an Spiorad naomh oirbh :
agus bithidh sibh 'nar fianuisibh
dhomhsa, arson ann an Ierusalem,
agus ann an Iudea uile, agus ann an
Samaria, agus gu iomall na tal-
mhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na
nithe so, thogadh suas e, agus iadsan
'ga fhaicinn, agus thug neul as an
sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a'
geur-amharc gu nèamh, agus esan a'
dol suas, feuch, sheas dithis fhear
làimh riu ann an eudach geal ;

11 Agus thubhairt iad, Fheara
Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nar seas-
amh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa
so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is
amhuil sin a thig e, mar a chunnaic
sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Hierusa-
lem, o'n t-sliabh d'an goirear *stiabh*
nan crann-ola, a tha'n fagus do
Hierusalem, astar latha sàbaid as.

13 Agus an uair a thainig iad a
stigh, chaidh iad suas do sheomair

uachdarach, far an robh a' fantuinns
Peadar, agus Seumas, agus Eoin,
agus Aindreas, Philip, agus Tomas,
Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac*
Alpheuis, agus Simon Selotes, agus
Iudas bràthair Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh'aon
inntinn ann an ùrnuigh [agus ar
guidhe,] maille ris na mnaibh, agus
Muire màthair Iosa, agus maille r'a
bbràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'éir-
ich Peadar ann am meadhon nan
deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àir-
eamh nan ainm a bha làthair, mu
thimchioll ceud agus fichead.)

16 Fheara agus a bhràithre, b'éig-
in an scriobtuir so bhí air a choimh-
lionadh, a roimh-labhair an Spiorad
naomh le beul Dhaibhidh timchioll
Iudais, a bha 'na cheann-iuil^u aca-
san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille
ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n
fhrithéaladh so.

18 A nis cheannaich am fear so
fearann le duais na h-eucorach ; agus
air dha tuiteam-sìos air aghaidh^a,
sgàin e sa' mheadhon, agus bbrùchd
a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do
luchd-àiteachaidh Ierusalem uile ;
air chor as gu'n goirear do'n fhear-
ann sin 'nan cainnt féin, Aceldama,
sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e scriobhta ann an
leabhar nan Salm, Biodh àite-còmh-
nuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh
neach sam bith tàmh ann : agus,
Glacadh neach eile a dhreuchd^b.

21 Air an aobhar sin is còir aon
do na daoineibh sin a bha maille ruinne,
rè na h-aimsire sin uile anns an deach-
aidh an Tighearn Iosa steach agus
a mach 'nar measghe,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh
Eoin, gu an là an do thogadh suas
uainn e, bhí air a dheanamh 'na fhian-
uis air aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph
d'an goirear Barsabas, d'am bu
chomh-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus air deanamh ùrnuigh
dhoibh, thubhairt iad, Trusa a Thigh-

^u thredruiche.   ^a an comhair a chinn.   ^b oifig.

earn, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò do'n dithis se a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrrinn do'n fhrithéaladh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudea le seachran^c, gu dol g'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias, agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

C A I B. II.

1 *The na h-abstoll air an Ìonadh leis an Spiorad naomh, agus a' labhairt iomadh gnè-cainnte; tha cuid a' gabhail iongantais riu, agus cuid eile a' fanoid orra: 14 Tha Peadar, chum a' bhreug e dheanamh d'am barailsan, a' nochdadh gu'n do labhair na h-abstoll le cumhachd an Spioraid naoimh, gu'n d'éirigh Criosd o na marbhaibh, gu'n deachaidh e suas air nèamh; &c.*

AGUS an uair a thainig là na cuingis^d, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thainig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon i an tigh uile far an robh iad nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsich eadh dhoibh teanganna sgoilte, mar do theine, agus ahuidh e air gach aon duibh fa leth:

4 Agus Ìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhaidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbheach, do gach uile chinneach fuidh nèamh.

6 A nis an uair a sgoilleadh an t-ìomradh so, thainig an slugh an ceann a chèile, agus bha iad fuaidh amhladh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan cànan^e féin.

7 Agus bha iad uile fuaidh uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chèile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan

cluinntinn gach aon 'nar cànan féin, anns an d'rugadh sinn?

9 Partuich, agus Medich, agus Elamuich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapedocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrìgia, agus Puanphilia, na h-Eiphit, agus chrioch na Libia tim-chioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus Proaelitich^f.

11 Muinntir Chretz, agus Arabia, the sinn 'gan cluinntinn a' labhairt 'nar teangaibh féin gu'omhara mòral-acha Dhe.

12 Agus bha iad uile fuaidh uamhas, agus ann an ionna-chonhairie, ag ràdh gach aon r'a chèile, Cìod is ciall de se?

13 Ach thubhairt dreing uile a' fanoid, Tha na daoine se làn de fhèin ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riu, Fhèara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, biodh fios so agaibh, agus éisdibh ri m' bhriathraibhe:

15 Oir cha 'n'èil iad se air mhing, mar a ta sibhse a' meas, oir is i an treas uair do'n là^g a ta ann.

16 Ach is e so an uair a dubhadh leis an fhàidh Ioel:

17 Agus tarlaidh^h anns na làithean deireannach, (arsa Dia) dòirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus ni bhur maic agus bhur nighean fàidheadaireachd, agus chi bhur n-òganaich seallanna, agus bruaraidh bhur seann dapine bruaraidhⁱ:

18 Agus dòirtidh mise air m' òg-sachaibh, agus air mo bhan-òglacheibh do m' Spiorad anns na làithean sin, agus ni iad fàidheadaireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh sin, agus comharan air an talarah eile; fall, agus teine, agus duibhseul deataich.

20 Iompeichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun d'thig latha mòr agus comharsichte sin an Tighearna.

^c a dh'fhàg Iudas. ^d an uair a choimhionadh latha na cuingis. ^e cainnt.

^f i. e. Geintilich e dh'iompeicheadh gu creidimh nan Iudhach. ^g i. e. an naothadh uair roimh mheadhon-là. ^h tachairidh. ⁱ chi bhur seann

daoinc a'cluingeadh.

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairneas air ainm an Tighearna, gu'n tearnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so: Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nar measga, le cumhachdaibh agus le miorbhuilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis an 'nar meadhonsa, mar a ta fhios agaibh féin ;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimheòlas Dé, ghlac sibhse, agus le lámhaibh dhroch dhaoine! cheus agus mharbh sibh e^m :

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantanⁿ a' bhais fhuasgladh; do bhrigh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis :

25 Oir a deir Daibhidh n'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romhan a ghnáth, oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteachd mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theanga aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas^o :

27 Dó bhrigh nach fág thu m'an-am shàas ann an ifrinn^p, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomhsa slighean na beatha; Ionuidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhráithre, leigibh leamsa labhairt gu dana ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlaiceadh e, agus gu bheil uaigh maille ruirne gus an là 'n diugh :

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd] gu suidhe^q air a rìgh-chaitheir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Crìosd, nach d'fhàgadh anam ann an ifrinn^s, agus nach fac fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhi air àrdachadh le^t deas làimh Dhé, agus gealladh an Spìocaid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a deir e féin, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

36 Uirce sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Crìosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bba iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara agus a bhráithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus lithibh air bhur baisteadh gach son agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maithanas peacaidh, agus gheibh sibh tiodhlacadh an Spìoraid naoimh.

39 Oir a ta 'n gealladh dhuibhse, agus d'ar cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon e mhead 'sa ghairneas an Tighearn a Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e iad^u, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar^a so,

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh riu timchioll tri mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an comb-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thainig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

ⁱ le làmh an aingidh. ^m nuair a rinn sibh fianoid air, mharbh sibh e.
ⁿ cusbhreach, doinn. ^o earbsa. ^p san uaigh ^q gu'n suidhicheadh e.
^r san uaigh. ^s aig. ^t chomhairlich e iad, ghuidh e orra. ^u alc.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitichionn b,

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le son-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a shlànuichear.

C A I B. III.

1 *Tha Peadar agus Eoin a' leigheas duine bhacach; 12 ag innseadh do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach do rinneadh am mìorbhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chrìosd; 13 'gan cronachadh air son esan a chur gu bàs; 19 'gan earalachadh gu aithreachas, &c.*

A GUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, eadhon an naothadh uair^c.

2 Agus bha duine àraidh a bha na bhacach^d o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig doras sin an teampull d'an goir-eas Sgiambach, a dh'iarraidh déirce orrasan a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air ti dol a steach do'n teampull, dh'iarr e déirce.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri h-Eoin, thubhairt e, Amhairc oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni-éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Air-giod no òr cha 'n'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheiream dhuit: An ainm Iosa Crìosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air étha breith air a làimh dheis, thog e suas e; agus air ball neartaicheadh aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille ri u do'n teampull, ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliu do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliu do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiambach an teampull ag iarraidh déirce: agus lionadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin [do'n bhacach a chaidh leigheas,] ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigh^e d'an goirear sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus air faicinn so do Pheadar, fhreagair e 'n sluagh, Fhearsa Israeil, c'ar son a ta iongantais oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a' geur-amharc oirne, mar gu b'ann le'r cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth a chur fa sgaol.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomha, agus am Firean, agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh^f dhuibh,

15 Agus mharbh sibh Prionnsadh^g na beatha, a thog Dia o na marbh-sibh; air am bheil sinne 'nar fianuis-ibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a's aithne dhuibh: seadh, thug ainmnan agus an ereidimh a ta tridsan, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nar làthairse uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann tre aineolas a

^b ann an comh-pairt. ^c i. e. an treas uair an déigh mheadhon-là.
^d chrioplach. ^e àileir, phòrsa. ^f thubhairt. ^g Ceann-iuil, Ceannard.

rinn sibh e, mar e rinn mar an ceud-
na bhur n-uachdarain.

18 Ach cheimhlion Dia air an
dòigh so na nithe sin a roimh-fhoill-
sich e le beul fhàidhean uile, gu'm
fuilingeadh Crìod.

19 Air an sobhar sin deansaibhe
aithreachas agus bithibh air bhur
n-iompachadh, chum gu'm bi bhar
peacaidh air an glanadh as, 'nusair a
thig amanna fionnraicheadh o làthair
an Tighearna,

20 Agus a chuireas e Iosa^h Crìod
d'ar ionnsuidh, a chaidh roimh-ord-
uchadh i:

21 Neach is éigin do néamh a
ghabhail, gu aimsiribh aisig nan uile
nithe, air an do làthair Dia le beul
fhàidhean naomha uile, e thoseach
an t-saoghail.

22 Ois gu firinneach thubhairt
Maiois ris na h-aithrichibh, Togaidh
an Tighearna bhur Dia suas fàidh
dhuibh, d'ar bràithribh, mar mise;
ris-san éisidh sibh anns na h-uile
nithibh e labharas e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach eanam nach
éid ris an fhàidh sin, gu'n sgriosar a
mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidh-
ean uile e Shamuél, agus iadsan a
lean e sin, a mbeud diùbh 'e a labh-
air, roimh-làimh nou na làithibh so.

25 Is sibhe clann nam fàidh, agus
a' choirnab-cheangail a rinn Dia r'ar
n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham,
Agus ann ad shliochda bithidh uile
theaghlaishe na talmhainn air am
beanachadh.

26 Air do Dhia e Mhac Iosa
thogail suas, chuir e d'ar n-ionn-
suicem' e air tuis, chum as gu'm
beanuicheadh e sibh, leis gach son
agibh iompachadh o bhur lechdaibh.

C A I B. IV.

1 *The uachdarain nan Iudhach a'*
*cuir Pheadair agus Eoin am prìo-
nan, air son iad a bhi searmonach-
adh Iosa do'n t-sluagh: 5 an déigh*
*an ceasnachadh the Peadar ag aid-
eachadh gu'n do leighiseadh am*

baicach le cumhaehd diadhaidh Iosa
a mhàin, agus gur ann tridsan 'na
aonar a ta slainte shiorruidh r'a
faghail, &c.

A GUS am feadh 'sa bha iad a'
labhairt ris an t-sluagh, thain-
ig orra na sagairt, agus ceannard an
teampuill, agus na Sadsaich.

2 Agus bha iad fuidh dhoilgheas
gu'n robh iadsan a' teagasg an
t-sluagh, agus a' searmonachadh tre
Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus
chuir iad am prìosan iad gus an là
mairceach: oir b'e nis am feasgar a
bh'ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diùbh-
san a chual am focal; agus b'e àir-
eamh nan daoine timchioll chùig
mille.

5 Agus tharladh air an là mair-
each, gu'n chruinnicheadh an ceann
a chéile an uachdarain, agus an sean-
airean, agus an scrìobuichean, ann an
Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd shagart,
agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alast-
air^m, agus a mbeud 'e a bha do chin-
neach an àrd shagairt.

7 Agus air-dhoibh iadsan a chur
annta a' mheadhon, dh'fhiosraich iad,
Ciod e an cumhachd, no ciod e an
t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air a
fìomadh leis an Spiorad naomh, thubh-
airt e riu, Uachdarana a' phobaill,
agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar
ceasnachadh mu'n deadh ghniomh a
rinneadh do'n duine eusan, cionnus
a shlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibhse
uile, agus do phobull Israeil uile, gur
ann tre ainm Iosa Crìod o Nasaret,
a cheus sibhse, a thog Dia o na
marbhaibh, eadhon tridsan a ta 'n
duine so 'na sheasamh an so 'nar
làthairse slàn.

11 'Si so a' chlach sin a dhiultadh
libhse, a luchd togail, a rinneadh 'na
ceann na h-oisinn.

12 Agus cha 'n'eil slainte ann an

b chum gu d'thig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa.
i roimhe so a shearmonachadh dhuibh. i gus an ta air na mhàireach.

Ab Alexander.

neach air bith eile : oir cha 'n'eil ainm air bith eile fuidh nèamh air a thoirt am measg dhaoine; tre'm feud sinn bhi air ar slànuchadhⁿ.

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantais, agus dh'aithnich iad iad^o gu'n robh iadsan maille ri h-Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibhsan dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd^p,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aithnichte^r dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urradh sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoillear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha 'n'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibhsan tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaotainn air an feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh : oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thainig iad dh'ionnsuidh am muinn-

tir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhaige, agus na h-uile *githe* ta annta :

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe diomhanach?

26 Sheas rìghre na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdaran an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearna, agus an aghaidh a Chrìosd^s.

27 Oir gu fìrinneach chruinnich-eadh an ceann a chéile 'n aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araoon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinneachaibh, agus sluagh Israel,

28 A dheanamh gach ni a roimh orduich do lámh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraibh : agus deònaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd,

30 Le d' làimh a shineadh a mach chum leighis : agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam : agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e, ach bha na h-uile nithe ceitichionn^t aca.

33 Agus le mòr chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa : agus bha mòr ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg : oir a mheud 'sa bha 'nan sealbhadaireibh

ⁿ saoradh, sàbhaladh. ^o thug iad aire dhoibh. ^p an comhairle r'a chéile.

^r soilleir. ^s an aghaidh Aoin ungtas. ^t ann an comhpairt.

fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo,

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol e: agus roinneadh e air gach neach a réir fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses, d'an ghoireadh leis na h-abstol-aibh Barnabas (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na combhfurtachd) Lebhithéach, d'am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e 'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol e.

C A I B. V.

1 *The Ananias agus Saphira air son an ceilge a' tuiteam sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh; 17 Chuireadh na h-abstol a ris am prìosun, 19 ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal, a thug ordugh dhoibh searmonachadh gu follaiseach: &c.

A CH reic fear àraidh d'am b'ainm Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e cuid do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-eigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananias, c'ar son a lion Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomb, agus a cheiltinn cuid do luach an fhearainn?

4 Am fèadh 's a dh'fhuirich e gun reiceadh, nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoibh, ach do Dhis.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deo as: agus thainig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-ògan-achaibh, phaisg iad an eudach-màirbh e, agus air dhoibh a ghluilan a mach, dh'adhlaic iad e.

7 Agus tharladh tinchioll trì uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thainig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomhsa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a chomh-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh? feuch, *tha* cosa na muinntir a dh'adhluic t'fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deo aside: agus air do na h-òganachaibh teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'adhluic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thainig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomh-aran agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmh-aibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon iuntann ann sgàth-thigh^a Sholaimb;

13 Agus cha robh chridh' aig a h-aon do chàch e féin a cheangal riu:) ach bha mòr mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòd a chuireadh creidmhigh ris an Tighearn, buidheann mhòr araoon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na stràidibh, agus gu'n do chuir iad air leapaichibh agus air uirighibh^c iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh fhaileus, mar bu lugha, sgàile^d air neach eigin aca.

16 Agus thainig mar an ceudna mòr shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neo-ghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadus ach) agus lionadh iad le tnuith^e,

^a a bhuaireadh. ^b a' gilear, pàrsa. ^c sluaigh mòr. ^d couches. Sarg. ^e sud. ^d dubhar.

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phriosun chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phriosuin san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an nair a chual iad so, chaidh iad gu moeh a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thainig an t-àrd shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phriosun chum gu'n d'thugtadh iadsan d'an tonnsuidh.

22 Ach an uair a thaing na maoir, cha d'fhuair iad sa' phriosun iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu firinneach am prìosun dhùnte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorus: ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn son duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd shagart, agus ceannard an teampull, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fuidh amharus m'an timchioll ciod gus an d'thigeadh so.

25 An sin thainig neach àraidh agus dh'ianis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phriosun, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh leo.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianais na comhairle iad: agus dh'fheadraich an t-àrd shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur ordugh dhuibh, gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus feuch, lion sibh Ierusalem le'r teagasg, agus is àin libh fuil an duine so a tharruing' oirrne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-absteoil eile, agus thubhairt iad, Is coir géall a thoirt do Dhia ni's mò na do dhaoibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Esan dh'ardaich Dia le a dheas làmh 'na Cheannard⁵ agus 'na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maithheanais peacaidh do Israeil.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so: agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan a ta àmhbal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan so, bha iad air an gonadh h, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh'éirich Phairiseach àraidh anns a' chomhairle, d'am b'ainm Gamaliel, fear-teagaisg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh'orduir e na h-absteoil a chur a mach rè tamuill,

35 Agus thubhairt e riu, Fhèara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimhibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so dh'éirich Teudas suas, ag ràdh gu'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad fhein ris: mharbhadh esan, agus a mheud 'sa dh'aontaich leis, sgaoileadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An déigh an fhir so dh'éirich Iudas an Galiléach suas, ann an làithibh na cis-mheasaidh, agus tharruing e mòran sluaigh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceudna, agus a mheud 'sa ghéill dal, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a deirim ribh, Fan-aibh o na daoibh so, agus leigibh leo: oir ma's ann o dhaoibh a ta a' chomhairle so, no'n obair so, thig i gu neo-brigh!

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urradh sibhs' a cur gu neo-brigh: air eagal gu'n tarladh gu'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

⁵ thoirt. ⁶ Phrionnsadh. ^h chas iad am fiacla, i dh'earrè as.

^l théid as dith.

40 Agus dh'aontaich iad leis-san : agus an uair a ghairm iad na h-abst-oil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'fhiu iad eas-urram fhulang air son ainmesan.

42 Agus gach là ann an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do aguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonach-adh Iosa Crìosd.

C A I B. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd : 5 B'aon dùbhb so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh : 12 Tha esan air a ghlocadh, agus air agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle, leis an aitim a chuir e 'nan tosd le deasboireachd.*

A GUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gear-an am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh laitheal.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha 'n'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail fòcail Dé, agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nar measg seachdnar dhaoine fuidh dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os cionn an dreuchd so^m.

4 Ach buabaichidh sinne a ghnàth ann an ùrnuigh, agus am ministreil-eachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr chuideachd uile : agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol : agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé ; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem ; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh àrhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus combaran mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagag, d'an goirear *sionagag* nan Libertineachⁿ, agus nan Cire-nianach, agus mhuinntir Alexandria, agus na droinge o Chìlicia, agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocas agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach os ìosal daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathar toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluaigh, agus na seanairean, agus na scriobhuichean, agus thainig iad air agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e.

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha 'n'eil an duine so a' agur do labhairt bhriathar toibheumach^o an aghaidh an ionaid naomha so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na^p gnàthanna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibhsan uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad aghaidh mar aghaidh aingil.

C A I B. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon fein, 2 tha e nochdadh gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach ; 37 gu'n d'thug Maois fein fianuis mu Chrìosd ; 51 'gan cronachadh air son an ceannairce, agus morta Chrìosd : 54 Air a so tha iad 'ga chlachadh gu bàs, tha esan a' tiom-*

^m na h-oibre so.

ⁿ Sasirsineach.

^o maslach.

^p cleachdan. ordùighean.

nadh anama do Iosa, agus a' guidh-cadh Dhé air an sonsan.

AN sin thubhairt an t-àrd shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh, Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charran,

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach a d' thir féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tire a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach a falamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charran: agus as sin, an déigh bàis athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nar còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd sam bith ann, cha d'thug fu leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n d'thugadh e mar sheibh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ge nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air au dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc riu rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fuidh dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus nì iad seirbhis dhomhsa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimbeangal^r an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus timchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus ghin Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic^s na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean^c agus gliocas da an làthair Pharaoh rìgh na h-Eiphit; agus chuir se e' na

uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thainig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chanaain; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-an-tìr^u.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph fos uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob athair, agus a luchd dàimbe uile, chig anama deug agus trì fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghlùlaineadh thairis iad gu Sicheim, agus chuireadh iad anns an àit-adhlacaidh a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Emoir athar Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhlonnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lionmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan^a gu cuillbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaisicheadh iad b.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e trì mìosan ann an tigh athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum^c i e mar mhae dh'i féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh^d Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumbachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thainig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh^e.

^r cùnradh, cùmhnant. ^s chreic. ^c bàigh, fàbhor. ^u biatachd.

^a Ghlùlain se e fèin. ^b nach fàsadh sliochd orra, nach maireadh iad leo.

^c dh'oil. ^d dh'ionnsuicheadh. ^e dol a shealltuinn a bhràithre cloinne Israeil.

24 Agus air dha duine àraidh; dhiubh fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se e, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n d'thugadh Dia le a làimhsan saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstriubh, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin, c'ar son a ta sibh a' dednamh eucoir air a chèile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uath e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a' d' uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirne?

28 An miann leat, mise a mharbhadh, mar a mharbh thu an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maosis air son an fhocail so, agus bha e na choigreach ann an dèibh Mhàdian, far an do ghlac e dìchis mhac.

30 Agus an uair a choimbleasda dhà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann an fhàsach beinne Shina, aingeal an Tighearna ann an làsair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maosis so, ghàble iongantais mu'n t-sealladh: agus ag dha teachd: am fagus gu beachdachadh air, thaisig guth an Tighearna d'a ionnsaidh.

32 Is mise Dia t'aithriche, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Jacob. An sin chrìochnuich Maosis, agus cha robh ebridh' aige amharc e.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chos-aibh: oir is talamh naomh an t-àis an bheil thu d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach, amharh mo phòbaill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thaisig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maosis so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhìotsa? esan chuir

Dia gu bhì 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an talamh na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 'S e so am Maosis ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas faidh dhuibh d'ar bràithribh, oesluuil riumsa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinne Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuair briathra na beatha chum an tabhairt dhuinne:

39 Da nach b'àill le'r n-aithrichibh bhì ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn a tìr na h-Eiphit, cha 'n'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad lobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibribh an làmbha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimhe, a réir mar a ta e scriobhta ann an leabhar nam fàidh, An d'thug sibh dhomhsa beathaichean marbhtha, agus lobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàillium Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàillium na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an tì a labhair ri Maosis, gu'n deanadh se c a reir an t-samb-lachais a chunnaic e.

45 An nì a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a

na-cur ràidh. e aise a thubhairt.

h na beo bhriathra. i an t-saimplet.

steach maílle ri h-Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnúis ar n-aithriche, gu láithlith Dhaibhidh;

46 Nach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pailliun fhaotainn do Dhia Iacobh.

47 Ach thóg Solamb tigh dha.

48 Gidheadh cha 'n'eil an tí a's áirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh lámh-dheanta; mar a deir am fáidh,

49 'Se n'eamh mo righ-chaitir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a deir an Tighearn: no ciod e ionad mo tháimh?

50 Nach do riun mo lámh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuineal-acha, agus neo-thimchioll-ghearta ann an cridhe agus ann an cluasalbh, tha sibh a' ghnath a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rann bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh,

52 Cò do na fáidhibh air nach d'riun bhur n-aithriche geur-leam-mhuinn? agus martha siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhìreia ud; air an robh sibhse a nis 'nar luchd-brathaidh, agus 'nar mortair-ibh:

53 Sibhse a fhuair ag lagh le frith-ealadh nan aingeal, agus nach do choimhid e.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad an fìacla ris.

55 Ach air dhasan bhì-làn do'n Spiorad naomh, dh'ambhair e gu geur suas gu n'eamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làmh Dhé,

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan n'eamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làmh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntim,

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' chathair^m, chlach iad e: agus thilg na fianuisan an eudach

sies aig cosalbh òganach, d'am b'aium Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairm air Crìosd, agus ag ràdh, A Thighearna Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air ìlha a leigeadh fòin air a ghluimibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

C A I B. VIII.

1 *Tha an soisgeul air a shearmonachadh ann an Samaria le Philip, a rinn mòran mairbh-uilean, agus a bhaist eadran; agus an meag chàich Simon an Druidh. 14 Thainig Peadar agus Eoin a dh'aingneachadh na h-eaglais: le cur an làmh air an droing a chreid, tha 'n Spiorad naomh air a thiodhlacadh: 18 'Nuair a b'ail le Simon an tiodhlac ceudna oheannach uatha le h-aingid, do tha e air a chionnachadh gu gear le Peadar, &c.*

A GUS bha Saul ag aontachadh leis a' bha-san. Agus dh'éirich ann an àm sin gear-leam-mhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad nìle air an agapadh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoll a' ghàim.

2 Agus ghàim daoine diadhaidh^o Stephan chum athlata, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fasachadh na h-eaglais, a' dol a' steach do gach tigh; agus ag tarraing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosun iad.

4 Uime sin dh'ìmich an droing a agapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhàile Shamaria, agus shearmonach e Crìosd doibh.

6 Agus thug an sligach a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éindeachd ris^o; agus a' faicinn nam mairbh-uile a riin e.

7 Oir chaidh spiorada neo-ghilan a mach a mòran anns an robh iad, a' glaochaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis^p, agus

l dhùin, stop. m a' bhaile, n cràbhach. o riu. p crith-ghalar; palsy. Sasg.

a bha 'nam bcaich, a shlanuch-adh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d'am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall' muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire-o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, 'Se 'n duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada leis a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhruineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd, bhaisteadh iad cadar fhèara agus mhnàì

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna : agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feart a rinneadh, ghabh e ìongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstol a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin :

15 Agus air dol sìos dhoibh, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'fhainig e fathast a nuas air a h-aon aca : ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmban orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thabhairt tre làmban nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi mòl mha, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgid am muga maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudadh tìodhlac Dhé a cheannach le h-airgid.

21 Cha 'n'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so : oir cha 'n'eil do chridhe dìreach am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaineadh do chridhe.

23 Oir a, ta mi 'gad fhaicinn ann an domhlas na seirbhe, agus fuidh chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibhse an Tighearna air mo shon, nach d'thig aon do na nitheibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibhsan fianuis a dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phiù iad gu Hierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum n h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Hierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach^t.

27 Agus dh'èirich e, agus dh'imich e : agus feuch duine àraidh, cailleanach o Etiopia, aig an robh mòr ùghdarras fuidh Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os cionn a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Hierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' piltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaias.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich an fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaias, agus thubhairt e, Am h'eil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thú a' leughadh ?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urradh mi, mur seòl neach éigin mi ? Agus dh'ìarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuiphrionn do'n scriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marthaidh, agus mar uan a ta 'na thoed am fianuis an

^t a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.   ^s ceart, treibhdhiresch.

^t breimh 'n fhàsach.

fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na isleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an cailteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cia uime deir am fàidh so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' toiseachadh o'n scriob-tuir sin, shearmonaich e Iosa-dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thainig iad gu b-uigse àraidh: agus thubhairt an cailteanach, Feuch, uigse; ciod a ta bacadh mise bhí air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma ta thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Crìosd Mac Dhé.

38 Agus dh'aithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chèile do'n uigse, araon Philip agus an cailteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thainig iad a nìos as an uigse, thug Spìosad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an cailteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air aghaidh le gaardeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol tre 'n dùthaich, agus an d'thainig e gu Cesarea.

C A I B. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le sòlus, agus guth o neamh: 10 Tha e air a ghairm chum na h-abstolachd, 18 agus air a bhaisteadh le Ananias: 20 Tha e searmonachadh Chrìosd gu dàna. 23 Tha na h-Iudhaich, agus mar an ceudna na Greugaich a' cur comhairle ri chèile chum a mharbhadh: &c.*

AGUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bagraidh, agus air an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd shagairt.

2 Agus dh'iarr e litrichean uaith

gu Damascus chum nan sìonagag, chor nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co mca b'fhir no mnai iad, gu'n d'thugadh e leis ceangailte gu Hierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh^f gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o neamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh, ris, A Shaul, A Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leannbuinse?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a tha thusa a' geur-leannbhainn: is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamhainn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus rach^b a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a' clumntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fògladh a shùl dha, cha'n fhac e neach^c air bith: ach air dhoibh breith air a làimh, theòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e trì làithean gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e m' air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d'am b'aistn Ananias, agus thubhairt an Tighearn ris ann am foillsicheadh^d, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi 'n so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid, d'an goirear Dìreach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri urnuigh.

12 Agus chunnaic e ann am foillsicheadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

^u marbhaidh. ^a thachair. ^b theirig, gabh.

^c ni. ^e scalladh.

13 An sin: fhreagair Ananias, A Thighearn, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lion olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm^e.

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomhsa e, chum m'ainm a ghlùlan am fianuis nan Cinneach, agus righ-rean, agus chloinn Israèil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainmese.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh; agus ag cur a làmh air, thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn (eadh-on Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuitse anns an t-slighe air an d'thainig thu) mise chum gu'm faigheadh tu do radharr, agus gu'm biodh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o shùilbhh mar gu'm biodh lannan; agus dh'ais-igeadh a radharr dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus air gabhail bìdh dha, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa^f anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fa uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thainig an so chum na criche so, gu'n d'thugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhluadh na h-Iudhaich a bha còmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Crìosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh.

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill^g: agus bha faire aca air na geataibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalladh e, agus leig iad sìos ann an ciabh e.

26 Agus an uair a thainig Saul gu Hierusalem, dh'fheuch e ri e féin. a cheangal ris na deisciobluibh: ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dana ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dana an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh tre Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhí air an tegail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearna, agus ann an comhfhurtachd^h an Spioraid naomh, mbeudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd tre gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilisì.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneas, tha Iosa Crìosd ga d' leigh-eas: éirich agus dean do leaba. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a

^e a tha air an gairm air t'ainm. ^f Crìosd. ^g ceill.

^h còmhnuadh, cuideachadh. ⁱ chrith-ghalar.

bha chòmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearna.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dh'i bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs: Agus air dhoibh a h-ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdarach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidheadh air e teachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan truscan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e ùrnuigh, agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a shùilean: Agus air dh'i Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dl'i, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beo i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearna.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

C A I B. X.

- 1 Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaghail o aingeal, chuir e fios air Peadar, 11 a tha air a theagasg 'ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinneachaidh:
34 Am feadh a ta e scarmonachadh

Chriosd do Chornelius agus d'a chuideachd, tha'n Spiorad naomh a' teachd a nuas orra, agus tha iad air am baisteadh.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd d'an goirear a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh¹ gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chornelius.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneach-an ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an combainn Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan, duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air:

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là maireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire^m.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis biadh itheadh: ach am feadh a' bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul.

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd

a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lìnⁿ mhòir, ceangailte air a ceithir beannaibh^o, agus air a leigeadh sìos air an talamh :

12 Anns an robh gach uile ghèné bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche aifla, agus bhiasda suàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thainig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitichionn^p no neo-ghlan.

15 Agus thubhairt an guth ris a rìs an daradh uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitichionn.

16 Agus rinneadh so trì uairean : agus thogadh an soitheach a rìs suas gu neamh.

17 A nàs an uair a bha Peadar fuidh amharus ann féin ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoim iarraidh, 'nan seasamh aig an doras.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheòraich iad an robh Simon d'an comh-ainm Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' amuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha trìuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhì ort : oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius;] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh : ciod e an t-aobhar mu'n d'thainig sibh ?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach, air am bheil éagal Dé, agus fuidh dbeadh ainm^r aig cinn-each nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomha, fios a chur

ortsa d'a thigh, agus briathram a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd dhoibh. Agus air an latha màireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maraon ris.

24 Agus air an là màireach chaidh iad a steach do Chsarea : agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd dàimh agus a chàirde dìsle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh dha.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mì-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhlud-ar a chumail ri neach a tha do chinn-each eile, no teachd am fagus da : ach nochd Dia dhomhsa, gun duine air bith a ghairm coitichionn no neo-ghlan.

29 Uime sin thainig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh : air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm.

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gu an uair so bha mi a' deanamh trosaidh, agus air an naothadh uair bha mi deanamh ùrnuigh ann mo thigh, agus feuch, sheas duine a'p^r làthair ann an eudach dealrach^s.

31 Agus thubhairt e, A Chornelius, dh'éisdeadh t'ùrnuigh, agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comh-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann a tigh Shimoim fear-deasachaidh leath-air, làimh ris a' mhuir; neach 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an

ⁿ Non-eudach. ^o oisnibh. ^p cumanta. ^r air am bheil deadh theistean.

^s re-ghèid.

so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisd-eachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuisthe le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'oil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil eagalsan, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, ta'neach aige.

36 An focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' searmonachadh sìth tre Iosa Criosd (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ùng Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foireigneachadh^t leis an diabhol: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nìthibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an tres là, agus nochd se e gu follaiseach,

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh.

43 Dh'asan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maithneas 'nam peacadh tríd ainmsan.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathar sin, thuirling^u an Spiorad naomh orrasan uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidmlich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh

'sa thainig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirt-eadh air na Cinneachaibh mar an ceudna tiodhlac an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh ann an ainm an Tigh-earna. An sin ghuidh iad air fannuinn maille riù làithean àraidh.

C A I B. XI.

1 Fhuaradh cron do Pheadar air son comhludair a ghleidheadh ris na Cinneachaibh: 4 tha e 'g innseadh a reusoin, agus tha sin a' tainneadh r'a luchd-dùtidh. 19 Tha'n soisgeul air a sgaoileadh feadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Tha na deisciobuil air an ainmeachadh 'nan Criosduidhean air tùs ann an Antioch, &c.

AGUS chuala na h-abstoil agus A na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Hierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris.

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riù.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-iomlan an cùill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann an cathair^a Iopa ri ùrnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhoir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir beannaibh^b; agus thainig i a'm' ionnsuidhe.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur qirre, thug mi fainear, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

^t thugadh fuidh cheannsal.

^u thuit. ^a baile. ^b oimibh.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh son ni coitichionn no neo-ghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an ùr-ghràdh uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neo-ghlan.

10 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an t-ìomlan a ris suas gu nèamh.

11 Agus feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea do m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhli orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simòn, d'an comh-ainm Peadar:

14 Neach a labhras bràithre riu, leis an saorar thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling^d an Spiorad naomh orrasan, mar oirne air tès.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a choimh-ionann tioblaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise gu'm bhithinn comasach bacadh a chur air Dia.

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thòid iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinneachaibh aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar^e a dh'èirich air son Stephain, gu ruig Phenice,

agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri son neach ach ris na h-Iudhachaibh a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugachaibh, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearna.

22 Agus thainig sgeula air na nithibh sin gu clusaisibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem: agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu h-Antioch.

23 Neach an uair a thainig e, agus a chunnaic e grasa Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu h-Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlan air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Crìosdaidhean do na deisciobluibh air tès ann an Antioch.

27 Agus anns na làithibh sin thainig fàidhean o Hierusalem gu h-Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e tre an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile^f: ní mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmh'nadh a chur chum nam bràithrean a bha còmh'nuidh ann an Iudea.

30 Ní mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanair le làimh Bharnabais agus Shaul.

^c coitichionn. ^d thuit. ^e trioblaid. ^f na tìre uile.

C A I B. XII.

- 1 *The Rìgh Herod a' deanamh gear-leanmhuinn air na Crìosdaidh, a' marbhadh Sheumais, agus a' cur Pheadair am prìosun, neach a ta air a thoirt a mach le aingeal tre ùrnuighibh na h-eaglais: 23 The Herod air a bhualadh le h-aingeal, agus a' bàsachadh gu truagh: 24 Tha focal Dé an dèigh a bhàis-san a' soirbheachadh.*

ANIS mu'n àm sin, shìn Herod an rìgh a làmhnan, a dheanamh uile air dream àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlàidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhachaibh, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh'ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm prìosun e, agus thug se e r'a gleidheadh do cheithir cheathrar shaighdear, fa ròn a thoirt a mach do'n t-sluagh an dèigh na còisege.

5 Air an aobhar sin ghleidheadh Peadar anns a' phrìosun: ach bha bith-ùrnuigh^s air a deanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'ail le Herod a thoirt a mach, san oidhe sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdear, ceangailte le dà shlabh-ruidh: agus bha'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosuin.

7 Agus feuch, thainig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich solus anns a' phrìosun: agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmbaibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crìosraich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan^h: agus rinn e mar sin. Agus a deir e ris, Tilg t'fhalluingi umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e, agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìot an ni a rinneadh leis an

singeal: ach shaoil e gu'm bu tais-bean^l a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol tre 'n cheud agus an dara faire, thainig iad chum a' gheataidh iarunn a ta treòrachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh tre son sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal usith.

11 Agus an uair a thainig Peadar chuige féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu'n do chuir an Tighearn aingeal usith, agus gu'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuil nan Iudhach.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chùis, thainig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an comh-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri ùrnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheataidh, thainig gruagach d'am b'ainm Rhoda a dh'èisdeachd.

14 Agus an uair a dh'airthnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha d'fhosgail i'n geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Thu air mbi-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnt^m gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, 'Se 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan smèideadh orra le a làimh iad a bhì 'nan tosd, chuir e'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosun e. Agus thubhairt e, Innsibh na nithe so do na bràthribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là bhà iomairtⁿ nach bu bheag am measg nan saighdear, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus air do Herod iarraidh, agus gun fhaotainn, rannsaich e an

^s gnàth-ùrnuigh, sìor-ùrnuigh. ^h chuarain. ⁱ do bhrat, t'eudach-uachdair. ^l shealladh. ^m a' cathachadh. ⁿ buaireas.

luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh *chum peanaís*. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e comhnuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thirus agus Shidoin : ach thainig iadsan a dh'aon inntina d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth ; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhì air a sgeudachadh le eudach rioghail, agus na sbuidhe air a rìgh-chaithir, labhair e gu deasbhriathrach riu^o.

22 Agus rinn an sluagh gair^p, ag rìdh, *Is guth Dé so*, agus cha ghluth duine.

23 Agus air ball bhuail aingeal an Tighearn' e, do bhrìgh nach d'thug e a' ghlòir do Dhia : agus dh'itheadh le ennuimh e, agus chaidh an deo as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearna agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Hierusalem, air dhoibh an ministeireachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an comhainm Marcus.

C A I B. XIII.

1 *Tha Pòl agus Barnabas air an taghadh gu dol chum nan Cinneach.*

7 *Mu thimchioll Shergiuís Pauluis, agus Elimais an druìdh.* 14 *A ta Pòl a' searmonachadh aig Antioch, gur e Issa an Crìosd.* 42 *Tha na Cinnich a' creidsinn ; &c.*

A NIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh ; mar a ta Barnabas, agus Simeon d'an goirear Nìger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen, comhalta Heroid an Tetrarch; agus Saul.

2 Agus air bhì dhoibh ri ministeireachd do'n Tighearn, agus a' trosgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh a leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-òibre gu an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trosgadh agus ùrnuigh a dheanamb, agus an làmh an a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibhsan a bhì air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia ; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air bhì dhoibh ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach : agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad tre'n eilean gu Paphos, fhuair iad druìdh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bariesus :

7 Neach a bha maìlle ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach ; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chlainntinn.

8 Ach chuir Elimas an druìdh (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear ainm) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhì do Shaul (da'n goirear Pòl) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhoil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach aguir thu do fhìradh shlighean dìreach an Tighearna ?

11 Agus feuch a nis, tha làmh an Tighearna ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air ; agus a' tionndadh m'an cuairt, dh'iarr e dream a threòraicheadh air làmh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an nì a rinn eadh, chreid e, air dha bhì làn iongantais mu theagas an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Pòl agus d'a chuideachd o Paphos, thainig iad gu Perga na Pamphilia : agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Hierusalem.

14 Ach air dhoibhsan imeachd o Pherga, thainig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n

t-sionagag air latha na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an laghá agus nam Faidh, chuir uachdarain na sionagoige d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobull so Is rail ar n-aithriche, agus dh'ardaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigriche ann an talamb na h-Eiplit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusáibh anns an fhásach.

19 Agus an uair a sgrìos e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orrasan le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, re dha fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Diabhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh; d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh mac Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m'uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh, Slànùighear, eadhon Iosa:

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall^s, thubhairt e, An ti a ta sibh a' saolsinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach fii mi brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlaan fine Abraham, agus a mbeud agaibh air am bheil eagal Dé, 's ann

chugaibh^a a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhì aineolach airas, agus air foclaibh nam Faidh a ta air an leughadh gach sàbaid, le eusan a dhèiteadh choimhlion siad iad.

28 Agus ge nach d'fhuair iad coire hais air bith ann, dh'iarr iad air Milat gu'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha scrìobhta mu thimchioll, thug iad a nuas o's chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunnaic e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Hierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do'a t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh^t, a rinneadh do na h-aithricibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e scrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhacas, an diugh ghin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gu e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh trèaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin a deir e mar an ceudna ann an Salm eile, Cha'n fhuiling thu do d'Aon naomba gu'm faic e truaillidheachd.

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:

37 Ach an ti e thog Dia suas, cha'n fhaic e truaillidheachd:

38 Uime sin biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhràithre, gur ann tro'n duine so a ta maithneas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus tridsan a ta gach neach a chroidcas air a shaoradh o na h-uile

^s dh'altrus e iad.

^a a thurus, a chùrsa.

^t ag innseadh deudh agéil daisibhse eadhon a' gheallaidh.

néibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire úime sin, nach d'thig oirbh an ni a ta air a radh auis na Faidtibh,

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh^u: oir oibriceamsa obair ann bhur láithibhse, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagóg, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sábaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoll an eointhional, lean mórán do na h-Iudhachaibh agus do na proselitich chrábhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad im-pídh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an latha sábaid a b'fhaisg, is beag nach do chruinnich am baile gu h-ìomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud^a, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhur breth oirbh féin nach fu sibh a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, ag ràdh, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàite gu ìomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus glhòraich iad focal an Tighearna: agus clreid a mheud 'sa bha ordùichte^b chum na beatha maireannach.

49 Agus sgaolleadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich na mnàì chrábhach agus urramach, agus daoine^c uaisle^c na cathrach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thug iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thainig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an sionadh le h-aobhneas, agus leis an Spiorad naomh.

C A I B . X I V .

1 Tha Pòl agus Barnabas air an t-tìr-ruagadh o Iconium. 8 Tha Pòl aig Lìstra a' leigheas a' chrìoplaich: uime sin mheasadh iad 'nan déibh. 19 Chlachadh Pòl: 21 chaidh iad trid ìomadh eaglais, a' daingneachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann an faighidín: 26 agus air pilltinn gu h-Antioch dhoibh, dh'aithris iad na nithe a rinn Dia leis.

A GUS tharladh ann an Iconium, a gu'n deachaidh iad arson a steach do shionagóg nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iudhachaibh, agus mar an ceudna do na Greugachaibh.

2 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad airmir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, a rinn fianuis do fhocal a ghràs, agus a thug fainear comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmbaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid dhiubh leis na h-Iudhachaibh, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh arson leis na Cinneachaibh, agus mar an ceudna leis na h-Iudhachaibh, maille r'an-uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

^u rachaidh as an t-ealladh.

^a trùk.

^b air an cur an ordugh.

^c prìomh dhaoine.

6 Nuair a thuig iadsan so, theich iad gu Lистра agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùcha m' an cuairt.

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lистра duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d' imich riamh.

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas.

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh' imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, Tha na Dèe air teachd a nuas an cos-las dhaoine d' ar n-ionnsuidhne.

12, Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b' e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiter a' bha fa chomhair an cathrachsan, tairbh agus blàth-fhleasgaidh clum nan geata, agus b'aill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstòil Barnabas agus Pòl so, reub iad an èudach, agus ruith iad a steach am meas an t-sluaigh, ag éigheach.

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c' ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais^c, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh dlomhain sin chum an Dé bheo, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta ann-ta:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh' fhuiling do na h-uile Chinneachaibh imeachd 'nan slioghùh féin.

17 Gidheadh, cha d' fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so

dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun iobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thainig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus choimh-airlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saolsinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deiseiobluibh m' a thimchioll, dh' éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile: agus air an là màireach dh' imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Lистра, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartaichadh anama nan deisciobul, agus ag earail f' orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagas^g gur ann tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rìoghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh' orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh maille ri trosgadh, dh' earb siad iad ris an Tighearn, ann an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol tre Phisidia, thainig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as sin gu Antioch, an t-àit o'n d' earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimh-lion iad.

27 Agus an uair a thainig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh' aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d' fhosgail e dorus creidimh do na Cinneachaibh.

28 Agus dh' fhan iad an sin aimsir nach bu pheag maille ris na deiseiobluibh.

C A I B. XV.

1. Tha consachadh mòr ag ùrigh mu thimchioll an timchioll-ghearraidh:
6 Tha na h-abstòil a' cumail comhairle m' an chùis sin, 22 agus a' cur orduigh na comhairle ann an

^d lus-chrùna.

^e aig am bheil comh-aighe ribh féin.

^f guidheadh.

Iùirichibh chum nan eaglais. 36 Air do Phòl agus do Bharnabas bhi a' smuathnachadh air dol araon 'a dh'amharc am bràithre, chuir iad a mach air a chèile, agus dhealaich iad.

A GUS theagaisg dream àraidh a thainig a nuas o Iudea, na bràithre, *ag ràdh*, Mur tìunchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n'èil e'n comas duibh bhi air bhur slànuchadh.

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas connsachadh agus deas-boireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanair gu Hierusalem mu tìunchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad tre Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompochaidh nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thainig iad gu Hierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'èirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidmhich, ag ràdh, Gur còir an tìunchioll-ghearradh, agus àithneadh dhoibh lagh Mhaois a chòimhead.

6 Agus thainig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chèile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'èirich Peadar agus thubhsair e riu, Fheara agus a bhràithre, tha fhios agaibh o chionn fhada gu'n do ròghnuich Dia 'nar measgne, o m' bheulsa gu'n chuinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad.

8 Agus rinn an Dia d'an àithneadh an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a thug e dhuinne;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' cur cathachaidh air Dia, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh son chuid air n-aithriche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorar sinn anhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan conhar agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, éisidibh riumsa.

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs, le pobul a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus da so tha briathra nam fàidh a' coimh-fhreagairt; a réir mar a ta e scrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pàillius Dhaibhidh, a ta air tuiteam: agus togaidh mi a ris an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainmse, a deir an Tighearn, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Tha fios oibre féin uile aig Dia o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhrethse, nach cuir sinn mi-shuainhneas orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu'n scrìobh sinn d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd lodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Mhaois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach latha sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunncas do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille

ri Pòl agus Barnabas; *caithon*, Iudas d'an comb-ainm Barsabas, agus Silas; daoine inbheach ann measg nam bràithre:

23 Agus scriobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstoil, agus na seanairean, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia.

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne, gu'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur inntinn, ag ràdh, *Gur càir dhuibh* bhì air bhur timchioll-ghearradh, agus an lagh a choimhead; do nach d'thug sinne a leithid sin a dh'àithne:

25 Chunncas duinne, air dhuinn bhì cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a' chur d'ar ionnsuidhse, maille r'ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tighearna Iosa Crìosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'inneas duibh na nithe ceudna le eannt bheoil.

28 Oir: chunncas do'n Spiorad naomb, agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheallmadh nithe a chaidh òbradh do òdholaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn libh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad; thainig iad gu h-Antioch: agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhì do Iudas agus do Shilas nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sith iad e na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunncas do Shilas comhnuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh maille re mòran eile mar an ceudna, fòcail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, chubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an comb-ainm Marcus leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra co dian, as gu'u do sgaradh o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhì air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e tre Shiria agus Cilicia, a' neartaichadh nan eaglais.

C A I B. XVI.

1 Tha Pòl a' timcholl-ghearradh Thimoteus: 7 air a' ghairm leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich; 14 ag iompochadh Lidia: 16 a' tilgeadh a mach spioraid fiosaichd: 19 uime sin tha e féin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosun. 26 Tha dorsan a' phrìosuin air am fosgladh, agus an dorsair air iompochadh. 35 - Tha iadsan air an cur fa sgaoil.

AN sin thainig e gu Derbe agus Lистра: agus feuch, bha deise-ciobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac nna àraidh do'n chinneach Iudhaeh, a bha 'na creid-mheach; ach bu Ghreugach a b'ath-air dha:

2 A bha fa dheadh ainm aig na bràithribh a bha ann an Lистра agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a

dhol a mach maille ris; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin; oir bha fios ac' uille gu'm bu Ghreugach athair.

4 Agus mar a shìubhail iad-tre na bailtibh, thug iad doibh na h-orduigh^p ean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglais-ean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad tre Phrìgia, agus thr Ghalatia; agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a bhairt san Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Mìsia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad^m leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Mìsia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunncas sealladh^a le Pòl san oidheche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbhuigsinn gu'n do ghàirm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thainig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud^o bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas^p e: agus bha sinn a chòmhuidh anns a' bhaile sin àithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh airmhne, far am b'abhàist ùrnuigh a dheanamh^t; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na mnaibh a chruinnicheadh an sin.

14 Agus dh'èisd bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpur^s, o chatbair Thiatira, a bha deanamh soraich do Dhia; aig an d'fhoe-

gail an Tighearna a cridhe, ionnas gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus a' uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i oirna, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bh' dlèas do'n Tighearna, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhuidh ann. Agus choimh-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum ùrnuigh, gu'n do thachair oirna ban-tràill àraidh, aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh:

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, 'S iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro-àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Crìosd dol a mach àsda. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas^t am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mharbhadh iad, chum nan uachdaran.

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghluidh a' bhaile, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhachaibh,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàth-anna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'èirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh; agus reub na h-uachdaran an eudach diubh, agus dh'àithn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosun iad, a toirt sparraidh do fhearcòimhead a' phrìosuin an gleidheadh gu tèarainte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosun

^m Spiorad Iosa. ⁿ teisean. ^o prìomh. ^p cholamhuin; colony. ^s Saig.

^t do thigh ùrnuigh a bhi. ^u corcuir. ^v carba.

a b'fhaide a stigh, agus a d'baingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus nu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shilas ùrnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na prìosunaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosuin: agus air ball dh'fhoghladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh euibhreacha gach neach *aca*.

27 Agus air do fhear-coimhead a phrìosuin dùsgadh a codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosuin fosgailte, tharruing e a chlàidheamh, air tìⁿ e féin a mharbhadh, a' saòilsinn gu robh na prìosunaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag ràdh, Na dean cron sam bith ort féin; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e steach, agus thainig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shilais;

30 Agus air dha an tabhairt a mach, thubhairt e, A mhaighstirean, ciod is còir domh dheanamh chum gu saorar^a mi?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns an Tighearn Iosa Crìosd, agus saorar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus rìusan uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do'n oidhche, nìg e an creuchdan; agus bhaisteadh e féin, agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh iad, chuir e bord rompa, agus rinn e gairdeachas maille r'a theaghlach uile, a' creidsinn an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd-riaghluidh na maoir uatha, ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a' phrìosuin na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghluidh fios uatha sibhse a leigeadh as: uime sin rachaidh a mach, agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar agiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur Romhanaich sinn, thig iad am prìosun sinn; agus a nis an b' àill leo ar cur a mach os losal? ni h-eadh gu deimhin; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na h-uachdaramaibh; agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thainig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phrìosun doibh, chaidh iad a steach do thigh Lidia: agus an uair a chunnaic iad 'na bràithre, thug iad comhfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

C A I B. XVII.

- 1 *Tha Pòl a' searmonachadh aig Te-salonica, 4 fàr am bheil cuid a' creidsinn, agus cuid eile a' dean-amh geur-leanmhuinn air.* 10 *Tha e air a chur gu Berea, agus a' searmonachadh an sin.* 13 *Tha geur-leanmhuinn air a dheanamh air;* 15 *tha e teachd gu baile na h-Aithne, agus a' deasboireachd, agus a' searmonachadh dhoibh an Dé bheo:* 34 *tha cuid air an òmpachadh gu Crìosd.*

A NIS air dhoibh imeachd tre Amphipolis, agus Apolonia, thainig iad gu Tealonica, far an robh sionagag aig na h-Iudhachaibh.

2 Agus mar bu ghmàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air trì làitheibh sàbaid reusonaich^b e riu as na scribeuiribh,

3 Gam fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh: agus gur e an t-Iosa so a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Crìosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas: agus do na Greugaich chràbhach buidheana mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

^a fà rùn. ^b tearna, slànuidheor. ^c thageir.

5 Ach air do na h-Iudhachaibh mi-chreideach bhi air am brosnachadh le tnuith^c, ghabh iad d'an ionnsuidh droch-dhaoine àraid do na corr-aibh-margaich^e, agus air tionall cuid-eachd moire dhiubh, chuir iad an baile uile thar a chùile, agus chuairtich iad tigh Iason, agus dh'farr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair stad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhàile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os cionn, air teachd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd: agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas^c fo'n t-sluaigh, agus fo uachdarain a' bhàile, nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus air gabhail urrais^f dhoibh o Iason, agus o chach, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibhsan an sin, chaidh iad a steach do shionagag nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile shogradh, a' rannsachadh nan scriobtuir gach aon là, a dh'fheuchainn an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh: agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuing na Iudh-aich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl an Berea, thainig iad an sin mar an ceudna, a' brosnachadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara: ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na

h-Aithne^f; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidhean mar bu luaithe, dh'innich iad rompa.

16 A nis an feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnachadh^h ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodhol-soraich.

17 Air an aobhar sin rinn e deas-boireachd ris na h-Iudhachaibh, agus ris na daoineibh cràbhach anns an t-sionagag, agus air a' mhargadh gach là riu-an a theachair air.

18 An sin thug feallsanaich àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b'ail leis an fhear bhith bhniathrach so-a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosuail gu bheil e a' searmonachadh dhé coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh^l so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluas: b'ail leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt nam measg, an uine ri ni air bith eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A muinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nitheibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nitheibh naomha, fhuair mi altair air an robh an scriobhadh so, DO'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin ean d'am bheil sibh a' deanamh acaidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e fùin Tighearna nèimhe agus na

^c farmad, eud. ^d do'n ghràisg. ^e tuairgne, gluasachd. ^f daingneachaidh. ^g Athens. ^h Sasg. ⁱ bhuaireadh. ^j daoine fèghlumta, eaganuidhean. ^k panta.

talmhainn, cha 'n'eil e gabhail còmh-nuidh ann an teamluibh làmh-dheanta :

25 Ni mò a bheirear aoradh dha le làmhaidh dhaoine, mar gu'm biodh uireas-bhuiddh nì sam bith air; oir is e féin a ta tabhairt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe :

26 Agus rinn e dh'aon fhuil uile chinnach dhaoine, chum iad a' ghabhail còmh-nuidh air aghaidh na talmhainn uile, agus shonraich^m e na h-amanna roimh-orduichte, agus crìochanna an àite-còmh-nuidh;

27 Chum gu'n iarraidh iad an Tighearn, dh'fheuchainn an tarladh dhoibh, le mìn-raunsachadh, gu'm faigheadh iad e, ge nach 'eil e fada o gach aon againn :

28 Oir annsan tha sinn beo, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh d'ar bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a ghinealsan.

29 Uime sin' do bhrìgh gur sinn gineal Dé, cha chòir dhuinn a shaoil-sinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgid, no ri cloich, nithe a ghearradhⁿ le h-eal-adhain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an aineolais so, tha e nis ag àithneadh do na h-uile anps gach àit aithreachas a dheanamh :

31 Do bhrìgh gu'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre'n duine sin a dh'orduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoineibh, le esan a thogail suas o na marbhaidh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid: ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n nì se.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoineibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagaeh, agus bean d'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

C A I B. XVIII.

1 Tha Pòl ri obair le a làmhaidh, féin, agus a' searmonachadh do na Cinneachaibh ann an Corintus: 9 Tha'n Tighearn a' toirt misnich dha ann an taithean: 12 tha e air a chasaid an làthair an uachdaran Ghallio, ach air a teig'as: 18 'na dhéigh sin, a' dol o bhaite gu baile, tha e a' neartachadh nam deis-ìohul, &c.

AN déigh nan nithe so, dh'fhàg Pòl baile na h-Aithne, agus thainig e gu Corintus;

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh, d'am b'ainm Aculla, a rugadh ann Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Priscilla, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhachaibh uile an Ròimh fhàgail) agus thainig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'fhan e maille riu, agus bha e ag obair (oir bu cheird doibh bhi deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair^o e anns an t-sionagag gach aon là sàbaid, agus chuir e ìmpidh air Iudhaich agus Greug-aich.

5 Agus an uair a thainig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an Crìosd.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e eudach, agus thubhairt e riu, Biodh bhur fuil air bhur ceann féin; tha mise glan: a so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as sin, agus thainig e gu tigh duine àraidh, d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh e thigh làimh ris an t-sionagag.

8 Agus chreid Crispus, prìomhⁿ uachdaran 'na sionagoige anns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile; agus chreid mòran do na Corintian-aich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh^r san oidhche, Na

^m shuidhich. ⁿ a thualadh, a ghrèbhaladh. ^o rouonnaich. ^p àrd.

^r taithean.

bhiodh eagal ort, ach-labhair, agus na bhé d' thóid :

10 Oir a ta mise maille riut, agus aha toir duine sam bith ionnsuidh ort, ehum do chron a dheanamh : oir a ta mòr shluagh agamsa anns a' bhaile seo.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sea mìosan, a' teagasg focail Dé 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Gallio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn 'an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais.

13 Ag ràdh, Tha'n duine so a' combhairleachadh dhaoiné aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhoghladh a bhéil, thubhairt Gallio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch ghníomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlain-san leibh :

15 Ach ma's ceisd a ta ann timcheòill fhocla agus ainmeanna, agus bhur lagha féin, anahaircibh féin air sin; oir cha'n aill leamsa bhí m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o caithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoige, agus ghabh iad air an lathair caithir a' bhreitheanais : agus cha dó ghabh Gallio suim do nì sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fàstast ùine mhaith a' bhaile sin, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bráithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscilla agus Acula; an déigh a cheann a bhearradh¹ ann an Cenchrea : oir bha mòid air.

19 Agus thainig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin : ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iudhaichibh.

20 Agus an uair a dh'iarr iad air

fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e.

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach son chor an fhéisd² so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem: ach pillidh mi a ris d'ar ionnsuidhse, ma's toil le Dia, Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thainig e tìr aig Cesare, agus air dha dol suas agus fàis a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu h-Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e ré tamuill an sin, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh³ tre tìr Ghalatia uile agus Phrìgia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thainig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b'ainm Apollòs, a rugadh an Alexandria, duine deas-bhriathrach, agus cumhachdach anns na scriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearna; agus air dha bhí dian⁴ na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearna, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acula agus do Phriscilla a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mùnich iad dha slighe Dhé nì bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, scrìobh na bráithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a riun combnadh mòr riu-san a chreid tre ghràs.

28 Oir le mòr dhìchioll rian e deasboireaclid⁵ ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na scriobtuiribh, gur e Iosa an Crìosd.

C A I B. XIX.

6 Tha an Spiorad naomh air a thubhairt le sàmhaidh Phòil. 9 Tha na h-Iudhaich a' toirt toibheim d'a theagasg, a ta air a dhaingneach-

¹ a lomadh. ² an fhéid. ³ an eagar. ⁴ teth. ⁵ sòghnath, congnamh.

^c le mòr abairt thugair e.

adh le mìorbhuilidh. 13 *Tha na h-Iudhaich a bha cur spiorada fa gheasaibh air am buaidh leis an Diabhol.* 19 *Tha leabhraiche druidheachd air an losgadh, &c.*

A GUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol tre na crìocheaibh uachdarach, gu'n d'thainig e gu Epheesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh, 2. Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha obual e sinn uiread as am bheil Spiorad naomh ann.

3. Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-slaugh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéighnas, sin r'a ràdh, ann an Iosa Crìod.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmhnan a chur orra, thainig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchoill dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri mìosa, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuinneas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadhachadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an làthair an t-sluagh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an scoil neach àraidh d'am b'ainm Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuata luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Greugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuillean nach bu bheag le làmhnaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'fhugadh o chorpsan chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fa gheasaibh, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fa gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmenachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach àraidh, aon do na h-àrd shagartaibh, seachdinar mìtac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhe?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lommoehd agus reubta.

17 Agus fhuair 'na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thànsh ann an Ephesus fos air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thainig mòran diubhsan a chreid, ag aideachadh, agus ag ian-seadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle donn airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàg agus bhuaidhaich focal an Tighearna.

21 Agus an uair a choimhleadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd tre Mhacedonia; agus Achais, dol gu Hierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhì an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubhsan a bha frithealadh dha, Timoteus, agus

d a' cur spiorada fo mhionnaibh, a' tilgadh a mach spiorada.

Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e fèin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'èirich mu'n àm sin iomairt^c nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius *ana*, a bha deanamh theampull airgid^f do Dhi-ana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde.

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuintir eile a bha dh'aon cheird ri, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas^f againne:

26 Os barr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha'n e mhàin ann an Ephesus, ach cha mhò^b san Asia uile, ag ràdh, Nach dèe iad a nìthear le làmbaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deantar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuir-ear teampull na bain-dé mòire Diana an neo-pris, agus gu claidhear a mòrachd, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, Ìonadh le feirg iad agus ghlasadh iad, ag ràdh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarraing leo Ghaisis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdara-saibh na h-Asia a bha 'nan càirdibh dha, fios chuige, a' guidheadh air nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaoth uime sin cuid diubh son ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional tre a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thainig iad cuideachd.

33 Agus tharuing iad a mach

Alecsander as an t-sluagh, air bhì do na h-Iudhachaibh 'ga iomsain rompa. Agus smèid Alecsander le làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluaigh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhaich e, rinneadh àrd iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glodhaich, Is mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùnaich an cléireachⁱ an sluaigh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil cathairⁱ nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'a bhain-dia mhòir Diana, agus do'n dealbh a thuit a nuss o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nìthe so, is còir dhuibhse bhì ciùbh, agus gu ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ge nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar bain-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille na, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh dhoibh, agus tha uachdarain *ana*; agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dlìgheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhì air ar n-agairt air son ceannairc air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachd mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

C A I B. XX.

1 Tha Pòl a' dol do Mhacedonia:
 7 Tha e frithealadh suipeir an Tighearna, agus a' searmonachadh:
 9 air do Eutichus tuiteam sìos an cruth màirbh, thogadh suas beo e.
 17 Tha Pòl aig Miletus a' gairm seanaircan na h-eaglais an ceann a chéile, ag innseadh dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.

A GUS an déigh do'n chomhghàir^m agus, ghairn Pòl na

^c buaireas. ^f dealbh-theampull.

ⁱ Cléireach-scriobhuidh a' bhaille.

^g saibhreas. ^h air bheag nìthe.

ⁱ baile. ^m bhuaireas.

deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh^m, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol tre na crìoch-aibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thainig e do'n Ghréig.

3 Agus dh'fhan e an sin tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholachⁿ air a shon, agus e air tì^o dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn tre Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuintir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus; agus do mhuintir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhainne, dh'fheith iad ruinn ann an Tross.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirichte, agus thainig sinn d'an ionnsuidhsan gu Troas ann an cùig làitheibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud là do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a' chéile a bhreiseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, air bhi fuidhe^p imeachd uatha air an là maireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seomar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàraicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a glacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid^u oirbh; oir a ta anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach

agus e beo, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na lufnge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich e, a' cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach e, agus thainig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as sin, thainig sinn air an là maireach fa chomhair Chiois; agus air an latha 'na dhéigh sin thainig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillum; agus air an latha b'fbaisge thainig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moile a dheanamh anns an Asia: oir bha deifir air^s, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air latha na Cuingeis.

17 Agus air cur fios o Mhiletus gu h-Ephesus, ghairm e d'a ionnsuidh seanairan na h-eaglais.

18 Agus an uair a thainig iad d'a ionnsuidh, thubhairt e riu Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nar measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thainig mi do'n Aua,

19 A' deanamh seirbhis do'n Tigh-earn leis gach uile irioslachd intinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach:

20 Agus cionnus nach do ghleidd mi^r ni sam bith am folach a bha feumail dhuibhse, gun a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follas, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis araoon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Crìosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Hierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin:

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis

^m an glacadh 'na uchd. ⁿ a' luidhe am folach, am plaid. ^o a rùn air.

^p agus a rùn air. ^r buaireas. ^s rinn e cabhag.

anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geumlichean agus trioblaidean^t a' feitheamh orn.

24 Ach cha 'n'eil suim agam do nì air bith, mi mò uheasan m'anam féia luachmhor dhomh, chum gu crìochnach mi mò thurus^u le h-aoibhneas, agus gu coimhèion mi a' mhinistireil-eachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do sboisgeul gràs Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'innich mise a' searmanachadh rìoghachd Dha, mo ghnàis nì's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis dèibh^a air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d' rinn an Spiorad naomh luchd-coimheadb dhuibh, a bheathachadh eaglais Dhé^c, a cheannaich e le fuil féin.

29 Oir a ta fhios agamsa air so, an déigh m' imeachdsa gu'n d' thig madruidh-affaidh gharga 'nar measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a' labhras nithe fiara, chum deisciobuil a' tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguit mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur fogal suas, agus oighreachd a thoirt dhuibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgid, no or, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmhan so do m' uireabhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h uile - nithe dhuibh, gu' ann le saothrachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dhean-

amhriu-san a ta amhunn^e; agus focal an Tighearna iosa a chumhneachadh, mar a thubhairt e. Tha e nì's beannuichte mi a thabhairt na gabhail.

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a gluàinibh, agus rinn e ùrnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuid iad uile gu goirt, agus fhuat iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son' nam briathar so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnòis-san nì's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

C A I B. XXI.

1 Cha ghabh Pòil comhairleachadh e dhol gu Hierusalem. 3 Ma Philip an soisgeulaiche, agus a' cheuthrar nigheun a bha 'nam dan-fhàid'ribh.

17 Tha Pòl a' teachd gu Hierusalem, 27 far am bheil e air a ghlacadh agus an cunnart mòr; &c.

A GUS air dhuinn dealachadh a riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thainig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màreach gu Rhodos, agus as sin gu Patara.

2 Agus air dhuinn iong fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus flàgail air an làimh ehl, sheòl sinn gu Siria, agus thainig sinn tìr aig Tirus: oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Hierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaich-eadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn, agus thainig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile: agus leig sinn air ar gluàinibh sinn air an tràigh, agus rinn sinn ùrnuigh.

^e amhghair. ^u thriall, chùra. ^a gabham sibhse mar fhianuisibh.
^b easbhigan. ^c eaglais an Tìrhearna. ^e lag

6 Agus an déigh dhuibh ar cead a ghabhail d'a chéile; chaidh sian do'n Iuing; agus phill iadsan d'an tigibh féin.

7 Agus an nair a chrìochruich sinn ar turus^f o Thirus, thainig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh'fhan sian son latha maille ri u.

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thainig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-soiseulaithe, (a bha do'n t-seachdnar) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aigesan, oighean, a bha ri fàidhead-aireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làitubh an sin, thainig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus air teachd dha d'ar ionn-suidhne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmh an agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so a deir an Spiorad naomh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmh-aibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Hierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh cha'n e mhàin gu bhi air mo cheangal, ach 'eadhon. gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairie, sguir sinne, ag ràdh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh na làithean so air dhuinn bhi ullamh^g, chaidh sinn suas gu Hierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thainig sinn gu Hierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làth-air.

19 Agus air dhasan fàilte enur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le mhinistireileachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do'n Tighearn b, agus tubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lion mille do na h-Iudhachaibh a ta creidsinn, agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhachaibh uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh ri u, Nach còir dhoibh an clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàthi.

22 Ciod uime sin a nithear? Gun teagamh, 's éigin do'n t-sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d'thainig thu.

23 Uime sin dean so a deir sinne riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil mòid;

24 Beir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille ri u, agus dean costus^m iad an cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchiollsa, ach gu bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, scriobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon, do na nitheibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nitheibh a chaidh òbradh do òdholoibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopactas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhi air a ghlanadh maille ri u, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a ghlanaidh,

^f triall, taisdeal, cùrsa. ^g thog sinn ar n-airneis, agus &c. ^h do Dhia, ⁱ a réir gnàthama [an lagha.] ^l caitheamh, cosgus. ^m lom.

gus an d' thugadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithⁿ air an coimhionadh, air do na h-Iudhach-aibh o'n Asia esan fhaicinn san team-pull, bhrosnaich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagaag nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os barr, thug e steach Greugaich do'n team-pull, agus shalzaich e'n t-ionad naomha so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuid-eachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an team-pull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'àill leo a mharbhadh, cbaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile^o.

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thainig an t-àrd cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ní, agus cuid eile ni éile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd na cuise a thuigsinn air son na h-àrd bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thainig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr shluagh e, a' glaothaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhì air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd cheannard, An cead domhsa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Greig-is?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na làitwibh so, agus a thug leat do'n fhasach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaich?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor dhuine do bhaile roinbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Pòl seasamh air an staidhir, sméid e le làmh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibhsan, labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, ag ràdh.

C A I B, XXII.

1 Tha Pòl gu pailt a' cur an cèill cionnus a dh'iompoicheadh chum a' chreidimh e, 17 agus a gha'rm-eath e chum na h-abstolachd. 22 Ag dhasan na Cinnich ainmeachadh, thog am pobull aon ghàir ris: 24 Bha e gu bhì air a sgiùrsadh; 25 ach air dha a chòir-shaorsa mar Romanach agairt, leigeadh as e.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisidibh ri m' dhìon-chainnt^p ribh a nis?

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise do rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'oileadh^r sa' bhaile so, aig cos-aibh Ghamaliel, agus a theagaisgeadh gu coimhionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geur-leannhuinn gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal

ⁿ cha mhòr. ^o fa bhuaireas. ^p mo leithsgeul.
^r thogadh suas.

fhear agus bhan, agus 'gan tarraing gu prìosun :

5 Mar a ni an t-àrd shagart mar an ceudna fianuis dombh, agus comhairle nan seanair uile ; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n cin a thoirt ceangailte gu Hierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bli^gg imeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu'n do dhealraich gu h-obann o' neamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinnse ?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn ? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thus a' deanamh geur-leanmhoinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal ; ach cha chual iad guth an ti a labhair riumsa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearn ? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuits' a' dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghlòir an t-soluis sin, air dhomh bhi air mo threorachadh air làimh leosan a bha maille rium, thainig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh d'am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistean aig na h-Iudhachaidh uile a bha chòmmuidh an sin,

13 Teachd an' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul a bhràthair, gabh do radharc Agus air an uair sin féin dh'ambaire mi suas air.

14 Agus thubhairt esan, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon

cotromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a' fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille ? Eirich, agus bi air do bfaisteadh, agus ionnlaid uaid do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearna.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Hierusalem, agus a bha mi a' deanamh ùrnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad a Hierusalem ; oir cha ghabh iad ri d' theistean mu m' thimchiollsa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosun, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annadas.

20 Agus an uair a dhòirteadh fuil do mhairtirich^s Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead cudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich : oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinnach.

22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine ; oir cha chòir e bhi beo.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh an cudaich, agus a' tilgeadh luaithe san athar^t,

24 Dh'àithn an t-àrd cheannard esan a thoirt do'n chaisteal, ag ordughadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh ; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaothaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ri a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhiteadh ?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n árd cheannard, ag rádh, Thoir fainear ciod a ni thu; oir is Romh-anach an duine so.

27 An sin air teachd do'n árd cheannard d'a ionnsuidh, thubhairt e ris, Innis domhsa, an Romhanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-árd cheannard, Is mór an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-árd cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air dha bhli togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choir a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o a chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-árd shagairtaibh agus d'an combairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt síos, chuir e 'nam fianuis e.

C A I B. XXIII.

1. *The Pòl a' togradh a chùis.* 2 *The Ananias ag orduchadh a bhualadh.* 7 *Connasachadh am measg u luchd-casaid.* 11 *The Dia a' toirt misnich dha.* 14 *The feall nan Iudhach an aghaidh Phòil air a nochdadh do'n árd cheannard.* 23 *The e'gachur gu Felics an t-uachtaran.*

AGUS air doarcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fhear-a agus a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-árd shagart Ananias dhoibhsan a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha,

agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt anacainnt^a do árd shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam^b, a bhràithre, gu'm b'é an t-árd shagart e: oir a ta e scriobhta, Na labhair olc mu uachdaran de phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle. Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann a' leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstribh eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir a deir na Sadusaich nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh^c.

9 Agus dh'éirich gaird mhór: agus air seasamh suas do na scriobhuichibh a bha air taobh nam Phairisich, chathaich iad 'nan aghaidh, ag rádh, Cha 'n'eil sinne faotainn^c crou air bith san duino so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connasachadh mor eatorra, air do'n árd cheannard bhli fa eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol síos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dbéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis a'm' thimchiollsa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich a bha an ceann a chéile^f, agus chuir

^a caineadh. ^b Cha d'thug mi fainear. ^c gan aideachadh le chéile.

^d ielach. ^e faghail, faghainn. ^f rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile.

siad iad féin fa mhallachadh, ag raddh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os cionn dà fhichead fear a rinn an coimh-mhionnachadh so.

14 Agus thainig iad chum nan àrd shagart, agus nan seanair, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fa àrd mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhse maille ris a' chomhairle air an àrd cheannard, gu'n d'thugadh e d'ar ionnsuidhs' e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchoill: agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n d'thig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach^s sò, thainig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòil.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd cheannaird; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threoraich se e chum an àrd cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosunach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a't-ionnsuidhse, aig am bheil ni-eigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd cheannard air a làimh, agus chaid e a leth-taobh an uaigneas maille ris, agus dh'fhiosraich e d'eth, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n d'thugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-eigin m'a thimchoill.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os cionn dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fa mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad

e: agus a nis tha iad ullamh, a feitheamh re gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e dha, ag raddh, Feuch, nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe sp dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleadha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus scrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisis, chum an uachdarain ro oirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air tì a mharbhadh, thainig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhí toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a' t-ionnsuidhs' e, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach chis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthairse. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharco-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad

an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bhà e,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus db'aitn e esan a chòimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

C A I B. XXIV.

1 *Air do Phòl a bhà air a chasaid le Tertullus an cainntfhear,* 10 *tha e freagairt air a shon féin thaobh a chaitheamh-beatha agus a theagaisg:*

24 *Tha e searmonachadh Chrìosd do'n uachdaran agus d'a mhnaoi.*

26 *Tha sùil aigeas ri ceannach uaithe, ach an dìomhanas:* 27 *fa dh'ireadh,* 'nuair a chuireadh as a dhreuchd e, *tha e fàgaid Phòil am prìosun.*

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus fear-thagraidh a' àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdaran an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Dho bhrìgh gu bheil sinn tridse a' mealtuinn mòr shìochaint, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghniomh do'a chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus gach àit, Fhelics ro oirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr mhòille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n eisd thu rinn gu h-athghaoraid.

5 Oir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh nan Iudhach uile gu ceannaire air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair

an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin.

7 Ach air teachd do Lisias an t-àrd cheannard oirn, thug é le mòr ainneart as ar làmhaibh e,

8 Ag 'àithneadh d'a luchd-casaid teachd a'd' ionnsuidhse; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotinn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithes sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdaran smèideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhìneach gu freagairt air mo shon féin; gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòrain bhliadhna a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà latha dheug o chaidh mi suas gu Hìerusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri son neach san teampull, no a' brosnachadh an t-sluaigh gu ceannaire, son chuid sna sìonagogaibh, no anns a' bhaile.

13 Nì mò is urrainn iad na nithes a adhearbadh a tha iada' e cur as mo leth.

14 Ach 'aidicheam so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadean saobh-chreidimh, a dheanamsa sofhadh do Dhia m'aithrìche, a' creidsinn nan uile nithes a ta scrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n d'thig aiseirigh nam marbh, nam firean arson agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so saothraicheam a ghnàth coguis neo-lochdach a bhì agam thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòran bhliadhna, thainig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhì'n se a'd' làthairse, agus m'agairt, nam

^a cainnt-fhear. ⁱ brosnachadh. ^k còimh-fhios, coinsiens.

biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhunair iad eucoir^m sam bith annamsa, 'nuair a sheas mi an láthair na combairle.

21 Mur h-ann a mháin air son an son fhocail so, a ghlaoth mi a'm' sheasamh nam measg, Gur arín air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an dingh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eolas ni bu diongmhalta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dáil iad, 'ag rádh, 'Nuair a thig Lisias an t-árd cheannard a nuas, lán-rannsaichidh mi^a bhur chúis.

23 Agus dh'aithn e do cheannard ceud Pòl a ghléidheadh, agus e bhi feusgailt' aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh láithean áraidh, 'nuair a thainig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha' na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éis e ris mu thimchioll a' chreidimh^o ann an Críod.

25 Agus air dhasan bhí a' reusonachadh mu fhéantachd, stuaim^p, agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mór, agus fhreagair e, Imich romhad an tráth-sa; 'nuair a bhios úine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgid a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thainig Porcius Festus an áit Fhelics: agus air do Fhelics bhí toileach comain a chur air na h-Iudhachaibh^r, dh'fhág e Pòl ceangailte.

C A I B. XXV.

2 *Tha na h-Iudhaich a' casaid Phòil an láthair Fhestuis: 8 Tha e freagairt air a shòn féin, 11 agus a' togail a chúis gu Ceasar, &c.*

ANIS 'nuair a thainig Festus do'n mhòr-roinn^s, an ceana tri láithean chaidh e suas o Chesarea gu Hierusalem.

2 Agus nochd an t-árd shagart agus maithéan nan Iudhach iad féin 'na láthair an agniadh Phòil, agus chuir iad impidh air.

3 Ag iarraidh fábhair 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Hierusalem, agus iad a' dheanamh feall-fholach^t chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chóir Pòl a ghléidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iad-san 'nar measg a dh'fheudas, sios maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantiunn 'nam measg os cionn deich láithean, chaidh e sios do Chesarea, agus air an là maireach shuidh e air a' chaithir-bbreitheanaís, agus dh'aithn e Pòl a thoirt a láthair.

7 Agus an uair a thainig esan, sheas na h-Iudhaich a thainig a nuss o Hierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lionmhóra agus móra a leth Phòil, nach b'urrainn iad a dbearbhadh:

8 Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no'n aghaidh an teampuill, no'n aghaidh Chesair.

9 Ach air bhí do Fhestus togarrach air toileachas-intiunn a thoirt do na h-Iudhachaibh, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An áil leatsa dol suas gu Hierusalem, agus an sin dol fa bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo láthairse?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanaís Chesair, far an coir breth a thoirt orm: air na h-Iudhachaibh cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

^m mi-ghnómh.

ⁿ bithidh lán fhios agam air.

^o na creidimh.

^p measarrachd.

^r gnómh taitneach a dheanamh do na h-Iudhachaibh.

^s carruinn; province. ^t plaid-luidhe.

11 Oir ma tha mi dèanamh co-coir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bás, cha 'n'eil mi diultadh bás fhulang; ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *far a tha iad so a' cur as mo leth*, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh^u. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhustus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? Gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thainig Agripa an rìgh agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felice 'na phrìosunach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid rium, ag iarraidh binne^a 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh e, Cha'n e gràth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum millidh^b, 'gus am bi sig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thainig iad arson an so, gun mhòille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chathair-bhreitheanais, agus dh'aithean mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd tagraidh m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shàoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an cruaidh^c féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bás, neach a thubhairt Pòl a bhi beo.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisidibh, dh'fheòraich mi dheth^d am b'àill leis dol suas gu Hierusalem, agus an sin dol fa bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'arr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chàis-mam le Augustus, dh'aithean mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, a deis esan, clainnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'mhair e thainig Agripa, agus Bernice, le mòr ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach 'maile ris na h-àrd cheamardaibh agus prìomh-dhaoineibh na cathrach do'n ionad éisdeachd, air do Fhustus aithne a thoirt, fangadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhe a dhaoine uile a ta làthair an so maile ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, arzon ann an Ierusalem, agus an so, a' glodhaich nach bu chòir e bhi ni b'fhaide beo.

25 Ach an uair a thuing mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bás, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonaich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinsteach agam r'a scriobhadh chum mo Tighearna. Uime sin thug mi mach e d'ar ionnsuidhe, agus gu h-àraidh a'd' ionnsuidhe, a rìgh Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni eigin r'a scriobhadh.

27 Oir is mi-reusanta a m' bheachd-sa prìosunach a chur uam, agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

C A I B. XXVI.

2 Tha Pòl an làthair Agripa, a' cur an céill a chaithe-beatha o c' dige 12 agus cionnus a dh'iompoicheadh, e gu moirbhulleach, agus a ghairmeadh e gu bhi 'na abstol. 24 Tha Festus a' cur as a leth gu robh e air a' chùithach, agus esan a' freagairt gu seimh, &c.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl. Tha ead agad labhairt air

^u cha'n fheud duine sam bith an toilleachadh le mise a thoirt thairis doibh. ^a ditidh, ^b bàis, ^c an saobh-àbheidimh, ^d thubhairt mi ris.

do shon féin. An sin a' bhàl a mach a làmh, agus fàreagair e air a shon féin,

2 Ataim 'gam mbeas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a' d' làthairean, thaobh nan-nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhachaibh :

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach^c air gach gnàth agus coisid a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisid rium gu faighidneach.

4 Tha mo bheathas a m' òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithneichte do na h-Iudhachaibh uile,

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'aill leo fianuis a dheanamh) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimhne.

6 Agus a nis tha mi m' sheasamh fa bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar a-athrìchibh :

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheugae teachd, a' deanamh seirbhìs do Dhia a là agus a dh'òidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhachaibh.

8 C'ar son a mheasarf leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dàisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu choir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem; agus air faotainn ùghdarras o na h-àrd shagartaibh, diruid mi mòran do na naoimh am prìosumaibh; agus an uaf a chuir-eadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu mic auns gach sionagag, chroimhègnich mi iad gu toibheum^g a labhairt; agus air dhomh bhì gu ro mhòr air boile 'nan aghaidh, rinn

mi gearr-leanmhufan orra, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'annair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas^h o na h-àrd shagartaibh;

13 Nu mheadhon-là, O a rìgh, chunnaic mi air an t-slighe solus o ndomh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orra, agus orrasan a bha'g imeachd maille rium.

14 Agus air tuiteam dhuinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhrudhich, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhufin? Is cruaidh dhuitge se bhì breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a tha thusa a' gheur-leanmhufin.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis arson air na nithibh sin a chunnaic thu, agus na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-slaugh, agus o na Cinneachaibh, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maith-eanas peacaidh, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annamsa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh mi eas-ùmhail do'n taisbean neamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus an sin do na Cinneachaibh, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh òibre ionchuidh an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na

^c [gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach. ^f C'ar son? am measar. ^g gu beum a thubhairt do ainm Iosa. ^h ùghdarras, comas. ⁱ agus gu'n tionndadh. ^l cubhaidh do aithreachas, airidh air aithreachas.

b-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh^m.

22 Uime sin air dhomh còmhnaidh fhaotainn o Dhia, bhunaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith 'a labhairt ach na' nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd :

23 Gu robh Criosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinneachaibh.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéillⁿ a Phòil : tha mòr fhòghlum ga d' chur air boile.

25 Ach thubhairt easan, Cha 'n'eil mi air boile, Fhestuis ro oirdheirc ; ach labhran briathra na srinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh romh am bheil mise labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidh, a rìgh Agripa ? tha fhios agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi'm Chrisduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu.

31 Agus air dol a leth-taobh dhoibh, labhairt iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n'eil an duine so a' deanamh ni air bith toilteannach air bàs, no air-geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudta an duine so a

leigeadh as mur briedh gu'n do thog e a chùis gu Cèasar.

C A I B. XXVII.

1 Tha Pòl a' gabhail luinge do'n Ròimh, 19 ag innseadh roimh-làimh cunnairt an turuis, ach cha 'n'eilear a' toirt creideis da. 14 Tha iad 'air an éisdeadh chuire agus uath le storm, agus a' fulang long-bhrisidh ; 44 gidheadh tha iad a' teachd air tìr gu tèaruinte.

A GUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri prìosun-aich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustus.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thainig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suaice^o ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàird^e chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as sin, sheòl sinn fuidh Chiprus, a chionn gu robh na gaotha^p 'nar aghaidh.

5 Agus air seòladh dhuinn tre'n fhainge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thainig sinn gu Mira cathair^r do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thainig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fuidh Chreth, fa chomhair Shalmone :

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thainig sinn gu ionad àraidh d'an goirear, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, nuair a bha seòladaireachd

^m làmh a chur annara. ⁿ air a' chuthach. ^o caoimhneil. ^p an soirbheas. ^r baile.

a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trosgadh^s cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an cala neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, cala do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhradh an sin.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth a deas gu ciuin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth stoirteil^c 'na h-aghaidh^u, d'an goirear Euroclidon.

15 Agus air bhì do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dh'i.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhì fa eagal gu'n tuiteadh iad sa' b'peo-ghaineamh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhì gu ro mhòr air ar luasgadh^a leis an stoirn, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an luchd;

19 Agus air an treas la thilg sinn le'r làmhaidh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh

stoirn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhì fada 'nar trosg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairleas ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhì call anama sam bith 'nar measg, ach a mhàin na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh riumsa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'an deanam seirbh-ia,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhì air do thoirt an làthair Cheasair: agus feuch, thiodhlaic Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uirne sin, fheara, biodh agaibh deadh misneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhì air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhì air ar séideadh chuige agus uaith ann an cuan Adria, mu mheadhon-oidhche bhì betail nam maraichean gu robh iad an fagus do thir éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad an daimhne fichead aitheamh: agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a ris, agus fhuair iad 'na cùig aitheamh deug.

29 An sin air bhì dhoibh fa eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean a deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tid teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos an bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhì tilgeadh a mach acraichean a toiseach na luinge,

^s trasgadh. ^t anrathach. ^u 'nar n-aghaidh. ^a séideadh o' thonn gu tomn. ^b dhednuich. ^c grunnachadh dhoibh. ^d fonn.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-cud, agus ris na saighdearibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi air bhur teasaig-inn.

32 An sinn ghearr na saighdearan euirid a' bhàtaidh, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairl' orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nar tross, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail: oir a ta so chum bhur slainte: oir cha chaillear^e foiltean a ceann a h-son agaibh.

35 Agus air dha na nithe so labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile, agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile misneach chuca, agus ghabh iadsan biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus seò deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'èutromaich iad an long, agus thug iad a mach an cruineachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do chamus^f àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhuinn orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thug iad am prìomh sheòl^g ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad àraidh far an do choinnich dà fhairge a chèile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa^h grund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'ì comhairle nan saigheadear gu marbhadh iad na prìosunaich,

air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach; agus gu rachadh iad as.

43 Ach air bhi do'n cheannard-cud toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibhsan d'am b'aithe snàmh iad *fein* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch dh'àithn e, cuid d'uibh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

C A I B. XXVIII.

1 *An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl. 5 Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean ri the. 8 Tha e a' slànuchadh mòrain eucaile san sìlean. 11 Tha iad a' gabhail an turuis chum na Ròimhe, &c.*

A GUS an uair a thearnadh iad, thuing iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air teine, thainig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéid an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chèile, Gu cinnteach is mortair an duine so, da nàch fuiling dioghaltas bhi beo, ge do theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéid a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhualing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, air caochladh an inntinn dhoibh, thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh

^e tuit.   ^f lùib, gheodha.   ^g an seòl mòr.

ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phublius 'na lùidhe gu tinn le fiabhras, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh, agus air dha a làmban a chur air, leighis se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thainig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr urram dhuinn; agus ag falbh dhuinn, chur iad na nithe sin leinn a bha feumail dhuinn.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alessandria, a chaith an gearhradh san eilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Polluc.

12 Agus air teachd tìr dhuinn aig Siracuse, dh'fhan sinn an sin trì làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as sin, thainig sinn gu Rhegium: agus an ceann latha 'na dhéigh sin sheòl a' ghaoth a deas, agus thainig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn leò fantuinn seachd làithean maille riù: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thainig iad 'nar coinneamh gu Appii-forum, agus na Tri tighibh-òda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thainig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosunaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhli leis féin, maille ri aon saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maith-ean¹ nan Iudhach an ceann a chèile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riù, Fheara agus a bhràithre, ge nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill no

ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm² phrìosunach o Hierusalem do làmbaibh nan Ròimhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire b'ais sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur a leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh, agus gu'n labhrainn riù: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith a Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis a h-aon do na bràithribh a thainig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail. oir mu thimchioll na gnè chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar agach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thainig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhinich e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon a lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhochthradh gu feasar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chèile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Esais, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chì sibh, agus cha'n aithnich sibh³.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom⁴ le'n cluasaibh, agus chaog⁵ iad an sùilean; air eag-

¹ b' teasaich. ² I far am bu toil leis. ³ I uaislean, prìomh dhaoine.
⁴ cha léir dhuibh. ⁵ mall, ⁶ dhruid.

al gu faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n chluinneadh iad le'n cluaiseibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad, agus gu'n slànuchinnis' iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibhse, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach, agus éisidh iadsan.

29 Agus an uair thubhairt e na briathra so, dh'innich na h-Iudhaich

rompa, agus bha mòr reusonachadh^p eoa eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna lomlan 'na thigh-màil' féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoineibh a thainig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

C A I B. I.

1 *The Pòl a'moladh a dhreuchd do na Romhanachaibh, agus ag innseadh a thograidh gu teachd d'an ionnsuidh.*

16 *Cìod e soisgeul Chrìosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh.*

18 *Tha fearg aig Dia ris gach uile ghnè peacaidh.* 21 *Cìod iad peacanna nan Cinneach.*

POIL seirbhiseach Iosa Crìosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuir-eachd air leth^s chum Soisgeil^t Dé,

2 (A roimh-gheall e le fhàidhibh féin anns na scriobtuiribh naomba.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearna, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla.

4 A dhearbhadh^u bhi' na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, trid aiseirigh o na marbh-aibh;

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth ainmesan:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Crìosd.

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le D'a, air an gairm 'nan naoimh: Gràs gu robh dhuibhse, ag-^v lathchaint o Dhia ar

n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m'^w Dhia trid Iosa Crìosd, air bhur sona uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh ionraideach air feadh an domhain uile.

9 Oir is e Dia m'fhianais, d'ann bheil mi a' deanamh seirbhis le m' sgorrad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgar a' deanamh ionraidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am ùrnuighibh (nam feudainn a nis fadhteoidh air son chior le toil Dé turus seirbheasach fhaotainn) ri teachd d'ar ionnsuidhse.

11 Oir a ta deidh^u agam air sibhse fhaicinn, ionnas gu pàirtich mi tiòdh-lacadh àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd annaibhse^s, trid chreidimh a chèile, bhur creidimhse, agus mo chreidimhse.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi' a ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd d'ar n-ionnsuidh, (ach bhac-adh mi gus a so) chum gu faighian toradh éigin 'nar measgsa fèd, mar am measg nan Cinneach eile.

^p dheasbhoireachd. ^t réidh. ^s sgaradh. ^v dh'orduicheadh. ^w togradh.

^u maraon ribhse.

14 Oir a ta mi fuidh fhiachaibh faraoon do na Greugachaibh, agus do ria daoinibh borbha, araoon, dhoibhsan a ta glic, agus dhoibhsan a ta neo-glic.

15 Uime sin, mbeud 's a ta 'n comas domh, tha mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàr leamsa soisgeul Chrìosd: oir is e cumhachd Dhe e chum slàinte, do gach neach a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

17 Oir a ta fireantachd Dhé air a' foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a ta e scriobhta, Bithidh am firean beo tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a foillseachadh o nèamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhuidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh na firinn ann an neo-fhireantachd.

19 Do bhrìgh gu bheil an ni air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san^c; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir riamh o chruthachadh an t-saoghail a ta a nìthe-san nach feudar fhaicinn, eadhon a chumhachd siorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh bhì so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh; chum gu biodh iad gun leithsgeul aca:

21 Do bhrìgh 'nuair a b'aithne dhoibh Dia, nach d'thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad dìomhain 'nan reusonachadh féin, agus gu'n do dhorchaicheadh an cridhe amaid-each.

22 Ag ràdh gur daoine glice iad féin, rinneadh amadain diubh:

23 Agus chaochail^e iad glòir an Dé neo-thruaillidh gu dealbh a rinneadh cosmhuil ri duine truallidh, agus eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snàig-each.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre aghamhnaibh an cridhe féin, chum neo-ghloine, a

thoirt easurraim d'an còpaibh féin eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail firinn Dé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair ni's mó na do'n Chruithear, a ta beannuichte gu aiorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do anamhiannaibh gràineile: oir chaochail eadhon am mnàin an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta'n aghaidh nàdur.

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chéile, firionnaich ri firionnaich ag oibreachadh gràineileachd^f agus iad a' faotainn diol-thuarasdail an seacharain anna féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dluanamh nithe nach robh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhì air an lìonadh do'n uile eucoir, strìopachas, olc, shannt, mhi-run: làn do fharmaid, do mhòrtadh, do chonnasachadh^g, do cheilg, do dhroch-bheusaibh^h; nan luchd cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnti, 'nan luchd fuath air Dia, 'nan luchd tarcuais, uabhrach, 'nan luchd ràiteachaisⁱ, 'nan luchd cumadh uile, easumhal do phàrantaibh,

31 Ea-céillidh, 'nan luchd-brisidh eòimhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh, neo-thruacanta:

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé (gu bheil iadsan a ni an leithidhe sin do nithibh toilleannach air bàs) gidheadh ni h-e mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinntir a ni iad.

C A I B. II.

1 Iadsan a ta peacachadh, ge do tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail, 6 agus is nòr is lugha na sin a dh'fheudas iad do

b cumail. c 'nan measg. d ionnas gu bheil. e dh'atharraich.
f an ni sin a ta mi-chiatack. g chomhstri. h amaid-eachd.
cascaoineachd. i 'Nan luchd cùl-chàineadh. j dòstail.

as o cheart bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich no Cinnich iad. 14 Cha 'n'eil na Cinnich comasach air do as, 17 no idir na h-Iudhaich, 25 do nach 'eil feum san timchioll-ghearradh, mur coimhid iad an lagh.

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, cia air bith thu a tha toirt breth: oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile. tha thu ga d' dhiteadh féin; oir thusa a tha toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir fhrinn, an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a ni an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu'n d'fhéid thu as o bhreitheanas Dé?

4 No'n dean thu tarhuis air saibhreas a mhaithes, agus fhonghadin, agus fhad-flulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maithes Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh^m suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart bhreitheanas Dé;

6 A bheir do gach aon a réir a ghniomhars;

7 Dhoibhsan a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus onoir, agus neo-bhàsmhorachd, a' bheatha mhair-eannach:

8 Ach dhoibhsan a ta conspoid-each, agus nach 'eil àmhal do'n fhrinn, ach a ta àmhal do'n eucoir, diom agus fearg;

9 Amhgar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uile, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghrèigach.

10 Ach glòir agus onoir, agus sìth, do gach duine a ni maith, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghrèigach mar an ceudna:

11 Oir cha 'n'eil spéis aig Dia do phearsa seach a' chéile.

12 Oir a mheud 'sa pheacaich gun an lagh, sgrìosar iad gun an lagh: agus a mheud 's a pheacaich fuidh 'n lagh, dìtear iad leis an lagh:

13 (Oir cha'n iad luchd-féideachd an lagha a ta 'nam fireanaibh am fianuis Dé, ach bhithidh luchd-deanamh an lagha air am fireanachadhⁿ.)

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibhsan a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha scribedhita 'nan cridheach-aibh, air bhí d'an coguis a' deanamh fianuis leo. agus an spuasintean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil.)

16 San là anns an tathair Dia breth air nithibh naigneach dhaoine, a réir mo shòisgeille, trid Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhìot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail a Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe^o a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil^p thu féin do na dall-aibh, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoisibh neo-eagnaidh, fear-teagasg do lean-abaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na fhrinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil tha ri goid?

22 Thusa a deir gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais? thusa le'n gràin tothola^r, am bheil thu ri naomh-ghoid?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, easurram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotaim-toibheim d'ar taobhsa am measg nan Cinneach, mar a ta e scribedhita.

25 Oir a ta tairbhe gu fhrinneach suns an timchioll-ghearradh, ma

^m tasgaidh. ^r air an saoradh, air an glanadh o chionta. ^o a' gabhail slachd do na nithibh. ^p fear-teòladh. ^r dealbhan.

ghleidheas tu an lagh; ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, na ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh;^a fireachtachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradhsan mar thimchioll-ghearradh?

27 Agus nach d'it an neo-thimchioll-ghearradh thaobh na duir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheadh.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh^t; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chrìdhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir, aig am bheil a chliu cha'n ana e dhaoibh, ach 'o Dhia.

C A I B. III.

1 Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad: 9 gidheadh a tu an lagh 'gan fàgail shìos mar an ceudna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha'n eil neòil air bith air an saoradh tre'n lagh; 28 ach a ta na h-uile air an saoradh trid oredimh a mhaìn, 31 gidheadh cha'n eil an lagh air a chur gu neo-brìgh.

CIOD e uime sin barrachd an Iudhach? no eiod e tairbhe an timchioll-ghearradh?

2 Is mar sin air gach dòigh: air tha, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathra^u Dhé.

3 Oir eiod e sin ge nach do chreid euid? an dean am mi-chreidimhsan fàrrinn Dhé gun eiseachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreug-baire; a rèir mar a ta e scrìobhta, Chum gu bi thu ceart ann do bhàith-risibh, agus gu'n tabhair thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma naholas ar n-eucoirne fìreantachd Dhé, cìod a deir sinn? am bheil Dia eucorach a tha dean-

amh dioghaltais? (labhran mar dhuine.)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre me bhrèigse air a meudachadh chum a ghloiresan; c'ar son a ta mise air seo dhiteadh mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach deau sinn olc, chum gu'n d'fhig maith as? (mar a labhrar gu toibheumach um-ainne, agus mar a deir cuid gu bheil sinn ag ràdh) *muinntir* a tha an d'iteadh a rèir ceartais?

9 Cìod uime sin? an bheil barrachd againne? cha'n eil air son chor: oir dhearbh sinn roimhe gu bheil arsan na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fuidh pheacadh;

10 Mar a ta e scrìobhta, Cha'n eil ionracan ann, cha'n eil fìu a h-aon:

11 Cha'n eil neach ann a thaigeas, cha'n eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile as an t-slighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha'n eil neach a tha deanamh maith, cha'n eil fìu a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach; labhairt iad cealg le'n teangaibh; tha nìmh nan nathracha nimhe fuidh 'm-bilibh:

14 Aig am bheil am beul làn do mhaflachadh agus do sheirbhe.

15 Tha an cosa luath a dhòrtadh fola.

16 Tha lèir-agrios agus truaighe 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìth cha b'aithne dhoibh.

18 Cha'n eil eagal Dé fa comhair an sùil:

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe 'ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile bheil, agus gu'm bi an saoghal uile basailteach do dhiteadh Dhé^a.

20 Uime sin cha bhi feòil air bith air a fireanachadh^b, 'na fhianuis-san, tre sibhrìth an lagha: oir is ann tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireantachd Dhé

^a esan a tha neo-thimchioll-ghearra. ^t sam ionad fholaichte. ^u oracla.

^a cìodach am fianuis Dhé. ^b saoradh, glanadh.

air a fòillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fireantachd Dhé tre chreidimh Iosa Criosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas; oir cha 'n'eil endar-dhealachadh ann:

23 Oir pheasaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr^c air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhi air am fireanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Criosd:

25 Neach a shònraich Dia 'na lobairt-réifich, trid creidimh 'na fhuil, ebum fireantachd fhoillseachadh le maitheanas nam peacadh a chaidh teachadh, tre fhad-fhulangas Dé;

26 A dh'fhoillseachadh, deiream, fhìreantachdsan san àm a ta làthair; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fireanachaidh e an ti a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait uime sin am bheil uail? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh leis an do dhruideadh a mach i? an e lagh nan oibre? Ni h-e; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach a mhàin e? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur son Dia, a dh'fhìreanaicheas e an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-timchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-brìgh tre'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach a ta sinne a' neartachadh^c an lagha.

C A I B. IV.

1 Mheasadh creidimh Abraham dha mar fhìreantachd, 10 mun do thimchioll-ghearradh e. 13 Tre chreidimh a mhdin shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh. 16 Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn. 24 Bith-

idh ar creidimhne mar an ceudna air a mheas duinn mar fhìreantachd.

C IOD ma ta a deir sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibrìbh, tha sobhar uail aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a deir an scriobtuir? Chreid Abraham Dia, agus mbeasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a ni obair cha'n ann mar ghean-maith^f a mbeasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an cèill beannachadh an duine sin d'am meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, ag ràdh,

7 Is beannuichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacaidh air am fòlach.

8 Is beannuichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so teachd air an timchioll-ghearradh a mhdin, no mar an ceudna air an neo-timchioll-ghearradh? Oir deireamaid gu'n do mbeasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnas ma ta a mbeasadh-dha e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-timchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-timchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fireantachd a' chreidimh a bha aige san neo-timchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-timchioll-ghearradh, chum gu measadh fireantachd dhoibhsan mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsan a ta ni a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an

^c fa dheireadh, a. dheid-laimeh.
^e a' daingneachadh.

^d a shoras, a. ghairmeas-glan.
^f mar fhàbhor.

seumaibh a' chreidimh sin ar n-Athair Abraham, a bha aige san neothimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìombain, agus an gealladh gun bhrìgh :

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil an sin briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n oighreachd, ionnas gu'm biodh i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh dainingean do'n t-sìol uile, nì h-ann a mhàin dhoibhsan a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibhsan a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athairne uile,

17 (A réir mar a ta e scrìobhta, Dh'orduich mi thu a'd'athair mhòrain chinneach) 'na làbairse anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann :

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e na athair mhòrain chinneach; a réir mar a dùbhradh, Mar so bithidh do shìochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do' chuir e an suim gu robh a' chorp féin a nis marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara.

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mi-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' tabhairt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mbeasadh so dhasan mar fhreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shonsan a mhàin a scrìobhadh, gu'n do mbeasadh so dha;

24 Ach air ar seinne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fireanachaidh.

C A I B . V .

1 Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sith againn maille ri Dia, agus gairleachas an dòchas: 8 am feadh gu'n d' fhuair sinn réite tre fhuil Chrìosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mòr is mò na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn an réite fhaotainn.

12 Mar a thainig peacadh agus bàs tre Adhamh, is mòr is mò na sin a tha fireantachd agus beatha tre Iosa Chrìosd, 20 Far an robh peacadh mòr thug gràsa barrachd.

UIME sin air dhuinne bhi air ar fireanachadh tre chreidimh, tha sith againn ri Dia, trid ar Tighearn Iosa Chrìosd.

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna sliغه tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas h glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheach- aibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gum neart, an àm iomchuidh bhàsaich Chrìosd air son nan daoine neo-dhiad- aidh.

7 Oir^m is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich; ach theagamh gu'm biodh aig neach eigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh

È saoradh, glanadh o chionta. h earbsa, dùil. i àmhar. l fìdreachadh, fein-fìosrachadh. m Anis.

féin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacachaibh gu'n d'fhuiling Crìosd bàs air ar son.

9 Is mòr is mò uine sin, air dhuinn a nis bhì air ar fireanachadh tre fhuil, a shaorar^a tridsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air bhì dhuinn 'nar naimhde, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mòr is mò air dhuinn bhì air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn.

11 Agus ni h-e mhàin sin, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, trid ar Tighearna Iosa Crìosd, trid an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thainig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thainig bàs air na h-uile dhaoibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gu an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh a leth dhavine far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìghaich am peacadh o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais easumhlachd Adhaimh, neach is e samhladh^o an ti ud a bha ri feachd:

15 Ach cha'n ann mar a' choire, a tha'n saor thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre choire aoin, is mòr is mò na sin a tha gràs Dhé, agus an tiodhlac tre ghràs a ta trid aon duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus ni h-ann mar tre aon duine a pheacaich^p, mar sin a tha'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon choire, chum didhb: ach a ta'n saor tabhartas o mhòran chioutaibh chum fireanachaidh.

17 Oir ma's é is tre choire aon duine, gu'n do rìghaich am bàs tre h-aon, is mòr is mò na sin a rìghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fireantachd, ann am beatha tre aon, eadhon Iosa Crìosd.

18 Uime sin mar trid aon chionta^r a thainig breitheanas air na h-uile

dhaoibh chum didhb, is amhuil sin mar an ceudna trid aon fhìreantachd^s, thainig an saor thiodhlac air na h-uile dhaoibh chum fireanachaidh na beatha.

19 Oir mar trid eas-umhlachd aon duine a rinneadh mòran 'nam peacachaibh, is amhuil sin trid ùmhlachd aon duine a nithear mòran 'nam fireanaibh.

20 Ach thainig an lagh a steach, chum gu meudaichte a' choire: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro-mhò a mheudaicheadh gràs.

21 Chum as mar a rìghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, trid Iosa Crìosd ar Tighearn.

C A I B. VI.

1 Cha'n fheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh; oir a ta sinn marbh dha mar tha'm baisteadh a' dearbhadh. 12 Na biodh rìghachd aig a' pheacadh ni's mò, 18 do bhrìgh gu'n d'thug sinn sinn féin thairis do sheirbhìs na fireantachd, 23 agus a chionn gur e am bàs tuaradal a' pheacaidh.

C IOD ma ta a deir sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnas a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn is a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlacaidh sinn maraon ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnas mar a thogadh Crìosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaiseamaine mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas aiseirigh.

^a thearnar, shabhalor. ^o samhachas, eomh-choslas, dealbh. ^p tre aon peacadh. ^r trid chionta aon duine. ^s trid fhìreantachd aoin. ^t cumhachd.

6. Air fhios so 'a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maraon ris, ionnas gu'm biodh corp a pheacaidh air a sgrìos, chum a so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maraon ri Crìosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beo maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrìosd éurigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mò; cha 'n'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mhàin: ach a mheud gu bheil e beo, is ann do Dhia a ta e beo.

11 Mar sin mar an ceudna measaibhse gu bheil sibh féin gu deinnhin marbh do'n pheacadh, ach beo do Dhia trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rioghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n d'thugadh sibh ùmhlaichd dha 'na anamhiannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh eucorach do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhroing a ta beo o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha 'n'eil sibh fuaidh 'n lagh, ach fuaidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuaidh 'n lagh, ach fuaidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlaichd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlaichd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlaichd chum fireantachd.

17 Ach buillheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nar seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlaichd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis^u.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neo-ghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nar seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nìthe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nar seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasadal a' pheacaidh am bàs; ach is e saor thiodhlaichd^a Dhé a' bheatha mhaireannach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

C A I B. VII,

1 Cha 'n'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beo e.

4 Ach tha sinne marbh do'n lagh.

7 Gidheadh cha 'n'eil an lagh 'na pheacadh, 12 Ach naomha, ceart, agus maith, &c.

NA CH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann rìusan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beo e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beo e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beo a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dlith: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ge do robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chrìosd; ionnas gu'm

^u ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.

^a ghibht.

bliadh sibh pòda ri fear eile, *eadhon* ris-ann a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacadh, tre'n lagh, ag oibrèachadh ann ar ballaibh, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh b leis 'na chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadh-achd spioraid, agus ni h-ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a deir sinn? an bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha h'aithne dhiomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh. Na sannt- uich c.

8 Ach air do'n pheacadh fàth d a ghilacadh, tre'n aithne dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh: oir as eugmhais an lagha bha'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beo as eugmhais an lagha uair-eigin: ach air teachd do'n aithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an aithne a dh'orduicheadh chum beatha, fhuaradh dhomhsa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghilacadh, tre'n aithne mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin tha'n lagh naomha; agus a ta'n aithne naomha, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicte^c gur peacadh e, ag oibrèachadh bàis annamsa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n aithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail. ach a ta mise feòlmar, air mo reicèadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a dheanam; ach an ni

a' fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma ta mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g sont-achadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annamsa (sin ri ràdh, ann am fheòil) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach dèigh sam bith chum maith a dheanamh ni faigheam.

19 Oir ni'n deanam am maith bu mhiann leam: ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma ta mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'n uair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh.

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhallaibh a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thabhairt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhallaibh.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia f, trid Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé, ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

C A I B. VIII.

1 Tha iadsan a ta ann an Criosd, agus a' caitheadh am beatha réir an Spioraid, saor o dhileadh. 5 Ciod an cron a thig o'n fheadh, 14 agus ciod am maith a thig o'n Spiorad; 17 agus ciod e a bhi 'nar cloinn do Dhia; 19 droing aig am bheil, roimh na h-uile nìhe, déidh air an saorsa. &c.

AIR an aobhar sin cha 'n eil g nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha

b air dhuinn bàsachadh san ni.

c leigte ris.

c miannuich.

d cothrom.

f Ghràs Dhé.

glusad f' ni h-ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a' dbeanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n fheòil, ag cur a' Mhic féin do Dhia an costas feòla peacaidh, agus 'na lobairt air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil:

4 Chum gu'm biodh fireantachd an lagh air a coimhionadh annainne, a tha glusad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhùineas do'n fheòil; ach an dream a ta a a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhùineas do'n Spiorad.

6 Oir an intinn fheòlmhor is bàs i; ach an intinn spioradail is beatha agus slothchaint i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an intinn fheòlmhor an aghaidh Dhé; oir cha 'n'eil i ùmhail do lagh Dhé, is cha mhò a tha'n comas d'i bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n'eil sibhe san fheòil, ach san Spiorad, na tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mar 'eil Spiorad Chrìosd aig neach, cha bhui e dha.

10 Agus ma tha Criosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh^s fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Tosa o na marbhaibh, a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Criosd o na marbhaibh, beathaichid e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhorsa, tre a Spioradsan a ta còmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fa fhiachaibh, cha'n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n

Spiorad galomhara na colla, bìthidh sibh beo.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris' chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd. tre an glaoth^h sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maraon r'ar spioradne, gur sinn clann Dhé.

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Criosd: ma 'se 's gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear maraon ris sinn mar an ceudna.

18 Oir measam, nach fiu fulangais na h-aimsir a ta làthair an coimhneas ris a' ghloir a dh'fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach a' chruthachaidh i a' feitheamh ri foills-eachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh, fuidh dhlomhanas, cha'n ann le thoil, ach tridsan a chuir fuidh dhlomhanas e;

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truailleachd, gu saorsa glèrmher cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile¹ g'osnaich, agus am péin gu léir, mar mhaoi ri saothair, gus an àm so:

23 Agus cha'n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, eadhon saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn: ach dòchas a chithear, cha dòchas e: oir e'ar son a' fhios dòchas aig duine ris an ni a ta e faicinn?

25 Ach ma ta dòchas^m againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmhnaidh le'r

f a' sibhal, ag imeachd. s trid, air sgàth. h éigh, gairm. i a' chreutair.
1 gach uile chreutair. m suil.

n-anbhuinneachd : oir cha 'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn ; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidheⁿ air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsaichadh nan cridheachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir toil Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu'n comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, eadhon dhoibhsan a ghairm-eadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna chum bhí comh-chosmuil ri dealbh a Bìhich, chum gu'm biodh esan 'na gheud-ghin an measg mòraiu bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-orduich e, ghairm e iad mar an ceudna : agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna : agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Giod uime sin a deir sinn ris na nithibh sin ? Ma ta Dia leinn, cò dh'fheudas bhí 'nar n-aghaidh ?

32 An ti nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar soin-ne uile, cionnus maille ris-sau nach fàbhair e mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò chuireas coire sam bhí a leth daoine taghta Dhé ? 'Se Dia a dh'fhìreanaicheas^o.

34 Cò a dhiteas ? 'Se Criosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'èirich a ris, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar soin-ne.

35 Cò agaras^p sinn o ghràdh Criosd ? an dean trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no lomnochduigh, no cunnart, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e scrìobhta, Air do shonsa mharbhadh sinn rè an là ; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhadh.)

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sin a' toirt tuilleadh agus buaidh, tridsan a ghràdhach sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd againn, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no uachdatanachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta fà teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creut-air sam bhìth eile, comasach air sinne a sgaradh o ghlòir Dhé a ta ann an Iosa Criosd ar Tighearn.

C A I B. IX.

1 *Tha Pò doilich air son nan Iudhach.* 7 *Cha b'iad sliochd Abraham uile clann a' gheallaidh.* 18 *Tha Dia a' deanamh tròcair air an droing a's toil leis.* 21 *Feudaidh an cumadair an ni a's toil leis a dheanamh ris a'chriadh.* 25 *Tha gairm nan Cinneach, agus cur-air-cùil nan Iudhach air an roimh-innseach.* &c.

A DEIREAM an fhìrinn ann an Criosd, nìor dheanam b'ruig, (air bhì do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh.)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an comh-nuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhì dealaichte^r o Chriosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla :

4 A ta 'nan Israelich ; d'am buin an uclid-mhacachd agus a' ghlòir, agus na coimhcheangail, agus tabhairt an lagha, agus seirbhìs Dé, agus na geallanna ;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheil Criosd a thaobh na feòla, a ta 'na Dhia os ceann nan uile, beannuichte gu sìorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n Israelich iadsan uile a ta o Israel :

7 Agus ni mò do bhrìgh gur sliochd do Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn : ach ann an Isaac ainmrichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhé : is iad clann a gheallaidh a mheasar mar shìol.

ⁿ guidhe.   ^o a shaoras, a ghairmeas glan o shionta.   ^p dheallicheas
^r malluichte.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so³ thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin so, ach Rebecca mar an ceudna 'nuair a thoirrheadh i o aon, eadhon Isaac ar n-athairne.

11 (Oir mun do rugadh na naoidh-eana, agus mun d'rinn iad maith 'no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seasnach, cha'n ann o oibrìbh, ach o'n ti a ghairmeas.)

12 A dubhradh rìthe, Ni an neach a's seine seirbbis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e scrìobhta, Ghràdhach mi Jacob, ach dh'fhuath-sich mi Esau.

14 Cìod a deir sinn ma ta? am bheil eucoir maille ri Dia? Nar leig-eadh Dia.

15 Oir a deir e ri Maois, Ni mi tròcair, air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruithas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a deir an scrìobtuir ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumbhachd annad, agus chum gu'm biodh na m'ainm ionraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh se.

19 A deir tu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a' chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum e, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadh-fhear⁴ air a' chriadh, ionnas gu'n deanadh e do'n son mheall-aon soitheach chum onoir, agus soitheach eile chum eas-onoir.

22 Cìod ma's e, air bhi do Dhia toileach fhearg a nochdadh, agus a

chumbhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d'fhuiling^u e le mòr fhad-fhuil-angas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrìos:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saibhreas a ghloire air soithichibh-na tròcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum gloire?

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha'n e, mhàin do na h-ludhachaibh, ach mar an ceudna do na Cinneachaibh.

25 Mar a deir e mar an ceudna ann an Osee, Goiridh mi mo phobull diubhsan nach robh 'nam pobull domh; agus bean ghràdhach dh'ise, nach robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobullsa, an sin gu'n goirear Clann an Dé bheo dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ge do tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thearnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e gohtid i an ceartas²; do bhrigh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh siol againne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhithreamaid cosmhuil ri Gomorra.

30 Cìod a deir sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fireantaehd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibrìbh an lagha a dh'iarr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e scrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carruig oilbheim: agus gach neach a chreideas annsan, cha chuirear gu nàire e.

³ Air an àm so. ⁴ fear deanamh shoithiche creattha. ^u gu'n do ghiùlain.

² fireantachd.

C A I B. X.

5 Tha an scriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fireantachd an lagha, agus a' chreidimh; 11 agus nach cuirear a h-aon do na h-Iudhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhladh; 18 agus gu'n gabh na Cinnich ris an fhocal, agus gu'n creid iad. 19 Cha robh Israel aineolach air na nithibh sin.

A BHRAITHRE, is e dùrachd b mo chridhe, agus m'ùrnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud^c aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do strìochd^d iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céil na fireantachd a ta o'n lagh, eadhon an duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beo leo.

6 Ach mar so deir an fhìreantachd a ta o chreidimh. Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air neamh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd anuas;)

7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a ris air ais o na marbhaibh.)

8 Ach ciod a deir i? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe: 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a deir ann scriobtuir, Geb' e neach a chreideas annsan, cha nàraichear e.

12 Oir cha 'n eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach:

oir an t-aon Tighearn a ta os cionn nan uile, tha e saibhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b' e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tearnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an tì air nach cual iad iomradh? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonuiche?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e scriobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil^e na sìth, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe!

16 Ach cha robh iad uile ùrnhal do'n t-soisgeul. Oir a deir Esaias, A Tighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne^f?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thi; creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a deiream, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a deiream, Nach robh fios aig Israel? Air tìs, a deir Maois, Cuiridh mi eud oirbh le Cinneach nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a deir e, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibhsan nach d'fhiosraich air me shon.

21 Ach ri Israel a deir e, Shìn mi mach mo làmban rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùrnhal agus a labhras a'm' aghaidh.

C A I B. XI.

1 Cha do thilg Dia Israel uile uaith.

7 Thaghadh cuid, ge do chruaidh-icheadh a' chuid eile. 16 Tha dòchas mu'n ath-philleadh. 18 Cha'n fheud na Cinnich uail-thàir a dheanamh orra; 26 oir tha gealladh gu'n slànuchear iad. 33 Tha breitheanais Dé do-rannsachadh.

A DEIREAM ma seadh, An do thilg Dia a phobull uaith?

b làn toil. c teas-ghràdh. d ghéill. e soisgeulachadh. f na chual e uaimne,

Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudna, do shliochd Abraham, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaith a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a deir an scriobtuir mu Elias? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe^s ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' somar, agus tha iad ag iarraidh m'an-ama.

4 Ach ciod a deir freagradh Dé ris, Dh'fhàg mi dhomh féin seachd mille fear, nach do lùb an glùn do dhealbh Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibrighri'n mò: Ach ma's ann o oibrigh, cha'n ann o ghràs a sin suas: no cha'n obair a sin suas obair.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus 'chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a ta e scriobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùile chum nach faiceadh iad, agus cluasa chum nach cluinneadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a deir Daibhidh, Biodh am bord mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhlol-thuarasdal dhoibh.

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A deiream uime sin, An do thuislich iad ionnas gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteamsan tha slàinte air teachd chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteamsan saibhreas an domhain, agus an lughdachadh saibhreas nan Cinneach; cia's mò na sin a bhitheas an lànachd?

13 Oir is ann ribhse a labhram, a Chinneacha; do bhrigh gur mi ab-

stol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m' dhreuchd^h:

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnachadh gu h-eud, agus gu'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e'n tilgeadhsan air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabbail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomha, tha am meall naomha mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomha, tha na geuga mar sin mar an ceudna.

17 Agus ma ta cuid do na geugaibh air am briseadh dhesth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comh-pairt do fhreimh agus do reamhrachd a' chroinn-ola;

18 Na dean uaill an aghaidh nah geug: ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaireas an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 A deir tu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichte mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntinneach, ach fa eagal.

21 Oir mur do chaombain Dia na geuga nàdurra, biodh eagal ort nach caombain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maitheas agus geur cheartas Dé: geur cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobhsa, maitheas, ma bhuanacheas tu 'na mhaitheas; agus mur buanaich, gearr- at dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh; oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-ola a bha fiadhaich a thaobh nàdur, agus gu'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-ola thu an aghaidh nàdur; cia mòr is mò na sin a shuidhichear na geuga nàdurra 'nan crann-ola féin?

25 Oir cha b'aill leam, a bhràithre, sibhse bhì aineolach air an rùn-dionh-air so (chum nach biodh sibh glic 'nar barail féin) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an d'thig iomlanachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an lànuchadh: mar a ta e scriobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndadhaidh e mi-dhiadhachd o Iacob.

27 Oir is e so mo chomh-cheangal riu, 'nuisr a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-sofsgeil, is naimh-dean iad air bhur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, tha iad gràdhachtaiche air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse reimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair trid am mi-chreidimhsan:

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhail, chum trid bhur tròcair gu 'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dbruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saibhris araon gliocais agus eòlais Dé! Cia do-rann-sachaidh a bhreitheanais, agus dolorgachaidh a shlighean!

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn-diolar a ris dha e?

36 Oir is ann uaitheas agus trid-san, agus air a shonsan a ta na h-uile nithe: dhasan gu robh glòir gu siorridh. Amen.

C A I B. XII.

1 Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoilcachadh. 3 Cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh 's maith bhì aige dheth féin: 6 ach is còir do gach aon feith-eamh air an dreuchd sin, a dh'earb-

adh ris. 9 Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanas eile air an iarrraidh uainn. 19 Tha dioghal-tas gu sonraichte air a thoirmeasg dhuinn.

AIR an sobhar sin guidheam a oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thabhairt 'nam beo-lobairt, naomha, thaitnich do Dhia, ni a's e bhur seirbhis^m reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre athnuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a deiream trid a' ghràis a thugadh dhomhsa, ris gach neach 'nar measg, gun smuaineachadh uime féin ni's àirde na 's còir dha smuaineachadh; ach smuaineachadh am measarrachd^a, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh^o a th'aig gach ball:

5 Amhuil sin ge do tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhì do thiodhlaic-aibh againn, eadar-dhealaichte^p a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, deanamaid fàidheadaireachd a réir tomhas a' chreidimh:

7 No ma's frithealadh, thigamaid aire d'ar frithealadh; no an ti a theagaisgeas, thugadh e aire d'a theag-asg;

8 No an ti a bheir ears^q, thugadh e aire d'a earail: an ti a roinneas an òbair, roinneadh e i an treibh-dhreachd^s; an ti a riaghlas, deanadh se e maille ri dùrachd; an ti a ni tròcair, deanadh se e gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n òle, lean-aibh gu dlùth ris an ni a tha maith.

10 Bithibh^r teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an

¹ cha do chreid iadsan. ² earumhlachd. ^m aoradh. ^D stuaim.

^o òbair, oifig. ^p eagsamhuil. ^r comhairte. ^s aon-fhillteachd.

urram a toirt toisich gach son d'a chéile:

11 Gun bhi leasg ann an gnóth-uichibh: d'urachdach^t 'nar spiorad; a' deanamh seirbhís do'n Tigh-earn:

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas: foighidneach an trioblaid; maireannach ann an ùrnuigh:

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh soidh-eachd.

14 Beannuichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh: beannuichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille rìusan a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille rìusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'ason rùn^u d'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrd^a, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san, a ta losal. Na bitibh glic 'nar barail féin.

17 Na locaibh olc air son uilc do dhuine sam bith. Ullrichibh nithe ciatfach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoineibh.

19 A chàirde gràdhach, na dean-aibh dioghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg: oir a ta e scriobhta, Is leamsa an dioghaltas; locaidh mi, deir an Tighearn.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha; ma bhios e tartmhorb, thoir deoch dha: oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na d'thugadh an t-olc buaidh ort, ach beir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

C A I B. XIII.

1 *Umhlachd, agus dleasdantais eile a's còir dhuinn chur an gnòmh do uachdaranaisibh. 8 'Se gràdh coimhlionadh an lagha. 11 Tha gèdcuir-eachd, agus mìsg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do àm an t-soisgheil.*

BIODH gach anam^c ùmhal do na h-àrd chumhachdaibh. Oir

cha 'n'eil cumhachd ann ach o Dhia: agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia^d a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé: agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas^e dhoibh féin.

3 Oir cha 'n'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oibrigh, ach do dhroch oibrigh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uait.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagail ort; oir cha'n ann gu dlomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh: oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghaltair feirge air an ti a ni olc.

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, ni h-ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cìs d'heibh: oir is iad seirbhiseach Dhé iad, a sior-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do' gach neach an dlighe féin: càin dhasan d'an dlighear càin, cìs dhasan d'an dlighear cìs, eagail dhasan d'an dlighear eagail, agus ùrram dhasan d'an dlighear ùrram.

8 Na biodh fìacha sam bith aig son neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhal-trannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na saunt-aich, agus ma ta àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fuidh 'n fhocal so, Gràdhach do choimhearsnach mar' thu féin.

10 Cha dean gràdh locbd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mesgladh o chodal: oir

^t beothail, faobharach. ^u inntinn. toil. ^a Na bithibh àrd-inntinneach.

^b pòmhor, ^c gach neach, ^d fuidh Dhia, ^e dìteadh.

a ta ar sláinte nis ní's faisge na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhór do'n oidhche air dol tharunn, tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhim oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd^f an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteir-eachd^f agus am misg, no an seomradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus ná deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-anamhianna a chomhlionadh.

C A I B. XIV.

1. Cha'n fheud daoine tàir a dheanamh, no chéile a dhiteadh air son nithe coimhdheis: 13 ach bhi faicilleach gun oibheum a thoirt leo; 15 oir a ta un t-absdol a' dcarbhadh gu bheil sin mi-cheadaichte, le iomadh reuson.

G ABHAIBH ris an neach a ta anmhuinnⁿ sa' chreidimh, ach ni h-ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta h-aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhuinn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duin' eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, còmar suas e; oir is-comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air làl thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige dha; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige dha. An ti a ta 'g ith-

eadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheschais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n'eil a h-aon againn beo dha féin, agus cha 'n'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beo dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beo: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh. uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beo a ris, chum gu'm biodh e 'na Tighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcius air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir a ta e s'criobhta, Mar is beo mise, a deir an Tighearn, lùbaidh gach glùn domhsa, agus àidichidh gach teanga do Dhia.

12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni's mò: ach gu ma fearr libh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oibheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neo-ghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neo-ghlan, dhasan a ta e neo-ghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bith, a nis cha 'n'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrios^l le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Crìosd bàs.

16 Air an aobhar sin na labhrar olc mu bhur^m maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rioghachd Dhé, ach fireantachd, agus

f éididh. g anabharr. h tag. i suim aig neach do là. l cuir am mugha. m ar.

sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b' e nì seirbhis do Chrìosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìth^a, agus na nithe a bhios chum togail suas a chèile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bidh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-òilbheum.

21 Is maith an nì gun fheòil itheadh, no fion òl, no nì air bìth a dheanamh leis an faigh do bhràthair tuisleadh no oibheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Biodh e agad dhuit féin an fianuis Dé: Is beannuichte an duine sin nach dît e féin anns an nì sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a nì eadar-dhealachadh^o tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e 'g itheadh: oir gach nì nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

C A L B. XV.

1 Is còir dhoibhsan a tha laidir giùlan leosan e ta anmhunn 2 Cha'n fhead sinn sinn féin a thoileachadh, 3 oir cha d'rinn Crìosd sin, 7 ach gabhail r'a chèile, mar a rinn Crìosd ruinn uile, 9 arson ris na h-Iudhach-aibh agus ris na Cinneachaibh, &c.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinn-eachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach son againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Crìosd e féin; ach a réir mar a ta e scribedhta, Thuit toibheum^p na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bìth a scriobhadh roimhe so, is ann chum ar teagaisgne a scriobhadh iad; chum

trid foighidin agus comh-fhurtachd nan scriobtnir gu'm biodh dòchas^r againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comh-fhurtachd dhuibhse bhì dh'aon inntinn a thaobh a chèile, a réir Iosa Crìosd:

6 Chum gu'm feud sìth a dh'aon inntin agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd.

7 Uime sin gabhaibhse r'a chèile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a deirim, Gu robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son firinn Dè, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

0 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e scribedhta, Air an sobhar so aidicheam thu^s am meag 'nan Cinneach, agus seianidh mi ceòl do d' ainm.

10 Agus a ris a deir e, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobullsan.

11 Agus a ris, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a shlòigh uile.

12 Agus a ris deir Esaias, Bithidh freumh leese ann, agus aq^t ta a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhì aige air na Cinneachaibh, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lionadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìothchaint ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin d'ar taobhsa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaithneas, air bhur lionadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chèile a chomhairleachadh^t.

15 Gidheadh, a bhràithre, scriobh mi d'ar ionnsuidh leis an tuilleadh dànaids, an càil-eigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomhsa o Dhia,

^D a stùras chum sìochaint. ^o a ta fuaid amharus. ^p masladh. ^r dùil, carbasa. ^s aidicheam dhuit, bheircam cliu dhuit. ^t theagasg.

16 Ionnas gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd do na Cinneachaibh, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas^u nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uaille agam tríd Iosa Criosd, anns na nithibh sin a bhùineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d'oibrich Criosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùnqhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus miorbhuilean^a, le cumhachd Spioraid Dé; ionnas o Hierusalem agus mu'n cuairt gu Illiricum, gu'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chriosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhùidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Criosd air ainmeachadh, chum nach togainn m'obair air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e sriobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime: agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna thuireadh gu minic bacadh orm o theachd d'ar ionnsuidhse.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil agam ionad ni's mò anns na crìoch-sibh so, agus gu bheil mòr thogradh agam o cheann mòrain bhliadhnaibh teachd d'ar ionnsuidhse;

24 Ge b'e uair a thrialas mi do'n Spàinn, thig mi d'ar ionnsuidhse: oir tha dùil agam sibhse fhacinn san dol-seachad, agus bhi air mo thoirt air m'aghaidh libhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càil-eigin air mo lionadh le'r comhluadarsa.

25 Ach a nis tha mi dol gu Hierusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-rionn araidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo gu deimhin, agus tha iad fa fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich nan luchd

comhairt d'an nithibh spioradailsan, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibhsan sna nithibh a bhùineas do'n choluinnb.

28 Uime sin air dhomh so a chrìoch-nachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi d'ar taobhsa^c do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd d'ar ionnsuidhse, gu'n d'thig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chriosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Criosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda^d maraon riumsa ann an ùrnuighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-sara nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea; agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son^e Ierusalem, taitneach do na naomhaibh:

32 Chum's gu'n d'thig mi d'ar ionnsuidhse le h-aoibhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis gu robh Dia na sìth maille ribh uile. Amen.

C A I B. XVI.

3 Tha Pòl a' toirt orduigh do na bràithribh fàilte chur air mòran;

17 agus a' comhairleachadh dhoibh a' toirt do'n mhuinntir a ta togail connsaich agus a' toirt oilbheim: 21 agus an deigh iomadh beannachd a' crìochnachadh le breith buidheachais do Dhia.

EARBAM ribh f Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum's gu'n gabh sibh rithe anns an Tighearna, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmh-nadh rithe anns gach gnòthuch anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i féin còmh-nadh ri mòran, agus riumsa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscilla agus Àcuilla mo chomh-oibrichean ann an Iosa Criosd:

4 (Muintir a leag sìos am muin-

^u qfrail, iobairt. ^a Le comharaibh agus miorbhuilb treun. ^b feòmhòr.
^c bhur ròd-sa. ^d spairn. ^e thaobh. ^f Molam dhuibh.

eal féin air son m'anamasa: d'am bheil a' toirt buidheachais cha'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tighsan. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leamsa, neach is e ceud thoradh Achais a' do Chrìosd.

- 6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar soinne h.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phriosunaich, a tha cliuiteach am measg nan abstol, agus a bha ann an Crìosd romhamsa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leamsa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-oibriche ann an Crìosd, agus air Stachis fear mo ghràidhse.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Crìosd. Cuiribh fàilte orrasan a tha do theaghlach Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo chasaid. Cuiribh fàilte orrasan do theaghlach Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, mnà a tha saoitreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthairse.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Julia, Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naomha. Tha eaglaisean Chrìodid a' cur fàilte oirbh.

17 A nis guidhean oirbh, a bhràith-

re, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean¹ agus a' toirt oibheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhoighuim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n'eil an leithide so a' deanamb seirbhis d'ar Tighearn Iosa Crìosd, ach d'am bròinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le mìodal a' mealladh cridheacha na muintir sin nach 'eil olc^m.

19 Oir a ta bhur n-ùmhlachdⁿ air teachd chum nan uile dhaoine. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais d'ar taobhsa: gidheadh b' àill leam sibhse bhi glaic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uilc.

20 Agus bruthaidh Dia na sìoth-chaint Satan f'ar cosaibh gu h-aithghearr. Gràsa^o ar Tighearna Iosa Crìosd gu robh maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a scriobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomhsa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartas brathair.

24 Gràsa ar Tighearna Iosa Crìosd gu robh maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a réir mo shoisgeilse, agus searmonachaidh Iosa Crìosd, (a réir foillseachaidh an rùndiomhair, a bha'm folach a thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre scribeatuiribh nam fàidh a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinneachaibh chum ùmhleadh a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, gu robh glòir trid Iosa Crìosd gu sìorruidh. Amen.

8 Asta. ^h air bhur sonsa. ¹ eaglaisean Chrìosd (uile). ¹ sgaradh, aithréite, chonnsaichean. ^m a ta neo-lochdach. ⁿ cliu bhur n-ùmhlachdasa.

^o Deadh-ghean.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

C A I B. I.

1 An déigh fáilte agus breith buidheachais, 12 tha e 'gan earalachadh bhí dh'aon inntinn, agus 'gan cronachadh air son an aimsréite. 18 Sgríosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh; &c.

POL a ghairmeadh gu bhí 'na abstol do Iosa Criosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bráthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na droinge a tha air an naomhachadh ann an Iosa Criosd, air an gairm gu bhí 'nan naoimh, snaille ríusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach áit, an Tighearna-san, agus ar Tighearna-ne.

3 Grása dhuibhse, agus síth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do Dhia a ghnáth d'ar taobhsa, air son grása Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Criosd;

5 Air son gu'n d'rinneadh saibhir leis-san sibh anns gach uile ní, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas:

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chríosd annaibh:

7 Ionnas nach 'eil sibh an déidhláimh ann an tiodhlac sam bith; a' feitheamh ri foilleachadh ar Tighearna Iosa Criosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' crìch, chum's gu'n bi sibh neo-lochdach ann an làr ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinne a mbhìc Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhráithre, tríd ainme ar Tighearna Iosa Criosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ní, agus nach bi roinnean^r 'nar measg; ach gu'm bí sibh ceangailte r'a chéile gu dìongalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail^s.

11 Oir nochdadh dhomhsa, a bhráithre, mu'r timchiollsa, leo-san a tha do theaghlach Chloce, gu bheil comhstri^t 'nar measg.

12 A nis a deiream so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise^u, agus is le Apollos mise, agus is le Cephas mise, agus is le Criosd mise.

13 Am bheil Criosd air a roinn? an e Pòl a cheusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi h-aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, ní'm fios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirte crann-ceusaidh Chríosd an neo-brìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaideachd dhoibhsan a chaillear; ach dh'ainne a shlànuichear, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e scrìobhta, Sgríosaidh mi gliocas nan daoine gllice, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'àit am bheil an duine glìc? c'àit am bheil an scrìobhuiche? c'àit am bheil deasboir an t-saoghail so?

^r easaonachda, sgaraidh.

^s bhreth. ^t comhachadh.

^u Is deisciobul do Phòl mise.

Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach ?

21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal so Dia tre ghliocas, bu toil le Dia le amaideachd an t-searmonachaidh iadsan a shlànuchadh^a a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comharaidh, agus a ta na Greugach a' sireadh gliocais :

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chrìosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhachaibh, agus do na Greugachaibh 'na amaideachd ;

24 Ach dhoibhsan a ta air an gairm, arson Iudhaich agus Greugach, Crìosd cumhachd Dhé, agus gliocas Dhé :

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise amhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir chì sibh féin bhur gairm, a bhràithre, nach iomadh iad *dhibh* a ta glìc a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal.

27 Ach roghnaich Dia nithe araideach an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoineibh glìce ; agus roghnaich Dia nithe amhbunna an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach ;

28 Agus nithe an-ussal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach roghnaich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-brìgh :

29 Ionnas nach deanadh feòil sam bith uailh 'na fhianuis.

30 Ach uaithean a ta sibhse ann an Iosa Crìosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fbrìeantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa :

31 Ionnas, a réir mar a ta e scriobhta, An ti a ni uailh, deanadh e uailh anns an Tighearn.

C A I B. II.

1 *Tha e cur an cèill ge nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheirc-eas cainnte, 4 no ann an gliocas dhaoine ; 5 gidheadh gu bheil e a' coimh-sheasamh ann an cumhachd Dhé ; &c.*

AGUS an uair a thainig mise d'ar ionnsuidhse, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirc-eas cainnte, no gliocais a thainig mi, a' cur an cèill d'uibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail^d air ni sam bith 'nar measg, ach air Iosa Crìosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nar measg ann an amhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus no shearmonachadh ann am briathraibh milse^c gliocais daonna, ach ann an làn dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd :

5 Chum gu'm biodh bhur creidimhse ni h-ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sin a' labhairt gliocais am measg nan daoine ionnan : ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-brìgh.

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomhair, a' ghliocais sin a bha folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal^d chum ar glòir-ne.

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so : oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e scriobhta, Cha'n fhaod sùil, agus cha chualas cluas, agus cha d'fhainig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibhsan sig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin : oir tha an Spiorad a' rannasachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann ? mar sin cha 'n'eil fios sig neach sam bith air nithibh Dhé, ach sig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia ; chum gu'm biodh fios nan nithe sin againn a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

^a a shaoradh, a thearnadh. ^b aithne a bhi againn. ^c tairngeach, druiteach. ^d roimh na linnibh.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimh-meas nithe spioradail ri nithibh spioradail^c.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha 'n'eil e'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuingear^f iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-ùile nithibh, gidheadh cha 'n'eil e féin fuilidh brèth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearna, agus a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chrìosd againne.

C A I B. III.

2 Tha bainne iomchuidh air son cloinne.

3 Tha strì agus aimhréite^e nan còmh-ara cinnteach air inntinn fheòlmhoir.

7 Cha 'n'eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-oibrichean ministèire an t-soisgeil do Dhia. 11 'Se Crìosd an t-aon bhunadh. 16 Is iad daoine teampull Dhé, 17 a' s còir a choimhead naomha. 19 Is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so.

A GUS, a bhraithre, cha'n fheudainnse labhairt ribhse mar ri daoineibh spioradail, ach mar ri daoineibh feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Crìosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast cha b'urradh sibh a ghabhail, agus a nis féin cha'n urradh sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil 'farmad 'nar measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a deir neach, Is le Pòl mise, agus neach eile, Is le Apollos mise, nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministèirean tre'n dè

chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearna do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a reir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne: is sibhse treabhachas^e Dhé, is sibh aitreabh Dhé.

10 A réir grais Dé a thugadh dhomhsa, mar fhear-togail-aitreabh glic leag mi am bunadh, agus a ta neach eile a'togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait^f eile cha'n urradh duine sam bith a chur, ach am bunait a chuireadh a cheana, eadhon Iosa Crìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunadh so, òr, airgiod, claaha luachmhor, fiadh, fear, connlach;

15 Nithear obair gach aon duine follaiseach: oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aon, ciod is gnè dh'i.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e féin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruaillèas neach air bith teampull Dhé, sgriosaidh Dia an ti sin: oir a ta teampull Dhé naomha, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin: ma shaoileas neach air bith 'nar measg e féin bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum's gu'm bi e glic.

19 Oir 'is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so: oir a ta e scriobhta, Glacaidh e na daoine glìce 'nan innleachdaibh féin.

^c a' m'ineachadh nithe spioradail am briathraibh spioradail. ^f bhreithnicheas, mhothaichear? ^e tuathanachd. ^b bunachar, òmn.

20 Agus a ris, Is aithne do'n Tighearn smuainte nan daoine glice, gur dlomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uaill a daoineibh: oir is leibhse na h-uile nithe:

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd; is leibhse iad uile;

23 Agus is le Crìosd sibhse; agus is le Dia Crìosd.

C A I B. IV.

1 Cìod e am meas a bhùineadh do dhaoineibh bhì aca air-minist-eiribh.

7 Cha 'n'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn. 9 Na h-abstòil 'nam ball-amhairc do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoineibh, 13 mar shal agus anabas an t-saoghail; 15 gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Crìosd, 16 agus bu chàir dhuinn an leanmhuinn.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinist-eiribh Chrìosd, agus mar stiùbhard-aibh rùna-diomhair Dhé.

2 Os bàr iarrar ann an stiùbhard-aibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agamsa is ro-bheag an ni gu'n d'thugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine: seadh, cha 'n'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha 'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin, gidheadh cha 'n'eil mi le so air m'fhreanachadh: Ach is e an Tighearn an tì a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an d'thig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheacha: agus an sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a'm ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samh-ladh!, air bbur sonsa: chum gu fògh-lumadh sibh uainne, gun bharaill a bhì agaibh air daoineibh os ceann na bheil scriobhta, chum nach biodh a

h-son agaibh air a shéideadh suas air son aon duine ar aghaidh duin' eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o neach eile? Agus cìod e a ta agad nach d'fhuair thu? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uaill mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saibhir sibh, rioghaich sibh as ar n-eugmhaisne: Agus b'fhear leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodhmaidne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharaill gu'n do chuir Dia sinne na h-abstòil a mach fa dheireadh, mar dhroing a ta air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Chrìosd, ach a ta sibhse glic ann an Crìosd: tha sinne lag, ach a ta sibhse làidir: a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an cair so féin, tha sinn araon òrach, agus lotmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh do dhornaibh, agus gun aon àite-còmh-nuidh seasmhach againn;

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le'r làmbaibh féin: Air fulang anacainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh: 'nuair a gheur-leanar sinn, tha sinn 'ga fhulang:

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidheadh: rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh:

14 Ni'n scriobham na nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gar comhairleachadh.

15 Oir ma ta deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Crìosd, gidheadh cha 'n'eil agaibh mòran aithriche: oir ann an Iosa Crìosd ghin mise sibh trid an t-soisgeil.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nar luchd-leanmhuinn ormsaⁿ.

17 Chum na crìche so chuir mi

! luchd-frithealaidh air. ¹ costas. ^m sealladh, speulair. ⁿ air m'èisimplaire.

Timoteus d'ar ionnsuidh, neach a ta 'na mhac grádhach dhombh, agus díleas san Tighearna, neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shligheansa a ta ann an Críod, a réir mar a ta mi teagasg anns gach áit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas mar nach d'thiginn d'ar ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi d'ar ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearn, agus bithidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rioghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is áill leibh? An d'thig mi d'ar ionnsuidh le slait, no ann an grádh, agus ann an spiorad na macantachd^o?

C A I B. V.

1 *A ta an duine fedtmhór n's mó 'na chúis-nàire dhoibh, na 'na aobhar gairdeachais. 7 Is còir an t-seann gheur-thaois a gManadh a mach. 10 Is còir peacaich ghràineil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu coitichionn^p gu bheil neo-ghloine^r 'nar measg, agus a leithid sin do neo-ghloine, nach 'eil uiread as air ainm-eachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh spas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chóir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gníomh só.

3 Oir gu deimhin air dhombha bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Críod, air dhuibhse, agus do m' spiorada bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Críod,

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Sbatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoRADH^s ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n'eil bhur n-uail maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich^t beagan do thaois ghoirt^u am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nar meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Críod ar n-uain cásige air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill^a, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mblioruin agus an uile; ach le aran neo-ghoirtichte an treibhdhireis agus na firinn.

9 Scriobh mi d'ar ionnsuidh ann an litir, gun chomhludair a bhi agaibh ri luchd neo-ghloine^b.

10 Gidheadh ni h-ann gu h-uile ri luchd neo-ghloine an t-saoghail so, nori luchd sainnt, no luchd foireigne^c, no luchd ìodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis scriobh mi d'ar ionnsuidh, gun chomhludair a ghleidheadh, ma ta neach air bith d'an goirear bráthair 'na fhear-neo-ghloine, no sanntach, no 'na fhear-ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gum uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnóthuchsa breth a thoirt orrasan a ta am muigh? nach 'ell sibhse a' toirt breth air an dsoing a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orrasan a ta 'n leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin^d.

C A I B. VI.

1 Cha'n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bráithribh le'n agairt chum lagha, 6 gu h-àraidh an làthair nan anacrid-

^o ceannasachd. ^p cumanta. ^r strìopachas. ^s shùbhaladh, thearnadh.
^t geuraich. ^u gheur-thaois. ^a an fhéid. ^b strìopachais. ^c reubaidh,
 anacothrom. ^d as bhur cuideachd.

each: 9 Cha sealbhuich na neo-fhìreanaich rioghachd Dhé. 15 'S iad ar cuirp buill Chrìosd, 19 agus teampull an Spioraid naoimh: 16 Uime sin cha'n fheadar an truailleadh.

AM bheil a chridh' aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duin' eile, dol fuidh bhreith-eanas nan daoine eucorach, agus ni h-ann fuidh bhreitheanas nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiu sibh bli 'nar breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglìbh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma ta breitheanas^e agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe chum breitheanas an dream a's lugha meas anns an eag-lais.

5 Chum bhur nàire labhran. An ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'nar measg? nach eil fiu a h-aon a's urradh breth a thoirt eadar a bbràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan anacreideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nar measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus dìobhail^f, agus sin air bhur bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rioghachd Dhé? Na mearlar sibh: cha sealbhaich luchd-striopachais, no luchd-ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neo-ghloine mhi-nàdurra.

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-

anacainnt, no luchd-fòreigne, rioghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnrad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh an sinm an Tighearna Iosa, agus tfe Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceadaichte dhombas, ach cha 's eil na h-uile nithe iomchuidh^g: tha na h-uile nithe ceadaichte dhomb, ach cha chuirear mi fuidh chumbachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn, agus a' bhùr air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha 'n ann do neo-ghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas trid a chumbachd fèin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chrìosd? uime sin an gabh mise buill Chrìosd, agus an dean mi buill striopache dhuibh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, ar ti sin a tha ceangailte ri striopach, gur aon chorp rithe e? Oir (a deir e) bìthidh dìthis 'nan aon fheoil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad ris e.

18 Teichibh o striopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni striopachas, tha e peacadhadh an aghaidh a chuirp fèin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh fèin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

C A I B. VII.

1 Mu phòsadh, 4 leigheas an striopachais; 10 agus nach bu chòir do bhannaibh-pòsaidh bhì air am fuasgladh air. bheag aobhair. 18. Is cuir

^e caithriche-breitheanas. ^f dìubhail. ^g tarbhach.

do gach duine bhí toilichte leis a ghairm. 25 Car son is còir roghainn a dheanamh do dhigheachd: 35 na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun pòsadh.

A NIS a thaoibh nan nithe mu'n do scrìobh sibh a m' ionnsuidh: Is maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum striopachas a sheachnadh, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dhigheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha 'n'eil comas a culp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha 'n'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlìghe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do throsgadh agus do ùnuigh; agus thigibh cuid-eachd a ris, chum nach buair Setan sibh air son bhur neo-gheamnuidh-sachd.

6 Ach labhram so mar ni ceadaichte^h, agus cha'n ann mar áithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a deiream ris an droing nach 'eil pòsda agus ris na bantrach-aibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibhsan a ta pòsda áithneam, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealacheas i, fanadh i gun pòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uath a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a deireamsa, cha'n e an Tighearn, Ma

bhios aig bráthair sam bith bean anacreideachⁱ, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear anacreideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaispe e^l.

14 Oir a ta am fear anacreideach air a naombhachadh leis a' mhnaoi^m, agus a ta a' bhean anacreideach air a naombhachadh leis an fhearⁿ: no bhiodh bhur clann neo-ghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am fear anacreideach, falbhadh e. Cha 'n'eil bráthair no piuthar fa dhaorsa 'nam leithidibh sin do chdasaibh: ach ghairm' Dia sinne chum aith.

16 Oir ciod am fios a ta agadsa, O bhean, nach slánuich^o thu r'fhear? no ciod am fios a ta agadsa, O fhir, nach slánuich thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin'gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anna na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-timchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhith timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n'eil éifeachd san neo-timchioll-ghearradh, ach ann an coimhead áitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anna a' ghairm anna an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' thráill^p? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhith saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh sam Tighearn 'na thráill, is duine saor an Tighearna e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach^r Chrìosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nar tráilibh do dhaoinibh.

^h mar chomhairle. ⁱ mhí-chréidmheach, gun chreidimh. ^l na fàgadh
ⁱ g; ^m sa' mhnaoi. ⁿ san fhear. ^o saor, sàbhail. ^p a'd' dhaor-òglach,
 a'd' sheirbhiseach. ^r daor-òglach.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis a thaobh òighean, cha 'n'eil aithne agam o'n Tighearn: gidheadh bheiream o'n bhreth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhì dileas.

26 Measam uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd^a a ta làthair, a deiream, gu bheil e maith do dhuine bhì mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnàoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mnàoi? na iarr bean.

28 Ach ma phèas tu, cha do pheacach thu; agus ma phèas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach caomhnam sibh.

29 Ach a deiream so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnas faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnàì, mar nach biodh mnàì aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar dhaoine nach 'eil a' seallbhachadh:

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dìroing nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh^t; oir théid sgiarnh^u an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhì gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-se nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum's gu'm bi i naomha, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mnàoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so labhran chum bhur

tairbhe féin, cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe^a oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatfach^b, agus gu'm feith-eadh sibh air an Tighearn gun bhuisir-eadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mi-chiatfach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-ainsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha 'n'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad ann pòsadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach tabhair ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beo d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhrethse: agus is i mo bharailse^c gu bheil Spiorad Dhé agam.

C A I B. VIII.

1 Fantuinn o bhidheannaibh a dh'ìobradh do ìodholaibh. 8 Cha'n fheud sinn ar saorsa Chrìosduidh a mhi-ghnàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh; 11 ach is còir dhuinn ar n-eòlas a chìosachadh le gràdh.

ANIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Atuidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoil-sinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma ta gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan^d air aithneachadh leis.

^a na h-éigin, a' chruaidh-chàis. ^t 'ga chaitheadh. ^u dreach, cumadh. ^a riabh. ^b cubhaidh, Uachdamhor. ^c tha mi cinnteach. ^d an duine so.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodhol-aibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ge do tha iad ann d'an goirear Dé, ma's ann air nèamb no air talamh (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann.)

6 Gidheadh dhuinne cha 'n'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shonsan^c; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, trid am bheil na h-uile nithe, agus sinne tridsan.

7 Gidheadh cha 'n'eil an t-eòlas so anns na h-uile dhaoineibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil gu'n àm so, ag itheadh a bhìdh mar ni a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an coguis a bhì annhunn, tha i air 'e salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, ni'm feirrd sinn e; ni mo mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas f so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oibheum do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chij neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartuichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an d'théid do bràithair lag am muga^g, air son an d'fhuaire Crìosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus leis an coguis annhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oibheim do m' bhràithair, cha'n ith mi feòil a choidheil^h, chum nach tabhair mi aobhar oibheim do m' bhràithair.

C A I B. IX.

1 Tha e nochadh a shaorsa, 7 agus

gu'm buineadh do'n mhìntseir bhà air a bheathachadh leis an t-soisgeul: 15 gidheadh d'a dheadh-ghean maith féin gu'n d'fhan esan e bhì costail dhoibh, 22 agus o oibheum a thoirt do neach sam bith an cuigibh coimhdheis. 24 Tha ar beatha cosmhuil ri réis.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn? nach sibhse m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n droing a chuireas ceisd orm,

4 Nach 'eil againne comas^h itheadh agus òi?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearna, agus Cephas?

6 No am bheil misé agus Barabas a mhaia, gun chomas againn bhì saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheasì fion-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a labhran na nithe so? no nach abair an lag na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e scriobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt! an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraid^m air ar soinne a deir e so? gu deimhia is ann air ar soinne tha e scriobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir siann nithe spioradail dhuibhsè^a, an ni mòr e ma

^c annsan. ^f a' chòir, an cumhachd. ^g an sgrìosar, an caillear do bhràithair lag. ^h cumhachd, còir. ⁱ phlannadaicheas. ^l a' bualadh, briseadh. ^m gu h-uile. ⁿ annaibhse.

bhuineas sinn bhur nithe feòimhor-
sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-
comhpairt do'n chumhachd^o so thar-
uibh, nach mò is còir dhuinne *bhi*?
Gidheadh, cha do chuir sinn an eumh-
achd so an cleachda; ach a ta
sinn a' fulang nan uile nithe, chum
nach cuireamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil
iadsan a ta saothreachadh mu thim-
chioll nithe naomha, air am beathach-
adh o'n teampull? agus iadsan a ta
frithealadh do'n altair, gu bheil comh-
roinn^p aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'orduich an
Tighearn mar an ceudga dhoibhsan a
ta searmonachadh an t-soisgeil, an
teachd-an-tìr fhaotainn o'n t-soi-
sgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a
h-aon diubh so, agus cha do scriobh
mi na nithe so, chum gu'n deantadh
mar sin dhomh: oir b'fhearr dhomh
am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh
neach air bith m'uaill an neo-brìgh.

16 Oir ge do shearmonaich mi an
soisgeul, cha 'n'eil aobhar uaill agam:
oir a ta éigin air a cur orm; sèadh, is
anaobhinn domh, mur searmonaich
mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toileach a ta
mi deanamh so, tha duais agam: ach
ma's ann an aghaidh mo thoile a
tha ministreileachd^f air a h-earbsadh
rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh?
eadhon so, chum ag searmonachadh
an t-soisgeil domh, gu'n suidhichinn^s
soisgeul Chriosd gun chostus, chum
nach mi-ghnàthaichinn mo chumh-
achd san t-soisgeul.

19 Oir ge do tha mi saor o na
h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn mi
mi féin a'm' sheirbhiseach^t do na
h-uile, chum gu'n cosnainn an tuill-
eachd.

20 Agus rinneadh mi do na
h-ludhachaibh mar Iudhach, chum
gu'n cosnainn na h-Iudhaich; dhoibh-

san a ta fuidh 'n lagh, mar *dhuine*
fuidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn
iadsan a ta fuidh 'n lagh;

21 Dhoibhsan a ta gun lagh, mar
dhuine gun lagh, (ge nach 'eil mi gun
lagh do Dhia, ach fuidh lagh do
Chriosd) chum gu'n cosnainn iadsan
a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibhsan a ta
anmhunn^u mar *dhuine* anmhunn,
chum gu'n cosnainn an droing a ta
anmhunn: Bha mi san uile chruth
do na h-uile, chum air gach uile
dhòigh gu'n slànuichitn^a cuid éigin.

23 Agus so deanam air son an
t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm'
fhear comh-roinne dheth^b.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan
a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n
ruith iad uile, ach is son duine a
gheibh an duais^c? gu ma h-amhuil
a ruitheas sibhse, ionnas gu'n glac
sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile gbleachd-
air measarra anns na h-uile nithibh:
a nis a ta iadsan a' deanamh *sin*
chum's gu'm fheadh iad crùn truail-
idh, ach sinne air son crùn neo-
thruaillidh.

26 Uirne sin is amhuil a ruith-
eamsa, ni h-anu mar gu neo-chinnt-
eachd: is amhuil a chuiream cath, ni
h-ann mar neach a bhuaileas an
t-athar:

27 Ach trom-bhuailcam mo chorp,
agus cuiream fuidh smachd e: an
t-eagal air chor sam bith an déigh
dhomh searmonachadh^c do dhroing
eile, gu'n cuirear mi féin air cùl^f.

C A I B. X.

1 *The sacramainte nan Iudhach 'nan
samhladh air ar sacramaintibhse,*
14 agus an peanas mar rabhadh
dhuinn òdhol-aoradh a sheachnadh.
21 *Cha'n fheadh sinn bhi 'nar luchd
comhpairt do bhord an Tighearna,*
agus dhiabhol faraon: &c.

O'S bàrr, a bhràithre, cha b'ail
leam sibhse a bhi aineolach, gu
robh ar n-aithriche uile fuidh 'n neul

^o chomas. ^p comhpairt. ^r frithealadh, cùram. ^s deanainn. ^t a'm'
thruill. ^u lag. ^a saorainn, tearnuinn, sàbhalainn. ^b gu'm bi comhpairt
agam dheth maille ribhse. ^c geall. ^d mar neach nach 'eil am follas.
^e gairm a fhoirt. ^f gu diùltar, gu tilgear mi féin.

agus gu'n deachaidh iad uile tre'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiaidh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charruig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charruig sin Criosd.)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh^h dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibhse 'nar luchd-iodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubhsan; a réir mar a ta e scriobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid striopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit diubh an aon là trì mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid i Criosd^l, mar a dhearbhadh cuid diubhsan, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaimhse gearan, mar a rinn cuid diubhsan gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosad-air^m.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eiseimpleiribh: agus scriobhadh iad chum teagaisgⁿ dhuinne, air am bheil deireadh an domhain^o air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoileas a bhi na sheasamh, thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn^p air bith ribh, ach ni a ta coitcheionn^r do dhaoinibh: ach tha Dia dlèas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar an an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an sobhar sin, a mhuinntar mo ghràidh, teichibh o iodhol-aoradh.

15 Labhran mar ri daoimibh tuigs-each: thugaibhse breth air an ni a deiream.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Chriosd e? An t-aran a ta sinne a' briseadh, nach e comunn cuirp Chriosd e?

17 Oir ge do tha sinne 'nar mòran, is aon aran^s, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comhpairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fainear Israel a réir na feòla: nach 'eil aca san a 'gith-eadh nan lobairt comh-roinn ris an altair?

19 Ciod a deiream uime sin? gu bheil brìgh air bith anns an iodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh'ìobradh do iodholaibh?

20 Ach a deiream, na nithe a ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann do dheamhnaibh a tha iad gan ìobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b'aill leam comunn a bhi agaibhse ri deamhnaibh.

21 Cha 'n'eil e an comas duibh cupan an Tighearna òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhord an Tighearna, agus do bhord dheamhan.

22 Am broснаich sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceadachite dhomh, ach cha 'n'eil na h-uile nithe iomchuidh^t: tha na h-uile nithe ceadachite dhomh, agus cha tabhair na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarrath neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin: ach iarradh gach aon an ni sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich^u air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

^h cha do thaitinn mòran diubh ri Dia. ^h sgàilibh, samh-lachasaibh.
^l buaireamaid. ^l Dia. ^m mhilltear. ⁿ rabhaidh. ^o nan linn.
^p buaireadh, oruaidh-fheuchainn, dearbhadh. ^r cumanta. ^s bhuilinn.
^t tarbhath. ^u fharraid

27 Ma bheir son neach dhiubhsan nach 'eil 'nan creidmhigh cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuircar roimh-ibh, gun ni sam bith fheadruich air son coguis.

28 Ach ma deir duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do ìodh-òibh, na ithibh, air a shonsan a nochd dhuibh e, agus air son coguis^a. [Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis deiream, cha'n i do choguis féin, ach coguis an neach tad eile: oir c'ar son a bheirear bréth air^b mo shaorsasa le coguis duin eile?

30 Oir, ma tha comhairt bidh agamsa tre ghràs, c'ar son a labhrar oic umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'itheas no dh'òlas sibh, no ge b'e ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oibheim do na h-Iudhachaibh, no do na Greug-schaibh, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile dhaoine anns na h-uile nithibh, gun bhi 'g iarraidh mo bhuanachd féin, ach buannachd mhòrain, eum gu slànuihear iad.

C A I B. XI.

1 Tha e sàotainn cron doibh, gu robh 'nan coimhthionaid am fir a' deanamh ùrnuigh, agus an cinn air an còmhachadh, agus am mnàì gun chòmhdachadh air an cinn: 17 agus do bhrìgh gu robh gu coitcheonn an cruinneachadh ni h-ann chum math, ach chum uilc; gu sonraichte, air son gu robh iad le'm féisibh féin a' mi-naomhachadh suipeir an Tighearna, &c.

BITHIBHSE 'nar luchd-leannan mhàinn ormsa^c, mar amhuil a ta mise air Crìosd.

2 A nis molam sibh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan ord-

uighean, mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Crìosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd gun fhòlach air a ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann: oir is ionann sin agus ge do bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's granndad do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh^e, do bhrìgh gur h-e lomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n eil am fear o'n mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus nìor chruthaich eadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhadh^f a bhi aice air a ceann, air son nan aindeal.

11 Gidheadh, cha'n eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuil sin a ta 'm fear tre'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciastach do mhnaoi ùrnuigh a dheanamh ri Dia gun fhòlach air a ceann.

14 Nach eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dh'i e: oir thugadh a gruag dh'i air son còmhdach^g.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha'n eil a leithid sin

^a coimh-fhios, coinsiens. ^b a' dhitear. ^c air m'eisioimptairse. ^d grànna. ^e fhòlach. ^f 'se sin r'a ràdh folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i fa chumhadh a fir. ^g folach.

do ghnàthachadh againne, no aig eag-laisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a chuiream an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chèile cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's measa.

18 Oir air tùs, air cruinneachadh dhuibh an ceann a chèile san eaglais, tha mi chuinntinn gu bheil roinnean^b 'nar measg; agus tha mi an cuid 'ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimh i a bhì eadaruibh, chum gu'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nar measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chèile do son àit, cha'n e sin suipeir an Tighearna itheadh.

21 Oir ithidh gach son air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighèan agaibh chum itheadh agus òl anna? no am bheil sibh a' deanamh tàir' air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a deiream ribh? Am mol mi sibh anns a' *chùis* so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibhse, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air breith buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabh-aibh, ithibh; is e so mo chorp, a ta air a bhriseadh^l air bhur sonsa: deanaibh so chum cuimhne ormsa^m.

25 Agus air a' mhòd cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangalⁿ nuadh ann am fhuilse: deanaibhse so, cia minic as a dh'òlas sibh e, chum cuimhne ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an d'thig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a

dh'itheas an t-aran so, agus^o a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bitidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnucheadh^p duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus òladh e do'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanas dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithneadh air corp an Tighearna^r.

30 Air a shon so tha mòran 'nar measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan d'tbugamaid breth oirn fein, cha d'thugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chèile, chum itheadh, fanaibh r's chèile.

34 Agus ma bhios ocras air son neach, itheadh e aig an tigh; chum nach d'thig sibh an ceann a chèile gu breitheanas^s. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

C A I B. XII.

1 Tha tiodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè, 7 gidheadh a ta iad uile gu tairbhe. 8 agus chum na crìche so air an tabhairt air caochladh dòigh: 12 chum a réir mar a tà buill a' chuirp nàdurra uile chum 16 mais, 22 agus seirbhis an aon chuirp; 27 mar sin gu bitheamaidne d'a chèile, a dheanamh suas cuirp dhìomhair Chrìosd.

A NIS a thaobh nithe^t spioradail, a bhràithre, cha'n àill leam sibh bhì aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nar Cinnich, air bhur tarruing gu

^h eas-aonachda, sgaraidh. ⁱ saobh-bharailean, éiriceachd. ^l air a thabhairt. ^m mar chuimhneachan ormsa. ⁿ tiomnadh. ^o no. ^p dearbhadh. ^r deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus bitidh aile. ^s chum dìtidh. ^t tiodhlaca.

Ùdholaidh balbha, a réir mar a threoraicheadh sibh.

5 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dé, gu bheil Iosa mallaichte: agus nach urradh duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tríd an Spioraid naoimh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *cha 'n'eil ach aon Spiorad ann.*

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh^u ann, gidheadh *cha 'n'eil ach aon Tighearn ann.*

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha 'g oibreachadh nan uile *nithc* anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuin' eile tabhartas leighis tríd an Spioraid cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhorbhuile; do neach eile fàidhead-airachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile *iomadh gnè theanga*; agus do neach eile eadar-mhèineachadh theanga.

11 Ach na nithc sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhallaibh aige, agus a ta uile bhuill an aon chuirp sin, ge h-*iomadh iad*, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir tríd aon Spioraid bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aon Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma deir a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma deir a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil, c'ait am *biodh* a' cplaisteachd? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C'ait am *biodh* am boladh?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam *biodh* iad uile 'nan aon bhall, c'ait am *biodh* an corp.

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ge nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urradh an t-sùil a ràdh ris an làmh, Cha 'n'eil' feum agam ort: no a ris, an ceann ris na cosaibh, Cha 'n'eil feum agam oirbhe.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne^o thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na buill sin do'n chorp a's lugha urram 'nar meas-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim, agus na buill sinn-dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na buill mhaiseach againn cha 'n'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chèile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach *biodh* easaonachd air bith sa' chorp; ach gu'm *biodh* an t-aon chùram aig na buill d'a chèile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comb-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maraon ris.

27 A nis is sibhse corp Crìosd, agus is buill sibh fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a' ris miorbhuilean, 'na dhèigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdarauachda, iomadh gnè theanga.

29 Am bheil na h-uile 'nan abstol-

albh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 *Am bheil* aig 'na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile cadar-theangachadh?

31 Ach biodh mìann dùrachdach nan tiodhlac a's fearr oirbh: agus gidheadh nochdamsa dhuibh slighe a's ro-fhearr.

C A I B. XIII.

1 *Cha 'n'èil* brìgh som bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am feabhas, as eugmhais a' ghràdh: 4 *A chliusan*, 13 agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha^c a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ge do robh agam fàidheadaireachd, agus ge do thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas; agus ge do bhìodh agam gach uile ghné creidimh, ionnas gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha 'n'èil annam ach neo-ni.

3 Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun ghràdh agam, cha 'n'èil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fbulangach, agus caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha 'n'èil e air a shéideadh suas,

5 Cha giùlain se e féin gu mì-chiatfach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha 'n'èil e so-bhbrosnachaidh chum feirge, cha smuainich e ois sam bith.

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh

sùil e aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha d'théid an gràdh air cùl a choidhch: ach ma's fàidheadaireachda ta ann, théid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'èil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich^f mi mar leanaban: ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a'faicinn san àm so gu dorcha tre ghloin^g; ach an sin chi sinn aghaidh ri h-aghaidh: an àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithneadh orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri nithe so; ach is e'n gràdh a's mò dhiubh so.

C A I B. XIV.

1 *Tha e moladh fàidheadaireachd*, 2 agus a' toirt urrainn dh'i roimh labhairt le teangaibh, 6 le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-cùil: 12 is còir an gnàthachadh farao, chum togail suas na h eaglais, 22 mar a' chrìoch sin agus an d'orduicheadh iad. 26 *Tha fìor-fheum gach aon diubh air a theagasg*, &c.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr mhiann i tiodhlaca spioradail oirbh, ach gu ma mò bbur togradh gu'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras an an teangaidh choimhich^h, ni h-ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha 'n'èil neach sam bith 'ga thuigsinn; ge do tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-dìomhair.

3 Ach an ti a tha deanamb fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri

^b seirc. ^c phrais. ^d còmhdaichidh, falaichidh. ^e dòchas, carbsa.

^f smuainich. ^g ann an sgàthan. ^h carbas. ⁱ dhéidh, iarrtus. ^l choigrich.

Daoinibh chum togail suas^m, agus chum earail, agus chum comhfhurtachd.

4 An t- a ts labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga thogail féin suas: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e togail suas na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich eⁿ, chum gu faigheadh an eaglais fòghlum.

6 A nis a' bhràithre, ma thig mi d'ar ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an doigh cheudna na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsach?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe^o, cò a dh'cùlujicreas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread doghuthannaibh^p san t-saoghal, agus cha n'eil a h-aon diubh gun bhlagh^r.

11 Uime sin mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras borb^s; agus bithidh an ti a labhras, borb dhomhsa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air tiodhlacaibh spioradail, iarraidh sibh féin a thoirt barrachd chum togail suas^t na h-eaglais.

13 Uime sin an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise ùrnuigh ann

an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a deanamh ùrnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ni mi ùrnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannuicheas tu leis an spiorad, cionnus a deir an ti a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' bhrèith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a deir tu?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha n'eil an neach elle air a thogail suas^u.

18 Bheiream buidheachas do m' Dhia, gu'n labhran le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisinn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibhse 'nar leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìorun^a, bithibh 'nar leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nar daoine foirfe.

21 Tha e scriobhta san lagh, Labhairidh mi ris a' phàbull eo ann an teangaibh eile, agus am bithibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, a dair an Tighearn.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, ni h-ann do'n droing a ta creidsinn, ach dhoibhsan a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd ni h-ann air an sonsan nach 'eil a' creidsinn, ach air an sonsan a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chrùpnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach* agus gu'n d'thig droing a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthachb?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n d'thig duine gun chreidimh a steach, no neach a

^m fòghlum, teagasg. ⁿ mur eadar-theangaich neach: ^o uaithe.

^p chainntibh, chànanibh. ^r bhrìgh, seadh. ^s stadhaich, barbarran.

^t fòghlum. ^u air fhòghlum. ^a droch mhein, etc. ^b air mhi-chèill, air boile.

ta gun fhòghlum, crònichear^c e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta nithe fo-laichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris^d gu bheil Dia gu fhrinneach annaibhse.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? air teachd an ceann a chéile dhuibh, tha salm, tha teagasg, tha teanga, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghluim^d.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh choimhich, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e' na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear ni do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud dhuine 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum's gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada^f nam fàidh ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia ùghdair na mì-riaghailt^g ach na sìth, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnàì 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha 'n'eil e ceadaichte dhoibh labhairt: ach is còir dhoibh bhì ùmhal, mar a deir an lagh mar an ceudna.

35 Agus ma's miann leo ni sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e: oir is mì-chiatfach do mhnàibh labhairt san eaglais.

36 An ann usibhse thainig focal Dé a mach? no an ann d'ar n-ionnsuidhse a mhàin a thainig e.

37 Ma abaoileas duine sam bith h

gur fàidh, no gur duine spiorada^f e féin, aidicheadh e na nithe a scriobh-amsa d'ar n-ionnsuidh, gur h-iaid àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma ta neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime'sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacaibh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir orduigh.

C A I B. XV.

1 *Ò aiseirigh Chrìosd, 12 tha e dearbhaidh gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla: 2b Toradh, 35 agus dòigh na h-aiseirigh, 51 agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beo, air an là dheireannach.*

OS barr, a bhràithre, cuiream an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nar seasamh;

2 Trid mar an ceudna am bheil sibh air bhur tearnadh, ma chumas sibh gu daingean i an ni a shearmonaich mi-dhuibh, mur do chreid sibhse gu dlomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n d'fhuair Chrìosd bàs air son ar peacaidh a réir nan scriobtair:

4 Agus gu'n d'adhlacaidh e, agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan scriobtair;

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunncas e le tuilleadh as cuig ceud bràthair air aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò beo gus a nis, ach a ta cuid dhiubh 'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunncas e le Seumas; agus a ris leis na h-abstol-aibh uile.

8 'Nan déigh uile chunncas leamsa e mar an ceudna, mar neach-a rugadh an an-àm.

^c spreagar, comhatrichear. ^d ag innseadh, a' foillseachadh. ^e togail suas. ^f tiodhlaca spioradail. ^g eas-orduigh, tuairgne. ^h Ma tha duine sam bith cinnteach. ⁱ ma ghlaidheas sibh air chuimhne.

9 Oir is mi a's lugha do na h-abstolaibh, nach fhu abstol a ghairm dhìom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leannhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé is mi an ni a's mi: agus cha robh a ghràs, a bhuilicheadh òim, guu bhrìgh; ach shaothraich mi nìs pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.

11 Uime sin. cò air bith iad dhinn, mise no iadsan, is ann mar so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmonaichear Criosd gu'n d'éirich e o na marbh-aibh, cionnus a deir cuid 'nar measg-sa, Naoh 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach 'mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'éirich Criosd.

14 Agus mur d'éirich Criosd, gu deimhin is dìomhain ar searmoin-ne, agus is dìomhain bhur craidimhse mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Criosd: neach nach do thog e suas, mar éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'éirich Criosd:

17 Agus mur d'éirich Criosd, tha bhur creidimhse dìomhaia; tha sibh fathast am bhur peacaibh.

18 Mar sip mar an ceudna tha an droing a choidil ann an Criosd, cailte.

19 Ma's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Criosd, is sinn a's truaighe do na h-uile diaoinibh.

20 Ach a nis tha Criosd air éirigh o na marbh-aibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhuibhsan a choidil deth.

21 Oigmar is ann tre dhuine thàinig am bàs, is ann tre dhuine thig aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amh-

uill sin mar an ceudna a nithear na h-uile beo ann an Criosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh fèin: Criosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's-le Criosd aig a theachd.

24 An sin bìthidh a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rioghachd do Dhia, eadbon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do' gach uile usachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumbhachd.

25 Oir is éigin gu'n rioghaich e, gu an cuir e a naimhdean uile fa chosaibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deircannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fa chosaibh. Ach an uair a deir e gun do chuir e na h-uile nithe fuidh, is ni follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh dheth so.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bìthidh am Mac fèin fuidh 'n ti a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a ni iadsan, a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air son dòigh? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gabhadh sgach uair?

31 Air bhur gairdeachas-sa^m a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tigh-eorn, tha 'mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chomhraigⁿ mi mar dhuine^o ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe? mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am maireach gheibh sinn bàs.

33 Na-mneallar sibh: truaillidh droch chomhfuadar^p deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fireantachd^f, agus na deanuibh peacadh; oir cha 'n eil edlas Dé aig cuid: chum bhur nàire labhran so.

35 Ach a deir neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus ciod a' ghnè cuirp leis an d'thig iad?!

36 Amadain, au ni sin a chuireas

^l a chuireas e sìos. ^m a' ghairdeachas air bhur sonsa. ⁿ chog mi, chuir mi cath. ^o a réir gnàtha dhaoine. ^p droch chòmhradh. ^f gu ceart, gu cubhaidh.

tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e air tùs.

37 Agus an nì a chuireas tu, cha'n e an corp a bhithes a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bì do chruineachd, no do sheòrta éigin eile.

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil: ach a ta feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, feòil eile aig iasgaibh, agus feòil eile aig eumlaithibh.

40 Agus a ta cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp talmhaidh: gidheadh a ta glòir air leth aig na corpaibh nèamhaidh, agus glòir eile aig na corpaibh talmhaidh.

41 Tha aon ghloir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealach, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a bhios aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truailidheachd e, togar ann an neo-thruailidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòir e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an eumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e scrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beo, an t-Adhamh deir-eannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an nì spioradail a bha ann air tùs, ach an nì nàdurra; agus 'na dhéigh sin an nì spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearna o nèamh.

48 Mar an duine talmhaidh, is amhuil sin iadsan a tha talmhaidh: agus mar a ta an duine nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a ta nèamhaidh.

49 Agus mar a ghhlain sinn dealbh^s an duine talmhaidh, giùl-sinidh sinn mar an ceudna dealbh an duine nèamhaidh.

50 A nis so a deiream, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rioghachd Dhé a shealbhadh mar oighreachd; nì mò a shealbhaicheas truailidheachd neo-thruailidheachd.

51 Feuch, labhram nì dìomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear^s sinn uile,

52 Ann an tiota^t, am prìobadh na sùl, ri guth na trompaide deireannaich, (oir séididh an trompaid) agus éiridh na marbh neo-thruailidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n chorp truailidh so neo-thruailidheachd a chur uime, agus do'n chorp bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an corp truailidh so neo-thruailidheachd uime, agus a chuireas an corp bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta scrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'ait am bheil do ghath? O uaigh, c'ait am bheil do bhuaidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' pheacaidh an lagh.

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibhse daingean, neo-ghluasadach, a' sìr-mheudachadh ann an obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhì agaibh nach 'eil bhur saothair dìomhain anns an Tighearna.

C A I B. XVI.

1 Tha e guidheadh orra fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre boeada ans an Ierusalem; 10 a' moladh Thémoteuis; agus an déigh comhairlean càirdeil, 16 a' crìochnachadh na litreach le ìomadh fàille.

ANIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin deanaihbhe mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachdain, cuireadh gach aon agaibh nì leis féin anns an ionmhas^u, a fèir mar a

^s ìomhaigh, dreach, coslas, ^t platha, mionaid.

^u taisgeadh gach aon agaibh làimh-ris ann an stòr.

shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le r' litricibh, cuiridh mi iadsan a ghàillan bhur tabhartais gu Hierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhòl mar an ceudna, théid iadsan a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi d'ar n-ionnsuidhse, 'nuair a théid mi tre Mhacedonia: (oir tha mi dol tre Mhacedonia.)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum's gu'n d'thoir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an d'théid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad, ach tha dhùil agam fantuinn rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearna dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus gifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eascairdean^a ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuch-aibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sìth, chum's gu'n d'thig e a' m' ionnsuidhse: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd d'ar n-ionnsuidhse maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so;

ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seasaibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fear-ailb, bithibh làidir^c.

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bbràithre, (o's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur h-iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad féin chum frithealaidh do na naomhaibh.)

16 Gu'm bi sibh ùmhail d'an leithidibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha m' subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achaicus: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh d'ar taobhsa.

18 Oir thug iad suaimhneas^d do m' spioradsa, agus d'ar spioradsa: uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin^e.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur fàilte oirbh. Tha Acvila agus Priscilla, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr fhàilte oirbh anns an Tighearna.

20 Tha na bràithrean uile a' cur fàilte oirbh. Cuiribhse fàilte air a chéile le pòig naomha.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearna Iosa Criosd, biodh e 'na Anatema, Maranata f.

23 Gu robh gràs an Tighearna Iosa Criosd maille ribh.

24 Mo ghràdhsa maille ribh uile ann an Iosa Criosd. Amen.

^a luchd cur an aghaidh an t-soisgeil. ^b duineil. ^c neartaichibh sibh féin. ^d fois. ^e aithnichibh an leithide sin. ^f biodh e mall-
uiche gu bràth.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
CORINTIANACH.

C A I B. I.

3 *Tha ant-abstol a' toirt mìenich dhoibh an aghaidh thrioblaid thaobh na comhfhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhacan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 gu sonraichte 'na chunnart san Asid: 12 agus a' gairm an coguis-san, agus a cheguis féin chum fianuis gu'n do shearmonaic e an soisgeul gu tréibhdhireach, &c.*

POL abstol Iosa Chrìosd tre tholl Dé, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais Dé a ta an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Chrìosd.

3 Beannuichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Chrìosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile chomh-fhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar[§], chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibhsan a ta ann an àmhghar sam bith, trèd na comhfhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd^h pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachdne mar an ceudna pailte tre Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, is ann air son bhur comhfhurtachd agus bhur slàintese, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn. is ann chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàintese.

7 Agus a ta ar dòchas daingean d'ar taobhsa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nar luchd-comhair do na fulangasaibh, gu'm bi sibh mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b' àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro-mhòr thar ar neart, ionnas gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binni ar làis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh:

10 Neach a shaor sinne o bhàs eòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' comh-oibreachadh le chèile ann an ùrnuigh air ar soinne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar soinne, a leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.

12 Oir is e so ar gairdeachasne, fianuis ar coguis, gur ann an son-fhillteachdⁱ agus an tréibhdhireas diadhaidh^m, agus cha'n ann an glòcas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh d'ar taobhsa.

13 Oir cha 'n eil sinn a' scriobhadh nithe sam bith eile d'ar n-ionnsuidhse, ach nan nithe a ta sibh a' leughadhⁿ, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidich-eas sibh gus a' chrìoch;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne bhur gairdeachas, mar

[§] thrioblaid. ^h fulangais air son Chrìosd. ⁱ breth. ^l siompluidheachd.
^m an tréibhdhireas a's mò; tréibhdhireas Dhé. ⁿ a's aithne dhuibh.

si sibhse mar an ceudna ar gairdeachasne ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a' mhuinighin so b' àill leamsa teachd d'ar n-ionnsuidh air t'is, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs^o:

16 Agus gabhail uaibhse^p gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a ris d'ar n-ionnsuidhse, agus a bhi air an do thoirt air m'aghaidh leibhse san 4-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eutruimeachd^r? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a a chuiream romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh?

18 Ach mar a ta Dia firinneach, cha b'e ar còmhradh ribhse seadh, agus ni h-eadh?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criod, a shearmonnicheadh 'nar measgsa leinne; eadhon leamsa, agus le Siluanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na ni h-eadh, ach annsan bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile annsan is seadh iad, agus annsan is amen iad, chum glòire Dhé d'ar taobhne.

21 A nis an ti a dhaingnicheas sinne maille ribhse ann an Criod, agus a dh'ùng sinn, is e Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirne, agus a thug dhuinn geall-daingnich^s an Spioraid ann ar cridhibh.

23 Ach goiream Dia mar fhianuis air m'anam^t, gur ann chum sibhse a chaomhadh nach d'fhainig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil againne tigh-earnas air bhur creidimhse, ach is luchd-cuideachaidh sinn d'ar n-aoibhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

C A I B. II.

1 Air dha an reuson a chur an cèill air son nach d'fhainig e d'an ionnsuidh, 6 tha e 'g iarraidh orra maitheanas agus comhfhartachd a thoirt do'n duine p dhruideadh a

mach leo as an eaglais, 10 eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son fhìor aithreachais: &c.

A CH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a ris fuidh dhoilgheas d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, eò e ma ta ni subhach mise ach an ti air an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus scriobh mi an ni so fèin d'ar n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach euirte doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bhur n-aoibhneas uile.

4 Oir a trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, scriobh mi d'ar n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil: chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 Is leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a leagadh air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò is còir dhuibh maitheanas agus comhfhartachd a thoirt da, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh bhur gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheireamsa mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bbur sonsa thug mi e, am fianuis Chriod^u;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le chuillbheartachd:

^o ath-thiodhlacadh. ^p dol bhur rathadsa. ^r iomluas.

^s earlas. ^t an aghaidh m'anama. ^u am pearsa.

oir cha 'n'eil sinn aineolach air innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd a shearmonachadh, agus a dh'fhosgladh doras dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Tìtus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh deadh àile eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar n-àile cùbhruidh Chrìosd, anns an droing a shlànuichear, agus anns an droing a sgrìosar.^a

16 Do'n aon droing tha sinn 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n droing eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò a ta foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n'eil sinne mar mhòran, a thruaillias focal Dé: ach mar o thréibhdhìreas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd b.

C. A I B. III.

1 Air eagal gu'n cuireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaidh gu dìomhain, tha e a' nochdadh gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d' a mhinistirealachd. 6 Air so tha e a' coimh-shìneadh ministirean an lagha, agus an t-soisgeil r'a chéile, &c.

AN tòisich sinn a ris air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litricheibh molaidh d'ar n-ionnsuidhse, no air litricheibh molaidh uaidh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar^c cridhibh, air a h-àithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoineibh:

3 Air dha bhàt follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealachd leinne, a

tha air a sgrìobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheo; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so dh'earbsa^d againne tre Chrìosd thaobh Dhé.

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuainteachadh^e mar uainn féin: ach is ann o Dhia a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministireibh foghainteach na tiomna-nuaidh^f, cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministirealachd^g a bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh^h air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urradh clann Israeil amhar gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministirealachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma bha ministirealachd an ditidh glòrmhor, is ro mòd na sin a bheir ministirealachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma bha an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mòd na sin a ta an ni a bhunaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhail so do dhòchàis, tha sinn a' cleachdadh mòr dhànachdⁱ cainnte.

13 Agus cha'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là an diùgh ann an leughadh na seann-tiomnaidh^m, tha'm folach ceudna a' fantuim gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh

^a a chaillear. ^b nu Chrìosd. ^c ann bhur. ^d do dh'achas. ^e a mheas, a reusonachadh. ^f a' choimhcheangail nuaidh. ^g frithealachd. ^h ghràbhadh. ⁱ earbsa. ^j shoilleireachd. ^m an t-seann-tiomnaidh.

'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis 'se an Tighearn an Spiorad sin : agus far am bheil Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ìomhaighⁿ ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur an cèill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibh dhìreas; 7 agus cionnus a dh'òibrich na trioblaidean agus an gear-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chum cliu cumhachd Dhé, &c.*

UIME sin air do'n mhinistireil-eachd so bhí 'gàinn, a réir mar a fhuair sinn trócair, cha 'n'eil sinn a' fannachadh^o:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire^p, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na firinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma ta ar soisgeulne folaichte^r, is ann doibhsan a ta cailte^s tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na droinge nach 'eil 'pan creidmhidh, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghidmhoir Chrìosd, neach a's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha 'n'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhiseich dhuibhe air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thulhairt ris an t-solus soilleachadh a dorcadas, a dhealraich ann an cridhibhne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Crìosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi oirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 *Tha sinn fuidh thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha 'n'eil sinn ann an teanntachd^t; tha sinn ann an ìom-chombairle, gidheadh gun sinn ann an ea-dòchas;*

9 Air ar gear-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar agrìos;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corpe.

11 Oir tha sinne a tha beo, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoirne.

12 Uicne sin tha bàs ag oibreachadh annainne, ach beatha afnaibhse.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhí againn, a réir mar a ta e scrìobhta, chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhí againn, an ti a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna trid Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair sinn maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile nithe air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saibhir, tre bhuidheachas mhòrain; ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha 'n'eil sinn a' fannachadh, ach ge do thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine b'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain^u, ag oibreachadh dhuinne trom chudthrom glòire a ta ni's ro anabharraich agus slor-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'ann

ⁿ an dealbha, an riochda. ^o a' lagachadh. ^p a' mhuilaidh, na h-easonoir. ^r fa fholach. ^s a tha 'gan agrìos féin. ^t cumhingeachd. ^u tiota, mionaid.

faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, siorruidh.

C A I B. V.

‡ Gu bheil esan an dòchas glòire shiurruidh, agus le suil rithe, agus ris a' bhrèth dheireannaich, a' deanamh dìchill air deadh choguis ⁊ choimhead; 12 cha'n ann chum gu deanadh e dòsd as fèin thaobh so, 14 ach mar neach a fhuair beatha ⁊ Chriosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaitheadh do Chriosd a mhàin, &c.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chèile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach dothogadh le làmhaibh, siorruidh anns na nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnach an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh^a le ar tigh o nèamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliuin so ri osnach, air dhuinn bhi fuidh uallaich? ni h-e air son gu'm bu mbiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàsmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne ehum so fèin, is e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich^b an Spioraid.

6 Uime sin tha sinn a' ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasach^c a réir creidimh, agus cha'n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus a bhi làthair maile ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum cò aca bhios sinn a làthair no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhasan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an làthair caithir-breitheanais Chriosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ni a rinn e, ma's maith no olc e.

11 Uime sin air dhuinn fios a bhi againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibhse.

12 Oir cha 'n'eil sinn 'gar moladh fèin a ris dhuibhse, 'ach ⁊ ta sinn a' toirt fàth^d uail dhuibh d'ar taobh, chum gu bi freagrach agaibh dhoibhsan a tha deanamh uail ann an gnùis, agus ni h-ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'easbhuidh cèille, is ann do Dhia: agus ma ta ar ciall againn, is ann duibhse.

14 Oir a ta gràdh Chriosd 'gar coimh-éigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh:

15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air son nan uile, chum fadsan a ta beo, nach biodh iad a so suas beo dhoibh fèin, ach dhasan a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh'èirich a ris.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne a so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ge b'aithne dhuinn Criosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha'n aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin ma ta neach sam bith ann an Criosd, is creutair nuadh e; chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris fèin tre Iosa Criosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an Criosd a' deanamh an t-saoghail réidh ris fèin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne^e focal na réite.

20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chriosd, mar gu cuirheadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidh-

‡ cluth-eudachadh, còmhachadh. ^b earlas. ^c a' gluasachd, ag imeachd, a' sùbhal. ^d cothrom. ^e chuir e annainne. Gr.

eadh oirbh as uchd Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn se esan da nach b'aithne peacadh, 'na lobairt pheacaidh air ar soinne; chum gu bitheamsid air ar deanamh 'nar fireantachd Dhé annsan.

C A I B. VI.

1 Gu'n do dhearbh se e féin 'na mhinisteir firinneach do Chrìosd, araan le earailibh, 3 agus le ionracas a bheatha, 4 agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil: 10 umpa so tha e labhairt gu dàna riu, chionn gu bheil a chridhe fosgailte dhoibh; 13 agus tha dùil aige ris an aigne cheudna uatha; &c.

UIME sin tha sinn mar chomh-obrichean leis-san, a' guidheadh oirbh, gun sibh a' ghabhail gràis Dé an diombanas:

2' (Oir a deir e, Ann an àm taitneach dh'éisid mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhaidh leat: feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhì tabhairt aobhair oilbheim air bith ann an non ni, chum nach faigheadh a' mhinistireilachd mí-chliu:

4 Ach anns gach nì 'gar dearbhadh féin mar mhinisteiribh Dhé, ann am mòr fhoighidin, ann an àmhgharailbh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosunaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trosgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, ann an spiorad naomh, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na firinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làmh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-urram, tre mhì-chliu agus dheadh-chliu: mar mhealltairibh, gidheadh firinneach;

9 Mar dhròing nach aithnichear, gidheadh air an bheil deadh aithne;

mar dhròing a ta faghail a' bhais, gidheadh feuch, tha sinn beo; mar dhròing a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhròing a ta brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gairdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saibhais; mar dhaoine aig nach 'cil ni sam bith, gidheadh a' sealbhadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-nè fosgailte dhuibhse, O a Chòrintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farfuing.

12 Cha 'n'eil sibh ann an cumhangachd annainne, ach tha sibh ann an cumhangachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dùiloadh nan nì sin féin, (labhran mar ri m' chloinn) bithibhse farsuing mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidmich: oir ciod e caidreabh na fireantachd ri neo-fhìreantachd? agus ciod e commun an t-sòlais ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Chrìosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidmìch, maille ri anacreideach?

16 Agus ciod a' choimh-réite a ta aig teampull Dé ri h-ìodholaitibh? oir is sibhse teampull an Dé bheo; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhuidh annta, agus gluaisidh mi 'nam measg; agus bithidh mise a'm' Dhia acasan, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agamsa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus dealaichibh riu, deir an Tighearn, agus na beanailh ris an nì neo-ghlan; agus gabhaidh mise a m' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nar mic agus 'nar nigheanaibh dhomhsa, deir an Tighearn uile-chumhachdach.

C A I B. VII.

1 Tha e 'gun earlachadh thum gloine beatha, 2 agus chum an inntinn bhì aca dhasan a ta aige dhoibh; 3 air eagal gu saoilte gu'n robh e

f air son, an àit. & [ar] ministireilachd, [ar] frithealadh, h leis an Spìrad naomh. i dealbhaibh.

our so an amharas, tha e cur an cèill doibh meud a' chomhfhurtachd a' fhuair e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul a thug Titus dha air a bhàròn diadhaidh, a rinn an litir a' chuir e d'an ionnsuidh roimhe oibreachadh amata, &c.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glòramaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhleadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabbaibh ruinne: eha d'rinn sinn eucoir air son duine, cha do thruaill sinn son duine, cha do mheall wian son duine.

3 Cha'n ann' chum blur dìtidh a labhran so: oir thubhairt mi roimhe, gu bheil sibh ann ar cridhibhine chum bàsachadh uaille ribh, agus a bhi beo uaille ribh.

4 Is mòr mo dhànachd cainnte d'ar taobhsa, is mòr m'uaill as blur leth: lionadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aobhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a' thainig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth an muigh bha eòmhraig, an leth a stigh bha eagla¹:

6 Ach, an Dia a bheir comhfhurtachd doibhsan a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus ni h-e le a theachdsan a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'nuair a chuir e an cèill duinn bhur dian-thogradh, bhur càoidh^m, bhur teas-ghràdh dhomhsa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha 'n'eil aithreachas orm, ge do bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ge nach do rinn i so ach rè tamuill.

9 A nis tha gairdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachaisⁿ: oir bha doilgheas oirbh air mhodh

diadhaidh, chum nach d'thigeadh call oirbh ann an son ni d'ar taobhne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhuidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a' dh'oibrich e annaibh, seadh, ciod an glanadh oirbh féin^o, seadh, ciod an ro-dhiom, seadh, ciod an t-eagal, seadh ciod an dian-thogradh, seadh, ciod an t-eud, seadh, ciod an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ge do scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, cha b'ann air a shonsan a rinn an eucoir, no air a shonsan air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichte dhuibh ar càramne mu'r tunchiolla' am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son blur comhfhurtachds: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrigh gu'n d'fhuair a spiorad suaimehneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd^p sam bith risean asaibhse, cha 'n'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fhrinn ribhse, is amhuil sin a fhuaradh firinneach ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhesan ni's pailte d'ar taobhsa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhur n-ùmhilachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

C A I B. VIII.

1 Tha e gam brosnachadh gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedonach, 7 le moladh an dian thograidh a bha oca féin roimhe, 9 le eisempleir Chrìosa, 14 agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin: &c.

¹ uamhuann. ^m bròn. ⁿ a tharrachadh inntinn. ^o an saoradh, an leithageul. ^p uaill, mordhail.

A NIS, a bhráithre, 'tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia :

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochd-uinn, ro phailte chum saibhris am fialuidheachd^r.

3 Oir (bheiream fianuis) gu robh iad uatha féin toileach a réir an cornais, seadh, thar an ommas :

4 A' guidheadh oirne gu dùr-achdach, gu'n gabhadh an tiodhlac, agus comh-roina an fhrithealaidh do na naomhaibh.

5 Agus ni h-ama mar a shaoil sinne^s, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus 'na dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé :

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thoisich e roimhe, mar sin gu'n crìoch-naicheadh e annaibhse an gràs^t sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an ceidmibh, ann an ùr-labradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bitibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Ni'n labhran so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoin' eile, agus a dhearbhadh tréibhdhìreis bhur gràidhse.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ge do bha e saibhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saibhir trid a bhochd-uinnsan.

10 Agus anns an ni so bheiream mo chomhairle : oir a ta so tarbhach^u dhuibhse, a thòisich roimhe, cha'n e mhàin air deanaibh, ach air a bhì togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh^a ; ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toìle, mar sin gu'm bi sibh ullamh chum coimhlionaidh as na bheal agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn toileach ann, gabhar ris a réir mar

a ta aig neach, agus ni h-ann a réir nan nithe nach 'eil aige,

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibhse.

14 Ach a' thaobh coimh-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhur pailteas-sa 'na choimh-leasachadh air an uireasbhuidhsan, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-sa 'na choimh-leasachadh air bhur uireasbhuidhse, air chor as gu'm bi coimh-cheartas eadruibh,

15 A réir mar a ta e scriobhta, An ti a thionail mòran, cha robh anabarr aige ; agus an ti a thionail beagan, ach robh casbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhis, a chuir an càran dùrachdach sin féin d'ar taobhsa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deinnhin ghabh e ris an impidh, ach air dha bhì ni bu togarr-aiche, chaidh e d'a thoil féin d'ar n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris an bràthair, aig an bheil a chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglais uile :

19 (Agus cha'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus chum foillsachaidh bhur n-inntinn ullamhsa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bhì mi-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne :

21 Air dhuinn bhì solarachadh nithe ciatfach, cha'n e mhàin an fianuis an Tighearna, ach mar an ceudna am fianuis dhaoinne.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic dùrachdach ann mòran do nitheibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, thaobh an ro-earbha ta aige^b asaibhse.

23 Ma dh'fhiosraichear ni sam bhì mu Thitus, is e mo chompanachas e, agus mo chomh-obriche d'ar taobhsa : no mu thimchioll nam bràithre, is iad teachdairean nan eaglais, agus glòir Chrìosd.

^r an daonnachda. ^s a bha dòchas aginne. ^t tiodhlacadh. ^u ionmchubhaidh. ^a an deanaibh. ^b agam.

24 Uime sin nochdaibh dhoibhsan, agus am fianuis nan caglais, dearbhadh bhur gràidhsa agus ar n-uaille d'ar taobh.

C A I B. IX.

1 *Tha e g' innseadh an reusoin air son, ge do b'aithne dha am mòr thogradh féin, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-làimh d'an ionnsuidh g'am brosnachadh gu déire a thabhairt gu pailte, do bhrìgh gur gné shìol-chuir iad, 10 a bheir bàrr pailte dhoibh féin, 13 agus aobhar ìobairt mòr mholaidh do Dhia.*

OIR a thaobh frithéalaidh do naomhaibh, is neo-fheumail dhomhsa, scrìobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-iantinn, as leth an deanam uail asabhse ris na Macedonaich, ag ràdh, Gu robh Achais ullamh o cheann bìadha; agus bhrosnaich bhur n-euda ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre d'ar n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar uaille asabh dìomhain sa' chais so; chum, mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh :

4 Air eagal ma thig na Macedonich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire airne (gun a ràdh oirbhe) a dānadas na h-uail so.

5 Uime sin bbreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs d'ar n-ionnsuidhse, agus bhur tabhartas air an do labhradh ribh roimhe, a dheanamh deas; chum gu'm biodh sibh ullamh, mar thiodhlac^e, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so deiream, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 *Thugadh gach duine seachad a réir rùn a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.*

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh rò phailte dhuibhse, chum air dhuibh anns gach uile ni

làn leoir a bhì agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 (A réir mar a ta e scrìobhta, Sgaoil e a chuid; thug e do na bochdaidh: mairidh fhìreantachd a choidhch.)

10 A nis an ti a bheir sìol do'n fhear-cuir, agus aran chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachdsa, agus gu fùgadh e do thoradh bhur fhìreantachd fas.)

11 Air dhuibh bhì air bhur deanamh saibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibrich-eas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithéaladh na seirbhìs so, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhì tre dhearbhadh an fhrithealaidh-sa a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmbalachd do shoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais dhaonnachdaich^e dhoibhsan, agus da na h-uile dhaoibh.)

14 Agus trid an ùrnuigh air bhur sonsa, aig am bheil mòr dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlac do-labhairt^f.

C A I B. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a dha deanamh tàir air anmhuinn-eachd a phearsa agus air a làthair chorporra, tha e cur an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaicheadh e an aghaidh cumhachda a naimhdean uile; 7 a' toirt cinnte dhoibh, air dha teachd, gu'm faigheadh iad e oo chumhachdach ann am focal agus a ta e nis ann an scrìobhadh, agus e as an làthair: &c.*

ANIS tha mise féin Pòl a' guidheadh oirbh, tre mhacantais agus shèrnheachd Chrìosd, neach air dhomh a bhì làthair a ta òsal nar-

^c g'ean-maith. ^d do'n t-sìoladair.

^e fhialuidh. ^f do-chur-an-céill.

meas, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh.

2 Ach iarrann oirbh dh'athcheinge, gan sibh a thoirt orm an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin⁵ leis an aoilear eni bhi dàna 'n aghaidh droinge àraidh a tha toirt meas oirne, mar gu bithamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ge do tha sinn ag imeachd^h anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh ni'm feòlmbor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh.)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'ardaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuainteach chum ùmhlachd Chrìosd :

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile easumhlachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmhlachds.

7 An amhaire sibh air nithibh a réir an coslais ? ma tha dochasⁱ aig aon neach as féin, gur le Crìosd e, smuainicheadh e so a ris-uaith féin, mar is le Crìosd esan, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ge do dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachdne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim^l, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa) cha bhiodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta a litrichean (a deir iadsan) cudthromach agus làidir, ach a ta a làthaireachd chorpóra an-mhùn^m, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin do dhuine so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'm bi sinn ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha' n'eil a dhànadasⁿ againne sinn féin a chur an àireamb, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin : ach air dhoibhsan bhi 'gan tomhas féin eatorra féin,

agus 'gan coimeas féin riu féin, cha 'n'eil iad glìc.

13 Ach cha-dean sinne uaill a nithibh a tha thar ar tomhas, ach a réir tomhais na riaghail^o a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhe.

14 Cha 'n'eil sinne 'gar sìneadh féin thar ar tomhas, mar nach ruigeamaid sibhse ; oir thainig sinn eadhon chugaibhse^p, le soisgeud Chrìosd :

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill a nithibh a ta thar ar tomhas, eadhon a saothairibh dhaoin' eile ; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimhse, gu'm faigh sinn farsaingeachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na h-ionadaibh an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill a dheanamh ann an riaghail duin' eile, a nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholta^r, ach an ti a mholas an Tighearn.

C A I B. XI.

1 Tre ro-mheud a chuiraim do na Corintianaich, d'an robh e'n coslas tuilleadh spéis thoirt do na h-abstolajbh bréige na dhasan, tha e a' tòiseachadh dh'aindeoin ri e féin a mholadh, 5 ag innseadh nach robh e a bheag goirid air na h-abstol bu' mhò, 7 gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu sòr, 13 a' nochdadh nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh non sochair a bhuingeachd do'n lagh, &c.

BFHEARR leam gu'n giùlain eadh sibh beagan le m' amaid-eachd ; agus da rìreadh giùlainibh leana.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhuidh : oir rinn mi ceangal pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhior-ghloin an làthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh

⁵ mhisingh, ^h urrasachd. ^h ghlasad, ^h sibhal. ⁱ carbas. ^l togail suas.
^m lag. ⁿ a mhisingh. ^o riaghailt. ^p thugaibhse. ^r dearbhata.

sam bith, mar a mheall an nathair Eubha leis a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinnse o'n sòn-fhillteachd a ta ann an Chrìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheadadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharailse nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b'airde.

6 Ach ge do tha mi neo-fhògh-luimte ann an cainnt, gidheadh cha 'n eil mi mar sin ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn-fholaiseach anns na h-uile nithibh 'nar measgsa.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin is leachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, no a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a' gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhis a dheanadh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràitbrian, a thàinig o Mhacedonia m'uireasbhuidh; Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhe, agus coimhididh.

10 Mar a ta firinn Chrìosd annam, cha chumar an uaille so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar sòn? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir^s mi air falbh cionfàth^t uathasan le'm bu mhiann cionfàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uaille, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhachd abstola Chrìosd.

14 Agus cha'n iongantach sin: oir cuirear Satan féin an cruth^u aingil spìillse.

15 Uime sin cha ni mòr e ge do chuirear a mhinistirean mar an ceudna ann an cruth mhinistirean na fireantachd; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A deiream a ris, Na measadh aon neach gur amadan mi; no fòs, gabbaibh rium mar amadan féin, chum gu'n dean mi beagan uaille asam féin.

17 An ni a labhran, ni h-ann a réir an Tighearna a labhran e, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dànaas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' deanamh uaille a réir na feòla, ni mise uaille mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh féin glie.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas^a neach sibh, ma bheir neach bhur cuid dhìbh, ma dh'ardaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air a' aghaidh sibh.

21 Labhran thaobh eas-urraim, mar gu'm bitheamaid anmhunn: ach, ge b'e ni anns a' bheil neach air bith dàna, (labhran gu h-amaideach) a ta mise dàna ann mar an ceudna.

22 An Eabhruich iad? mar sin tha mise mar an ceudna: An Israeilich iad? mar sin tha mise mar an ceudna: An sliochd do Abraham iad? mar sin tha mise mar an ceudna:

23 'Am ministirean do Chrìosd iad? (labhran mar dhuine mi-chéillidh) ataimse os an cèann san ni so: ann an saothairibh ni's pailte, ann am buillibh ni's ro mhòb, am priesun-airibh ni's trice, ann bàsailh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhachairibh cùig uairean dà fhichead buille ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean; is agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gabha aimhnichean, ann an sunnartaibh fhear-reubainn, ann ar

^a gearr. t cothrom. ^u riochd. ^a chlaoidhoas. ^b thar tomhas.

cunnartaibh o m' chinneach féin, ann an cunnartaibh o na Cinneachaibh, ann an cunnartaibh sa bhaile, ann an cunnartaibh san fhásach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach^c;

27 Ann an saothair agus sgìos^d, am fairibh gu minic, ann an ocraas agus tart, an trègaibh gu minic, am fuachd agus an lom-nochdaidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglais uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta factainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhùineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Ath-air ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannuichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an rìgh, fricesadan air baile nan Damascèneach, ann an rùn mise a ghlaeadh:

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliaibh, agus chaidh mi as a làmhaidh.

C A I B. XII.

1 Chum abstolachd a mholadh, ge d'fheudadh e uaill a dheanamh as a thaisbeinibh iongantach, 9 gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as anmhuinneachd, tha e factainn croin doibh a chionn gu'n d'éignich iad e chum na h-uaille dhomhain so: 14 a' geallturn teachd a ris d'an ionnsuidh: &c.

GU deimhin cha 'n'eil e iom-chuidh dhomhsa uaill a dheanamh: ach thig mi chum seallama agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh, duine ann an Crìosd ceithir-bliadhna-deug roimhe so (ma's anns a' choluinn, ni'm fios domh; no as a choluinn, ni'm fios domh; aig Dia a ta fios) a leithid sin do dhuine, thogadh chum an treas nèamh,

3 Agus b'aithne domh a leithid sin do dhuine (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, ni'm fios domh: aig Dia a ta fios:)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhas, airt nach feud duine a' labhairt^e.

5 Ma' leithid sin do dhuine si mi uaill: ach asam féin cha dean mi uaill, mur dean mi a m' anmhuinneachdaibh^f.

6 Oir ge do b'àill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'n bi meas aig duine dhìom, thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdaire Shatain chum gu'm buaileadh e mi^g, air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn trì uairean, gu'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuìt: oir a ta mo chumbachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uaill a' m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chrìosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh^h air son Chrìosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rianeadh a'n' amadan mi le uaill a dheanamh; dh'éignich sibhsè mi: oir bu chòir dhomh bhi air m' mholadh leibhsè: oir cha robh mi bheag sam bith fuidh na h-abstolaibh a's àirde, ge nach 'eil annan ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibrichheadh còmharan abstoil ann bhur measga, anns gach uile fhoighidìn, ann an

^c fallsa, mealltach. ^d sgìos agus briseadh-cridhe. ^e nach urradh duine a labhairt. ^f laigsibh. ^g chum gabhail le dornaibh orm. ^h trioblaidibh, a'ndeisibh.

comharaibh agus an iongantaisibh, agus an cumhachdailibh i.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maithneas domh san euceir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh anis an treas uair gu teachd d'ar n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha'n eil e dh'fhiachaidh air fa' chloinn ionmhas a chruinneachadh a' chomhair nam paranta, ach air na parantaibh fa' chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh agus a chaithear mi air son bhur n-anamasa, ge mar is ro phailte a ta gradh agam dhuibh, gur lugha bhur gradhsa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise trid aon neach dhiubhsan a chuir mi d'ar n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus dol d'ar n-ionnsuidh, agus chuir mi brathair maille ris: an d'rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumailb?

19 A ris, am bheil sibh a' saoilisina gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd: ach a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluimse!

20 Oir is eagal leam air dhomh teachd nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann leibh: air eagal gu'm bi connsachadh, fardmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, ardain^m, ceannairce^{nar measg}:

21 An t-eagal air teachd dhomh a ris, gu'n islich mo Dhia mi 'nar measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n droing a pheacaich a cheana, agus nach do gabh aith-

reachas do'n neo-ghloise, agus strìopachas, agus mhacnus a rinn iad.

C A I B. XIII.

1 Tha e baghairt gairge agus cumhachd abotolachd an aghaidh pheanaich cruaidh-mhuinealach: 5 agus a' comhairleachadh dhoibh an creidimh a dhearbhadh, 7 agus am bousha a leasachadh mun d'fhig e: 11 tha e a' comh-dhrèadh na làtreach le earraill choitichionn agus le h-uirnuigh.

IS i so an treas uair a ta mi a' teachd d'ar n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasamhach.

2 Dh'ianis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh mar gu'm bithinn a làthair an daraith uair, agus a nis air dhomh bhi as bhur làthair, scriobham chum na droing a pheacaich roimhe so, agus chum chàich uile, ma thug mi a ris, nach caomhain mi:

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhadh air Crìosd a' labhairt annamsa, neach d'ar taobhsa nach 'eil annhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh e trid annmhuinneachd, gidheadh a ta e beo tre chumhachd Dhé: oir a ta sinne mar an ceudna annhunn annsan, gidheadh bithidh sinn beo maille ris tre chumhachd Dhé d'ar taobhsa.

5 Ceasnuichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh; dearbhaibh sibh féin: nach aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa Crìosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùlⁿ sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidheadh air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith^o, ge do robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urradh sinn a' air bith a dheanamh an aghaidh na firinn, ach air son na firinn.

¹ gnìomharaibh cumhachdach. ¹ bhur togail suas. ^m àrd-hinntinn-eachd, atmhoiréachd. ⁿ daoine neo-dhcarbitta. ^o ciatfacha.

9 Oir tha sin subhach an uair a tha sinn féin anbhuan, agus sibhse làidir: agus tha sinn a' guidheadh so mar an ceudna, sibhse bhi diongmhalta.

10 Is ann uime so a scrìobh mi na rithe so d'ar n-ionnsuidh air dhomh bhi as buur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumbachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghluim^p, agus ni h-ann chum sgrìos.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, alàn

leibh: bithibh diongmhalta^r, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntian, bithibh sìochail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìochaint maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile^s le pòig naomha.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd d'ar n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus gràdh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

C A I B. I.

6 Tha iongantas air gu'n do thréig iad esan agus an soisgeul co luath: 8 agus tha e a' mallachadh na droinge sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmondich e féin; 11 dh'fhòghluim e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia, &c.

POL abstol (cha'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh.)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghàlathia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacaidhne, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Atharne:

5 Dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'thugadh thairis^t sibh co luath uathsan a

ghairm sibh trid^u gràis Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Nì nach soisgeul eile; ach a ta dreap àraidh gar busaireadh, le'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os cionn^a.

8 Ach nan deanamaidne, no ain-geal o nàmh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach an soisgeul a shearmonaich sinne dhuibh, biodh e mallaichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimhe, deireams^a a nis a ris mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh e mallaichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air^b daoinibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' thoileachadh daoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaich^u eadh leamsa, nach ann a réir duine a ta e.

^p togail suas. ^r foirfe, iomlan. ^s Altaichibh beatha a chéile. ^t gu'n
^u d'atharraicheadh. ^u chum. ^a fhiaradh, chlaon-thruailladh.
^b a' cur m'earbsa a.

C A I B. II.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, 'ni mò a theagaisgeadh dhomh e, ach tríd fhoillseachaidh Iosa Críost.

13 Oir chuala sibh mo chaitheadh-beatha-^a ^c san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'riag mi thar touhas geur-leanmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhéasaich mi i:

14 Agus gu'n d'thainig mi air na'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' ehomh-^a ^b am measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnáthannaibh mo shinnsireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mháthar mi, agus a ghairm mi tríd a ghráis,

16 A Mhac féin fboillseachadh annam^d, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri féoil agus fuil:

17 Ni mo chaidh mi suas gu Hierusalem, chum na muinntir sin e bha 'nan abstolaibh romham; ach chaidh mi gu h-Arabia, agus a ris thainig mi air m'ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thri bliadhna chaidh mi suas gu Hierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cúig láithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bráthair an Tighearna.

20 A nis anns na nithibh a scríobh-am dhuibh, feuch, an láthair Dhé, cha 'n'eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thainig mi gu críochaibh Shiria agus Chilia; ^c

22 Agus cha robh eolas orm a thobh m'fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Críost:

23 Ach a mháin chual iad, An si anns an am a chaidh seachad a bhe'gar geur-leanmhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgríos roimhe so ^c.

24 Agus thug iad glóir do Dhia air mo shonsa.

1 *Tha e cur an céill c'uin a chaidh e suas gu Hierusalem, agus c'ar son, agus nach do thimchioll-ghearradh Titus, 11 agus gu'n do chuir e'n agbaidh Pheadair, agus gu'n d'innis e dha a reuson, 14 c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudhaich, a' creidsinn gu'm bi iad air am fíreanachadh tre chreidimh ann an Críost, agus cha'n ann tríd oibre; &c.*

A N sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a ris suas gu Hierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thitus leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaigneas dhoibhsan d'an robh meas, an t-eagal air chor sam bith gu'a ruithinn, no gu'n do ruith mi an diomhanas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuidachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ge bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son phráithre bréige, a ghoid a steach^f 'nar measg, a thainig a steach os Iosal a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Críost, chum ar toirt fa dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon ré uaire; chum gu'm buanaicheadh^g firian an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n droing sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimhe, cha 'n'eil suim ann domhse: cha 'n'eil meas aig Dia do phearsa duine) oir iadsan a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, cha do pháirtich iad le'n comhradh bheag sam bith riumsa.

7 Ach air an láimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearradh riumsa, mar a dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearradh ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach^h ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearradh,

^c mo gháidan. ^d leam. ^e uair-eigin. ^f a thugadh steach os Iosal. ^g fanadh. ^h gu bríoghmar.

dli' oibrich e gu cumhachdach annam-
sa mar an ceudna chum nan
Cinneach.)

9 Agus an uair a thuig Seumas,
agus Cephas, agus Eoin, a tha air am
meas 'nam postaibh, an gràs a thug-
adh dhomh, thug iad dhomhsa agus
do Bharnabas deas làmh a' chomuinn;
ionnas gu rachamaid chum nan
Cinneach, agus iad féin chum an t-
imchioll-ghearraidh.

10 A mhàin b' àill leo gu'm bitli-
camaid cuimhneach air na bochdaibh;
nì mar an ceudna a bha ro-thoil
agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thainig Peadar
gu h-Antioch, sheas mi 'na aghaidh
as an eudan, a chionn gu'n robh e
r'a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh
teachd o Sheumas, dh'ith e biadh
maille ris na Cinnich: ach an uair a
thainig iadsan, chaidh e a thaobh agus
thearbaidh se e féin, air eagal namuinn-
tir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile
gnùis-mhealladh maille ris mar an
ceudna; ionnas gu'n d'thugadh Bar-
nabas mar an ceudna a thaobh le'n
cluaini.

14 Ach an uair a chunnaic mise
nach do ghluais iad san t-slighe dhir-
ich^m, a réir firinn an t-soisgeul,
thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis
uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudh-
ach, a' caitheadh do bheatha a réir
nan Cinneach, agus cha'n ann a réir
nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g
éigheachadh nan Cinneach am beatha
chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne a thà 'nar n-Iudh-
ach a thaobh nàduir, agus cha'n ann
'nar peacaich do na Cinneachaibh,

16 Fios a bhi againn nach 'eil
duine air fhìreanachadh o oibrìbh an
lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd,
chreid-sinne féin ann an Iosa Crìosd;
chum gu'm bitheamaid air ar fhìrean-
achadh o chreidimh Chrìosd, agus
cha'n ann o oibrìbh an lagha: oir o
oibrìbh an lagha cha bhi feòil sam
bith air a fhìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhì 'g iarraidh

bhi air ar fhìreanachadh tre Chrìosd,
ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin,
um bheil uime sin Crìosd 'na mhinist-
eir peacaidh? Nar léigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na
nithe a leag mi, tha mi deanamh
cìontach dhomh féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh
do'n lagh, chum gu'm bitinn beo
do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille
ri Crìosd: gidheadh a ta mi beo;
ach cha mhise, ach Crìosd a ta beo
annam: agus a' bheatha a ta mi nis
a' caitheadh san fheòil, caitheam i
tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdh-
aich mi, agus a thug e féin air mo shòn.

21 Cha 'n'eil mi a' cur gràis Dé
an neo-brìghⁿ: oir ma tha fireant-
achd tre'n lagh, is ann gun aobhar a
fhuair Crìosd bàs.

C A I B. III.

1 Tha e fèdràich cìod a dh'nom iad
agus an creidimh a thrèigsinn, agus
dòigh a chur san lagh. 6 Tha'n
droing a tha creidsinn air am
fhìreanachadh, 9 agus air am
beannachadh maille ri Abraham:
10 agus a ta e dearbhadh so le
iomadh reuson.

O A Ghalatianacha amaideach, cò
a chuir druidheachd oirbh,
ionnas nach biodh sibh ùmhail do'n
fhìrinn, d'an robh Crìosd air a nochd-
adh gu soilleir^o fa chomhair bhur
sùl, air a cheusadh 'nar measg?

2 So a mhàin b' àill leam fhòghlum
uaibh, An ann o oibrìbh an lagha a
fhuair sibh an Spìrad, no o éisde-
eachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach as
sin? air dhuibh tòiseachadh san
Spìrad, am bheil sibh a nis air bhur
deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread
sin do nithibh gu dòmhain? ma's
ann da rìreadh gu dòmhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh
dhuibh an Spìraid, agus ag oibreach-
adh mhìorbhuile 'nar measg, an ann
trìd oibre an lagha, no trìd éisdeachd
a' chreidimh a ni e so?

i ro-thogradh. i gnùis-mhealladh, ceilg. ^m gu trèibhdhireach. ⁿ air
cùl. ^o gu dealbhach.

6 Anhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an droing a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimhe do'n sriobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, ag ràdh, Beannuichear na h-uile Chinnich annadsa.

9 Uime sin tha an droing à tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor chreid-mheach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fuidh'n mhallachadh: oir a ta e sriobhta, 's malluichte gach neach nach buanaich^p anns na h-uile nitibh a ta sriobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach, nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis Dé: oir, Bithidh am firean beo tre chreidimh.

12 Agus cha 'n'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a ni iad gheibh e beatha annta^r.

13 Shaor Crìosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhì air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son: oir a ta e sriobhta, 's malluichte gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu'n d'fhigeadh beannachadh Abraham air na Cinnich trid Iosa Crìosd; ionnas gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, labhran mar dhuine; ge nach bi ann ach coimlicheangal^s duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is anna do Abraham a thugadh^t na geallanna agus d'a shìol. Ni'n abair e, Agus do shìoltaibh, mar gu'm biodh e labhairt mu mìoran; ach mar mu aon, Agus do d' shìosa, neach a's e Crìosd.

17 Agus a deiream so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an

ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh an coimlicheangal an neo-brìgh, a dhaingnich-eadh roimhe le Dia ann an Crìosd, ionnas gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh a ta an oighreachd, cha 'n'eil i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an d'fhigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha'n ann air son aoin a ta e 'na eadar-mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin *oip* bheil an lagh an aghaidh gheallanna Dé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fhàg an sriobtuir na h-uile *dhaoinè* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Crìosd air a thoirt dhoibhsan a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'thainig an creidimh, choimhreachadh sinn fuidh'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhì air fhoillsachadh.

24 Uime sin b'e an lagh ar n-oid-fhòghluim^u g'ar trebrachadh gu Crìosd, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha 'n'eil sinn ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Crìosd.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteachd do Chrìosd, chuir sibh umaibh Crìosd.

28 Cha 'n'eil Iudhach no Greugach, cha 'n'eil saor no daor, cha 'n'eil fìrionn no bairionn^a ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Crìosd.

29 Agus ma's le Crìosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amlarus,

^p fan. ^r leo. ^s cunradh, cùmhannt. ^t labhradh, rinneadh. ^u ar maighstir-scoile. ^a boirionn.

agus is oighreacha sibh a réir a' gheallaidh.

C A I B. IV.

1 Bha sinn fuaidh'n lagh, gus an d'thainig Criosd, mar a ta an t-oighre fuaidh a thuiteir gus an d'thig e gu h-aois. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh: 7 uime sin cha 'n'eil sinn 'nar seirbhisich nì's foite dha. 14 Tha e cur an cuimhne dhoibh an deadh-ghean dasan, agus a dheadh-rùin féin doibhsan; 22 agus tha e nochdadh gur sinne clann Abraham thaobh na mnà saoire.

A NIS a deiream, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ge d' is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fuaidh luchd-coimhid b agus fuaidh luchd-riaghluidh gu teachd na h-aimsire a dh'orduich an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn ann an daorsa fuaidh cheud fhòghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thainig coimh-ionadh na h-aimsire, chuir Dia a Mhac féin uaith a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuaidh'n lagh,

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuaidh'n lagh, ionnas gu faigheamaine uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhac féin ann bhur cridhibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu nì's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chriosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibhsan nach 'eil 'nan dèe thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no' mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhì air blur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach anmhunn uireashuidheach^c, d'am

miann leibh bhì a rìs fuaidh dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhiosan, agus amisirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm d'ar taobh, gu'n do chaith mi gu diomhain mo shàoth-air oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise, oir a ta mise mar sibhse; cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'am trid anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom^d; ach ghabh sibh rium mar aingeal^e Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh^f an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n sponadh sibh a mach blur sùile féin, agus gu'n d'thugadh sibh dhomhsa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmh-aid duibh dhìom, air son mi dh'inns-eadh na firinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach is maith a bhì eudmhor ann an nì maith a gfràth, agus cha'n e mbàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bìcil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh,

20 B'àill leam bhì nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuaidh amharus umaibh.

21 Innsibh dh'omh, sibhse le'm miann bhì fuaidh'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e scriobhta, gu robh aig Abraham dìthis mhac; aon nì ban-oglaich^g, agus am mac eile nì mnaoi shaoir.

23 Agus esan a bh'aige ris a'

b thuiteiribh. ^c anmhunn agus bochd. ^d cha do chuir sibh cùl ris.

^e sheachdaire. ^f C'ait am bìcil. ^g mnaoi dhacir, ban-tràil.

bhan-oglaich, ghuineadh a réir na feòla e: ach esan a bh'aige ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad; oir is iad so an dà choimh-cheangal; aon diubh o bheinn Shinaì, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinaì ann an Arabia, agus tha i a' coimh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fuidh dhaorsa praille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e scribedhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorach nach 'eil a' breith cloinne; bris a mach agus glaoth, thusa nach 'eil ri saothair; oir is Ìonmhoire clann na mnà aonaranach^m na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn a' sarsan a rugadh a réir an Spioraid, is amhuil sin a ta nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a deir an scriobtuir? Tilg a mach a' bhan-oglaich agus a mac; oir cha bhi mac na ban-oglaich 'na oighre maille ri mac na mnà ssoire.

31 Uime sin a bhràithre, cha sinne clann na ban-oglaich, ach na mnà ssoire.

C A I B. V.

1 Tha e 'gam brosnachadh gu seasamh 'nan saorsa, 3 agus gun an timchioll-ghearradh a ghnàthachadh: 13 ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, ni a's e coimhlionadh an lagha: 19 tha e a' cur sìos oibre na feòla, 22 agus ag uinmeachadh toraidh an Spioraid; 25 agus 'g an earlachadhⁿ chum gluasachd san Spiorad.

UIME sin seasaidh gu daingean aans an t-saorsa leis an d'rinn

Criosd saor sinn, agus na bithibh a ris air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a deireamsa Pòl ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criosd.

3 Oir a ta mi a ris a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil a dh'fhiachaidh air an lagh gu h-ìomlan a choimhlionadh.

4 Cha 'n'eil tairbhe sam bith ann an Criosd dhuibhse^o a ta air bhur fireanachadh tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòchas fireantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha 'n'eil eifeachd^p sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibrichas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh, o bhi ùmhail do'n fhìrinn?

8 Cha d'fhainig an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh^r beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghlin agam asaibh san Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlaimidh e a bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroian-cheusaidh air a chur air cùl?

12 B'fhèarr leam gu'm biodh iad-san a ta cur mi-shuaimhneas^s oirbh eadhon air an gearradh uaidh^t.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mbàin na deanaidh an t-saorsa 'na cion-fàth do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhìs d'a Théile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an son fhocal.

^b asda so tha ni eile r'a thuigsinn. i chumhant. i sheasg, gun sliochd.

^m tréigte ⁿ a' cur impidh orra. ^o rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.

^p brìgh, neurt. ^r Geuraichidh. ^s dragha. ^t air an gearradh as

bhur coomasa.

eadhon an so; Grádhaidh tu do choimtrearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoidhear leis a chéile sibh.

16 A deiream ma seadh, Gluaisibh^u san Spiorad, agus cha choimhblion sibh ana-mhiann na feola.

17 Oir a ta an fheoil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feola: agus a ta iad sin arraghadh a chéile; ionnas nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threoraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n'eil sibh fuaidh^a lagh.

19 A nis tha oibre na feola follaiseach, a's iad so, adhaltrannas, striopachas, neo-ghloine, macnus^a,

20 Iodhol-sorachd, druidheachd^b, naimhdeas, conacsachd, co-fharpuis^c, fearg, comb-stri, aimhreite, saobh-chreidimh^d,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd^e, agus an leithide sin: ma bheileam ag ianseadh dhuibh roimhláimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rioghachd Dhé mar oighreachd.

22 Ach is e toradh an Spioraid grádh, aoibhneas, síth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh^f,

23 Macantas^g, stuaim: an aghaidh an samhail sin cha 'n'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Críod, cheus iad an fheoil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-ana-mhiannaibh.

25 Ma's beo dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glóir dhlómhain^h, a' brosnachadh a' chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

C A I B. VI.

1 Tha e 'g iarraidh orra buntainn gu sìmh ri brúthair a thuislich, 2 agus uallach a cheile, a ghiulan, 6 bhí tobhartach d'an luchd-teagaisg, 9

agus gun sgitheachadh do mhaith a dheanamh: 12 tha e nochdadh ciod agus am bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh: 14 cha dean e féin uail a ni ann bith ach a crann-ceusaidh Chríod.

A BHRAITHRE, ma ghluac neach ann an coire air bith gu h-obann, sibheas a ta spioradail, togasibh suas a shambuil sin do dhuine, ann an spiorad na macantschdⁱ; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giúlaimh uallacha^l a chéile, agus mar sin coimhblion sibh lagh Chríod.

3 Oir ma shaoileas duine gur ní éigin e féin, gun bhi ann ach neo-ní, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach obair féin, agus an sin bithidh sobhar gairdeachais^m aige d'a thaobh féinⁿ a mháin, agus ní h-ann a thaobh neach eile.

5 Oir giúlaimh gach neach uallach féin.

6 Comb-roinneadh an neach a ta air a theagag san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagag, anns na h-uile níthib maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'e ní a shioldhuireas duine, an ní ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheoil féin, buainidh e o'n fheoil truaillidheachd: ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgithicheamaid do mhaith a dheanamh: oir ann an ána iomchuidh buainidh sinn, mur faunaich^o sinn.

10 Uirne sin a réir mar a ta fáth^p, againn, deanamsid maith do na h-uile dhuoinibh, ach gu h-áraid dhoibhsan a ta do theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faician meud na litreach a scriobh mi dhuibh le m láimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin

^u siubhlaibh, imichibh. ^a mi-náire. ^b buiteachas. ^c comortus. ^d éiriceachd.

^e anabharr, geocaireachd, craos. ^f firinn. ^g ciuineas.

^h carraghoir. ⁱ a' chiuineis. ^l eallacha. ^m uail.

ⁿ ann féin. ^o lagaich. ^p cothrom.

a thaisbeanadh gu sgiambach san fheòil, tha iad gar n-éigneachadh chum bhì air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leannhuinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd.

13 Oir cha 'n'eil iadsan fèin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha: ach is àill leo sibhse bhì air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uaill ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanaianse uaill ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearna Iosa Chrìosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh

dhomhas, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Chrìosd cha 'n'eil úifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh^r nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghail so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhraithre, gu robh gràs ar Tighearna Iosa Chrìosd maille r'ar spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

1 *An déigh fàilte, 3 agus breith-buidh-sachais air son nan Ephesianach, 4 tha e labhairt mu thaghadh, 6 agus uhd-mhacachd thaobh gràis, 11 ni a's e am fìor thóbar o'm bheil slàinte a' chinneadh-daonna a' sruthadh. &c.*

POL abstol Iosa Chrìosd tre thoil Dé, chum nan naomb a ta ann an Ephesus, agus nan creidmheach ann an Iosá Chrìosd:

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Chrìosd.

3 Beannuichte gu robh Dia eadhon Athair ar Tighearna Iosa Chrìosd, a bheannuich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an ionadaibh nèamhaidh⁶ ann an Chrìosd:

4 A réir mar a thagh e sinne annsan, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthair ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uhd-mhacachd na cloinne tre Iosa

Chrìosd dha fèin, a réir deadh-ghean a thoile,

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre ar d'rinn e sinne taitneach^t ann a Mhac gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa^u tre fhuilsan, maithneas nam peacadh, réir saibhreis a ghràis;

8 Anns an robh e rophailte dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, réir a dheadh-ghean fèin, a rùnaich e ann fèin:

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Chrìosd, arson na nithe a ta air nèamh, agus na nithe a ta air talamb, eadhon annsan:

11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhì air ar roimh-orduchadh a réir rùn an tì a ta 'g oibreachadh nan uile nithe réir comhairle a thoile fèin;

12 Ionnas gu'm bitheamaidne a

^r creutdir, ⁶ nithibh nèamhaidh. ^t trid an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean. ^u fuasgladh.

chuir air tùs dòchas ann an Crìosd, chum cliu a ghloire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar au ceudna dòchas, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, eadhon soisgeul bbur slàinte: neach an dèigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomha sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich^a ar n-oighreachdne, gu teachd saorsa na seilbhe a cheannachadh, chum cliu a ghloire.

15 Uime sin air cluinntinn do-chas mar an ceudna bbur creidimhse anns an Tighearn Iosa, agus bbur gràidh do na naoimh uile,

16 Nì'a sguiream do bhì toirt buidheachais air bbur son, a' luadh oirbh ann-am ùrnuighibh;

17 Gu'n d'thugadh Dia ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus follseachaidh^c dhuibh, ann an eòlas airsan^d;

18 Sìle bbur n-iuntina bhì air an soilleseachadh, chum fios a bhì agaibh cìod e dòchas a ghairmesan, agus cìod e saibhreas glòire oighreachdsean anns na naoimhaibh,

19 Agus cìod e ro-mbeud a chumhachd d'ar taobhne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh à thréin neirt;

20 A dh'oibrich e ann an Crìosd, 'nuair a thog e o na marthaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh, fein e anns na h-ionadaibh nèamhaibh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach sinne a dh'ainmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san t-saoghal ri teachd mar an ceudna.

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhì 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti a ta lionadh nan uile nithe anns na h-uile.

C A I B. II.

8 Leis a choimeas r'a chéite cìod e

bha sinn thaobh nàduir, 5 agus cìod a tha sinn thaobh gràis, 10 tha e cur an cèill gu'n d'rinneadh sinn air son dheadh oibre; agus air dhuinn bhì air ar toirt an fagus tre Crìosd, .11 nach còir dhuinn ar beatha a chaitheadh mar Chinntich, 12 agus mar choigrich, amhuil anns an àm a chaidh seachad, 19 ach mar luchd con bhaile ris na naoimh, agus mar theaghlach Dhé.

AGUS bheothaich e sibhse a bha agus ann am peacaibh,

2 Anns an do ghluais^e sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàthaf an t-saoghail so, a réir uachd-arain^f cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd.

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caitheadh-beatha roimhe so, ann an ana-mhianaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuaint^h; agus bha sin a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saibhir ann an tròcair, air son a mhòr ghràidh leis an do ghràdhaidh e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhì marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Crìosd, (le gràs a ta sibh air bbur slànuchadh!.)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an ionadaibh nèamhaibh ann an Iosa Crìosd:

7 Chum gu'm foilleicheadh e anns na linnibh ri teachd saibhreas ro-phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobhne trid Iosa Crìosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bbur slànuchadh, tre chreidimh; agus cha'n ann uaibh féin: is e tiodh-lacadh! Dhé e:

9 Cha'n ann 'o oibrich, chum nach deanadh neach air bith nasill:

10 Oir is sinne obairsean, air ar crathachadh ann an Iosa Crìosd chom dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia reubh-làimh sinn, chum gu'n gluaiseamaid anna.

^a earlas. ^b dh'fhuasgladh. ^c taisbeanaidh. ^d chum esan a'aidheachadh.

^e Anns an robh sibh ag tneachd. ^f gnàthachaidh. ^g prionnsaidh. ^h na h-inntin, a' chridhe. ⁱ tairnadh, saoradh, sàbhaldh. ^l saor thobhartas.

11 Uime sin culmhnichibh, air dhuibh a bhì san aimsir a chaidh thairis 'nar Cinnich san fheoil, d'an goirear an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheoil;

12 Gu robh sinn san àm sin as eugmhais Chrìosd, 'nar coimhich do chomh-flaitheachd^m Israeil, agus 'nar coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dhia anns an t-saoghal:

13 Ach a nis ann an Iosa Crìosd, tha sibhse a bha roimhe so fad o làimh, air bhur toirt am fagus trid fola Chrìosd.

14 Oir is esan ar sìothchàintne, a yinn son dhinn aràon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dheal-acraidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre fheoil fèin, *cadhon* lagh nan àrthreanta, a *chuirceadh* sìos ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann fèin do dhithis aon duine nuadh, a' deanamh sìth.

16 Agus gu'n deanadh e réidh far-aon iad ri Dia ann an aon chorp trid a' chruinn-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin:

17 Agus thainig e agus shearmonaich e sìothchaint dhuibhse a bha am fad, agus dhoibhsan a bha am fagus.

18 Oir tridsan tha araon slighe againn gu dol a steach trid aon Spioraid chum an Athar.

19 A nis uime sin cha 'n eil sibh mi's mò 'nar coigrich agus 'nar coimhich, ach 'nar luchd aon bhaile ris na naomhaibh, agus 'nar muinntir-teaghlach Dhé;

20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidh, air bhì do Iosa Crìosd fèin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, seangailte gu coart r'a chéile, a' fàs suas chum bhì 'na teampull naomha san Tighearn:

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhì 'nar tigh-còmhnuidh do Dhia trid an Spioraid.

C A I B. III.

5 Rìnneadh an rùn-diomhair, 6 gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl; 8 agus thugadh an gràs dhasan, sin a shearmonachadh; 13 tha e 'g iarraidh orra gun tad a dh'fhannachadh air son a thrioblaidsean, 14 agus tha e guidheadh, 19 iadsan a thuigsinn mòr ghràidh Chrìosd-d'an taobh.

A IR an aobhar so, tha mise Pòl a'm phriosunach Iosa Crìosd, air bhur sonsa, a Chinneacha;

2 O chualaⁿ sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomhsa air bhur sonsa °:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh^p, an rùn-diomhair (mar a scrìobh mi roimhe gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh air dhuibh a leughadh, m'eòlas ann an rùn-diomhair air Chrìosd a thuigsinn.)

5 Nì ann an linnibh eile air nach d'thugadh sìos do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh trid an Spioraid;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oioghreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladasan ann an Crìosd, trid an t-soisgeil:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlac gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachdsan.

8 Dhomhsa, a's lugha na'n tì a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saibhras Chrìosd nach feudar a raunsachadh a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do no na h-uile dhaoineibh, ciod e commonn an rùn-diomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe trid Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh agus do na cumhachdaibh ann an ionadaibh nèamhaidh, leis an eaglais, glìocas eagsamhuil^r Dhé,

^m chomh-chomunn.

ⁿ Ma chuala.

^o d'ar taobhsa. ^p thaisbean.

^r iomadh-grèitheach.

11 A réir an rúin shiorruidh³ a rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn :

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach anr am muinghin tríd a chreidimhsan.

13 Uime sin iarram nach lagaich sibh a leth mo thrioblaidheansa air bhur son, ni a's e bhur glòirse.

14 Air an sobhar so lùbam mo ghluine do Athair ar Tighearna Iosa Criosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh a réir saibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh gu treun⁷, tríd a Spioraid-san anns an duine an leth stigh ;

17 Ionnas gu'n gabh Criosd còmhaidh ann bhur cridhe tre chreidimh ; chum air dhuibh bhi air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh⁴ ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn eiod e leud, agus fad, agus dòimhne, agus àirde ;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum as gu'm bi sibh air bhur lionadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhasan d'an cotnas na h-uile nithe a dheanamh gu h-ann-harrach rophailt thar gach ni a'surradh sinne iarruidh no smuaineachadh, a réir a' chumbachd a ta'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan gu robh glòir anns an eaglais tríd Iosa Criosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

C A I B. IV.

1 Tha e 'gan caralachadh chum aonachd ; 7 agus a' cur an céill gu'n d'thug Dia chum na crìche so tiòdh-lacan eagsanhuil do dhaoinibh, 13 ionnas gu'm biodh eaglais air a togail, 6 agus gu'm fàsadh i suas ann an Criosd. 18 Tha e 'gan gairm o neo-glòine nan Cinneach, &c.

UIME sin tha mise prìosunach an Tighearna, a' guidheadh

oirbh gu'n gluais² sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh ;

2 Leis gach uile irioslachd iantinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh ;

3 A' deanamh dichill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal^b na sìth,

4 Is aon chorp agus aon Spiorad a ta ann, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin bhur gairme ;

5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibhse uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn a réir tomhais tiòdhlaic Chrìosd.

8 Uime sin a deir e, Air dol suas da an àird', thug e bruid am braighdeanas, agus thug e tiòdhlaic do dhaoinibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, eiod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh lochdrach na talmhainn ?)

10 Anns a chaidh sìos, is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ròrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lionadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e droing àraidh gu bhi nan abstolaibh ; droing eile, gu bhi 'nam fàidh¹ibh ; agus droing eile, gu bhi 'nan soisgeulaiclibh ; agus droing eile, gu bhi 'nan aodhairibh^c, agus 'nan luchd-teagaisg ;

12 Chum na naoimh a dheasachadh^d chum oibre na ministreilcachd, chum togail suas cuirp Chrìosd :

13 Gus an d'thig sinn uile ann aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine ionlain, chum tomhais àirdè lànachd Chrìosd :

14 Chum as nach bi sinu a so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh :

¹ A' réir roinhe-shuidheachaidh nan linn.

² imich, sibhail. ^b còmh-bhann.

tomlan, a cheangal gu dìongalta r'a chéile.

³ le cumhachd. ⁴ bonn-shuidheachadh

^c buzhailibh. ^d a dheanamh

15 Ach a' labhairt na firinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nìdh bh chruigean^c, a's e an ceann, eadhon Crìosd :

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlàth-achadh trid an nì sin a tha gach alt a'-toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a deiream, agus guidheam an fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd a so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an dòmhanas an inntinn féin ;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhì 'nan eòimhich do bheatha Dhé, thaobh an aineolaais a ta anna, tre chruas an cridhe :

19 Muinntir, air dhoibh an mothachadh a chiall, a thug iad féin thairis do mhi-nàire^f, chum gach uile neo-gloine chur an gnìomh le ciocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibhse Crìosd mar so ;

21 O-chualas^g sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa :

22 Gu'n cuir sibh dhìbh thaobh a' cheud chaitheadh-beatha, an seann duine, a tha truailleadh a réir nan anamhiann cealgach :

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn :

24 Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé an fheantachd agus am fìor naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach : oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh : na luidheadh a' ghrian, air bhur corruih :

27 Agus na tugaibh àit do'n diabol.

28 An ti a ghoid, na goideadh e nì's mò : ach gu ana-fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an nì

a ta maith le a lèmhaidh, chum's gu'm bi aige nì r'a phàirteachadh ris an neach air am bheil uireas-bhuiddh.

29 Na d' thigeadh cainnt thruailleadh air bith a mach as bhur beul, ach an nì sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnas gu'n toir e gràs do'a luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomha Dhé, leis an Ò chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruih, agus fearg, agus gàrrthaich^h, agus toibheumⁱ air an togall uaibh, maille ris gach uile mhòran.

32 Agus bithibh coimhneil teochridheach d'a chéile, a' tabhairt maithanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maithanas dhuibhse ann an Crìosd.

C A I B. V.

2 An déigh earaillean coitcheon a chum gràidh, 3 chum striopachas a sheachnadh, 4 agus na h-uile neo-gloine, 7 gun chomhludair a chumail ri daoineibh aingidh, 15 imeachd gu faicilleach, 18 agus bhì air an Rònadh leis an Spiorad, 22 tha e labhairt mu dhleasdanasaidh fa leth, cionnas is còir do mhàidh bhì ùmhal d'am fearaidh-pòda, &c.

UIME sin bithibhse 'nar luchd-leanmhuian air Dia, mar chloinn ghràdhaich ;

2 Agus gluasibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabharta agus 'na òbairt deadh-bhòlaidh do Dhia.

3 Ach na biodh striopachas, agus gach uile neo-gloine, no sannt, uireas ead as air an ainmeachadh 'nar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh.

4 No draosdachd^l, no còmhradh amaideach, no bzo-shùgradh, nìthe nach 'eil iomchuidh : ach gu ma fearr leibh breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-striopachais air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear-òrdhol-aor-

^c annsan. ^f mhaonus. ^g Mz chuala. ^h òrd ghlaodhaich. ⁱ ancaingnt.
^l graosdachd, cainnt shaluch.

aidh) oigheachd ann an rioghachd, Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhain : oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhláhd.

7 Na bithibhse uime sin 'nar luchd-comhairt riu.

8 Oir bha sibh uair-eigin 'nar dorchadas, ach a nis tha sibh 'nar solus san Tighearn : gluaisibh mar chloinn an t-soluis,

9 (Oir a ta toradh an Spioraid^m anns an uile mhaithreas, agus ionracas, agus fhirinn.)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comb-chomunn agaibh ri oibrigh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo os ìosal.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus ; oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a' deir e, Mosgail, thusa a tha d' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Chrìosd solus duit.

15 Feuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glìce,

16 Ag ath-cheannachⁿ na h-aimsire, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibhse neo-ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearna.

18 Agus na bithibh air mhisg le fion, anns am bheil anabarr ; ach bithibh air blur Ìonadh do'n Spiorad :

19 A' labhairt ri bh fèin^o ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil 'nar cridhe do'n Tighearn.

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air sou nan uile nithe do Dhia eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Chrìosd ;

21 Air dhuibh bhì ùmhal d'a ehéile ann an eagal Dé.

22 A mhnàì, bithibh ùmhal d'ar fearaibh fhèin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Chrìosd ceann na h-eaglais : agus is esan Slànuihear a' chuirp.

24 Uime sin mar a ta'n eaglais, ùmhal do Chrìosd, mar sin biodh na mnàì d'am fearaibh fèin mar an ceudna anns gach ni :

25 Fheara, gràdhachibh bhur mnàì fèin, eadhon mar a ghràdhach Chrìosd an eaglais, agus a thug se e fèin air a son ;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge trid an fhocail,

27 Chum gu'n cuireadh e 'na làthair fèin i 'na h-eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasadh^p, no ni air bith d'an leithidibh sin ; ach chum gu'm biodh i naomba, agus neo-lochdach^t.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnàì fèin a ghràdhachadh, mar an cuirp fèin : an ti a ghràdhachas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh fèin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riann fuath d'a fheòil fèin ; ach al-trumaidh agus eiridnidh^s q i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais :

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheòil, agus d'a chnàmhaibhsan.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnàoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is diomhaireachd mhòr so : ach labhram mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibhse fa leth gràdh d'a mhnàoi amhuil mar dha fèin ; agus feuchadh a' bhean gu'n d'choir i urram d'a fear.

C A I B. VI.

1 Dleasanas cloinne d'am pàrant-
taibh, 5 sheirbhiseach d'am maigh-
stiribh. 10 Is cogadh ar beatha,
12 cha'n ann a mhnà an aghaidh
fola agus fèda, ach mar an ceudna

^m an t-soluis. ⁿ a' fuasgladh. ^o 'nar meang fèin, r'a chéile,
^p chasadh. ^t gun ghò. ^s giullaichdidh.

an aghaidh naimhde spioradail: 13 *Airm a' chrìosaidh, 18 agus cionnus is còir an gnàthachadh.* 21 *Tha Tichicus air a mholadh.*

A CHLANN, bithibh ùmhla d'ar pàrantaibh fèin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir onoir^t do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh.)

3 Chum gu'n òirich gu maith dhuibh, agus gu'm bi thu fad-shaogh-alach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnachibh bhur clann chum feirge: ach tog-aibh^u iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhla d'ar maighstribh a rèir na feòla, le h-eagal^a agus crìth, ann an tréibh-dhìreas bhur cridhe, mar do Chrìosd: 6 Cha'n ann le stùil-sheirbhis, mar dhroing a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a' deanamh toil Dhé o'n cridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoineibh:

8 Air dhuibh fios a bhì aguibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so fèin o'n Tighearn, ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, dean-aibhse na nithe ceudna dhoibhsan, a' leigeadh dhìbh bagraidh: air dhuibh fios a bhì aguibh gu bheil bhur maighstir fèin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhàithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumbachdsan.

11 Cuiribh umaibh uil' armachd Dhé, chum's gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhoil.

12 Oir cha 'n eil sinn a' gleachd-adh a mhàin ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail^b ann an ionadaibh àrda^c.

13 Uime sin glacaibh d'ar n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum's

gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' bhuaireadh san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dhèanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhì d'ar leasraidh air an crìosachadh^d le fhrìon, agus uched-éididh na fireantachd^e umaibh;

15 Agus nìachadh soisgeil na sìth mar bhòrgan agaibh air bhur còsaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh chugaibh sgéith a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaihted^f teinteach an droch Spioraid a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid^g ris slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e triathar Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghné ùrnuigh agus astuchaidh san Spiorad, agus a' deanamh fàire chum an ni so fèin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidhadh air son nan maomh uile;

19 Agus air mó shòma, chum gu tiubhar dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-diomhair an t-soisgeil:

20 Air son am bheil mi a'm^h theachdaire ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibhse mar an ceudna air na nithibh a blhuineas domhsa, agus ciod a tha mi a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministeir firinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh.

22 Neach a chuir mi d'ar n-ionnsuidh air son an aobhair so fèin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhruineas deinne agaibh, agus gu'n d'thugadh e comh-fhurtachd d'ar cridhe.

23 Sìth gu robh do na bràthribh, agus gràdh maille ri creidimh o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

24 Gu robh gràs maille rìusan uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Crìosd ann an tréibhdhìreas. Amen.

^t urram. ^u altrumaibh. ^a fuitheas. ^b droch spioradaibh.

^c neamhaidh. ^d crìosachadh. ^e an ionracais. ^f ghathan.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAM
PHILIPIANACH.

C A I B. I.

6 *Tha e cur an cèll a bhuidheachais do Dhia, agus a ghràidh dhoibhsan, air son toraidh an creidimh, agus an comhairt 'na fhulangas, 9 a' deanamh ùrnuigh a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs: 12 Tha e nochdadh na tairbhe a fhuair creidimh Chrìosd o fhulangas-san anns an Ròimh, 21 agus co toil-each 's a ta e air Crìosd a ghlòrachadh, le a bheatha no le bhàs: &c.*

POL agus; Timoteus seirbhisich Iosa Crìosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Crìosd, a tha ann am Philipi, maille ris na h-easbuigibh⁸ agus na deaconaibh^h:

2 Gràs duibh agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhniceas mi oirbh,

4 (A ghnàth ann am uile ùrnuighibh air bhur sonsa uile, le gairdeachas a'deanamh guidheadh.)

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis;

6 Air dhomh bhì dearbhta as an nì so féin, eadhon an tì a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd:

7 Eadhon mar is coir dhomh so a smuainteachadh unaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'nar luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, faras ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhanuis, cia mòr

mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Crìosd.

9 Agus ma ta mi a' guidheadh so, gu'm biodh bhur gràdh-sa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse:

10 Chum's gu'n dearbh sibh na nithe a's fearri; chum's gu'm bi sibh tréibhdhireach, agus gun tuisleadh i gu là Chrìosd;

11 Air bhur lionadh le toraibh na fireantachd, a tha trid Iosa Crìosd chum glòire agus cliu Dhè.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhì agaibh, na nithe a tharladh dbomb-sa, gur mò a dh'èirich leo an soisgeul a chur air aghaidh:

13 Ionnas gu bheil mo gheimh-leansa ann an Crìosd iomraideach anns an lùchairt uile, agus anns gach àit eile;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr dànachd a' labhairt an fhocail^m gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd tre fharmaid agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chonspoid, cha'n ann gu tréibhdhireach, a' saoilbànn àmhghar a chur ri m' gheimhlibhse:

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhì aca gu'n de chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Crìod ma ta? gidheadh air gach aon chor, oo aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, a ta Crìosd air a shearmonachadh; agus air a sheò

⁸ luchd-coimhid. ^h luchd-frithealaidh, foirfeachaibh, ⁱ a tha eòl-dhealichte.
^l gun bhì 'nar n-sabhar oibheim. ^m focail [Dé.]

eo tha mise a' deanainh gairdeachais, seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n d'thig seo chum slàinte^a dhombasa tre bhur n-àrnuighse, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Crìosd,

20 A réir mo ro-dhùil^o, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhànachd labhairt, mar a ghnàth gu'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrdachadh a'm' chorpasa, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhombasa bhi beo is e sin Crìosd, agus bàs fhaghail^p is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beo dhomh san fheòil, 's e sa toradh m'oire; ach ciod d'an deanainn rogluinn, ni'm fios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhà maille ri Crìosd; oir is e so a's ro fhèarr:

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhantuin san fheòil, a's feumaille dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ri bh uile, chum bhur cursa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh^r:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas ni's pailte ann an Iosa Crìosd do m' thaobhasa, air son mi bhi a ris a làthair maille ri bh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chrìosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu'r timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt^s ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhaibhasan 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus ain o Dhia.

29 Oir thiodhlaicheadh^t dhuibhse

air son Chrìosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annamsa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

C A I B. II.

1 Tha e'gan earalachadh chum aonachd, agus irioslachd inntinn, le eisempleir isleachaidh agus àrdachaidh Chrìosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnas gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus 'nan comhfhurtachd dhasan an abstolnan, neach a ta ullamh eadhon chum bhi air òbradh suas do Dhia. &c.

UIME sin ma tha comhfhurtachd air bith ann an Crìosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comhchomunn air bith an Spioraid, ma tha truas^u air bith agus tròcaire;

2 Coimhlionaibh mo ghairdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh^a.

3 Na deanar aon ni tre chonspoid, no tre ghloir dhìomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn-cheudna annaibhse, a bha ann an Iosa Crìosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé; nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi cosmhuil^b ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas^c, a' gabhail air féin dreach seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslach se e féin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

^a gaorsa. ^o m'earbsaidh. ^p fhòlaint. ^r chum càr air aghaidh bhur creidimh agus bhur gairdeachais. ^s uanhas, eagal, ghiorag. ^t thugadh gu saor.

^u tiens-chri. ^a iad. ^a toirt aire do'n aon ni, ^b còimeas, còimh-ionann.

^c dh'fhòlamhuich se e féin.

9 Air an aobhar sin dh'ardaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm^d Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta air nèambh*, agus do *nithibh a ta air tal-arnh*, agus do *nithibh a ta fo'n tal-arnh*;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teanga gur e Iosa Crìosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhail a ghnàth, ni a mhàin a'm làthairse, ach a nis ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibriceas annaibh, faraoan an toil agus an gnìomh^c a réir a dheadh-gheam féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan^f, agus gun deasboireachd :

15 Chum as gu'm bi sibh neo-choireach; agus neo-chronail^g, 'nar cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiar agus chrosda^h, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal :

16 A' cumail a machi focail na beatha; chum gu'n deanamsa uail ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìmhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma ìobrar mi air ìobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimhse, tha aoibhneas orm, agus deanam gairdeachas maraon ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhe, agus deanaibh gairdeachas maraon riumsa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu gorrid d'ar n-ionnsuidh, chum as gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaghail cìod is cor dhuibhse.

20 Oir cha 'n'eil duine air bith agam coimh-ionunn inntinn ris-san, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadhsan, mar mhac d'a athair, gu'n d'riin e seirbhis maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur d'ar n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi cìod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsadh agam anns an Tighearn, gu'n d'thig mi féin d'ar n-ionnsuidh gu h-aithgheart mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mò bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdoirese, agus an ti a fhritheil do m'uireasbhuidh, a chur d'ar n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia trócair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi d'ar n-ionnsuidh^e, chum air dhaibh fhaicinn a ris, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lugh-aide mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh air son oibre Chrìosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheathaⁱ féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-se do m' thaobhsa.

C A I B. III.

1 Tha e toirt rabhaidh dhoibh bhì air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearraidh, 4 a' nochdadh gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na acasan, earbsadh o

^d ann an ainm. ^e an deanamh. ^f mhonmhor. ^g glan, neo-thruaillidh, ^h tharsuing. ⁱ os àird. ^l anam.

*f*ireantachd an lagha; 7 ni gidh-eadh a ta e meas mar aolach agus chall chum Iosa Criosd agus fhìreantachdsan a chosnadh: 12 tha e 'g aideachadh a neo-fhoirfeachd fèin ann an nì so: &c.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhniù cha leas^m leamsa na nithe ceudna a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tèaruinteⁿ.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh fèin o'n ehomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-gbearradh; a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Criosd, agus mach 'eil a' cur muinghin san fheoil:

4 Ge do dh'fheudainnse mar an ceudna muinghin bhi agam san fheoil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheoil, is mò nà sin a dh'fheudas mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidheach-aibh; a réir an lagha, a'm' Phairis-each;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choir-each.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chriosd.

8 Seadh gun amharus, agus measam na h-uile nithe 'nan càldach, air son ro-oirdheirceis^o eòlais Iosa Criosd mo Tighearna: air son an d'fhuiling mi call nan uile nithe, agus measam gur aolach iad chum gur e mo bhuanachd^p Criosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhìreantachd fèin agam, a ta o'n lagh, ach an fhìreantachd sin a ta tre chreidimh Chriosd, an fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh:

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd aiseirighsan, agus air comh-chomunn fhuilangais, air

bhi dhomh air mo chur ann an cosal^a crutha r'a bhàs^r;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum na h-aiseirigh o na marbhaibh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe: ach tha mi a' leanmhuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n nì sin fèin air son an do ghabhadh greim dhiom le h-Iosa Criosd.

13 A bhràithre, nì measam gu'm do ghlac mi greim: ach aon nì a dheanam, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhi-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh fèin chum nam nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'-ionnsuidh a' chombaraidh, chum duaise^s àrd ghairme Dhé ann an Iosa Criosd.

15 Uime sin mheud dhinne 's a ta dìongalta, biodh an inntinn so agaiun: agus ma tha sibh ann an nì sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an nì so fèin duibh.

16 Gidheadh, an nì air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aon riaghail, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibhse le chéile 'nar luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar eisempleir aguibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, gur naimhdean iad do chrann-ceusaidh Chriosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrìos, d'an dia am brù: agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmbhaigh.)

20 Oir a ta ar caithheadh-beathane^t air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Criosd:

21 A chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor fèin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fa cheannsal fèin.

^m chruaidh, doilich. ⁿ sàbhatta. ^o ro-phrìseileachd. ^p gu cosnainn.

^r air mo dheanamh a réir a bhàis. ^s gill. ^t giùlan, conbhersaid.

C A I B. IV.

F O chomhairlibh mionaideach, 4
tha e dol air aghaidh chum earail-
ean coitchionna, 10 a' nochdadh
cionnus a rinn e gairdeachas air
son an tabhartuis dha, agus e 'na
luidhe am prìosun; 19 agus tha e
a' crìochnachadh le h-ùrnuigh agus
beannachdaibh.

U I ME sin, mo bhràithre gràdhach
agus air am bheil mo dhéidh,
m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaidh
mar so gu daingean san Tighearn, a
mhuintir mo ghràidh.

2 Guidheam air Euodias, agus
guidheam air Sintiche, iad a bhi
dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus iarram ortsa mar an
ceudna, a chompanaich dhilleis, dean
còmh-nadh ris na mnàibh sin a rinn
saothair maille riumsa san t-soisgeul,
maille ri Clemens, agus a' chuid eile
do m' chomh-pàirichibh, aig am
bheil an ainmean ann an leabhar na
beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tigh-
earn a ghnàth: a ris deircan, Deana-
ibh gairdeachas.

5 Biodh bhur measarraehd^u foll-
aiseach do na h-uile dhaoinibh. Tha'n
Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith
oirbh: ach san uile ni le h-ùrnuigh
agus asluchadh maille ri breith-
buidheachais, biodh bhur n-iarrtuais
air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sith Dhé, a ta
thar-gach uile thuigse, bhur cridhe agus
bhur n-intinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e
nithe ta fìor, ge b'e nithe ta urram-
ach^a, ge b'e nithe ta ceart, ge b'e
nithe ta fìor-ghlan, ge b'e nithe ta
ion-ghràidh, ge b'e nithe ta ion-
mholta; ma tha deadh-bheus^c air
bith ann, ma tha moladh air bith ann,
smuainichibh air na nìthibh sin.

9 Na nithe sin arson a dh'fhògh-
luim, agus a' ghabh sibh, agus a chual
agus a chunnaic sibh annamsa, dean-
aibh: agus bitheadh Dia na sìothchaint
maille ribh.

10 Ach rinn mi gairdeachas gu

mòr san Tighearn, do bhrigh gu'n
d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh
bhur cùram umamsa; ni mar an
ceudna anns an robh sibh cùramach,
ach cha robh cothrom agaibh.

11 Ni h-e gu'n labhran a thaobh
uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim mi,
ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus
is aithne dhomh mar an ceudna pail-
teas a mhealtuinn: anns gach àit,
agus anns na h-uile nìthibh theag-
aisgeadh mi, aron a bhi sàthach agus
ocrach, aron pailteas a shealbhachadh
agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urradh mi na h-uile nithe a
dheanamh tre Chrìosd, a neartai-meas
mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh
gu'n do chomh-phàirtich sibh ri m'
thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios-agaibhse,
a Phillipianacha, ann an toiseach an
t-soisgeul, 'nuair a dh'fhàg mi Ma-
cedonia, nach do roinn eaglais air
bith riumsa, thaobh tabhart agus
gabhair, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica
chuir sibh aon uair agus a ris a m'
ionnsuidh leasachadh do m' uireas-
bhuidh.

17 Ni h-e gu bheil mi ag iarraidh
tabhartais: ach a ta mi 'g iarraidh
toraidh a bhios pailte chum bhur
cunntais-se.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan
uile nithe, agus tha pailteas agam;
lionadh mi, air dhomh na nithe fhaot-
ainn o Epaphroditus a chuireadh
uaibhse, àileadh deadh-bheluidh, iob-
airt thaitneach, anns am bheil tlachd
aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa
bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a
shaibhreis ann an glòir, trid Iosa
Crìosd.

20 A nis do Dhia-agus ar n-Ath-
airne gu robh glòir gu saoghal nan
saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na
bràithrean a tha maille rium, a' cur
fàilte oirbh.

^u cothrom, ciuineas. ^a ciatfach. ^b a ta gràdhach, cairdeil.

^c subhailc.

22 Tha na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu h-àraid iadsan a tha do theaghlach Cheasar.

23 Gràs ar Tighearna Iosa-Criosd gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
COLOSIANACH.

C A I B. I.

1 An dèigh fàilte chur orra, tha e toirt buidheachais do Dhia air son an creidimh, 7 a' daingneachadh teagaisg Epaphrais, 9 a' guidheachd gu'm biodh an gràs air a mheudachadh, 14 a' cur an cèill cè e am fìor Chrìosd, 21 a' toirt misnich dhoibh gu gabhail ri Chrìosd; agus a' moladh a mhinist-reileachd fèin.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair, 2. Chum nan naomh agus nam bràthar dileas ann an Chrìosd, a tha ann an Colose: Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìr-dheanamh ùrnuigh air bhur sonsa:

4 O chuala sinn iomradh bhur ereidimh ann an Iosa Criosd, agus bhur gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa'r comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimhe ann am focal firinn an t-soisgeil:

6 A thainig d'ar n-ionnsuidhse, mar anns an t-saoghal uile, agus a tha tabhairt toraidh uaith, mar a ta e deanamh mar an ceudna 'nar measg-sa'd, o'n là anns an cuala sibh e, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am firinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim

sibh o Epaphras ar coimh-sheirbhiseach gràdhachne, a tha air bhur sonsa 'na mhinistear dileas do Chrìosd;

8 A chuir an cèill dhuinne mar an ceudna bhur gràdhna anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha 'n'eil sinn mar an ceudna a' agur, o'n là a chuala sinn e, do dheanamh ùrnuigh air bhur sonsa, agus a ghuidheadh gu'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas e thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh^e, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghèormhoirsan, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'mar luchd comh-pairt do oigh-reachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich sinn chum rioghachd Mic a ghràidhsan:

14 Anns am bheil againn saorsa trid fhòla-san, eadhon maithneas nam peacadh.

15 Neach a's e iomhaigh^f an Dé neo-fhaicsinnich, ceudghin a' chruthachaidh uile^g:

16 Oir is ann leis-san a chruth-

^d annaibse. ^e chum a thoileachadh sna h-uile nìibh. ^f eòlas, riochd.
^g nan uile chrèitair.

aieheadh na h-uile nithe a ta air nêamh, agus a ta air talamb, faicsinn-each agus neo-fhaicsinneach, ma's ârd-chathrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranaeachd, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon a chruthaichead na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus tridsan tha na h-uile nithe a' comh-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *cadhon* na h-eaglaise: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige ârd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an *Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin tridsan, air dha sìth a dheanamh trid fola a chroinn-cheusaibh; tridsan *deiream*, ma's nithe *iad* a ta air talamb, no nithe a ta air nêamh.

21 Agus sibhse a bha uair-eigin 'nar coimheachaibh, agus 'nar naimhdeibh ann *bhùr* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin

22 Ann an corp fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choir-each, 'na làthairsan:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhèchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nêamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinist-eir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulangasaibh air bhur sonsa, agus a' coimhionadh mheud 's a ta dhéidh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirpsan, eadhon na h-eaglaise:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinist-eir a réir stiubhardachd Dhé, a thugadh dhomh air bhur sonsa, a choimhionadh focail Dè;

26 Eadhon an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaidh a chaidh seachad, ach

a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibhsan:

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh cìod e saibhreas glòire an rùn-dìomhair so am measg nan Cinn-each; neach a's e Crìosd annaibhse, muinghin na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gac duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthairsan iomlan ann an Iosa Crìosd:

29 A'n ni chum a bheileamsa mar an ceudna a' saothreachadh, a' deanamh sbairn a réir oibreachaidhsan, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

C A I B. II.

1 Tha e 'gan earalachadh a bhi bunaitheach ann an Crìosd. 8 agus a bhi air am faicill o bheul-aithrisibh dìomhain, 18 o aoradh do ainglibh, 20 agus o dheas-ghnàthachaidh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Crìosd.

OIR b'aill leam fios a bhi agaibh cìod e meud mo chòmhbraig air bhur sonsa, agus air son na droinge a ta ann an Laodicea, agus air son a mheud nach fhaca m'aghaidh anns an fheòil:

2 Ionnas gu'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlùth-cheangal r'a chèile ann an gràdh, agus chum uile shaibhris an làn-dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais rùn-dìomhair Dhé, cadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so deiream, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach!

5 Oir ge do tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille-rìbh san Spiorad, a' deanamh gairdeachais agus a' faicinn bhur n-orduigh, agus seasmhachd bhur creidimh ann an Crìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh chugaibh an Tighearn Iosa Crìosd, gluaisibh ann:

h réidhichte. **l** aidmheil. **l** seòlta, drùiteach. **m** aobhneis. **n** daingneachd.

7 Air dhuibh bhì air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh^o trid fheallsanachd^p agus meallteireachd dhlombain, a réir beul-aithris^r dhaoine, a réir ceud-thoiseacha an t-saoghail, agus cha'n ann a réir Chrìosd :

9 Oir annsan tha uile iomaine^s na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhlionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdranachd agus chumhachd^q.

11 Anns am bheil sibh mar an geudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'riuneadh le làmhaidh, ann an cur dlùibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd :

12 Air dhuibh bhì adhlaieté marson ris ann am baisteadh, agus am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maraon ris tre chreidimh oibreachaidh Dhè, a thog suas esan e na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nar n-euceartaibh agus dnn an neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla, bheothaich e maraon ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

14 A' dubhadh a mach làmh-scriobhaidh nan orduighean d'ar taobhne^t, a bha 'nar n-agbaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ris a chrann-ceusaidsan :

15 Air dha uachdranachdan agus cumbhachdan a chresachadh^u, rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaitheim os an seann tre'n chrann ud féin.

16 Uime sin na d'thugadh aon neach brèth oirbh air son bìdh, no dìbhe, no thaobh là féille, no gealach nuaidh, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh

a ta ri teachd; ach is le Crìosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil^a, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach gu ddna chum nan nithe^b nach fac e, gu dlombain air a shéid-eadh suas le imtinn fheòlmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhì air a bheathachadh trid altan agus bhannan, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le'fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuaire sibh bàs maille ri Crìosd o cheud thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beo san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na laimhsich :

22 Nithe a théid uile a neo-nì le'n gnàthachadh) a réir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaoimhnadh a' chuirp, ni h-ann an onoir sam bith chum sàsachaidh na feòla^c.

C A I B. III.

1 Tha e nochdadh c'ait an còir dhuinn Crìosd iarraidh : 5 Tha e 'g iarraidh orra an anamhianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhiubh, agus Crìosd a chur umpa ; 12 'gan earalachadh chum seirce, irioslachd, agus iomadh dhleasdanas eile.

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Crìosd, iarraidh na nithe a ta shuas, far am bheil Crìosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na nithibh a ta shuas, agus ni h-ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus a ta bhur beatha folaicthe maille ri Crìosd ann an Dia.

4 Nuair a dh'fhoillsichear Crìosd, neach a's e ar beathane, an sin bithidh

^o cobhartach dhibh. ^p fhòghlum saoghailta. ^r teagasg dhaoine o làimh gu làimh, seachadais. ^s lànachd. ^t a bha gabhail romhainn. ^u fhaobhachadh, chur as an armaibh. ^a dheanach. ^b ga shàthadh féin sna nithibh. ^c eadh gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.

sibhse mar an ceudna air bhur foill-seachadh maraon ris ann an glòir.

5 Uime sin claidhibh^d bhur buill a ta air an talamh, strìopachas, neo-gloine, fonn-collaidh, anamhianna, agus sannt, ni a's iodhol-aoradh :

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-eigin^c, 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg^f.

8 Ach a nis cuiribhse uaibh na nithe so uile; fearg, corruich, mìorun, toibheum, cainnt shalach as bhur beul:

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhìbh an seann duine maille r'a ghalomharaibh.

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an' duine nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir Ìomhaigh an tì a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, tìnchioll-ghearradh, no neo-thìnchioll-gearradh, duine borb^e, Scìtianach, daor no saor: ach is e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribhse umaibh (mar dhaoine taghta Dhé nàomha agus ionnannuinn) innigh^h thròcaire, caomhalachd, irioslachd-inntinn, mac-antasi, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile; ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Criosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibhse mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, cuiribh umaibh gràdh^l. ni a's e coimh-cheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sith Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taing-eil.

16 Gabhadh focal Chrìosd còmh-nuidh annaibh gu saibhir san uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ní air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh iad uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia eadhon an t-Athair trìdsan.

18 A mhnàì, bithibh ùmhal d'ar fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Pheara-pòsda, gràdhaichibh bhur mnàì, agus na bithibh searbh^m 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal d'ar pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitteach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnachibh bhur clann chum fuirge, air eagal gu'n caill iad an misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'ar maighstribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirphis-sùl, mar dhroing a ta toilteachadh dhaoine, ach ann an tréibh-dhìreasⁿ cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air-bith ní a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e. mar do'n Tighearn, agus ni h-ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a' bhì agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an tì a-ni eucoir, gheibh e toilteanas na h-eucoirach a rinn e: agus cha 'n'eil leth-bhreth ann.

C A I B. IV.

1. Tha e cur impidh orra bhi dùrachdach ann an ùrnuigh, 5 gluasad gu glic thaobh na muintir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor eòlais Chrìosd. 10 Tha e cur fàilte orra, agus a' guidheadh gach uile ghnè soirbheis doibh.

A Mhaighstirean, thugaibh d'ar seirbiseachaibh an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a' bhì agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nàomh.

2 Buanaichibh ann an ùrnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

^d marbhaibh. ^e roimhe. ^f anna. ^g fadhaich, barbarra. ^h tìom-chridhe. ⁱ ciuineas. ^l seirc, carthannachd. ^m garg. ⁿ aon-fhillteachd.

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar soinne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhairidh, a labhairt rùin-dìomhair Chrìosd, air son am bheileamsa ann an cuibh-reachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na droinge sin a ta 'n leth muigh, ag ath-cheannach^o na h-ainsire.

6 Biodh bhur còmhraidh a ghnàth ann an gràs^p, air a dbeanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a flureagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dleas, agus coimb-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh a'm' thimchiollsa:

8 A chuir mi d'ar n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-se aige, agus gu'n d'thugadh e combfhurtachd d'ar cridhibh.

9 Maille ri Onesimus bràthair dleas agus gràdhach, a tha dhibh^r féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile mìthe a tha an so.

10 Tha Aristarchus mo choimh-phriosunach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuaire sibh àitheanta; ma thig e, d'ar n-ionnsuidh, gabhaibh ris)

11 Agus Iosa, d'an goirear Iust-

us, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin a mhàin mo chomh-oibricehan chum rìoghachd Dhé, a bha 'nan comb-fhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirra dhùrachdaich air bhur son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhliont^a ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis fha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibhsan a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuiantir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nymphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leugar an litir so 'nar meagsa, thugaibh fàinear gu'n leugar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd an litir^o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistearleachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibh-reacha. Gràs gu robh maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

C A I B. I.

2 Tha Pòl a' toirt fios do na Tesaloniaich co' chuimhneachail agus a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus ùrnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co' dhearbhta 's a bha e do fhirinn, agus do thréibhàhreas an creidimh, agus an impoachaidh ri Dia.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Chrìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Chrìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur sonsa uile, a

^o a' fuasgladh. ^p le gràs, gràsail. ^r uaibh.

toirt ionraidh oirbh ann ar n-ùr-
nuighibhne,

3 A' cuimhneachadh gun sgr
obair bhur creidimh, agus saothair
bhur gràidh, agus foighidin bhur
dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd,
am fianuis Dé, agus ar n-Atharne :

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a
bhràithre gràdhàichte le Dia, air
bhur taghadhsa^s.

5 Oir cha d' thainig ar soisgeulne
d'ar n-ionnsuidhse ann am focal a
mhàin, ach mar an ceudna ann an
cumhachd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ainm am mòr lan dearbh-
achd ; mar is aithne dhuibh cìod a'
ghnè dhaoine bha annainn 'nar measg
air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nar luchd-
leanmhuinn oirne, agus air an Tigh-
earn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhoc-
al ann am mòr àmhghar, le h-aobh-
neas an Spioraid naoimh :

7 Ionnas gu robh sibh 'nar n-eis-
empleiribh^t dhoibhsan uile a tha
creidsinn an am Macedonia agus ann
an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail
an Tighearna mach, cha'n ann a
mhàin ann am Macedonia agus ann
an Achaia, ach mar an ceudna anns
gach àit tha bhur creidimh ann an
Dia air a sgaoleadh a mach, ionnas
nach 'eil feum air sinne a labhairt ni
air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh
mu'r timchiollne, cìod a' ghnè dol a
steach a bha againn d'ar n-ionns-
uidhse, agus cionnus a phill sibh chum
Dhé o ìodholaibh, a dheanamh seirbh-
is do'n Dia bheo agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o
nèamh, a thog e suas o na marbhaibh,
eadhon Iosa a shaor^u sinne o'n fheirg
a ta ri teachd.

C A I B. II.

1 *Tha e cur an cèill ciontus a chaidh
an soisgeul a shearmonachadh do na
Tesalonianachaibh, agus cìod an
dòigh air an do ghabh iad ris. 18
Tha reuson air a thabhairt c'ar son*

*a bha Pòl co fhada uatha, agus mar
an ceudna c'ar son a ta nis a thog-
radh co mòr r'am faicinn.*

OIR is aithne dhuibh féin, a
bhràithre, ar dolne a-steach d'ar
n-ionnsuidh, nach robh e ann an
dlomhanas.

2 Ach fòs air dhuim fulang
roimhe, agus an déigh ar maslach-
aidh ann am Philipi, mar is aithne
dhuibh, bha dànachd againn ann ar
Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse
maille ri gleachda mòr.

3 Oir cha robh ar n-earailne o
mhealltoireachd, no o neo-ghloine, no
ann an cèllg :

4 Ach mar a mheasadh sinne le
Dia mar dhroing a b'iomchuidh an
soisgeul earbsadh ruinn, is anhuil sin
a labhramaid, ni h-ann mar dhroing
a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a
tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair
air bith briathra mìodalach, mar is
aithne dhuibh, no leithsgeul saintt ;
^{s'e} Dia ar fianuis.

6 Ni mò dh'iarr sinn urram^a o
dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoine-
ibh eile, ge d'fheadumaid ar trom a
leagadh oirbhse, mar abstola Crìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nar measg-
sa, anhuil a dh'altrumas^b banaltrum.
a clann féin :

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro
dhéidheil oirbhse^c, bu toileach feinn
cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirt-
eachadh^d ribh, ach mar an ceudna ar
n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh
ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràith-
re, ar saothair agus ar sgìos-ne : oir
air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidhch^e
agus a là, chum nach cuireamaid
trom air neach sam bith agaibh, shear-
monaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia,
cia naomha, agus cia cothromiach^e,
agus neo-lochdach a gbiùlain sinne
sinn féin 'nar measgsa a ta creid-
sinn :

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus
a dh'earailich sinn, agus a thug sinn

^a air bhur taghadhsa le Dia. ^t samhachasaibh. ^u a shaoras. ^g gloir.

^b dh'èiridneas. ^c ro dheòthasach umaidhse. ^d a chemh-reinn.

^e h-ionraic.

comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach son agaibh fa leth (mar a nì Athair d'a chloinn.)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghloire féin.

13 Uime sin a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach (mar is e gu'fhrinneach) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-èifeachdach annaibhse a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nar luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé ann an Iudea, a tha ann Iosa Crìosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na Iudhachaibh:

15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinneachaibh, chum gu'm biodh iad air an slànuchadh, chum sir-lìonaich suas am peacaidh: oir thainig an fhearg orra fa dheir-eadh f.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tam-uill bhig, am pearsa ach cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dich-ioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd d'ar n-ionnsuidh, (eadhon leamsa Pòl) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchasne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòirne agus ar n-aoibhneas.

C A I B. III.

1 *Tha Pòl a' dearbhadh a mhòr ghràidh do na Tesalonianaich, le*

Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartachadh agus comhfhurtachd a thoirt doibh; agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan, 18 agus le ùrnuigh a dheanamh air an son, agus le a mhòr thogradh air teachd gu tèaruinte d'an ionnsuidh.

A IR an aobhar sin an uair nach b'urradh sinn cumail oirne féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am baile na h-Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus minister Dhé agus ar comb-oibricie ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt doibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluasteadh^s neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'ord-ucheadh sinn chuige so.

4 Oir gu deimhin an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn doibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmhghar^h fhulang; eadhon mar a thach-air, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orra féin ni b'fhaide, chuir mi a dh'fhaighail fios mu'r creidimh, an t-eagal air chor sam bith gu'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothairne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thainig Timoteus uaibhse d'ar n-ionnsuidhne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu'r creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr siàne fhaicinn, amhùil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinn comhfhurtachd d'ar taobh ann ar n-uile àrnhghar agus theinn tre bhur creidimhse:

8 Oir a ta sinne beo a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn locadh do Dhia as bhur lethse, air son an aoibhneis sin

^s agus a' thuid a's faide. ^h gluaiseadh. ^h trioblaid.

uile leis am bheist sinn ri gairdeachas d'ar taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'eidhche agus a là a' guidheadh gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhur n-aghaidhse, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearn Iosa Crìosd ar slighene a threòrachadh d'ar n-ionnsuidhse.

12 Agus gu d'thugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhì ro phailt ann an gràdh d'a chèile, agus do na h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse :

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choireach ann an naomhachd am fianuis Dé eadhon ar n-Atharne, aig teachd ar Tighearna Iosa Crìosd maille r'a naomhaibh i uile.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur impidh orra dol air an aghaidh anns gach uile ghnè dhiadhachd, 6 am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach, 9 a chèile a ghràdhachadh, 11 agus an gnothuichean féin a leantunn gu sàmhach; &c.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuir-eamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta flios agaibh cìod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhur naomhachadhse, sibh a sheachnadh strìopachais :

4 Gu'm b'aithne do gach son agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an onoir ;

5 Cha'n ann ann am fonn anamhiannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia :

6 Gun neach air bitidh a dheanamh eucoir no mealltaireachd sa' chùis air a bhràthair; do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dìoghaltais air an uile leithidibh sin, a rèir mar a dh'innis

sinne mar an ceudna duibh roimhe agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo-ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha'n ana air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomha féin.

9 Ach a thaobh gràidh bràthaireil, cha 'n eil feum agaibh mise a scrìobhadh d'ar n-ionnsuidh : oir a ta sibh féin air bhur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chèile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan : ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ;

11 Agus gu'n dean sibh bhur dlchioll a bhì ciuin, agus bhur gnothuiche féin a dheanamh, agus saothrèachadh le'r làmhaidh féin, (amhull a dh'aithe sinne dhuibh.)

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta'n leth muigh, agus nach bì uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b' àill leam, a bhràithre, sibh a bhì aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhull sin mar an ceudna an droing a choidil ana an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a deireamaid ribh ann am focal an Tighearna, nach bì againne a tha beo agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orrasan a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o nèamh le àrd-iolaich 1, le guth an àrd-aingeil, agus le trompaid Dhé : agus éiridh na mairbh ann an Crìosd air tùs :

17 An déigh sin sinne a bhios beo agus a dh'fhàgar, togar suas sinn maille rìusan anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar : agus mar sin bitidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearn.

i maille r'a ainglibh naomha. 1 gair.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

C A I B. V.

1 *The e dol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chrìosd gu breith-eanna, 16 a' toirt iomadh comhairle, 23 agus a' comh-dhèanadh na litreach.*

ACH mu thimchioll nan aimsir agus nan àm cha 'n eil feum agaibhse, a bhràithre, mise a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n d'thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a deir iad, Slòth-chaint agus tèaruinteachd, an sin thig sgrìos obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich; agus cha d'théid iad as.

4 Ach cha 'n eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnas gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là: cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama^m.

7 Oir an dream a choidteas, is anns an oidhche choidteas iad: agus an dream a tha air mhìsg, is anns an oidhche tha iad air mhìsg.

8 Ach bitheamaidne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chloigoide, dòchasⁿ na slàinte.

9 Oir cha d'orduich^o Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhogtainn tríd ar Tighearna Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum eo aca is codal no faireach dhuinn, gu'm bitheamaid beo maraon ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhì agaibh air an

dream a tha sòithreachadh 'nar measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearn, agus a tha 'gar comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhì agaibh dhiubh ann an gràdh air son an eibre. Bithibh sìothchail 'nar measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibhsan a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibhsan a tha lag-chridheach, cunnaibh suas iadsan a ta anmhunn^p, bithibh foighidneach^f thaobh nan uile uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach òc neach olc air son uile do dhùine san bith: ach leanaibh^s a ghnàth an nì a ta maith, araon d'ar taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgrù.

18 Anns gach uile nì thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd d'ar taobh.

19 Na mùchaibh^r an Spìorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidhead-aireachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaidh gu daingean an nì sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uile.

23 Agus gu deanadh Dia na sìoth-chaint féin naomha sibh gu h-ìomlan; agus gu deanaicheadh Dia gu'm bhì bhur n-uile spìorad agus anam agus chor^p air an gleidheadh gu neo-choireach gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd.

24 Is fìrinneach an tì a ta 'gar gairm, neach mar an ceudna a nì e.

25 A bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soinn-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naomha.

27 Sparram oirbh a h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 Gu robh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ribh. Amen.

^m measarra. ⁿ earbsa. ^p cha do shonraich. ^r deanaibh cùl-tasg dhoibhsan a ta lag. ^f coisgibh.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN
TESALONIANACH.

C A I B. I.

1 *Tha Pòl a' toirt fios doibh air an deadh bharail a ta aige nu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin; 5 agus a' gnàthachadh reusona chum comhfhurtachd a thoirt doibh fu'n geur-leanmhuinn, gu h-àraidh o cheart bhreitheanas Dé.*

POL agus Siluanas, agus Timoteus, chum eaglaise nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearna Iosa Criosd:

2 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

3 Tha dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sonsa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aon agaibh uile a' meudachadh d'a chéile:

4 Ionnas gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibhse ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharsaibh a tha sibh a' fulang:

5 Ni a ta 'na chomhara follaiseach air ceart bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rioghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar iocadh dhoibhsan a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fa àmhghar, fois maraon ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearna Iosa o nèamh; maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarra, a' deanamh dioghaltais air an droing aig nach 'eil

eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosd:

9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearna, agus o ghlòir a chumbachd;

10 'Nuair a thig e gu bhì air 'a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus ohum gu'n deanar iongantach e ann-ta-san uile a ta creidsinn san là sin (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuisne 'nar measgsa.)

11 Air an sobhar so tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìr-ùrnuigh air bhur sonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur fìu sibhse an gairm so, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhaithéis, agus obair a' chreidimh le cumhachd:

12 Chum gu'm bì ainm ar Tighearna Iosa Criosd air a ghlòrachadh annaibhse, agus sibhse annsan, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Criosd.

C A I B. II.

1 *Fs àill leis iad a bhuanachadh san fhìrinn rìs an do ghabh iad: 3 tha e a' nochdadh gu'm bì clonadh o'n chreidimh ann. 9 agus gu'm foillsichear an t-anacriosd roimh theachd là an Tighearna; 15 agus an lorg so tha e 'g aithris a ris a cheud earail, agus a' deanamh ùrnuigh air an son.*

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh^s teachd ar Tighearna Iosa Criosd, agus ar comh-chruinneachaidhne d'a ionnsuidh,

2 Gun sibh bhì h-ealamh air bhur crathadh^t 'nar n-intinn, no fa

^s trid. ^t fu uideal.

bhuireas⁴, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd an fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha d'thig an là sin mur d'thig air tùs tréigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrìos;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os cionn gach mì d'an goirear Dia, no d'an deanar aoradh²; ionnas mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhì fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhì air fhoillseachadh 'na am féin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-aindiadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an tì a ta nis a' bacadh b.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le h-anail^c a bheoil féin, agus d'an cuir e as le dealradh a theachd:

9 Eadhon esan aig am bheil a theachd a féir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltair-eachd na h-eucorach anntasan a chaillear; a chionn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu slàn-uirteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnas gu'n creid iad a' bhreug.

12 Chum gu'm-bi iad uile air an àiteadh, nach do chreid an fhìrinn, ach aig an robh tlachd anns an eucoir.

13 Ach a ta dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sousa, a bhràithre, ionnmuinn de'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do shagb Dia sibh o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn:

14 Chum an do ghairm e sibh tríd ar soisgeilne, chum sibh a dh'fhaotainn glòire ar Tighearna Iosa Crìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaidh gu daingean, agus cumaidh na teagasgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no le' litirne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Crìosd e féin, agus Dia eadhon ar n-Athairne, a gbràdhach sinn, agus a thug dhuinn sòlas sìorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd d'ar cridhese, agus gu daingnicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghmiomh.

C A I B. III.

1 Tha e'g iarraidh an ùrmàgh air a shon féin, 3 a' cur an cèill meud an earbsaidh a tha aige asda, 5 a' guidheadh Dhé as an leth, 6 a' toirt iomadh comhairle orra 'gu h-àraid iad a sheachnadh dìomhanais, agus droch cuideachd; &c.

FA dheoidh, a bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soinne, chum gu'n ruith focal an Tighearna, agus gu'm bi e air a ghlòrasbadh mar sun bhur measgsa;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mi-reusonta agus olc: oir cha'a ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc^d sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn d'ar taobhsa, gu bheil sibh a' aon a' deanamh agus gu'n dean sibh na nithe a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearna bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chrìosd^d.

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g im-eachd gu mi-riaghailteach, agus nì h-ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

^a mhaoin, ghioraig. ^b a ta urramach. ^c a mhàin an nì a ta cur bacaidh a nis bacaidh e gus an toirear air falbh e. ^d spiorad. ^e o'n droch spiorad. ^f fathach gu foighidneach ri Crìosd.

7 Oir a ta fhios agaibh féin éionnus is cóir dhuibh ar lorgne leantuinn: oir cha do ghiúlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nar measg;

8 Ni mó a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus anshocair, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum nacl, cuireamaid ar trom air a h-aon agaibh:

9 Cha'n e nach 'eil comas f ag-sinn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an áithne so dhuibh, mur áill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh bidh.

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu tbeil daoine áraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nar measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich 'ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' coir áithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tríd ar Tighearna Iosa Criosd, le saothreachadh gu ciuin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhráithre, na agithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlaich d'ar focalne tríd an litir so, comharaichibh esan, agus na' biodh comhlúadar agaibh ris, chum gu'm bi náire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar namhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhráthair.

16 A nis gu'n d'thugadh Tighearna na sith e féin sith dhuibhse a ghnáth, air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearna maille ribh uile.

17 Fáilte uamsa Pòl le m' làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir: mar so scriobham.

18 Grás ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

C A I B. I.

1 *Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll feum dligh-each an lagha, 11 agus gairm Phòl gu bhi 'na abstol; 20 agus mu Himeneus agus Alexander.*

POL abstol Iosa Criosd, a réir áithne Dhé ar Slànuighir, agus an Tighearna Iosa Criosd, *neach a's e ar dóchas;*

2 Chum Thimoteuis m'fhìor mhac anns a' chreidimh: gràs, tròcair, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tighearna.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi

do Mhacedonia, chum gu'n d'thugadh tu ordugh do dhream áraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinntaireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do chèisibh, ni's mó na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh: *dean mar'sin.*

5 A nis 's e's crìoch do'n áithne gràdh a cridhe glan, agus a coguis mhaith, agus a creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream áraidh claonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum diomhanas cainte;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-

† sghdarra, coir.

teagais an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a deir iad, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dilgheach e:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'ord-uicheadh an lagh, ach do dhaoineibh neo-dhligheach agus eas-ùmhail, dhoibhsan a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacachaibh, do dhaoineibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaigh.

10 Do luchd-strìopachais, do luchd-anamhianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghìòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh riumsa.

12 Agus bheiream buidheachas do Iosa Crìosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dìleas, 'gam chur sa' mhinistirealachd;

13 A bha roimhe a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a'm' fhear-geur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi so tre aiscolas. ann am mi-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro-phàilte dhomh, maille ri creidimh, agus ri gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is fìu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'thainig Iosa Crìosd do'n t-saoghal a thearnadh pheacach; d'am mise an ceud-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsichadh Crìosd annamsa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir d' dhoibhsan a chreideadh ann an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shìorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinnach, do'n Dia a ta mhàin glic, gu robh onòir agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so earbarn riut Thimoteuis a mhic, a réir nam fàidh-eadaireachd a rinneadh umad roimhe so, chum trìdan gu'n cogadh tu deadh chogadh,

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis; ni air do chuid do dhaoineibh a chur uatha, rinn iad long-bhriseadh throbbh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n sinachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

C A I B. II.

1 Gur còir ùrnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine. 9 Cìonnan is còir do mhnàibh bhì air an sgeadachadh: 12 cha 'n'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha: &c.

I A BRAM uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar ath-chuinge. ùrnuighean, eadar-ghuidheach, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith siun ar beatha gu foisneach agus gu sìothchail, anns an uile dhiaidhachd agus chiatfachd.

3 Oir tha so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhì air an slànuchadh, agus iad a theachd chum eòlais na fìrinn.

5 Oir is aon Dia a ta ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd;

6 A thug e fèin 'na éirici air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh;

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonatche, agus a'm' abstol, (labhran an fhirinn ann an Crìosd, ni'n deanam breug) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fìr a dheanadh ùrnuigh sgach àit, a' togail suas lùmha naomha, gun fheirg, gun amharus;

9 Air an dòigh cheudna, na muà

§ shamhachas, h tearnadh, saoradh, i luach-saoraidh,

a' chear eudaidh ionchuidh uirpa, 'gan eadachadh féin le naisneachd agus steaim: cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-ór, no le neamh-nuidibh, no le culaidibh haschmhór; 10 Ach (mar is cubhaich do mhnaibh a tha 'g aideachadh diadhsachd) le deadh oibrigh.

11 Foghlamadh a' bhean ann an ciuineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach ni'n ceadaicheam do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe¹, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaich-eadh air tùs, agus 'na dhóigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mhealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tearnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaischeas iad ann an creidimh, agus ann an gradh, agus ann an saombachd, maille ri stuam.

C A I B. III:

1. Cìod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mnàibh;

14 agus c'ar son a scriobh Pòl na nithe so gu Timoteus. 15 Mu thimchioll na h-eaglais, agus na firinn beannuichte a ta air a teagasg agus air a h-aideachadh innte.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig^m, tha e miannachadh deadh còire.

2 Uirne sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aon mhnà, faireil, crionnaⁿ, deadh-bheusach, deonnachdach, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear^o, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil airbuannachd shalaih: ach macanta, neo-thusaidheach^p, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig an bheil a chlann fuidh smachd maille ris an uile whuidheachadh-imtinn^r;

5 (Oir naur aicne do dhuine a thigh

féin a riaghlachadh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, an t-eagal, air dha bhi air stadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dteadh an diabhoil.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theistean bhi aige uathasas a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an aithis^s, agus ann an ribe an diabhoil.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconaibh^t bhi suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail^u air mòran fiona, gun bhi déidheil air buannachd shalaih,

9 A' cunnail rùn-dìomhair^a a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin², air dhoibh bhi air am faghail neo-choireach.

11 Is amhull sin is còir do na mnàibh^b bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuailleis^c; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nitheibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aon mhnà, a' riaghlachadh an cloinne, agus an tigbe féin gu maith.

13 Oir an droing a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus danachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Crìosd.

14 Scriobham na nithe so chugad, an dòchas teachd gu grad a' t'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlain ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheo; post agus stéidh-dhaingnich^d na firinn.

16 Agus gu amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fhèidil, dh'fhìreanaisicheadh e san spiorad, chunncas le ainglìbh e, shearmonaisicheadh e do na Cinneachalbh, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

¹ uirne. ^m oisig fir-coimhid. ⁿ ciallach, stuama. ^o trom air fìon. ^p neo-charroideach. ^r chudthromachd, fhonnmhoireachd. ^s scainnil.
^t do'n luchd-frithealaidh. ^u ceisteil, déidheil. ^a fritheileadh iad. ^b d'am mnàibh. ^c luchd-còineadh. ^d bunait.

C A I B. IV.

1 *Tha e a' roimh-innseadh gu'n d'fhéid daoine anns na h-aimsiribh deir-eannach air seacharan o'n chreidimh: 6 agus chum nash biodh Timoteus a dhéidh-laimh na dhleas-danas; tha e toirt comhairlean eag-samhail air.*

A NIS a deir an Spiorad gu soilleir, anns na h-aimsiribh deir-eannach^c gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioraidibh mealltach agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Trid ceilge bhreugairean^f, air bhì d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus sig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naombhachadh le focal Dé agus le h-ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinistear do Iosa Crìosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg air an do ghabh thu eòlas^g,

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhuidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, sig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh fìrinneach so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn maraon ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas^h againn san Dia bheo, neach a's e Siàn-uirhear nan uile dhaoiné, gu h-àraid man creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith

tarcais air t'òige; ach bi thusa a'd' elsempleiri do na creidich, ann am focal, ann an caitheadh-beatha, ann an gràdh, ann an spìrad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an d'fhig-mi, thoir an aire do leughoireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidhead-aireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Snuaintich airⁱ na nithibh sin, thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air t'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buanaich anna: oir le so a dheanamh, saoraidh tu arson thu féin, agus iadsan a tha 'g éisdeachd riut.

C A I B. V.

1. *Riaghailtean a's còir a' leantainn ann an cronachadh, 3' Mu bhan-trachaibh. 17 Mu sheanairibh. 23 Comhairle do Timoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhàithrichibh, na mnàì òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith sig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhì dleasdanach 'nan tighibh féin, agus ath-dhiol a thoirt d'am pàrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am fìapuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh si a là agus a dh'òidhche ann an athchuingibh, agus ann an ùrnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh a beatha am macnus^m, air dh'i bhì beo, tha i marbh.

7 Uime sin aithn na nithe so

^c na h-aimsiribh ri teachd. ^f A' labhairt bhreug ann an ceilge. ^g air an d'ràinig thu. ^h eòlas. ⁱ shamhlachas. ^l Gabh cùram do. ^m gu sòghail.

dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-áraid air son muinntir a theaglaich, dh'áicheadh e'n creidimh, agus is míosa e na anacreideach.

9 Na gabhar bantrach san áireamh a bhios gabhar thri fichead bliadhna dl'áois, a bha 'na mnaoi aon f'hir,

10 Air am bheil teisteanⁿ a thraobh dheadh oibre; ma dh'oil i^o clann, ma thug i: aoidheachd uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhóir i air luchd-ámhghair; ma lean i gu díchiollach gach deadh obair.

11 Ach diúlt na bantraich óga: oir an uair a dh'fhásas iad mear an aghaidh Chríod, is miann leo pósadh;

12 Muinntir a ta fuidh dhiteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os barr, fòghlumaidh iad bhí diomhanach; a' dol mu'n cuairt o thigh gu tigh; agus cha'n e mhàin diomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnoth-uich ris na nithibh nach buin doibh, a' labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sìr na mnàid óga a phòsadh, iad a bbreith cloinne, a stùradh an tìghe, agus gun chion-fath air bhí a thoirt do'n eascaraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a-thaobh an déigh Shàtain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantracha, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum's gu'n dean i cabhair orrasan a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measar gur fiu na seanairean a riaghlaicheas gu maith urram dèb-aillte, gu h-áraid iadsan a tha saothreachadh san fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a deir an scriobtuir, Na ceangail beul an daimh a tha saltair^p an arbhair: agus, Is fiu an t-oibrìche a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh

seanair, ach le dithis no triuir a dh'fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh crònaich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Sparram ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Críod, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid^r thu na nithe so gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bhith a dheanamh le claon bhreth.

22 Na leag do làmhla gu h-obann air duine san bhith; agus na biodh comhairt agad do pheacaibh dhaoin' eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fionra air son do ghoile, agus t'annhuinneachd mhìnich.

24 Tha peacanna cuid do dhaoinibh follaisach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha peacanna dhream àraidh 'gan lean-tuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre cuid follaisach roimh-làimh; agus na h-oibre a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

C A I B. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach: 3 Gun chomunn bhí againn ri droch luchd-teagasg. 6 Is buannachd mhór an diadhachd: 10 'Se gaol an airgid freumh gach uile. 11 Cìod is eòir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantain; &c.*

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh'n chuing 'nan seirbhiseich, gur fiu am maighstirean féin an uile urram; chum's nach faigh ainm Dhé, agus a theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhiseichean a dheanamh dhoibh, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd comhairt do thiodhlac a' ghràis. Na nithe so teagasg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagasg uait, agus nach sontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Críod,

ⁿ fauinis. ^o thog i sus. ^p bualadh. ^r ghlèidh.

agus do'n teagaisg a ta réir na diadhachd ;

4 Tha e uaibreach, gun eòlas aige air ní sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnasachadh^s, o'n d'thig farmad, eomh-stri, anacaint, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine 'gam bheil iuntinn thruaillidh, agus as e gmhais na firinn, a' meas gur buannachd^t an diadhachd: dealaich ris an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith leinn do'n t-saoghal, agus is soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus ann an iomad anamhiann amaideach agus ciurrail^u, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uile: ni am feadh a mhiann-aidh dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus thromh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich ò na nithibh sin: agus lean fir-eantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag^a a' chreidimh, gabh gràim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairneadh thu, agus dh'aidich thu deadh aidmheil an làthair mòrain fhiannaisean.

13 Sparram ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus am fianuis Iosa Crìosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontius Pilat;

14 Thu choimhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd:

15 Ni ann a àmaithe féin a dh'fhoillsichas an ti a ta beannuichte, agus a mhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearna nan tìgh-earna;

16 Neach 'na sonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chòmhnuidh san t-solus dh'ionnsuidh nach feudar teachd, neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan gu robh onoir agus cumhachd sìorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a ta saibhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saibhreas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheo, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanasb maith, iad a bhi saibhir ann an deadh oibrìbh, eal-amb gu roinn^b, comh-pàirteach;

19 A' tagaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum's gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 Oir a Thimoteuis, còmhla an ni sin a dh'earbadh-riut, a' seachnadh-fooin-chòmhraidh mhi-naomha, agus comh-chogadh eolais d'an tiubhrar gu breugach an t-ainm sin^c.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs gu robh maille riut. Amen.

^s stri mu fhoclaibh. ^t tairbhe. ^u diubhalach, dosgainneach, dochannach.

^a Cuir deadh chath. ^b easguidh a thoirt an cuid uatha.

^c i. e. ainm eolais.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM
THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 Gràdh Phòil do Thimoteus, agus an creidimh treibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus, na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. 6 Tha e cur 'impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas, 8 e bhí seas-mhach agus foighidneach fuidh gheur-leanmhúinn. 13 agus e a bhuanachadh ann am foirceadal agus ann am fírinnean teagaisg a dh'fhoghlaim e uaith-sin, &c.

POL, abstol Iosa Críod tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Críod ;

2 Gu Timoteus mo mhac gràdhach : grà, tròcair, agus sìochaint o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Críod ar Tighearn.

3 Bheiream buidheachas do Dhia, d'an deanam seirbhís o m' shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am ùrnuighibh :

4 Air dhomh bhí ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheura, chum gu'm bi mi air mo lìonadh le gairdeachas :

5 Nuair a chuimhnicheas mi an creidimh neo-chealgach a tha annadsa, a chòmhnuich air tùs a'd' shean-mhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice ; agus is deimhin leam a tha annadsa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so cuiream an cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmbsa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na géilt ; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabhsa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhiomsa

a phrìosunach : ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé ;

9 A shaor sinne, agus a ghairm sinn le gairm naomha, cha'n anna a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Críod, roimh thoiseach an t-saoghail,

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis tre theachd ar Slànuighir Iosa Críod, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tríd an t-soisgeil :

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonuiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinn-each,

12 An t-aobhar fa'm bheil mi mar an ceudna a' fulang, nan nithe so ; gidheadh cha 'n'eil nàire orm : oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bhicil esan comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chombar an là sin.

13 Cum gu daingean samhlaft fírinneach nam briathar fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Críod

14 Coimhid an taisgeach maith sìn a dh'earbadh riut, tríd an Spioraid naòimh a tha chòmhruidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uamsa ; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n d'thugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus ; oir is minic a thug e solas dlomhsa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh

dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e ml.

18 Gu deònaicheadh an Tighearna dhasan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearna san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lion nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomhsa ann an Ephesus.

C A I B. II.

1 *Tha e cur impidh air a rìs a bhi seasmhach agus buan-mhaireannach, agus dleasdanas fìor òglach an Tighearna chur gnòmh, leis an fhocal a roinn gu caar, agus faoin-chaint mhi-dhiudhaidh a sheachnadh.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.* 19 *Tha bunait an Tighearna cinnteach, &c.*

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a' ghràs a ta ann an Iosa Criosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uamsa am measg mhòrain fhianuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoineibh fìrinneach, a bhios iomchuidh gu daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh^d ann an gnòthuichibh na beatha so: chum's gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhi 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ge do ni fear air bith sbairn^e, cha chrùnar e mur dean e sbairn gu dilgheadh.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, comhroinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuaintich air na nithibh a deiream; agus gu d'thugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Criosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shòisgeise:

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu geimhlibh; ach cha 'n'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin iomchafream na h-uile

nithe air son nan daeine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 Is ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beo mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, riogh-aichidh sinn mar an ceudna marasa ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna:

13 Ge nach creid sinne^f, gidheadh tha esan a' fantuinn fìrinneach; cha 'n'eil e'n comas d'a e féin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bbi conn-sachadh mu fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-éiseachd.

15 Dean dìchioll air thu féin a nochdadh dearbhtha do Dhia, a'd' shaoithraiche nach ruig a leas nàire a ghabhail, a roinn focail na fìrinn gu ceart.

16 Ach seachain faoin-chaint mhinnaomha; oir théid iad air aghaidh chum an tull-eadh mi-dhiadhadh.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuian; a'am bheil Himeneus agus Philetus:

18 Muinntir thaobh na fìrinn e chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seach; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula^g so, Is aithne do'n Tighearna an droing sin a's leis. Agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh sinn Chriosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr cha'n e mhàin gu bheil soithichean òir, agus airgid, ach mar an ceudna soithiche fiodha, agus creadha^h; agus cuid diubh chum onoir, agus cuid eile chum easonoir.

21 Uime sin ma ghlanas neach e féin uatha so, bithidh e 'na shoith-each chum onoir, air a nsomhachadh, agus iomchuidh chum feim a' mhaigh-

^d a chur an sàs. ^e gleachda, stri. ^f Ge nach 'eil sinne fìrinneach.

^g scriobhadh.

^h creadha.

stír, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uime sin o-anamhiannaibh na h-òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, slòthchaint maille rìusan a ta gairm air an Tighearn o chridhe glan.

23 Ach seachain ceisdean amaid-each agus neo-fhoghlumte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad conn-saichean.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearna bhi conspoideach; ach ciuin ris na h-uile dhaoimibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na droinge a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an d'hoir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn;

26 Agus air mosgladh dhoibh gun d'fhéid iad as o rìbe an diabhoil, aig am bheil iad air am beo-ghlacadh chum a thoile.

C A I B. - III.

1 *Tha e tairt rabhaidh dha mu thimchioll nan amanna ri teachd, 6 ag innseadh cò iad naimhde na firinn, 10 a' cur eisempeir féin foimhe, 10 agus a' moladh nan scriobtuir naomha.*

A CH biodh fhios so agad, gu'n d'thig anns na làithibh deireanach¹ aimsire cunnartach.

2 Oir bithibh daoine féin-spéiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, easumhal do phàrant-aibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimh-cheangail, tuaisleasach, neo-gheamnicidh, borb, gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil barr gràidh do shainn na ta aca do Dhia.

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd: o'n leithidibh sin tionndas^m air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta'n droing sin a dh'èalaidheasⁿ a steach do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas innà shuarach air an uallachadh

le peacaibh, air an iomsa le iomadh gnè anamhianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na firinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na firinn: daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha d'fhéid iad nì's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile dhaoimibh, mar a bha am mi-chiallsan mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasga, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'fhad-fhulangas, mo sheirc^o, m'fhoighididh,

11 Mo gheur-leanmhuinnibh, m' ffulangais a thainig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Litra; ciod e meud nan gour-leanmhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean nì's mìosa agus nì's mìosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhoghlum thu, agus air an d'rinneadh thu deabh-fhiosraich^p, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhòghluim thu iad;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu'm b'aithne dhuit na scriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosd.

16 *Tha an scriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus tha e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oil-ein ann am fireantachd:*

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

¹ i tuasaidhean. ² làithibh ri teachd. ^m pùll-sa. ⁿ ghoideas.
^o ghràdh. ^p a dh'earbadh rìus.

C A I B. IV.

1 *Tha e cur impidh air a dhleasdanas a dheanamh leis an uile chùram agus dhìchioll; 6 a' toirt cinnte dha gu bheil a bhàs fèin am fagus; 9 is dill leis e theachd gu grad d'a ionnsuidh, agus Marcus a thoirt leis, agus mìthe àraidh eile mu'n do scriobh e chuige; 14 tha e toirt rabhaidh dha bhì air fhaicill o Alesander an ceard-umha; &c.*

SPARRAM ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, à bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach agus ann a rioghachd:

2 Searmonaich, am focal, bi dùr-schdach ann an àm is ann an an-àm: spreig^r, crònaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agns theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain; ach air do chluasaibh tachasach bhì aca, càrnaidh iad suas dhoibh fèin luchd-teagaisg a rèir an anamhianna.

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhirinn, agus iompoichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion^s do mhinistireilachd.

6 Oir tha mi nis gu bhì air m'òb-radh, agus dha àm mo shìubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurus^t, ghléidh mi an creidimh.

8 O so a mach taisgear fà m' eomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearna, am breitheamb cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomhsa a mhàin, ach dhoibhsan uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachdsan^u.

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu' luath.

10 Oir thréig Demas^r mi, air dha an saoghal so ta làthair a ghràdhach-

adh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thois leat e: oir tha e feumail dhomhsa chum na ministreilachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraid na meambrana^a.

14 Rinn Alesander an ceard-umha iomad olc orm: gu tugadh^b an Tighearna dha a rèir a ghnìombara.

15 Bì thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh air briatharne.

16 Aig mo cheud^d fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearna làimh rium, agus neartaich e mi; chum triomsa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh^c, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile e: agus shaoradh mi a beul an leomhain.

18 Agus saoraidh an Tighearna mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh fèin: dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus Acvila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corinthus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimhⁿ a gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 Gu robh an Tighearna Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

^r tagair, dearbh. ^s thoir lan dearbhadh air. ^t mo choimhliong, mo réis.

^u fhoillseachadh-san. ^a parchments. ^b Sasg. ^c bheir. ^c air a dheanamh aithnichte, air a choimhlionadh.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM
THITUIS.

CAIB. I.

1 C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete. 6 Cìod na buadhanna is còir bhì orrasan a thaghar 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beoil droch luchd-teagaisg a dhruideadh: 12 Cìod a' ghnè dhaoine a tha anna.

POL scribedh Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir creidimh d dhaoine taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha mair-eannaich, a gheall Dia do nach comasach^c breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail^f;

3 Ach dh'fhoillsich e fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbhadh riumsa, a réir àithne Dhé ar Slanuighir:

4 Chum Thituis mo dhearbh mhac féin a réir a' chreidimh choitcheonn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd ar Slanuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithnu mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdacl, 'na fhear aon mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mbi-chliu thaobh ana-caitheimh, no easumhal.

7 Oir is còir do easbùig a bhì neo-choireach, mar stùbhard Dhé; gun bhì féin-thoilleil, no feargach, no òmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neo-ghloin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoine-

ibh maithe, ciallach, cothromach, naomha, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt; agus an dream a sheasas 'na aghaidh chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchioll-ghearradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, droing a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 A thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, Is breugoirean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhàll.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin spreig^h gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhì tabhairt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n droing a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, cha 'n'eil aon ni glan; ach tha an iuntana agus an coguisi féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhì aca air Dia; ach ann an oibrìbh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhì gràineil, agus easumhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse!

^d a'ar son creidimh. ^e aithne. ^f roimh amanna nan linn. ^g chumanta a cronaich, ^h coimh-fhios, coinsiens. ⁱ mi-ghleusda, neo-iamchuidh chum gach deadh oibre.

C A I B. II.

1 Comhairlean air an tabhairt do *Titus araoz mu thimchioll a theagaisg agus a chaitheadh-beatha*. 9 *Mu dheasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna nan uile Chrìosduidh.*

A CH labhair shusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon na daoine aosda^m bhi aireach, suidhichteⁿ, measarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am feighidh:*

3 *Mar an ceudna na mnai aosda bhi 'nan giùlan mar is cubhaidh do maombachd, gun bhi 'nan luchd tuail-eis, gun bhi trom air fion, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maith;*

4 *Chum's gu'n teagaisg iad na mnai òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,*

5 *Bhi eagnuidh, geamnuidh, fannuim sig an tigh, bhi maith, ùmhal d'am fearaibh, chum nach faigh focal Dé mi-chliu.*

6 *Cuir ìmpidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.*

7 *Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisimpleir dheadh oibre: ann an teagasg a' nochdadh neo-thruaillidheachd, seidh-cachadh inntinn, tréibhdhairs,*

8 *Cáinnt fhallain nach fheadar a dhìthead; chum's gu'm bi nàire air an neach a ta 'nar n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.*

9 *Earràich seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh,*

10 *Gun bhi a' ceileachadh son ni d'an crid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.*

11 *Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoineibh,*

12 *A' teagasg dhuinn gach m-dhiadhachd agus anamhanna saogha aitheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothroinach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;*

13 *Air dhuinn sùil a bhi agairn ris an dòchas bheannuichte sin, eadhon^o foillseachadh glòise an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd:*

14 *A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin slugh sonraichte, eudmhor ma dheadh oibrìbh.*

15 *Na nithe so labhair agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duise sam bith tàir ort.*

C A I B. III.

1 *Tha Titus air a sheòladh le Pòl, araoz mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh; 10 is àill leis e chur càll ri luchd saobh-chreidimh: 12 an déigh so, tha e 'g ainmeachadh dha an t-àm, agus an t-àit anns am b'àill leis e theachd d'a ionnsuidh; agus mar sin a'ta e a' crìochnachadh.*

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre,

2 *Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, min, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoineibh.*

3 *Oir bhà sinne féin uair-eigia ea-céillidh. easumhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomad gnè do anamhannaibh agus do an-toilibh. a' caitheadh ar beatha ann am mìorun agus am farmad, fuath-thoilteannach, agus a' toirt fuath d'a chéile.*

4 *Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoineibh,*

5 *Cha'n ann o oibrìbh fireantachd, a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor^p e sinn tre ionnlad na h-athghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naoimh:*

6 *A dhòirt e oirne gu saibhir, trid Iosa Crìosd ar Slànuighir;*

7 *Chum air dhuinn bhi air ar fireanachadh trid a ghràis-san, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar*

^m na seanaircan. ⁿ fannmhor. ^o agus. ^p slànuidh.

na-cighreachaibh a réir dóchais na beatha maireannaich.

8 Is fíor an rádh so, agus is áill leam thu thoirt dearbh-chinntne air na nithibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhí aca ann an deadh oibribh: oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoineibh.

9 Ach seachain ceisdean amaid-each, agus sloinntaireachd, agus cospoidean, agus connsachadh mu'n lagh: oir tha iad gun tairbhe agus díomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreid-each^r, an déigh na ceud agus an dara comhairle, diúlt:

11 Air do fhios bhí agad gu' bheil a leithid sin do *dhúine* air a chur bun os ceann, agus gu' bheil e a' peacachadh, air dha bhí air fhéin-dbiteadh.

12 'Nuair a chuireas mí Artemas a d' ionnsuidh, no Tichicus, deary d'ichioll air teachd a m' ionnsuidh gur Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaith-eadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha, agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ní air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnáthachadh féumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n droing a ta maille rium uile a' cur fáilte ort. Cuir fáilte orrasan le'n ionnhuinn sinne sa' chreidimh. Grás maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

C A I B. I.

I *Is subhach leis bhí cluinntinn mu chreidimh agus ghrádh Philemoin: 9 air am bheil e 'g iarraidh maith-eanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rís gu cáirdeil.*

POL prìosunach Iosa Crìosd, agus Timoteus ar bráthair, chum Philemoin a's ionnhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Apphia ionnhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs gu' robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Bheiream buidheachas do m' Dhia, a' sìr-thoirt luadh' ortsa ann am àrnuighibh,

5 Air dhomb bhí cluinntinn mu d' ghrádh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith, a tha ann-aibh ann an Iosa Crìosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhlhurtachd againne ann do ghrádh, do bhrìgh gu' bheil inn'gh⁸ nan naomh air faotainn suaimhneis^t trid-sa, a bhráthair.

8 Uime sin ge d'fheudainn bhí re dhàna ann an Crìosd, chum an ní a ta ionchuidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fear leam air son gráidh impidh chur ort^u, air bhí dhomb mar Phòl aosda, agus a nìs mar an ceudna a'm' phrìosunach air son Iosa Crìosd.

^r eiriceach. ^s cridhe. ^t fois, ^u guidheadh ort.

10 Guidheam ort air son mo mabie Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh :

11 Neach a bha uair-eigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomhsa :

12 Neach a chuir mi air ais : uime sin gabhsa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mbiana leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanadh e frithealadh dhomh ann ad ionadsa, ann an geimhlibh an t-soigeil.

14 Ach as eugmhais t'inntinne cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh ; ehum nach biodh do mhaithse mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhag e thu^a rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu siorruidh ;

16 Cha'n ann a so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraid dhomhsa, agus nach mò na sin dhuitse, araon anns an fheòil, agus anns an Tighearn ?

17 Uime sin ma mheasas tu mise

mar fhear comb-roinne, gabh ris-ma mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e^b ni sam bith dhrùit, cuir gin as mo lethse.

19 Scriobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus diolaidh mi e : ge nach abram riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomb.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gairdeachas uait san Tighearn : dean suaimhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi carbsach a d'ùmhlaichd scriobh mi a t'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a deiream.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardoch fa m' chomhair : oir tha dòchas agam, trid bhur n-ùrnuigheansa, gu'n tiubhrar^c mi dhuibh.

23 Tha Eaphras mo chomh-phriosunach ann an Iosa Criod,

24 Marcus, Aristarchus, Demas Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criod gu robh maille ri r spioradsa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

C A I B. I.

1 *The Criod a thainig o'n Athair anns ne h-àmaibh deireannach so, 4 ni's mò na na h-aingil, faraon thaobh a phearsaidh agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o shean^d gu minic, agus air iomadh dòigh ris na-h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinnc trid a Mhac, a dh'orduich e 'na oighe air na

h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh a ghlòire-san, agus 'na fhìor Ìomhaigh^c a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacaidhne do thrìd féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's

^a a dhealaicheadh e uait. ^b ma tha e am fiachaibh. ^c deònuichear, tiodhlaio ear. ^d anns aa h-àmaibh a chaidh seachad. ^e dhealbh, riochd.

nò d'fhuairce na na h-aingil, mbeud gu'n d'fhuair ef mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhaesa, an diugh ghin mi thu? agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dhasan, agus bithidh esan 'na Mhac dhombha?

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a deir e, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh 'nan aingeal a deir e, Neach a ta deanamh aingle 'nan spioradaibh e, agus a mbinisteircean nan lasair theine.

8 Ach ris a Mhac a deir e, *The do righ-chaitis, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rioghail ro-chothromach slat do rìoghachda:*

9 Ghràdhaidh thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ùng Dia, do Dhia-sa, thu le h-oladh aobhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thu, a Tighearn, bunaite na talmhainn air tús; agus is iad na nàmhaid oibre do làmh.

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàinich do bhliadhnan.

13 Ach cò do na ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làmh, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fuidh d'chos-aibh?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibhsan a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

C A I B. II.

Is còir dhuinn bhith umhal do Chrìosd, 5 agus sin do bhrìgh gu'n d'aontaich e ar nàdar-ne a ghabhail air fèin, 14 mar a bha sin feumail.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na

nìthibh a chuals sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigearaid ruith-leo.

2 Oir ma bha ana focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agus gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easunhlachd diol-thuarasdal dligeach;

3 Cionnus a théid sinne as; ma nì sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich an tús air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leosan a chual e;

4 Air bhì do Dhia a' deanamh oomh-fhianuis leo, araon le comhar-aibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhlach, agus le tìodhlacaibh an Spioraid naomh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fuidh cheannsal nan aingeal an saoghail ri teachd, mu'm bheil sinn a labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad araidh, ag ràdh, Cìed e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig nì's isle na na h-aingil; chròn thu e le glòir agus le h-onoir, agus chuir thu e os cean oibre do làmh.

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidhe dha, cha d'fhàg e nì air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha 'u'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur fuidh a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig nì b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàs air a chrùnadh le glòir agus le h-onoir.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-ulle nithe, ann an tabhairt mhòrain mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm drubh,

† uiread nì's fearr na na h-aingil as a fhuair e. † a theachdoirean 'nan gaothaibh. h iomadh-ghnèitheach.

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t-ainm an eòill do m' bhràithribh, 'ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlànn a thug Dia dhomb.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comb-roinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin: chum tre'n bhàs gu'n claidheadh e esan, aig am bheil eunbhadh a' bhàis, 'se sin, an diabhail;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha trid eagail a' bhàis rè am beatha uile fuidh dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e nàdar nan aingeal air; ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhì air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd shagart tròcaireach agus dìleas ann an nithibh a thaobh Dhè, chum rèite dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e féin, air dha bhì air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orrasan a ta air am buaireadh.

C A I B. III.

1 Is mò Crìosd na Maois: 7 uime sin mur creid sinn annsan, bìthidh sinn nì's toullteanaich air dioghaltas na Israel cruaidh-chridheach.

UIME sin, a bhràithre naomba, a ta 'nar luchd-comh-pairt do'n ghairm nèamhaidh, thugaibh fainear Iosa Crìosd, abstol agus àrd shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dìleas dhasan a dh'ord- uich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thighsan uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'fhiu an Tì so glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a fhogail le son eigin; ach an tì a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dìleas 'na thighsan uile mar sheir- bhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a bha gu bhì air an labhairt an dèigh sin;

6 Ach Crìosd mar Mhac 'os ceann a thighe féin: agus is sinne a thighsan, ma chumas sinn dànachd, agus gairdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin mar a deir an Spiorad naomha, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh, ann an latha a' bhuaireadh san fhàsach:

9 Far an do bhuaibh bhur n-aith- rìche mi, agus a dhearbh iad mi, agus a chunnaic iad m'oibre rè dha fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi. Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibhsa.

11 Ionnas gu'n d'thug mi m-mhionnan a'm fheirg, Nach d'théid iad a steach do m' shuasaimneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an son neach agaibh droch cridhe mì-chreidimh, anns an Dia bheo a thréigsinn.

13 Ach earaillichibh a chéile gach son là, am feadh a ghoirear An latha 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltoireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comh-pairt do Crìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anna a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnaich iad: ach nì'm b'iadsan uile a thainig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna, nach ann rìusan a pheacaich, muinntir a thuit an coluinnean anns an fhàsach?

i cha do ghabh e greim do na h-ainglibh,

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas¹, ach dhiobhsan nach do chreid^m?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi chreidimh.

C A I B. IV.

1 *Tha fois nan Crìosduidh air a faghail tre chreidimh. 12 Cumhachd focail Dé. 14 Trìd ar n-àrd shagairt Iosa Mic Dhé, a bha fuidh thrìobloidibh, ach saor a pheacadh, 16 is còir dhuinn, agus feudatìh sinn dol gu dàna chum eadhèr nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheasⁿ oirnn, air eagal air bhì do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail againn, gu'n d'fhigeadh aon neach agaibh^o a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soigheul duinne, amhuil a rinneadh dhiobhsan: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an droing a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm f'heing, Nach d'théid iad a steach do m' shuaimhneas: ge do bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh là air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o oibrìbh uile.

5 Agus anns an ionad so a ris, Ni'n d'théid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tnuigear uajth so gu'n d'théid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A ris, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Diabhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a deirear, An diugh, ma chluinn-eas sibh a gruth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosa^p air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esau tàmh o oibrìbh-san, amhuil a ghabh Dia o oibrìbh féin.

11 Deansmaid dìchioll uime sia air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a'mhi-chreidimh^r.

12 Oir tha focal Dé beo agus cumhachdach, agus ni's géire na claidheamh dà-fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh^s a' chridhe.

13 Agus cha 'n'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làtkair-san: ach a ta na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt^t.

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd shagart mòr, a chaidh a steach do na néamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha 'n'eil àrd shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhì aige r'ar n-anmbuinn-eachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, ach as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chathair nan gràs, chum gu faigh sinn trocàir, agus gu'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feuma.

C A I B. V.

1 *Ughdarras agus onoir sagartachd ar Shanuighir: 11 mairnealachd 'nan edlas air a chronachadh.*

OIR tha gach uile àrd shagart, air thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a' thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlachan agus .lobairtean air son pheacanna:

¹ fhois. ^m a bha easumhal. ⁿ eagal. ^o dhinn. ^p Iosa. ^r easumhlachda. ^s breithneachaibh. ^t ris am bheil ar gnosthuchne. ^u gu'm faigh sinn.

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhadh ris an droing a ta aingeolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a cheartachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is dòir dha Iobradh air son peacaidh, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh son duine an bnoir so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd e féin, gu bhì air a dheanamh 'na àrd shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghir mi thu.

6 A réir mar a deir e mar an ceudna ann an ionad eile, Is sagart thu gu sìorruidh a réir orduigh^a Melchisedeic.

7 Neach ann an làithibh fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus ath-chuingean, maille ri h-àrd éighich agus deuraibh, Iobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an nì romh an robh eagal air^b.

8 Ge bu Mhac e, dh'fhoghlaim e ùmhlaichd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhì air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibhsan uile a bhios ùmhla dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd shagart, a féir orduigh Mhelchisedeic.

11 Mu'm bheil mòran againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mineachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nar n-éisdeachd.

12 Oir ge d' bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhì 'nar luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a ris cìod iad ceud-thoiseacha bhriathar^c Dhé; agus tha sibh air teachd chum na h-èmhè sin, gur mò a ta bainne dh'uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh^d air focal na fireantachd: oir is maoidhean e.

14 Ach is sun do dhaoibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh chur eadar maith agus olc.

C A I B. VI.

1. *Tha e cur impidh orra, gun iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh; 11 ach bhì seasmhach, 12 dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia, 13 do bhrìgh gu bheil esan re-fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.*

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chriosd, raohamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhì ris a' suidbeachadh bunaite aithreachais o oibrìbh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite teagaisg nam baidhe, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shìorruidh.*

3 *Agus nì sinn so, ma cheadaicheas Dia.*

4 *Oir is eucomasach an droing sin a chaidh aon uair a shoilseachadh, agus a bhlaiss an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhairt do'n Spiorad naomh,*

5 *Agus a bhlaiss deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd^e,*

6 *Agus a thuit air falbh, athnuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhìc Dhé a ris dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich^f.*

7 *Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do'n droing leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:*

8 *Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean, tha e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhì air a losgadh.*

9 *Ach is dearbh leinn nìthe a's fearr mu'r timchiollsa, a mhàinntir ionmhuinn, agus nìthe a tha dlùth*

^a coslais. ^b thugadh fuasgladh dha o eagal. ^c oracla. ^d neo-iùlmhach.
^e An linn ri teachd. ^f a' deanamh ball-magaidh dheth.

do shlàinte, ge do tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha 'n'eil Dia mi-chothromach, gu'n di-chuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh ainmesan, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naombaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum lán-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch:

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nar luchd-leanmhuinn orrasan, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin:

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannuichidh mi gu mòr thu ⁵, agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealb air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibhsan is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' ghealladh, dhearbha e le mionnaibh e:

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an robh e eucomasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dlèidinn gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an enama, araon cinnteach agus daingean, agus a shéid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-rùith-fhear a steach air ar soinne, eadhon Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu siorruidh a réir orduigh Mhelchisedec.

C A I B. VII.

1 Is sagart Iosa Crìosd a rèir orduigh Mhelchisedec; 11 agus mar sin ni's ro òrdheirce na na sagairt a tha do ordugh Aaroin.

OIR b'e am Melchisedec so rìgh Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pillinn o àr^h nan rìgh, agus a bheannuich e;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile: neach a's e air tùs, air na eadar-theangachadh, rìgh na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìth;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh i.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair¹ Abraham an deachamh do'n chreic.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha factainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ge do thainig iad a mach a leasraidh Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a' shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannuich se ean aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannuichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' factainn deachaimh: ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beo.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh a' bha, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan d'fhigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach (oir

⁵ a' beannachadh beannuichidh mi thu. Gr. h mharbhadh. 1 a ghadh, 2 a bheatha. 1 àrd-athair.

is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairn a réir orduigh Araoín?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn son neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iuda dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A' rinneadh 'na shagart, cha'n ann a réir lagha áithne fheoilmoir. ach a réir cumhachd beatha gun chríoch.

17 Oir tha s' deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an áithne roimhe air a cur air cúl, air son i bhi annhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe ach rinn toirt a steach dóchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d'rinneadh sagart deth gun mhionnaibh,

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubhsan as eugmhais mhionnan: ach dhethsan le' mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e áithreachas, Is sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic.)

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa' na urras air coimh-cheangal a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi mairtheann.

24 Ach an duine so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaocluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar an ceudna comasach air an droing a thig

a dh'ionnsuidh Dhé tridsan a shluaghachadh gu h-iomlanⁿ, do bhrìgh gu bheil e beo gu siorruidh gu eadarghuidhe dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd shagart iomchuidh dhuinne, a bha naomha, neo-lochdach, neo-thrusaillidh, air a dhealachadh^o o pheacach-aibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd shagairt ud iobairtean thoirt suas, air tús air son a pheacanna féin, agus an déigh sin air son pheacanna an t-sluaigh: oir rinn e so son uair, san' am a thug se e féin mar iobairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd shagarta do dhaoineibh aig an bheil annhuinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh àrd shagairt do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan^p gu siorruidh.

C A I B. VIII.

1 *Le sagartachd siorruidh Chríod tha sagartachd Lebhítheach Araoín air a cur air cúl: 7 agus an coimh-cheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimh-cheangal siorruidh an t-soisgeil.*

ANIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do àrd shagart againn, a tha air suidhe air deis rìgh-chaitbreach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministear nan ionad naomh, agus an fhìor phailluin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd shagart air orduchadh chum tiodhlac an agus iobairtean a thabhairt suas: uime sin b'éigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni-eigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha biodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas tiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhís le samhachas agus agáile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduich-

^m tiunnadh. ⁿ agus a' chuid a's faide, gu siorruidh. ^o air a sgaradh.
^p air a cheisricheadh.

eadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàilliu a chur suas. Oir feuch (a deir e) gu'n dean thu na h-nìle nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuair e ministreil-eachd a's rō-fhearr, a mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheachdhanair air coimh-cheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimh-cheangal sin gun uireasbhuidh^r; cha'n farrtadh ait do'n dara coimh-cheangal.

8 Oir a' faotainn croin doibh, a deir e, Feuch thig na làithean, (a deir an Tighearn,) anns an dean mi coimh-cheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iuda:

9 Cha'n ann a réir a' choimh-cheangail a rinn mi r'an aithrichibh anns an là a rug mi air làmh orra chum an treòrachadh a mach a talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann an choimh-cheangal, agus chuir mise suarach iadsan, a deir an Tighearn.

10 Oir is e so an coimh-cheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan là ud, a deir an Tighearn; Cuiridh mi mo reachda 'nan inntinn, agus scriobhaidh mi iad air an cridh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomhsa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Galh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile òrn, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise trèaireach d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingieil-eachd cha chuimh-nich mi ni's mò.

* Am feadh a deir e, *Coimh-cheangal* nuadh, rinn e'n ceud-choimh-cheangal sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

C A I B. IX.

1 *Tha e mmeachadh nan ìobairt fuidh'n lagh, agus gach gnàthach-*

aidh a bha nan cuideachd; 11 tha iad' gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chrìosd.

BHA ma seadh gu dearbhaig a' cheud phàilliu onduighean^t a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàilliu, anns an robh an coinneir, agus am bord, agus aran na fianuis ris an abrar an t-ionad naomha.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinn-bùrat, am pàilliu d'an goirear an t-ionad a's ro naomha:

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àirc a' choimh-cheangail air a comhdachadh^t mu'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phòit òir anns an robh am mana, agus siat Aaroin a bha fuidh bhàth, agus clàir a' choimh-cheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgaile air caithir na trèair; mu nach urradh sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a' ghnàth a steach do'n cheud phàilliu, a' coimhionadh seirbhis Dé:

7 Ach do'n dara phàilliu chaidh an t-àrd shagart 'na sonar a steach aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon fèin, agus air son seacharain an t-sluaigh.

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàilliu fathast 'na dheamsh:

9 Ni a bha 'na shamhkuh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh ar-aon tiòdhlacon agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an tì a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deoch-aibh, agus ann an iomadh gnè ionn-laid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leusachaidh.

^r iòchad, chron.   ^s reachdan.   ^t folach.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na àrd shagart nan nithe maithe a bha ri teachd, tre phàillion bu mhò agus bu dìongmhalta, nach d'rinneadh le làmh-aibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomha, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn dhuinne.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luathre aighe air a crathadh air an droing a bha neo-glan, an naomhachadh chum glan-aidh na feòla;

14 Cia mòr is mò ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre'n Spioraid shiorruidh^u gun lochd do Dhia, bhuir coguis-se ghlanaidh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheo?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh nuaidh^a, ionnas tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa^b nan euceart a bha fuidh'n cheud thiomnadh a chosnadh, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n'eil brìgh sam bith ann am feadh 's a ta'n tiomnaidh-fhear beo.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud thiomnadh air a choisreagadh^c as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maòis, air da fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid^d, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile;

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh^e a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillion, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile

nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nàmhais air an glanadh leo so; ach na nithe nàmhaidh féin le iobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Chrìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad samh-lachais nam fìor ionad; ach do nàmh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar soinne:

25 No fòs chum e féin iobradh gu minic, mar a théid an t-àrd shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomha, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'fheumail e dh'fhulang gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail^f, chum peacadh a chur air cùl trid e féin iobradh.

27 Agus amhuil a ta e air ordachadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas:

28 Mar sin thugadh Chrìosd suas aon uair a thoirt air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibhsan aig am bheil suil ris, chum slàinte.

C A I B. X.

1 Anmhuinneachd iobairtean an lagha.

10 Thug iobairt cuirp Chrìosd a thugadh suas aon uair peacadh gu siorruidh air falbh. 19 Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha'n e fìor-dhealbh nan nithe féin, ni'n comasach dha an droing a thig d'a ionnsuidh a choidhich a dheanamh coimhionta, leis na h-iobairtibh sin a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth:

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air

^u tre'n spiorad naomh. ^a a' choimh-cheangail nuaidh. ^b fuaiglaidh. ^c air s' dhaingneachadh. ^d corcuis. ^e a' choimh-cheangail. ^f nan linn.

bhith peacaidh, air dhoibh bhí aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na *h-lobairtibh* sin *níthear* ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a deir e, Iobairt agus tabhartas ní'm b'aill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomhsa :

6 Ann an lobairtibh loigste, agus ann an lobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd (ann an rola an leabhair tha sud scríobhta orm) chum do thoilse a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a rádh roimhe sin, Iobairt, agus tabhartas, agus lobairt-loigste, agus lobairt air son peacaidh ní'm b'aill leat, agus ní robh do thlachd anna (a tha air an toirt suas a réir an lagha.)

9 An sin thubhairt e, Feuch, atáim a' teachd a dheanamh do thoilse, O Dhé. Tha e cur air cúl a' cheud ní, chum gu'n daingnich é an dara ní.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tríd toirt suas cuirp Iosa Críod aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach lá, a' frithealadh agus a' toirt suas nan lobairt cheudna gu minic, níthe do nach 'eil e'n comas a choidhch peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon lobairt a thoirt suas air sòn peacaidh, shuidh e a choidhch tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fuidh chosaibh.

14 Oir le aon lobairt rinn e choidhch foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' dcanamh fianuis duinne air na *nithibh* so : oir an déigh dha rádh roimhe,

16 Is e so an coimh-cheangal a ní mi riu 'n déigh nan là ud, deir an *Tighearn*, Cuiridh mi mo reachdan

'nan cridhe, agus scríobhaidh mi iad air an inntinn :

17 [A deir e] agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ní's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan níthe so, cha 'n'eil tabhartas^s air son peacaidh ann ní's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheo a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a rádh, tre fheoil féin.

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn árd shagart os ceann tìghe Dhé,

22 Thigeanmaid am fagus le cridhe fìor, ann an lán dearbh-beachd a' chreidimh, le'r cridheachaibh air an crath-ghlánadh o dhroch coguis, agus le'r cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dèchais gun chlaonadh, (oir is fìrìneach an tì a gheall.)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus deagh oibrìbh :

25 Gun bhì leigeadh dhian sinne féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh ; ach a' combairleachadh *chéile* : agus gu ma mòid a ní sinn so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn d'ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn lobairt air son peacaidh.

27 Ach dùil egalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgrìosas na h-eascairdean.

28 An tì a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun trócàir, fuidh dhìthis no thriuir a dh'fhianuisibh :

29 Cia mòr is measa na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toiltteanach, a shaltair fuidh chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ní mi-naomha fuil a' chòimh-cheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuis air Spiorad nan gràs ?

30 Oir is aithne dhuinn an tì a thubhairt, Is leamsa an dioghaltas,

agus bheir mi dloladh uam, deir an Tighearn: agus a ris, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheo.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhí air bhur soillseachadh, gleachda mór fulangais h;

33 Ann an cuid am feadh a rinn-eadh sibh 'nar ball-amháirci, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nar companaich dhoibhsan ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh riumsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhí agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air neamh maoin a's fearr agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mór dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidín; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast sealan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am firean beo tre chreidimh: ach ma philleas e air ais, cha bhí sig m'anamse tlachd ann.

39 Ach cha 'n'eil sinne do'n-dreana sin a philleas air an ais chum sgríos; ach do'n dream a chreideas, chum slànuchaidh an anama.

C A I B. XI.

1 Ciod is creidimh ann. 6 As eug-mhais creidimh tha 'n'eil e'n comas duinn toil Dé a dheanamh; 7 deadh thoradh a' ghràis sin anns na h-aithrichibh o shean.

ANIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbhadh nan nithe nach faicear.

2 Oir 'is ann trid so a fhuair na sinnsair deadh theistea.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuig-

sinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia lobairt ni b'fhearr na Cain, tríd an d'thugadh teistea dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhí do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh: agus tre sin, air dha bhí marbh; tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraich-eadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha 'n'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur neach e a bheir duais do'n droing a dh'iarras e gu d'ichollach.

7 Tre chreidimh air do Noe rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tearnaidh a theaghlach; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaboh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gus fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhí aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chusairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile le bunaitibh air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sara féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dh'i dol thar aois cloinne, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o son a mhàin, agus esan ionann agus marbh.

shliochd mar reulta nàimhe thaobh lionnhoireachd, agus mar a' ghain-eamh air tràigh na fairge do-àir-eamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad'ò làimh, (agus an creidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-chuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an droing a deir na nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthaicha.

15 Agus gu firinneach nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin, as an d'thainig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhaghail air pillleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich nàmhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'lobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, a mhac Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas songhin mhic:

18 Ris an dubhradh^m, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' breithneachadhⁿ gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o'n d'fhuir se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannuich Isaac Jacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannuich Jacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinu e aoradh, a' leigeadh a chudthrom air bàrr a bhataidh.

22 Tre chreidimh rinn Ioseiph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àitline mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholaicheadh e tri riosan le phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad, gu'm bu leanabh tlachd-mhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' ròghnachadh àmhghar fhuilang maraon ri sluaigh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saibhreas masladh Chriosd na ionmhuis na h-Eiphit: oir bha stùil aig ris an luchd-saoithreach^o.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorr-uich an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicisinnach.

28 Tre chreidimh ghlèidh e chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghru ruisan.

29 Tre chreidimh chaidh iad trìd na mara ruaidh mar tre thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàth-adh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuartachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an striopach maraon ruisan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh a' sìothchaint.

32 Agus ciod tuilleadh a deiream? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghedeon, Bharac agus Shampson, agus Iephtae, Dhaibhidh mar an ceudna agus Shamuel, agus na fàidhibh:

33 Muinntir tre chreidimh a cheannsaich rioghachdan, a dh'oibrich fireantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leomhan,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlàidheimh, o an-mhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nàn coimheach.

35 Fhuair mnàin sm mairbh air an togail a ris gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a

^l na nithe a ghealladh. ^m Mu'n dubhradh. ⁿ a' reusonachadh, a' meas. ^o dudis.

ghabhail ri snoras; chum gu faigh-eadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile feuchainn fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phriosun.

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad 'nam fògaraich mu'n cuairt ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an ùiresbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh:

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal) a' dol air seacharan ann an fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theistean fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia ni éigis a's fearr a sholar dhuinne, ionnas nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhaisne.

C A I B. XII.

1 Earail chum bhì bunaitreach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd. 32 Moladh an Tiomnaidh-nauidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.

UIME sin, air dhuinne bhì air ar cuartachadh le neul co mòr a dh'fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foigidin a' choimhliog^p a chuireadh romhainn,

2^a Ag amharc air Iosa ceannard^r agus fear-crìochnaich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann-ceusaidh, a' cur na nàire an neo-shuim, agus a shuidh air deis righ-chaitreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fàinear ean a dh'fhuiling a shamhuil sin do an-eainnt o pheacachaibh 'na aghaidh féin, air eagal gum bi sibh sgùth agus lag ann bhur n-inntinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathaest gu

fail, a' cathachadh an aghaidh preasaidh.

5 Agus dhi-chuimhnich^s sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir susrach^t smachdachadh an Tighearna, agus na fannaich^u 'nuair a chronaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachduichidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntutan ribh mar ri cloinn: oir co am mac nach smachdaich an t-Athair?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comh-pairt, an sin is clann diolain sibh, agus cha chloinn dligheach.

9 Os bàrr, bha againn aithviche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urras dhoibh: nach mòr is mò is còir dhuinn bhì àrdaidh do Athair nan spiorad, agus a fhé beo?

10 Oir gu deimhin smachdaich iadsan sinn rè beagan do làithibh e réir an toile féin^a; ach ean chum ar leasa, ionnas gu'm bitheamaid 'nas luchd-comh-pairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh 's a ta e làth-air sòlasach, ach doilgheasach: gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e seith toradh sìothchail na fireantachd, do'n droing a ta gu dligheach air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh susas na làmhan a ta air tuiteam sìos, agus neartaichibh na glùine laga.

13 Agus deanaibh cos-cheumna dìreach d'ar cosaibh, air eagal gu'm bí an ni sin a ta bacach air a fhionndadh as an t-slighe, ach gu ma mò bhiodh e air a shlanuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoimibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn:

15^a A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n d'thig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé^b; air eagal air

^p an réis. ^r ùghdair. ^s an do dhi-chuimhnich. ^t an neo-skuim, an neo-pris. ^u lagaich. ^a mar bu taitneach leo. ^b gu'n clann neach sam bith o ghràs Dé.

fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear striopachais ann, no neach mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aon ghreim bidh^c còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b'aill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhadh. gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ge do dh'iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d'fhainn sibh chum an t-sleibh ris am feudta beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doinninn,

19 Agus fuaim na trompaide, agus guth nam briathar, ionnas gu'n do ghuidh an droing a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh :

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àitlneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmbidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach trid.

21 Agus bu co uambasach⁴ an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm.)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu cathair an Dé bheo, an Ierusalem nèamhaidh, agus guideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha scrìobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam fìrean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu h-Iosa eadar-mheadhonair a' choimh-cheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's fearr na fuil Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadean as a dhiùlt an ti a labhair o *Dhia riu* air talamh, is mòr is lugha na sin a *théid sinne as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh.

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crath-

am cha'n e an talamh a mbàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal*^{so}, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nàh nithe sin a chrathar, mar nithe a rinn-eadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh^d.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs^e, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh.

29 Oir is teine dian-loisgeach ar Dia-ne.

C A I B. XIII.

- 1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc,*
- 4 *chum caitheadh-beatha chiatfaich,*
- 5 *chum sannt a sheachnadh,* 7 *chum bhi dleasdhanach do luchd-searmonachaidh an t-soisgeil,* 9 *bhi air ar faicill o theagaisgaibh coimheach,*
- 16 *déirce thoirt uatha,* 17 *bha àmhhal do uachdaranuibh,* 18 *àrnuigh a dheanamh air sou an abstoil.*
- 19 *An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thabhairt do choigrich; oir leis a so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orrasan a tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maraon riu; agus air an droing a tha fulang anshocair, mar mhuintir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 Tha'm pòsadh urramach anns na h-uile f, agus an leabadh neo-shalach: ach air luchd-striopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 Biodh bhur caitheadh-beatha gun sannt; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnas gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, 'S e'n Tighearn m'fhearcuidich, agus eha'n eagal team aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iuil, a labhair ribh focal Dé:

^c *Idin.* ^d *nach feudar a chrathadh.* ^e *deanamaid greim do ghràs.*

^f *am measg nan uile.*

leannaibh an creidimheas, a' beachd-achadh air crìch an caitheadh-beatha.

8 Iosa Crìod an dá, agus an dingh, agus gu sìorruidh an tì cèdna.

9 Na bìthibh air bhur giùlan mu'n cuimirt le teagasaibh eagsamhla coimheacha: oir is maith an nì an cridhe bhì air a dhèingneachadh le gràs, cha'n ann le bìndhaibh, nithe nach d'thug tairbhe do'n droing a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne dheth nach 'eil còir acasan a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhìs do'n phàillìun.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidh sin, aig am bhèil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomha leis an àrd shagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le fhuil féin, dh'fhuiling e mar an cèdna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin rachamaid a mach d'a ionnsuidhsan an taobh a muigh do'n champ, a' giùlan a' mhas-laidhsan

14 Oir an so cha 'n'eil againn baile a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraidh soin a ta ri teachd.

15 Uime sin tridsan thugamaid suas lobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na dì-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus comh-roinn a thoirt waibh: oir a ta an leithide sin do lobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bìthibh àmhàl d'ar cinn-juil,

agus thugaibh gáill doibh: oir cha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhainntir d'an éigin cùnntas thoirt uatha: chum gu'n dean iad e le gairdeachas, agus nì b-e le dòilgheas: oir tha so neo-tharbach dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnigh air ar soinne: oir is dòigh lein gu bhèil deadh choguis againn, air dhruinn bhì toileach ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

19 Ach is mèid a ghaidheam oirbh so a dheanamh, chum gur lusthaid' a dh'aisigear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìoth-chaint a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd bbuachaille nan caorach, tre fhuil a' choimh-cheangail shìorruidh,

21 Sibhse coimhlionts agus gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoileas, ag oibreachadh annaibh an nì a ta taitneach 'na làthairsan, tre Iosa Crìod; dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-caralach; oir scriobh mi gu h-aithghearra d'ar n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh, gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orrasan uile a tha 'nan cinn-juil duibh, agus air na naoimh uile. Tha ruinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

C A I B. I.

1 Is còir dhuinn gairdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 gliocas iarraidh o Dhia, 13 agus ann ar feuchainnibh gun sinn a chur ar n-anamainneachd na ar peacaidh as a lethsan; &c.

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearna Iosa Crìod, a' cur beannachd chum an dà thrèibh dheug a tha air an egapadh o chéile.

2 Mò bhràithre, messaibh mar an uile gairdeachas 'nuair a thuitas

sibh ann an iomadh gnè dheuch-
ainnibh^g;

3 Air dhuibh fios so bli againh,
gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh
foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoightidin a
h-obair dhiongmhalta féin, chum
gu'm bi sibh dìongmhakta agus iomlan,
gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha son neach againh a
dh'uireasbhuidh gliocais, iarraidh e o
Dhia, a bheir do gach neach gu pailt,
agus nach dean maoidheamh^h; agus
bheirear dha e.

6 Ach iarraidh e le creidimh, gun
bhi fuidh amharus sam bith: oir an
ti a tha fuidh amharus, is cosmhail e
ri tonn na faire, a shéidear le geòith,
agus a tha air a lusagadh i chuige
agus uath.

7 Oir na saoiladh sa duine sin
gu'm faigh e ní air bith o'n Tigh-
earn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte
neo-sheasmhach 'na uile shlightibh.

9 Deanadh am brathair a tha fosal
gairdeachas 'na árdachadh:

10 Ach an duine saibhir, 'na isleach-
adh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir
gu'n d'fhéid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n ghréin le
dian theas, crìonaidh i am feur, agus
tuitidh a bhlàth, agus théid maise a
dhreach am mugha^m: is anhuil sin
mar an ceudna a sheargas an duine
saibhir 'na shlightibh.

12 Is beannuichte an duine a
ghùlaineas buaireadh: oir 'nuair a
dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha,
a gheall an Tighearn do'n droing a
ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith
'nuair a bhuairear e, 'Tha mi air mo
bhuaireadh le Dia: oir ní'n comasach
Dia a bhuaireadh le h-òlc, ni mò
bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a
bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus
a thàlaidhearⁿ e le anamhiann féin.

15 An sin air bhi do'n anamhiann
torrach, beiridh e peacadh: agus air
do'n pheacadh bhi air a chrìochnach-
adh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh,
mo bhraithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh shabhar-
as, agus gach uile thiodhlac iomlan
o'n airde, a' teachd a'nuis o Athair
na soillsa, maille ris nach 'ell atharri-
achadh, no agàille tionndaidh.

18 O thoil féin ghin e sin le
focal na firinn chum gu'm bithea-
maid 'nar gnè cheud-toradh d'a
threutairibh.

19 Uime sin, mo bhraithre gràdh-
ach, biodh gach duine ealamh chum
éideachd, mall chum labhairt, mall
chum feirge:

20 Oir cha'n oibich fearg duine
fireantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaidh gach
uile shabhar, agus anabharr mior-
uin, agus gabhaibh d'ar n-ìonnuifh
le macantao^o am focal a tha air a
shuidheachadh ainneibh, a tha comas-
ach air bhur n-anaman a shlànuach-
adh.

22 Ach bithibhse 'nar luchd chur
an gnìomh an fhocail, agus ni b'ama
'nar luchd-éideachd a mhàin, 'gar
mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na
fhear-éideachd an fhocail, agus ní
h-ann 'na fhear-deanamh d'a réir, is
cosmhail e ri duine a tha 'g amharc
air aghaidh nàdurra féin ann an
sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin,
agus dh'imich e roimhe, agus dhì-
chumhniche e air ball cìod an coslas
duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas ge
dùrachdach air lagh dìongmhakta na
saorsa, agus a bhuanicheas ann, gun
e bhi 'na fhear-éideachd dearmad-
ach, ach 'na fhear-deanamh na
h-òibre, bithidh an duine so beann-
uichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith
'nar meag gu bheil e diadhuidh,
gun bhi cur sréin r'a theangaidh,
ach a' mealladh a chridhe féin, is
dòmhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan
agus neo-shalach am fianuis Dé
agus an Athar, dileachdan agus

^g bhuaireibh. ^h nach cuir nàire. ⁱ fhuadachadh. ^l fear an dà inntinn.

^m théid as do mhaise a dhreach. ⁿ bhreugar, ribear. ^o ceannsachd.

bantracha fhìorachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

C A I B. II.

1 Cha 'n'eil e comh-fhreagradh d'ar n-aidmheil chrìoslaidh suim a bhi againn do dhaoineibh saibhre agus tair a dheanamh air ar bràithribh bochda; 13 is mò bu chòir dhuinn bhi seirceil agus tròcaizeach: 14 agus gun uàill a dheanamh a creidimh far nach 'eil oibre &c.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Crìosd, Tighearna na glòire^P, maille ri gnùis-bhreth^r.

2 Oir na thig a steach d'ar coimhthional duine air am bheil fàinne oir, ann an eudach dealrach, agus gu'n d'thig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach^s;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thruagan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thus' an so ann an àit inbheach^t; agus gu'n abair sibh ris an duine bhochd, Seas thus' an sin, no suidh an so fuidh stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nar breitheannaibh dhroch smuainte?

5 Eisidibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rioghachd, a gheall e dhoibhsan a ghràdhaicheas c?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saibhir ri ain-tighearnas oirbh^u, agus 'gar taruing gu caithrichibh-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim^h do'n ainm òirdheire^b, a dh ainmichear oirbh?

8 Ma chiomhlionas sibh an lagh rioghail a réir an scriobtuir, Gràdh-

aich do choimhearsnach mar tha féin, is maith a ni sibh.

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoineibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air blur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhid-eas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon ùille^c, tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an tì a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ge nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gù ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an d'thèid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh easan breitheanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gairdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Cìod an tairbhe, mo bhràithre, ge do-their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urradh creidimh a shlànuchadh?

15 Ma bhios bràithir no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbluidh teachd-an-tìr laithail;

16 Agus gu'n abair neach agaibhse riu, Imchibh an sìothchaint, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach tabhair sibh dhoibh na nitte sin a tha feumail do'n clorp; cìod, an tairbhe ta ann?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e inarbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a deir neach àraidh, Tha creidimh agadsa, agus tha oibre agamsa: nochd dhomhsa do chreidimh as euguhais t'oibre^d, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibrìbh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnuchadh.

^P creidimh glòire ar Tighearna Iosa Crìosd. ^r meas air pearsa seach a 'chèile. ^s salach. ^t urramach. ^u a' deanamh fàirneart oirbh, 'gar. sàrachadh. ^v maslaidh. ^w urramach. ^c bhrìseas aon phòne.

^d le t' oibrìbhe.

20 Ach, O dhuine dhloinnhais, an àill leat fios fhaoctainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh air n-athair Abraham fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-sùbrich creidimh le gulombaraibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibrìbh?

23 Agus choimhlonadh an scriob-tuir a deir, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìrean-tachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm firean-aichear duine le oibrìbh, agus cha'n ann le creidimh a bhàin.

25 Anhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fireanachadh le oibrìbh, 'nuair a ghabh i ris na teachdoiribh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta 'n corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

C A I B. III.

1 *Cha chòir grad bhreth a thoirt air daoib' eile, na an cronachdadh gu iadarna; 5 ach is mò is còir dhuinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-imeal cumhachdach chum mòr mhatth agus olc a dheanamh: 13 tha'n droing sin o tha fìor-ghlic cinin agus sìothchail, gun tnu, gun strì.*

MO bhràithre, na bithubh 'nar mòran mbaighstirean^c, air dhuibh fios a bhì aguibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mùr 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur srian am beul nan each, chum's gu'm bi iad ùmhail dhuinn; agus tionndaidh sinn am corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa,

ge do tha iad co màr, agus ge do shéidear iad le garbh ghaothaibh, gidheadh iompoichear mu'n cuairt iad le stiur robhig, ge b'e àird guò an miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teanga, agus mi i mòr uailf. Feuch, cia meud an connadh a lassas teine beag!

6 Agus is teine an teanga, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teanga air a suidheachadh am measg ar ball, ionnas gu'n galach i'n corp ga h-ìomlan, agus gu'n las i càra an nàduir^g; agus i fàin air a lasadh e ifrian.

7 Oir a ta gach uile gné fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach^h, agus nithe san fhaerge, air an ceannachadh; agus cheannaicheadh iad leis a' chinn-eadh-daonna:

8 Ach ni'n comasach do dhuine air bith an teanga cheannaichadh; is dìe do-chasgaidh, làn do'nìmh marbhtach.

9 Leatha-na, tha sian a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-na tha sinn a' mellaachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mellaichadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhì mar so.

11 An cuir tebar a mach as an aon sùil uisge millis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhige, no bhràithre, deascan ola a thoirt uispe? no a' chraobh-fhiona, figean? mar sin cha'n fheud tebar sam bith saile agus uisge millis a thoirt uaith arson.

13 Cà a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nar measg? nochdadh e a deadh chaitheadh-beatha oibre fàin le ceannasachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus tomh-stri aguibh 'nar cridhe, na-deanaibh uail, agus na deanaibh treug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach tha e talnhaidh, collaidh, diablaidh.

16 Oir far am bheil farmaid agus

^c fhear-teaguis. ^g ràiteachan. ^h triall na beatha, cuairt an domhain.
^h watercraobh.

comh-strì, an sin tha buairesan, agus gach uile dhroch ghnoimh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sloth-chail, ciuin, agus so-chomhairlich, làna do thròcair agus do dheadh thoraidh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fìreantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanann na sìth.

C A I B. IV.

1 *Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainné, 4 neo-mheasarrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chàineadh, agus breth ghroù mu dhaoibh eile; 13 agus gun bhi ro earbach a soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalla: &c.*

CIA as a ta coganna agus còmh-raga a' teachd 'nar measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-anamhiannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha 'n'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus nì'n comas duibh nì fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha 'n'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha 'n'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum's gu'n caith sibh e air bhur n-anamhiannaibh.

4 Adhaltrannaichean, agus a bhàn-adhaltrannaichean, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saognail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smaùineachadh gu bheil an scriobtuir gu dìomhanach a' labhairt? Am bheil an spiorad? a tha còmhnuidh annainn a' togairt^m gu farnad?

6 Ach bheir e gràs a's mò uath: uime sin a deir e, Tha 'Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsean a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin

do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhoil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur làmhnan, a pheacacha, agus glanaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an iantipn dhùbailteⁿ.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoi, agus gul: biodh bhur gàire aire a thionndadh gu bròn, agus bhur n-soibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin an fìanuis an Tighearna, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràthair, agus a' tabhairt breth air a bhràthair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhleanaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios: co thus a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a deir, Théid sinn an diugh no màireach agus a' leithid so do' bhaile, agus fanuidh sinn an sin rè bliadhna, agus nì sinn ceannachd^o, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an déigh sin a thèid as an t-sealladh.

15 An àit gu'm bu chòir dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearna, bithidh sinn beo, agus nì sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uail as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile-shamhuil sin do uail.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

C A I B. V.

1 *Tha aobhar aig daoibh a' sìgidh saibhir eagal a bhi orra roimh dhioghalas Dé. 7 Bu chòir dhuinn bhi fuighidneach a réir eisempheir nam fàidh, agus Iob; 12 mionnan a sheachnanh; 13. ùnuigh a*

1 an-riaghal. 1 Tha an spiorad. ^m miannachadh. ⁿ dhà-fhille, ^o marandachd.

ghnàthachadh ann an anshocair, agus sailm a sheinn ann an socair; &c.

IMICHIBH a nis a dhaoine saibhre, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saibhreas air truaill-eadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann ^p.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh ann meirg san 'na fhianuis 'nar n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan là deireanach.

4 Feuch, tha tuarasdál an luchd-oibre ^r, a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le feill, ag éigheach: agus tha glaochaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an tògh air talamh, agus bha sibh mear; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhadh ^s.

6 Dh'it agus mharbh sibh am firean ^t, agus cha 'n'eil e cur 'nar n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche ^u ri toradh luchmhor an taimhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gas am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireanach.

8 Bithibhse foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearna am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am breith-eamh 'na sheasamh aig an dùrs.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air anshocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thìom-chridheach a agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh miannan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhrìonnan eile: ach gu'm bu h-e bhur còmhradh seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh; air eagal gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith a' fulang uile 'nar measg? deanadh e ùrnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? canadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nar measg? cuireadh e fios air sean-airibh na h-eaglais; agus deanadh iad ùrnuigh os a cheann, 'ga ùngadh le h-òla an ainm an Tighearna:

15 Agus slànuidhidh ùrnuigh a' chreidinn an t-euslan, agus togaidh an Tighearn suas e; agus ma rinn e peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh bhur lochda d'a chéile, agus deanaibh ùrnuigh air son a chéile, cùm gu'n slànuidhear sibh: tha mòr éifeachd ann an ùrnuigh dhùrachdaich an fhrein.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'fhainig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shea mìos.

18 Agus rinn e ùrnuigh a ris, agus thug nèamh uisge uaidh, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibhse air seacharan o'n fhlrinn, agus gu'n iompoich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompoicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saorb e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

^p an reudan, mhial-chrìon. ^r nam buanaiche. ^s an àir. ^t an t-ionracom.

^u an tuathanach. ^v ro iochdamhor. ^w tearuinn.

CRUD LITIR CHOITCHRONN AN ABSTOIL
PHEADAIR.

C A I B. I.

1. *Tha e a' beannachadh Dhé air son a ghràs iomarcach spioradail, 10 a' nochdadh nach naidheachd ùr slàinte tre Chrìosd, ach ni mu'n robh fàidh-eadaireachd o shean: 13 agus a réir sin tha e a' cur impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.*

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thughadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlichd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìothchaint gu robh air am meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannuichte gu robh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, neach a réir a mhòr thròcair, a dh'athghin sinne gu beo dhòchas, tre aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna n-eamhaibh dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich.

6 Ni auns am bheil sibh a' deanamh mòr ghairdeachais, ge do tha sibh a nis rè ùine bhig (ma's feumail e) fuigh thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mughach, ge do dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urram, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ge nach faca sibh e; agus air dhuibh bhì creidsinn ann ge nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, tha sibh a' deanamh mòr ghairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir:

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, slàinte bhur n-anaman:

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinnt fàidh-eadaireachd mu'n ghràs a bha gu teachd d'ar n-ionnsuidhse;

11 A' rannsachadh cìod i, no cìod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd anutasan a' foillseachadh, 'nuair a rinn e fianuis roimh-laimh air fulang-asaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an còill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o neamh; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crìosraichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhaltach agaibh as a' ghràs^e a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhì 'gar comb-cheumadh féin ris na h-anamhannaibh a bha agaibh roimhe ann an am bhur n-aineolais:

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomha, bithibhse naomha mar an ceudna 'nar n-uile chaitheadh-beatha:

16 Do bhrìgh gu bheil e scrìobhta, Bithibhse naomha, oir atairnse naomha.

^a neo-ni. ^d ciallachadh. ^e sùil gus a' chrìch: agaibh ris a' ghràs.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach gun chlaon bháigh ri neach seach a chéile f, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal s :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoadh sibh le nithibh truailidh, mar a ta airgid agus ór, o bhur caitheadh-beatha diomhain a thugadh dhuibh o bhur sinnsearachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chríod, mar fhuil Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a roimh-orduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muinntir tridsan a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glóir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrigh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoir do'n fhirinn tre 'n Spiorad, chum graidh neo-chealgaich do na bráithribh ; feuchaibh gu'n toir sibh grádh d'a chéile a cridhe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-athghineamhuin, cha'n ann o shiol truailidh, ach neo-thruailidh, le focal an Dé bheo agus a mhaireas gu siorruidh.

24 Oir tha gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghlóir dhaonna mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu siorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-solseuil.

C A I B. II.

1 Tha e 'gan comhairleachadh an aghaidh mi-sheircealachd ; 4 a' nochdadh gur e Chríod am bunadh air am bheil iad air an togail : 11 a' guidheadh orra fantuinn o unamhiannaibh fèdmhor, 13 bhi ùmhal do uachdaranaihb ; 18 cionnus is

còir do sheirbhiseich bhi ùmhal d'am maighstribh, 20 iad a dh'fhuilang gu foighidneach air son maith a dheanamh a réir eisempleir Chríod.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mbloruin, agus gach uile mhealltoireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile anacainnt,

2 Mar naoidheana ai ran ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma 's e 's gu'n do bhlais sibh u gu bheil an Tighearn grámhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidhsan, mar gu cloich bheo, a dhiùltadh gu deimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia, agus luachmhor :

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beotha, air bhur togail suas 'nar tigh spioradail, 'nar sagartachd naomha chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia trid Iosa Chríod.

6 Uime sin tha so mar an ceudna air a chur sìos anns an scriobtuir, Feuch, cuiream ann an Sion prìomh chlach-oisinne, thaghta, luachmhor : agus an ti a chreideas ann, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas tha e^m luachmhor : ach dhoibhsan a tha easumhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinne dith,

8 Agus clach-thuislidh, agus carruig oillbheim, dhoibhsan a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhf easumhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach is ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach naomha, sluagh sonraichteⁿ ; chum gu'n cuir-eadh sibh an céill feartan^o an ti a ghairm a dorchadas sibh chum a sholuis iongantach féin.

10 Nach robh usir-eigin^p 'nar sluagh, ach a nis is sibh sluagh Dhé : dream nach d'fhuair trècair, ach a nis a tha air faotainn trècair.

11 A mhuinntir mo ghráidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh an-

f gun urram do neach seach a chéile. s fuitheas. h Do bhrigh gu'n do bhlais sibh. i clach-oisinne àraidh. l a dh'earbas aise. m i. n dileas, àraid.

o sùbhailcean, buaidhean, cliu. P roimhe.

E e

mhiana feòl-mhor, a tha cogadh an aghaidh an anama;

12 Air dhuibh deadh chaitheadh-beatha bhi agaibh am measg nan Cinn-each; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghnòmh, gu'n dean iad o bhur deadh oibrigh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibhse ùmhral do gach uile riaghuilt^r dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n rìgh, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaihb, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd dheanamh an uile, ach chum cliu dhoibhsan a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun bhur saorsa a ghnàthachadh mar bhrao-folaich do'n olc^s, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na b-uile dhaoine. Gràdhachibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n rìgh.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhral^r ar maighstiribh maille ris an uile eagal, ni h-e mhàin dhoibhsan a tha maith agus ciuin, ach mar an ceudna dhoibhsan a tha anamèineach^t.

19 Oir a ta so cliu-thoilteanach, na dh'iomchaires neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur ciontaidh, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, tha so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann chuige so a ghairmeadh sibh: *•* bhrìgh gu'n d'fhuiling Chrìod mar an ceudna air bhur son^u, a' fàgail eisempleir agaibh², chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni and a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach 'nuair a chàineadh a, nach do chàin a ris; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb e fèin ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e fòin 'na chorp fèin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh^b, gu'm bitheamaid beo do fhreantachd: neach a tha sibh air bhur slànuchadh le a bhuillibh.

25 Oir bha sibh mar chaorach a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chum Buachaille agus Easbuig^c bhur n-anaman.

C A I B. III.

1 *Tha e teagasg dleasdanas bhas agus fhear-pòsda d'a chèile, 8 ag earalachadh nan uile dhaoine chum aonachd agus gràidh, 14 agus gearleanmhuinn fhulang: 19 Tha e mar an ceudna a' cur an cèill sach-aircan Chrìod do'n t-seann saogh-al.*

MAR an ceudna, a mhnai, *bithibh* ùmhral d'ar fearaibh fèin, chum ma tha droing air bith easùmhral do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaitheadh-beatha nam ban.

2 'Nuair a bhéachdaicheas iad air bhur caitheadh-beatha gheanmaidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figh-eadh an fhuith agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' bhréaghachd sin o'n leth muigh:

4 Ach duine folaicht' a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhaçanta agus chiuin, ni a tha ro luach-mhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnai naomba o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad fèin breagha, air dhoibh bhi ùmhral d'ann fearaibh fèin;

6 Amhuil a thug Sara ùmhlaichd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilte oirbh le h-uabhas sam bith.

^r brèugh, shuidheachadh. ^s do mhiorm. ^t reasgach, crosda. ^u air ar soim-na againn. ^b air ar saoradh o pheacaibh. ^c fir-coimhid, fir-amhairc thairia

7 Mar an ceudna, fheara, gabh-sibhse còmhuidh maille riu a réir eòlais, a' tabhairt urrainn do'n mhnaoi mar an soitheach a's anmhuinne, agus mar mhuinntir a tha 'nan comh-òigh-reachaibh air gràs na beatha; chum nach cuirear bacadh air bhur n-ùr-muighibh.

8 Fa dheoidh, *bithibh* uile a dh' aon àntinn, biodh comh-fhulangas agaibh r'a chéile^c, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* truacanta, cairdeil:

9 Na locaibh olc air son uile, no càineadh air son càinidh: ach 'na aghaidh sin, beannuichibh; air dhuibh fìos bliu agaibh gur ann chuige so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbh-aicheadh sibh beannachadh mar oigh-reachd:

10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, cumadh e theanga o olc, agus a bhilean o labhairt eoil.

11 Seachnadh e olc, agus deanadh e maith; iàrradh e sìth, agus leanadh e i.

12 Oir tha sùilean an Tighearn air na fireanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an ùrnuigh: ach tha gnùis an Tighearna an aghaidh na muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni ole oirbh, ma bhios sibh 'nar luchd-leanmhuinn air an ni f sin a ta maith?

14 Ach eadhon ma dh'fhuilingeas sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh: agus na biodh fiamh an eagailsan oirbh, agus na bithibh mi-shuaimh-meach;

15 Ach naomhaichibh an Tighearn Dia ann bhur cridhibh: agus *bithibh* ullamh a ghnàth chum freagrach a thoirt maille ri ceànnsachd agus eagal, do gach uile dhuine a dh' iarras oirbh reuson an dòchais a tha annaibh:

16 Air dhuibh deadh choguis a bhì agaibh; chum 'nuair a tha iad a' labhairt uile 'nar n-aghaidh mar luchd mi-ghnòmh, gu'n gabh iadsan nàire a tha toirt toibheim d' ar deadh chaitheadh-beatha ann an Criosd.

17 Oir is fearr, ma's e sin toil Dé, sibh a dh'fhuilang air son maith a

dheanamh, na air son ole a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Criosd fèin aon uair air son peacaidh, am firean air son nan neo-fhìrean, (chum gu'n d'thugadh e sinne gu Dia) air dha bhì air a chur gu bàs san fheadh, ach air a bheothachadh trid an Spioraid:

19 Leis an dèachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ànn am prìosun;

20 A bha o shean easumhal, 'nuait a dh'fheith fad-fhulangas Dé aon uair ann an làithibh Noe, am feadh a bha àirc 'ga h-ulluchadh, anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anam-an, air an tearnadh trid uisge.

21 Tha'm baisteadh, mar shamh-lachas a tha coimh-fhreagrach dhia so (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagrach deadh choguis thaobh Dhé) nis 'gar tearnadhne, trid aiseirigh Iosa Criosd:

22 Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do aing-libh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhì air an cur fuidh cheannsalan⁵.

C A I B. IV.

1 Tha e 'gan earlachadh gu agur do pheacadh o eisempleir Criosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheir-eannach a' d'èith-theannadh oirnn: 12 agus a' toirt comhfhurtachd dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.

UIME sin o dh'fhuiling Criosd air 'ar soinne san fheadh, armaichibhse mar an ceudna sibh fèin leis an inntinn cheudna: oir an ti a dh'fhuiling anns an fheadh, sguir e do pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall aimaire anns an fheadh, a réir anamhianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachd do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus^b, ann an anamhiannaibh, ann an anábharra fìona, ann an geòcaireachd i, ann am pòiteireachd, agus ann an ìodhol-aoradh an-dligheach i:

4 Ni anns an bheil iad a' gabhail

^c *bithibh* iochdmhor r'a chéile. ^f an Tè. ^g a mharasglachd, a snachd. ^h truiséalachd. ⁱ craos. ^j gràineil.

iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith marson riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile *umaibh* :

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibhsan a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n d'thugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beo a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus; uime sin bithibh measarra^m, agus deanaibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh soidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frith-ealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagambuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh^r Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha*; chum gu'm bi Dia air a ghlorachadh anns na h-uile nithibh trid Iosa Crìosd: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuintir mo ghràidh, na biodh iongantais oirbh' thaobh na deuchainn theintich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh mi-eigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nar luchd comh-pairt do fhuilangasaibh Chrìosd, deanaibh gairdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gairdeachas le h-aobhneas ro fhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chrìosd, *is sona sibh*; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobhsan gu deimbin tha e faotainn toibheim, ach d'ar taobhsa tha e air a ghlorachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar ghaduiche*, no

mar fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch re nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas duine* mar Chrìosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir *thainig* an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibhsan a tha easumhal do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a theannar am firean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a *dh'fhuilingeas* a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith; mar ri Cruithear dileas.

C A I B. V.

1 *Tha e cur impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh*; 5 air an òigrìdh bhi ùmhal, 8 agus orro uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh; 9 cur an aghaidh ar nàmhaid an-ìochdmhoir an diabhol.

NA seanairean a tha 'nar measg earlaicheam, air bhi dhomb féin a'm' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghlòir sin a tha gu bhi air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nar measg, a' gabhail cùrainn *dhet*, ni h-ann a dh'aindeoin, ach gu deònach; ni h-ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealaimh;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhroing a tha 'nan eisempeiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd bhuachaille^o, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh: seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd: oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsan a tha iriosal.

6 Uime sin islichibh sibh féin

^m *stuama.*   ⁿ *oracla.*

^o *an t-àrd aodhaire.*

fuidh làimh chumhachdaich Dbé, chum as gu'n àrduich e sibh ann an àm iomchuidh :

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùrain^p airsan, oir a ta cùram aige dhihbh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhol, mar leòmhnan beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribhse 'na aghaidh, air dhuilbh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh trid Iosa Crìosd, an déigh dhuilbh fulang rè uine bhig.

iomlan sibh; gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan gu robh glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Silvanus bràthair dileas (a réir mo bharaipse) scriobh mi chug-aibh^r gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor ghràs Dé anns am bheil sibh 'nar seasamh.

13 Tha'n eaglais ann am Babilon a thaghadh maraon rìbhe, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a cbéile le pòig ghràidh. Sith gu robh maille rìbh uile a tha ann an Iosá Crìosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

C A I B. I.

I' Chum an daingneachadh an dòchas meudachaidh gràis Dé, 5 thu e cur impidh orra le creidimh agus deadh oibrìbh, an gairm a dheanamh cinnteach: 12 tha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu bheil fios aige a bhàs bhi 'm fagus: 16 agus tha e toirt rabhaidh dhoibh bhi bunaiteach ann an creidimh Chrìosd, &c.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Crìosd, dhoibhsan a fhuair creidimh co luachmhor ruaine, trid fireantachd ar Dé agus ar Slanuirgh^s Iosa Crìosd:

2 Gu robh gràs agus sìothchaint air am meudachadh dhuilbh, trid eòlais Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònnich a chumhachd diadhuidhsan dhuinne na nithe

sin uile a bhuineas do bheatha agus do dhìadhachd, trid eòlais an tì sin a ghairm sinu chum glòire, agus cruadail^t:

4 Trid an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum tridsan gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nar luchd comh-pairt do nàdur na diadhachd, air dhuilbh dol as o'n truailhidheachd a ta anns an t-saoghal trid anamhiann.

5 Agus a thuilleadh air eo^u, air deanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh r'ar creidimh cruadal; agus ri cruadal, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim^a; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc^b.

^p ro-chùrain. ^r thugaibh, do'r n-ionnsuidh. ^s fireantachd Dhé agus ar Slanuirgh. ^t subhailc, deadh-bheus. ^u chum na crìche so. ^a measarrachd. ^b gràdh, carthanaichd.

8 Oir ma bhios na nithe so ann-aibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eolas ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach^c, a' di-chuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a shearinn pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dichill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma ni sibh na nithe so, cha tuit sibh a chòidich:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rioghachd shiorruidh ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ge d' is aithne dhuibh iad, agus ge do tha sibh air bliur dàingneachadh san fhirinn a làthair.

13 Ach measam gur còir, am feadh's a ta mi sa' phàilliuin^d so, sibhse a bhrosnachadh le' cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearna Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach ni mise dichill, chum an deigh dhomh-siubhal, gu'm bi agaibhse gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair noir agus glòir, 'nuair a thainig a' shambuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir oirdheirc^e, Is e so mo Mhac gràdhachsa, le'm bheil mi làn-toilichte.

18 Agus chuala sinne an guth so a thainig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomha.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann

an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nar cràbheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n scriobtuir o thogradh dhaoine féin.

21 Oir cha d'thainig an fhaidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine-naomha Dhé mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

C A I B. II.

1 *Tha e roimh-innseadh mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a' nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig faraon peara féin agus air an luchd-leanmhuinn; 7 o'n saorao daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot a Sodom; &c.*

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nar measgsa, droing a bheir a steach os iosal saobh-chreidimh^f millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearna a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obunn orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an sligheacha millteach, trid am faigh slighe na firinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha 'n'eil an sgrios a' turr-chodal^g.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanas;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noe an t-ochdamh peara, searmonaiche fireantachd, air dha an dilinn^h a thoirt air saoghal nan daoine midhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh cathraiche Shodoim agus Ghomorra gu luathreⁱ, gu'n do dlit e le léir-sgrios iad, 'gan deanamh 'nam ball-sampuill^j dhuibh-

^c fa dhoill^k-èan. ^d bhothan. ^e ard-urramaich. ^f dò-bharaillean.
^g clò-chodal. ^h dile, tuil. ⁱ luath. ^j 'nan samhllachas

san a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin ;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am firean, a bha fa champar^m le caith-eadh-beatha neo-ghloin nan aingidh :

8 (Oir chráidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhuidh 'nam measg, anam fireanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn an gnìomharan an-dligheach :)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuisir-eadh, agus na daoin' eucorach a choimhead gu là a bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra :

10 Ach gu h-àraid iadsan a leanas an fheadh ann an anamhiann na neo-ghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd : Air dhoibh bhi an-dàna, féin-thoileil, cha'n eagal leo anacaintn a thoirt dhoibhsanⁿ a tha ann an àrd inbhe :

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumbachd, casaid thobheumach 'nan aghaidh^o am fianuis an Tighearna.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra ea-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillidheachd féin ;

13 Agus gheibh iad tuarasdal na h-euceirt, mar dhream a mheasas mar shubhachas sògh^p san là : is smala iad agus aobhar-maslaidh^t, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltoir-eachd féin, am feadh 's a ta iad air cuirmibh^s maille-ribh ;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n còmas sgar do pheacadh ; a' mealladh anaman neo-shuidhichte ; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach ; clann nam mallachd ;

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' lean-tuinn slighe Bbalaaim mhic Bhoisoir^t, a ghràdhaich duais na h-eucorach ;

16 Ach a fluair achmhasan air son aingidheachd : oir labhair an asal bhalbh le caint duine, agus thoirmisg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le h-ionghaoith, fa chomhair am bheil duibhr^u an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad briathran atmhor^a dìomhanais, meal-laidh iad trid anamhianna na feòla, trid mhacnuis^b, iadsan a chaidh gu glan^c as uathasan a tha caitheadh am beatha ann an seacharan :

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràilleann na truaillidheachd : oir ge b'e ni le'm buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fuidh dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail trid eòlais an Tighearna agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fuidh ghéill, tha an deireadh aca ni's measa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fireantachd, na an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n aithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhèrrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin ; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan^d san làthaich^e.

C A I B. III.

1 Tha e toirt cinnte dhoibh mu theachd Chrìosa chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid ; 8 a' toirt rabhaidh do dhaoine mi-dhiadhaidh o fhad-fhoighidin Dé, iad a ghreasadh an aithreachais : 12 tha e mar an ceudna cur an céill am modh air an sgriosar an saoghal so : 11. gan earalachadh o sin chum an uile naomhachd beatha ; &c.

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghráidh, scriobham chugaibh a nis ; annta le chéile tha mi a' bros-

^m air a shàrachadh. ⁿ olc a labhairt umpasan. ^o breth mhaslach an aghaidh a chéile. ^p deadh-ghleus, deadh theachd-an-tìr. ^r aineamha, sul. ^s féisidibh.

^t Bheoir. ^u ceo. ^a uaibhreach. ^b thruiscileachd. ^c car tamuil bhig. ^d a h-aonais, a h-eabradh. ^e sa' chlàbar.

nachadh bhur n-iantim fhìor-ghloin le'r cur an cuirne :
 2 Chum gu'm bi sibh cuimhneach air na briathraibh a labhradh roimhe leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearna agus an t-Slànuighir :

3 Air dhuibh fhios so bhì agaibh air thùs, gu'n d'thig anns na làithibh deireannach luchd fochaidf, ag im-cachd a réir an anamhiann féin,
 4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a sheachd? oir o choidil na h-àithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nèamha ann o ebian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, trid fhòcail Dé :

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrìos, air teachd do'n dilinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air eihonn là a' bhreitheanais, agus sgrìos dhaoine aindiadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibhse aineolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearna mar mhille bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha 'n'èil an Tighearna mall a thaobh a' gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach d'ar taobhne, gun toil aige dream sam bith a bhì air an call, ach na h-uile dhaoine theachd gu h-àithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an d'thèid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus anns an leagh na dùile le dian theas; agus bithidh an talamh

mar an ceudna agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uirne sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoleadh as a chèile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhì annaibh, ann an caitheadh-beatha naomha, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhì agaibh ri, agus luathachadh^f chum teachd là Dhé, anns ambi na nèamha, air dhoibh bhì ri theine, air an sgaoleadh o chèile, agus anns an leagh na dùile le dian theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadh agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fireantachd.

14 Uirne sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an slothchaint sibh; gun smal agus neo-lochdach :

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearna; amhuil a scriòbà mar an ceudna ar bràthair gràdhach Pòl, a réir a' ghliocais a thugadh dha, d'ar n-ionusuidh;

16 Amhuil mar 'na litrichibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an droing a tha neo-fhòghlunta agus neo-sheasmhach a' fìradh, amhuil mar na scriobtuirean eile, chum an sgrìos féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir me ghràidh, o's aithne dhuibh na nithe so roimh-làimh, thugaibh aire an t-eagal air dhuibhse mar an ceudna bhì air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine aindiadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus ann an eòlas ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan gu robh glòir a nis agus gu sìorruidh^b. Amen.

^f fanoid, sgeige. ^g greasadh, cablag a dheanamh. ^h gu là na sìorruidheachd:

CEUD LITIR CHOITHIONN AN ABSTOIL
EOIN.

1 *Tha e labhairt mu phearsa Chrìosd, anns am bheil againn beatha mhair-cannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, &c.*

A N ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le'r sùilibh, air an d'amhaire sinn, agus a làimhsich ar làmhthaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannach ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne.)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill dhuibhse, chum gu'm bi agaibhse mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' scriobhadh nan nithe so d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdoireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris i, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha 'n'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhac sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha 'n'eil an fhirinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus a glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dhethsan, agus cha 'n'eil fhocal annsinn.

C A I B. II.

1 *Tha e toirt comhfhnrtachd dhoibh an aghaidh peacaidh annmhuinneachd. 3 'Se fìor edias Dè àitheantan a choimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal. 18 Is éigin duinn bhì air ar faicill an aghaidh luchd-meallaidh: &c.*

MO chlann bheag, na nithe so scriobham d'ar n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Crìosd-am fìrean:

2 Agus is esan an iobairt-réitich air son ar peacaidhne; agus cha'n e air son ar peacaidhne mhàin, ach mar an ceudna air son peacaidh an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn àitheanta.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead àitheanta. is breugaire e, agus cha 'n'eil an fhirinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas fhocal annsan gu deimhin tha gràdh Dhé air a choimhlionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn annsan.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn annsan, is còir dhasan mar an ceudna gluasad, eadhon mar a ghluais esan.

i caldrebh againn ris.

7 A bhráthre, ní'n scriobham áithne nuadh chugaibh, ach seann áithne, a bha agaibh o'n toiseach: 's i'n t-seann áithne am focal a chuala sibh o thús.

8 A rís, scriobham áithne nuadh chugaibh, ní a ta fíor annsan agus annaibhse: do bhrígh gu'n d'imích an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fíor a dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuathachadh a bhráthar, tha e san dorchadas gus a nis.

10 An ti sig am bheil grádh d'a bhráthair, tha e 'na chómhuidh san t-solus, agus cha 'n'éil sobhar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathachadh a bhráthar, tha e anns an dorchadas, agus ag imeachd anns an dorchadas, agus cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol, do bhrígh gu'n do dhall an dorchadas a shúilean.

12 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrígh gu bheil bhur peacanna air am maitheadh dhuibh air agéir ainme-san.

13 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh esan a ta o thús. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, óganacha, do bhrígh gu'n d'thug sibh buaidh air an droch son. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh an ti a ta ann o thús. Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, óganacha, do bhrígh gu bheil sibh láidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chómhuidh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh air an droch son.

15 Na grádhachibh an saoghal, no na nithe a ta san t-saoghal. Ma ghrádhacheas neach air bith an saoghal, cha 'n'éil grádh an Athair ann.

16 Oir na h-uile a ta anns an t-saoghal, anamhiann na feola, agus anamhiann nan súl, agus uabbar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an saoghal seachad, agus anamhiann: ach an ti a ní toil Dé, mairidh e choidhch.

18 A chlann bheag, 's i'n aimsir dheireannach a tha aan: agus mar a chuala sibh gu'n d'thig an t-ancriosd, is ann mar sin a ta nis iomad anancriosd ann; o'm bheil sinn g' tuiginn gur i'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach chaidh iad a mach, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibhse ùngadh o'n tí naomha, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, do bhrígh nach aithne dhuibh an fhirinn; ach do bhrígh gur aithne dhuibh, agus nach 'eil breug air bith o'n fhirion.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh'áicheadhas gur e Iosa an Criosd? 's e so an t-ancriosd, a tha 'g áicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'áicheadhas am Mac, cha 'n'éil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidiches am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ní sin annaibhse a chuala sibh o thús. Ma dh'fhanas an ní a chuala sibh o thús annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh e gheall e dhuinn, eadhon a' bheatha mhaireannach.

26 Scriobh mi na nithe so d'ar n-ionnsuidh, mu thimchioll na droinge a tha 'gar mealladh.

27 Ach tha an t-ùngadh a fhuair sibh uaithean, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n'éil feum agaibh gu'n teagaisgeadh son neach sibh: Ach, mar a ta an t-ùngadh so féin 'gar teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fíor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh annsan; chum 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi dánachd againn, agus nach bi náire oirnn 'na láthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil

esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a ghineamhuinn¹ uaithsan.

C A I B. III.

1 *Tha e cur an cèill gràidh iongantach Dhé dhuinne, ann sin a dheanamh 'nar cloinn dha féin: 3 gur coir dhuinn uime sin aithneant an a choimhead le h-urram, 11 agus mar an ceudna gràdh bràthaireil a bhi againn d'a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a' ghné ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé dhinn! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuintir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé, agus cha'n'eil e soilleir fathast ciod a bhiteas sinn: ach a ta fhios againn, nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn comhuil ris; oir chi sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoir air falbh; agus cha'n'eil peacadh sam bith annsan.

6 Gach neach a dh'fhanas annsan, cha dean e peacadh: ge b'e air bith a pheacacheas, cha'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan:

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabol a ta e: oir tha an diabol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhoil.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh: oir a ta a shìolsan a' fantuinn ann: agus cha'n'eil e'n comas da peacadh a dhean-

amb, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dé, agus clann an diabhoil follaiseach: Ge b'e neach nach dean fireantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdoireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoir gràidh d'a chéile:

12 Cha'n ann mar Chain, a bha o'n droch sòn, agus a mharbh a bhràthair: Agus c'ar son a mharbh se e? A chionn gu'n robh oibre féin olc, agus oibre a bhràthair fireant.

13 Na biodh iognadh oirbh, mo bhràithre, ge do dh'fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh: an ti nach gràdhaich a bhrathair, fanuidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhràthair, is mortair^m e; agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu'n do chuir esan sìos anam féin air ar soinne: agus is coir dhuinne ar-n-anama féin a chur sìos air son na bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghal so, agus a ch'a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a gabhail còmhuidh ann?

18 Mo chlann bheag, na gràdh-aicheamaid ann am focal, no ann an teangaidh, ach 'ann an gnìomh agus ann am firinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-beachdⁿ d'ar cridhibh 'na làthair.

20 Oir na dhìteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuintir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarraas sinn,

¹ air a bhreith. ^m duin'-mharbhaiche. ⁿ cinnteachd.

gbeibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead àitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha tait-neach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so àithne-san, gu'n creideamaid ann an ainm a Mhìc Iosa Crìosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chèile, mar a thug esan àithne-dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas àitheanta-san, tha e gabhail còmh-nuidh ann, agus esan annsan: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

C A I B. IV.

1 *Tha e toirt rabhaidh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagais a ni bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh choiùchionn: 7 agus tha e le h-iomadh reuson 'gam brosnachadh gu gràdh bràthaireil.*

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaidh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dèl a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnìchibh Spiorad Dhé: gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'fhainig Iosa Crìosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Crìosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so spiorad sin an ana-crìosd, neach a chuala sibh e bhi tèachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orrasan; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibhse, na'n ti a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uirne sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil còlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na firinn, agus spiorad an t-seachar-ain.

7 A mhuintir ionmhuinn, gràdh-aicheamaid a chèile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne d'a Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia son-ghin Mhìc do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beo tridsan.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin gu bhi 'na iobairt-réitich air son ar peacaidh.

11 A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh'fhiasaibh oirne chèile a ghràdh-achadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chèile, tha Dia 'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhliionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh annsan, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'fhug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnais sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith gu bhi 'na Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmh-nuidh annsan, agus esan ann an Dia.

16 Agus dh'aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti e tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnidh ann an Dia, agus Dia annsan.

17 An so tha ar gràdhne air a dheanamh còmhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreitheanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha 'n'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalta^o an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach,

^o iomlan; foirfe.

cha d'rinneadh coimhionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunn-aic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e, a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha againn uaithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

C A I B. V.

1 An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlan, agus coimhididh e àitheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creid-mhich. 9 'Se Iosa Mac Dhé, agus tha e comasach air sinne a shlànuchadh, 14 agus air ar n-àrnuighean a fhreagairt, a ni sinn air ar son féin, agus air son muinntir eile.

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Crìosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn àitheanta.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead àitheanta: agus cha 'n'eil àitheanta-san trom P.

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuaidh a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, eadhon ar creid-imhne.

5 Cò an ti a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé?

6 Is e so esan a thainig trid uisge agus trid fhuil, Iosa Crìosd; ni h-e trid uisge mbàin, ach trid uisge agus fuil: agus is e'n Spiorad a ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am

Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is son iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chèile ann an son.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'si fianuis Dé a's mò: oir is i so fianuis Dé, e thug e mar thim-chioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n'fianuis aige ann féin: an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thim-chioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhair-eannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha 'n'eil beatha aige.

13 Na nithe so scrìobh mi d'ar n-ionnsuidh a tha creidsinn ann an ainm Mic Dhé; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhair-eannach agaibh, agus chum as gu'n creid sibh ann an ainm Mic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn annsan, ma dh'iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtais a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chli neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibhsan nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, ni'n abram gur còir dha guidh-eadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch son ris.

19 Tha fàine againn gur ann a Dha a tha sinne, agus tha'n saoghal nàil na huidhe san oile,

20 Agus tha fàine againn gu'n d'thainig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuinge dhuinn, chum gu'n b'siubas

dhuinn easa a ta fìor: agus tha sinne annsan a ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìod. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlànn bheag, coimhididibh sibh féin o iodholaibh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL EOIN.

C A I B. I.

1 Tha e comhairteachadh do mhnaoi d'ardheirc draidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Crìosdaidh, e an t-eagal gu'n caillteadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimhe; &c.

A N seansair chum na baintighearna na taghta, agus chum a cloinne, e's ionnshuinn leamsa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leamsa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na comhauidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Grà, tròcair, agus aith gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìod Mac an Athair, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orra, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi cuid do d'chloinneas ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne aithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhaintighearn, cha'n e mar gu'n scriobhainn aithne nuadh chugad, ach an aithne a bha againn o thùs, gu'n gràdhaicheamaid a chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n tmeichoamaid a réir aithneanta-san.

'S i so an aithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìod air teachd san fhèil. Is mealltair so agus anacriod.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn^t na nithe sin a shaothraich sinn^s, ach gu faigh sinn làn duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Crìod, cha 'n eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Crìod, tha arson an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith d'ar n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach d'ar tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit^t.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhairt aige d'a dhroch oibrìbh.

12 Air dhomh mòran a bhì agam r'a scriobhadh chugaibh, cha b' àill leam scriobhadh le paiper agus dubh; ach tha dòchas againn teachd d'ar n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bì ar gairdeachas coimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

^t sibh. ^s bhuanuich sibh. ^t Gu'n soirbhichear leat.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

C A I B I.

1 *Tha e a' moladh Ghaiuis air son a dhìadhachd, 5 agus aoidheachd do'n fhìor luchd-teagais; 9 agus air an làmh eile a' deanamh gear-ain air gnàthachadh mi-chàirdheil Dhìotrepheis uathhrick; &c.*

A N seanair chum Ghaiuis ghràdh-aich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A bhràthair ghràdhach, 'se mo ghuidheadh thaobh^u gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'ma b'òrdh tu slàn, mar a tha soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'nuair a thainig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad^a, mar a tha thusa 'g imeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n'oil gairdeachas agam a's mòr na bhi cluinntinn gu bheil mo ehlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A bhràthair ghràdhach, is dàleas a ni thu gach ni a tha thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglaise; ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth ainme-san, gun ni air bith a ghabhail e na Cinnich.

8 Uime sin tha dh'fhiachaibh oirane gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'ma bitheamaid 'nar comh-ahsothraichibh do'n fhìrinn.

9 Scriobh mi^b chum na h-eaglaise: ach cha ghabh Diotrepheas, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne^c oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh^d; agus cha leis leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' baeadh na droinge leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhach, na lean an ni a ta oic, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e: ach an ti a ni oic, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theistean air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis, agus tha fios ag-aihbh gu bheil ar fianuisne fìor.

13 Bha mòran agam r'a scriobhadh, ach cha 'n àill leam scriobhadh le dubh agus peasu a' t'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Stothchait maille rint. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

^u roimh. ^a do t'fhìrinn-sa. ^b Scriobhainn. ^c cuimhnichidh mi.
^d naimhdeil, mèrunach.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAIS.

C A I B. I.

1 Tha e'gam brosnachadh gu bhà bunaitich ann an a' d'heil a' chreidimh, 4 Tha luchd-tengais bréige air teachd a steach nam measg chum am mealladh; agus tha peanas r' eagalach air ullachadh sa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagais agus an caithheadh-beatha mli-naomha: &c.

IUDAS seirbhiseach Iosa Crìosd, agus bràthair Sheumais, chum na droinge a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Crìosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am measachadh dhuibh-se.

3 A mhuintir ionmhunn, air dhomh an uile chabhag^c a dheanamh chum scriobhadh d'ar n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitichionn^f, b'fheumail domh scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, 'gar n-earalachadh & sibh a chathachadh gu dichollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir dh'eulaigh^g daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimhe^h o shean chum an ditidh so, daoine midhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Déne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon. Uschdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Crìosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ge do hba fhios agaibh aon uairⁱ air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh a' tìr na h-Eiphit, a sgrìos e an déigh sibh an droing nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlìth sìorruidh fuidh d'borchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorra, agus na ballte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a h'ba leantainn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill^m a' falang dioghaltais teine shìorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadairⁿ sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach^o air àrd-inbhìth.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingel, 'nuair a chathaich e 'n aghaidh an diabhoil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, d'anas air casaid thobheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu!

10 Ach tha'n droing sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh^p nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar amhaidhibh gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is anaobhinn doibh! oir dh'innich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarsadail, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannarcaich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhur cuimh-ibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuimh-ibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neoil iad gun

^e dh'èigill. ^f chumanta. ^g a' cur impidh oirbh. ^h ghoid. ⁱ a scriobhadh roimhe. ^l roimhe. ^m 'nam samhlauchas. ⁿ luchd-bruadair neo-ghlan. ^o gu tàir-chainnteach, maslach. ^p labhairt uile mu na nithibh.

uile, air an ghlais ma'n coairt le gaobhaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; da usir marbh, air an spionadh as am freumhaibh;

13 Garbh thonna^r na fairge, a ngeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachtramaich, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thagaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamh, fáidheadaireachd orra sin, ag rádh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deicich mìlilibh naomha^s.

15 A dbeanamh broitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile *bhrìathar* cruaidh, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd càruais agus gearain an droing-so, a tha 'g imeachd a réir an anamhaun féin; agus tha'm beul a' labhairt *bhrìathar* atmhor^t, agus iad a' gabhadh iongantais^u do phearsaibh dhaoise air sgàth buannachd.

17 Ach euimhachibhse, a mhuanntis mo ghràidh, na focail a labhradh roimhe le abolaibh ar Tighearna Iosa Crìosd:

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu'm biodh ams an aimsir dheireannaich luchd-faroid, a ghluaiseadh a réir an anamhianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'Siad sin an dream a sgaras iad féin o càch, cofaidh^a, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhì dhuibhse, a mhuanntir ionmhuinn, 'gar togail féin suas ann bhur creidimh ro náomha, a' deanamh àrnuigh san Spiorad naomh.

21 Colmhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Crìosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus tearnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spionadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an cudaich air an bheil smal na feòlab.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus bhur cur gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr,

25 De'n Dia a ta mhàin glèic, ar Sìanraighean, gu robh glòir agus mòralachd, neart^c agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile lion. Amen.

TAISBEANADH EOIN AN DIADHAIR.

C A I B. I.

4 Tha Eoin a' scriobhadh a thaisbeanadh chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciùllachadh leis na seachd coimhceiribh dir. 7 Teachd Chrìosd: 14 A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.

TAISBEANADH Iosa Crìosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbhìsich nithe a's

éigin teachd gu crìch ann an aithghearr; agus-chuir e teachdoireachd uath, agus le aingeal féin dh'fhoillsich e iad d'a sheirbhìseach Eoin:

2 A rinn flauis air, focal Dé, agus air tèksteas Iosa Crìosd, agus air gach nì a chunnaic e.

3 Is beannuichte an tì a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri brìathraibh na fáidheadaireachd so, agus a

^r Fiadh thonna. ^s le deich mìlilibh d'a naamhaibh, ^t uaibhreach. ^u a' toirt mòr mheas. ^a nàdurra. ^b a ta air a shalachadh leis an fhèidh.

^c tighearnas, uachdaranachd.

choimhides na nithe a tha scriobhta innte: oir tha'n t-àm am fagus.

4 **E** OIN chum nan seachd eag-lais a ta san Asia: Gras dhuibh, agus sith o'n ti a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha'm fianuis a rìgh-chaitheachsan;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhlor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dhasan a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagarta do Dhia agus d'a Athairsan; dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chi gach sùil e, agus iadsan mar an ceudna a ta ed: agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shonsan: gu ma h-amhluidh a bhithsas, Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, a deir an Tighearn, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbhbhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidinn Iosa Criosd, anns an eilean^e d'an goirear Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearna, agus chuala mi air mo chulaobh guth mòr, mar ghuth trompaide,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus, Scriobhsa ann an leabhar an-ni a chi thu, agus cuir e chum nan seachd eaglais a tha san Asia; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelpia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionnadaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomb, chunnaic mi seachd coinaleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinneir, neach cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a rainig sìos gu shàilbh, agus crioslaichte f le crios òir mu chlochaibh.

14 Bha a cheann agus fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil riumba^f fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuint; agus a ghuth mar thoirn mhòrain uisgeacha.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reulta: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus bha ghndis mar a' ghrìan a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos alg a chosaibh an rìochd mairbh: agus chuir e a làmh dheis orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 Is mi an ti a ta beo, agus a bha marbh; agus feuch, tha mi beo gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn^h agus a' bhàis agam.

19 Scriobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhithsas an déigh so:

20 Rùn-diombair nan seachd reult a chuanaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinneir òir. Is iad na seachd reulta, aingil nan seachd eaglais: agus is iad na seachd coinneirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

C A I B. II.

Cìod a dh'àithneadh do Eoin a scriobhadh chum aingle (is iad sin, minist-eirean) nan eaglais 1 Ephesus, 8 Smirna, 12 Phergamois, 18 Thiatira: agus cìod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireas-bhuidheach annasan.

CHUM aingil eaglaise Ephesus, Scriobh, is iad so na nithe a deir an ti a tha cumail nan seachd reult 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinneir òir;

^d a throimh-loi, a shàth e trid. ^e eilean, innis. ^f criosraichte. ^g prait. ^h na h-uaigne, an t-saoghail ri teachd. ⁱ theachdoire.

2 Is aithne dhomh t'òibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidín, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc ; agus gu'n do dhearbhadh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach ;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidín agad, agus air sgàth m'ainme-se gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha agam a' t'aghaidh, gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre ; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as àit, mur gabh thu aithreachas,

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leamsa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh ; Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglaise Smirna, scriòbh, Na nithe so a their esan a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beo ;

9 Is aithne dhomh t'òibre, agus t'àmghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach!) agus is aithne dhomh toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shatain.

10 Na biodh eagal ort roimh son do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an diabhol cuid dlùbh ann am prìosun, chum gu'n dearbhar sibh ; agus bithidh àmhghar^m agaibh rè dheich làithean : bi-sa firinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh : An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglaise a ta ann ara Pergamos, scriobh, Na

nithe so deir esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair :

13 Is aithne dhomh t'òibre, agus e'ait am bheil thu a'd' chòmhnuidh, eadhon far am bheil caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m'ainme-se gu daingean, agus cha d'àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an robh Antipas 'na fhianuisⁿ flùirinneach dhomh, a mharbhadh 'nar measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a' t'aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an droing a tha cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leamsa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a' t'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bbeoil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh : Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh scriobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h-eaglaise a ta ann an Tiatira, scriobh, Na nithe so deir Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umba fìor-ghlán ;

19 Is aithne dhomh t'òibre, agus do ghràdh, agus do fhrithealadh^o, agus do chreidimh, agus t'fhoighidín, agus t'òibre deireannach ; gu bheil iad a' mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' t'aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Isebel, a their gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhiseach a theagasg agus a mhealladh chum striopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùime gu

1 saibhir. ^m trioblaid. ⁿ 'na mhairtireach. ^o sheirbhis, mhairtireachd.

aithreachas a ghabhail d'a strìopachas, agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhairtrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an guìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur raise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach son agaibhse a réir bhuir n-òibre.

24 Ach riubhe a deircam, agus ris a' chuid eile ann an Tiàira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhne Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh,

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an d'thig mi.

26 Agus an ti a bhuaidhaicheas, agus a ghleidheas m'òibre gus a' phrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait isruion: mar shoitichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

C A I B. III.

1 Tha aingeal eaglaise Shàrdis air a chronachadh, 3 air earalachadh gu k-aithreachas, agus air a bhàgairt mur dean e aithreachas. 8 Tha aingeal eaglaise Philadelphia air a mholadh air son a dhìchill agus fhoighidin. 15 Tha aingeal eaglaise Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e fuar no teth, &c.

AGUS chum aingil na h-eaglaise a tha ann an Sardis, scriobh, Na nithe so deir an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reulta; Is aithne dhomh t'òibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beo, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi fàireil, agus neartaich a' ehuid aile a ta ullamh gu bàsachadh: oir

cha d'fhuair mi t'òibre còmhlionta an fianuis Dé.

3 Cuimhnich nime sìn cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gleidh P, agus gabh aithreachas. Urne sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an d'thig mi ort.

4 Tha beagan ainmeanna agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaidh an cudach; agus imichidh iad maraon riumsa ann an *culaidhbh* geala: oir is airidh^r iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach ainm a leabhar na beatha, ach aoidhichidh mi ainmsan am fianuis m' Athair, agus am fianuis ainglessan.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglaise ann am Philadelphia, scriobh, Na nithe so deir an ti naomha, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhoglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'òibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urradh neach air bith a dhùnadh: oir a ta neart beag agad, agus ghleidh thu m'fòcal, agus cha d'aicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise orrasan do shionagog Shàtain (a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige) feuch, bheir mise orra gu'n d'thig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdbaich mise thu.

10 A chionn gu'n do ghleidh thu fòcal m'fhoighidinse, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o usair a' bhuaididh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na mpuinntir sin a tha 'nan còmhuidh air an talamh:

11 Feuch, tha mi a' teachd gu gràd: dean greim daingean air na bheil agad, chum nach glac neach air bith do chùrn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e

'na phost^a ann an teampull mo Dhé, agus cha' d'théid e ni's mó a mach as: agus scrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm cathrach^b mo Dhé, a's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus scrìobhaidh mi m'ainm nuadh féin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum singil na h-eaglaise ann an Laodicea, scrìobh, Na nithe so deir an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé;

15 Is aithne dhomb t'òibre, nach 'eil thu son chuid fuar no teth: b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu son chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha'mi beartach, agus air fàs saibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach^u, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd.

18 Comhairlicheam dhuit òr^a a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum as gu'm bi thu saibhir; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire^a do lomnochduidh follaiseach; agus ùng de shùile le sàbh-shùil^b, chum gur léir dhuit.

19 Mbeud as is ionmhuinn leam, cronaicheam agus smachdaicheam; uime sin biodh agadsa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an doras, agus a' bualadh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n doras, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh ni mo shuiper maille ris, agus esan maille riumsa.

21 Do'n ti a bhuaidhaicheas bheir mi comas suidhe maille riumsa air mo rìgh-chaithir, amhuil fòs a

bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m'Àthair air a rìgh-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

C A I B. IV.

2 Tha Eoin a' faicinn rìgh-chaithreach Dhé ann am fhaithreamnas. 4 Na ceithir seanaire fìthead. 6 Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh a' am beulaobh agus air an cùlaobh. 10 Tha na seanairean a' tilgeadh sìos an orùn, agus a' deanamh aoraidh do'n ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

AN déigh so dh'amhaire mi, agus feuch, bha doras fosgailte air nèamh; agus bha an ceud ghuth a' chuala mi, mar fhuaim trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus feuch, bha rìgh-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus bha neach 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

3 Agus bha an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhuil ri cleich Iaspir, agus Shardis: agus bha bogha-frois^c timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt bha ceithir chaitiriche fìthead; agus air na caithiricheibh chunnaic mi ceithir seanaire fìthead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn corona òir.

5 Agus c'fàidh a mach as an rìgh-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus bha seachd lòchrain^c theine a' dearg-lasadh am fianuis na rìgh-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus foimh an rìgh-chaithir bha fairge ghloine cosmhuil ri crìostal: agus ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n rìgh-chaithir, bha ceithir bheathaiche làn

^a 'na charragh. ^b baite. ^c iarganach, àmhgharach. ^d gnàinealachd.
^b fobhair-shùil, sùil-leigheas. ^c bogha-uisge. ^d crùna.
^e lamps. ^{Sasg.}

do shùilibh air am beulaobh agus air an càlaobh.

7 Agus bha an ceud bheathach còmhail ri leòmhán, agus an dara beathach còmhail ri laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach còmhail ri iolair ag iteal-sich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach son diubbh fa leth, bha sea sgathan mu'n cuairt da, agus bha iad làn do shùilibh an taobh a stigh; agus cha sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearn Dia uile-chumbhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhithas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus huidheachas do'n t-à bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, a ta beo gu saoghal nan saoghal.

10 Thuit na ceithir seanaire fich-cad sìos an làthair an t-à bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beo gu saoghal na saoghal, agus thilg iad sìos an coròna an làthair na rìgh-chaitheireach, ag ràdh.

11 Is airidh f' thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoil-sa tha iad, agus chruthaichheadh iad.

C A I B' V.

1 An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh, 9 a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air fhosgladh: 12 uime sin tha na seanairean a' toirt cliù dha, agus ag a'leachadh gu'n do shaor e iad le fhull féin.

AGUS chunnaic mi air làimh dheis an t-à bha 'na shuidh air an rìgh chaitheir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùl-sobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal trèan a' gearm le guth àrd, Cò a's airidh agus air a leabhar fhosgladh; agus air a sheulachadh fhosgladh?

3 Agus cha robh am neach air nèamb, no air thalamh, no fuaidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh son neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus shubhairt son do na seanaireibh rium, Na guil: feuch, bhuaidhaich an Leòmhán a tha do thréibh Iuda, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuaigladh.

6 Agus dh'ambairc mi, agus feuch, ann am meadhon na rìgh chaitheireach, agus nan ceithir bheathach, agus ann am meadhon nan seanaire, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thainig e, agus ghlac e an leabhar a deas làimh an t-à bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fich-cad sìos an làthair an Uain, agus aig gach son diubbh clàrsaichean, agus tuis-shoithichean òir làn do nithibh deadhbhelaidh, nithe a's iad ùrnuighean nan naomh.

9 Agus chan iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachadh fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhull féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghre dhinn agus sgarta d'ar Dia: agus rioghaichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'ambairc mi, agus chuala mi guth mhòrain aingeal timchioll na rìgh-chaitheireach, agus nam beathach, agus nan seanaire; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air

cumhachd, agus saibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh agus urram, agus glòir, agus cumhachd, gu robh dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaitir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead slios, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beo gu saoghal nan saoghal.

C A I B. VI.

Fosgladh nan seula an ordugh, agus ciud a lean air sin; &c.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaicheibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus feuch, each geal; agus bha aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' bhuaidhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg; agus thugadh cumhachd dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnas gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'ambaire mi, agus feuch, each dubh, agus bha aig an tì a shuidh air, meidh h'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathach ag ràdh, Tomhas cruineachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheginn; agus na dean eron air an ola, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'ambaire mi, agus feuch, each glas; agus b'e ainm an tì a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinnl 'na chuideachd: agus thugadh dhoibhsan cumhachd chum marbhadh air a cheathramh cuid do'n talamh, le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fiadh bheathaicheibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad.

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, o Thighearna naomha agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an diol thu ar fuilne orrasan a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh truscana fada geala, agus a dubhradh riu, iad a gabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar a chaidh iadsan, air an coimhlionadh.

12 Agus dh'ambaire mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus feuch, bha crith mhòr talmhainn ann, agus dh'fhàs a' ghrian dabh mar shaic-eudach ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimhe air an talamh, mar a thigheas craobh-fhige a fìgean anabaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh thairis mar rola leabhar air fhilleadh air a chéile; agus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin:

15 Agus dh'fhòlaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saibhre, agus na h-àrd cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann;

h tocmhasan. i uaine. l an uaigh.

m plàigh bhèsmhoir. n daor-òglach.

16 Agus thubhairt iad ris na aléibhthibh agus ris na creagaibh, Tuistibh oirne, agus solaichibh sinn o ghnùis a tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus o fheirg an Uain?

17 Oir thainig latha mòr fheirgean; agus cò a dh'fheudas seasamh?

C A I B. VII.

3 Tha aingeal a' cur seula air seirbh-sich Dhé 'nan eudanaibh. 4 Air-eamh na muinntir a sheulaicheadh: do threubhaibh Israeil fa leth àir-eamh shonraichte, 9 do gach cinn-each eile cuideachd mhòr gun àir-eamh, a tha 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, air an sgeadachadh ann an truscanaibh geala, &c.

A GUS an déigh nan nithe sin chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmbainn, a' cumail ceithir gaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheo: agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'fhugadh cumhachd cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air claraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: ceud agus dà fhluhead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israeil.

5 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Iuda. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Reubein. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Ghad.

6 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Aseir. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Nephtalim. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Mhanasèis.

7 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shimeoin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Lebhi. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Isachair.

8 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shabuloin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Ioseiph. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Bhenaimin.

9 An déigh so dh'ambhairc mi, agus feuch, sluagh mòr, nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinneachaibh, agus threubhaibh, agus shluagaibh, agus theangaibh, 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le truscanaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le' guth àrd, ag ràdh, Slàinte d'ar Dia-ne o a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan P.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaithreach, agus nan seanair, agus nan ceithir bheathach, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart gu robh d'ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le truscanaibh fada geala? agus cia as a thainig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agadsa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thainig a h-àmhghar^r mòr; agus nìgh iad an truscain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaithreach Dhé, agus a dean amh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir còmlmuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocraas eirra tuileadh, no

tart nì's mò; cha mbò a thuiteas a' ghrian orra^a, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na rìgh-chaitheach iad, agus treoraichidh e iad gu tobraichibh do uisge na beatha: agus tioraichidh Dia gach deur o'n sùidibh.

C A I B. VIII.

1 'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula, 2 tha seachd trompaid-ean air an tabhairt do sheachd aingilbh: 3 Tha aingeal eile a' cur tùis maille ri ùrnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Tha ceithir dhiubh a' séideadh an trompaid-ean, agus plàigheanna mòra a' leantuin ann lorg sin.

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bhà tosd air nèamh mu thimchioll leth-uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dè; agus thugadh dhoibhsan seachd trompaid-ean.

3 Agus thainig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùiseir òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n d'thugadh se e^c maille ri ùrnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha'n làthair na rìgh-chaitheach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri ùrnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lion se e le téine na h-altaire, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairnearaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaid-ean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain^u ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas nìle.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn

mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs; agus mhill-eadh^a an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran^b, agus thuit i air an treas cuid do na h-aibh-nibh, agus air na tobraichibh uisge:

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do'n reult Burmaid: agus rinn-eadh an treas cuid do na h-uisgibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaòine bàs leis na h-uisgibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do na ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnas gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal^c ag itealach ann am meadhon nèimhe, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àitheachaidh na talmhainn, air son guthanna eile trompaide nan trì aingeal a tha fathast gu séideadh!

C A I B. IX.

1 Air séideadh do'n chùigeadh aingeal, tha reult a' tuiteam o nèamh, d'am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: 2 tha e fosgladh an t-sluichd, agus tha locuist cosmhuil ri scorpionaibh a' teachd a mach. 12 Tha a' cheud truaighe air dol thairis. 13 Tha an seathadh trompaid air a séideadh. 14 Thu ceithir aingil a bha ceangailte, air am fuasgladh.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a' tuiteam, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein d.

2 Agus dh'fhosgail e slochd an

^a a' bhuailteas, a' loisgeas a' ghrian iad. ^b gu'n ofratleadh se e. ^c cloich-shneachd. ^d sgriosadh. ^e leus. ^f aon aingeal, ^g an t-sluic gun aingil.

dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmh-uinn mhòir *theintich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha, le deataich an t-sluichd.

3 Agus thainig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd sig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus a dubhradh riu gun iad a dheanamh dochann^e air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith, ach air na daoineibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clar an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpoin, 'nuair a bhuileas e duine.

6 Agus a'ns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ulluchadh chum eatha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhàn, agus *bha* am fiacra mar *fhiacra* leòmban.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iaruin; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbadà mhòrain each a' ruith chum eatha.

10 Agus *bha* earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh, agus *bha* gathanna 'nan earblaibh; agus *b'e* an cumhachd daoine a chuirradh^f rè chùig mìosa.

11 Agus *bha* rìgh aca os an cionn, *eadhon* aingeal an dubh-aigein, agus *se's* ainm dha san Eabhra Abadon, ach anns a' Ghréigis 'se's ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fhàst an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal

a thrompaid, agus chuala mi guth e cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha'm fianais Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhuinn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìos, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoineibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean^a mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbeanadh, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc^b: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmban; agus as am beoil thainig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na trì plàighibh so mharbhadh an treas cuid do dhaoineibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nan beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus *bha* cinn aca, agus leo sin ni iad dochann^b.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibrìbh an làmh, ionnas nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urradh faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an striopachas, no d'an gadachdaibh.

C A I B. X.

1 *Tha e faicinn aingil thréin aig an robh leabhar fosgailte 'na làmh: 6 neach a tha toirt mionnan airsan a tha beo gu storruidh, nach bi aimsir ni's mò ann: 9 tha dìtheas air a toirt do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.*

^e dochoir, eron. ^f a ghortachadh ^g ghronustal. ^h cron.

A GUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phostaibh teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhán: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin,

4 Agus an uair a labhair na tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a scriobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na scriobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e airson a tha beo gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò^m;

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisich eas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhìsich na fàidhean.

8 Agus labhar an guth a chuala mi o nèamh, rium a ris, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomhsa an leabhran: agus a deir ehan rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhroinn searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran a làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhil: agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin

duit a ris fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlòg, agus chinn-each, agus theanga, agus rìghre lionmhor.

C A I B. XI.

3 Tha an dà fhianuis a' deanamh fàidheadaireachd: 6 tha cumhachd aca nèamh a dhruideadh, ionnas nach bi uisge ann: 7 ni am béist cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 luidhidh iad gun an adhlac, 11 agus an deigh thri làithean agus leth là tha iad ag éirigh a ris. 14 Tha'n dara truaighe air dol thairis. 16 Tha an seachdamh trompaid air a séid-eadh.

A GUS thugadh dhomh cuilc cosmhuil ri slàit: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Éirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus 'na tomhais i; oir thugadh i do na Cànich: agus seitraidh iad fuaidh'n còisibh a' chathairⁿ naomha rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise cumhachd do'm dhèithis fhianuisèan, agus ni iad fàidheadaireachd ré mille agus dà cheud agus tri fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann ola, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiutras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claidhidh e an naimhdean: agus ma chiutras neach air bith iad, ta éigin da bhì air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh ionnas nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgibh chum an tionnadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaich e iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach^e a dh'éireas as an t-slochd gun aigeal^p

ⁱ bogha-uisge. ^l dh'èigh. ^m Nach bi'n aimsir ann fathast, ⁿ am baile.
^o am béist, ^p gun ghrund.

cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha 'nan *luidhe* ann an sràid na cathracha mòire, d'an goirear gu spioradail Sòdom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi *cuid* do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangaibh, agus do chinneachaibh, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan^r dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach anna, agus sheas iad air an cosaibh, agus thuit eagal mòr orrasan a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr ó nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul, agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n chathair^s, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn^t; agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimhe.

14 Chaidh an dara truaighe thairis; feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aingéal a thrompaid, agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rioghachdan an t-saoghail 'nan rioghachdaibh d'ar Tighearn, agus d'a Chrìodsan, agus bithidh e 'na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead a bha 'nan suidhe air an caithrichibh an fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia.

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé

uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a t'ionnsuidh, agus gu'n do rioghaich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thainig t'fheargsa, agus àin narf marbh gu'n d'thugtadh breth orra, agus gu'n d'thugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naeimh, agus dhoibhsan air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas^u an talamh.

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àirc a' choimh-cheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòr ann.

C A I B. XII.

- 1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne: 4 Tha'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa chomhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas. 6 'Nuair a dh'àiseadadh i, theich i do'n fhasach. 7 Tha Michael agus aingil a' cogadh an aghaidh an dragon. 13 Tha an dragon, an déigh a thilgeadh sìos air an talamh, a' dian-ruagadh na mnà.*

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgealachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhì torrach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus feuch, dragon² mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùn.

4 Agus tharruing earball an treas cuid do reultaibh nèimhe, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomhair na mnà a bha ullamh gu bhì air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

^r gibhtean. ^s bhaile. ^t leis a' chrith-thalmhainn. ^u thruailleas. ² uabheig.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha agus na cinnich uile a riaghladh le slait laruinn: agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus chum a righ-chaitheachsan.

6 Agus theich a' bhean do'n fhásach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle agus dà cheud agus trì fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Michael agus aingil cogadh an aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil féin;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nàthair sin, d'an goirear an diabhol agus Satan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rioghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithre, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fhanuis-san; agus cha do ghràdhach iad an anaam féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gairdeachas oirbh, o a nèamha, agus oirbhse a tha nar còmhnuidh annta. Anaobhinn do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge! oir thainig an diabhol a nuas d'ar n-ionnsuidh, agus fearg fo mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a rug an leanabh mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sreith iolairè mòire, chum gu'n rachadh i air itealach leo do'n fhàsach, chum a h-ionaid féin; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsir-

pan, agus leth-aimsir, o' aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n d'thugadh i oirre bhì air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmh-nadh ris a' mhnaoi, agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead c' àitheanta Dhé, agus aig am bheil fhanuis Iosa Chrìosd.

C A I B. XIII.

1 Tha fiadh-bheathach ag éirigh os an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dhasan tha an dragon a' toirt a chumhachd. 11

Tha fiadh-bheathach eile a' teachd a nìos as an talamh, 14 agus a' toirt fairear dealbh bhì air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, 15 agus gu'n deanadh daoine aoradh tha, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhara.

AGUS sheas mi air gaineamh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach d' ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air adharcaibh deich cruinn, agus air a chinn ainm toibheim^c.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar chosaibh math-ghamhna, agus a bheul mar bheul leomhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaitheirf, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi son d'a cheannaibh mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a ehneadh bhàsmhor: agus gabh an talamh uile iongantais an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n

^b am, agus amanna, agus leth-am.
Dia-mhastachaidh.

^c gleidheadh. ^d béist. ^e ainmean
f a righ-chaitheir.

fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Co a ta cosmhull ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comsach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thobheum; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e bheul ann an toibheum an aghainn Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilluin⁸, agus do'n dream a ta 'nan comhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh d'beanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh; agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile a tha 'nan comhnuidh air an talamh aoradh dha, aig nach 'eil an ainmeanna scribedha ann an leabhar beatha an 'Uain, a mharbhadh o thoisich an t-saoghail.

9 Ma ta cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e am braighdeanas: ma mharbas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidín agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige dà adhairc cosmhull ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e 'cur an gnòmh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathach uile 'na fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orrasan a tha 'nan comhnuidh ann, aoradh dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnas gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na droinge a tha nan comhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a

thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathach, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, dealbh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beo.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do dhealbh an fhiadh-bheathach, ionnas gu'n labhradh dealbh an fhiadh-bheathach, agus gu'n d'thugadh e fainear gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do dhealbh an fhiadh-bheathach, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, arson beag agus mòr, saibhir agus daibhir i, saor agus daor, comhar a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathach, no àireamh ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuisge, àirmheadh i e àireamh an fhiadh-bheathach: oir is àireamh duine e; agus is e àireamh sea ceud agus trì fichead agus sea.

C A I B. XIV.

1 An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd. 6 Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 Tuiteam Bhabiloín.

15 Foghara an t-saoghail, agus cur a' chorrain ann. 20 Foghara agus preas-fiona feirge Dhé.

AGUS dh'amhairc mi, agus feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm Atharsan scribedha air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaith-eanas, mar fhuaim mhòrain uisgeach, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciuil le'n clàrsaichibh féin.

3 Agus chan iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaitheach, agus an làthair nan ceithir bheathach, agus nan seanair: agus cha b'urradh neach sam bith an

t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh^m o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do ahalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an d'théid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d'fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd^a an làthair rìgh-chaitheach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich sun an meadhon nèimhe, aig an robh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhoibhsan a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thainig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, a' chathair mhòr^o sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a striopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a dhealbh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnuc, am fianuis nan aingeal naomba, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péinesan ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha 'n'eil fois sam bith a là no dh'oidhebe aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a dhealbh, no aig neach air bith a ghàbhas comhar air mesan.

12 An so tha foig'idin nan naomb: an so tha 'n dream a choimh-

ideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Scriobh, Is beannuichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, a so a mach: seadh, a deir an Spiorad, chum gu faigh iad fois o'n saoth-air; agus leataidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, neul geal, agus air an neul neach 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull, a' glaochaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorrann, agus buain: oir thainig àm dhuit buain; oir tha foghara na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorrann san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thainig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumbachd os cionn teine, agus ghlaodh e le glaoch àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorrann geur, agus cnuasaich baguidean^p fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorrann san talamh, agus cnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do'n chathair, agus thainig fuil a mach as an fhìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shea ceud staid^r.

C A I B. XV.

1 Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach. 3 Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach. 7 Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.

AGUS chunnaic mi comhara eile air nèaimh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deircannach; oir

^m beannuicheadh. ⁿ gun smal. ^o am baile mòr. ^p triopuill.

^r i. e. an t-òchdamh cuid do mhìle fearainn.

anns so tha fearg Dhé air a coimh-
lionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm
b'fhaige ghloine, air a measgadh le
teine; agus iadsan a thug buaidh air
an fhiadh-bheathach, agus air a
dhealbh, agus air a chomhara, [agus]
air àireamh ainme, 'nan seasamh air an
fhaige ghloine, agus clàrsaiche Dhé
aca.

3 Agus tha iad a' cantuinn òraibh
Mhaois² òglaich Dhé, agus òrain an
Ùain, ag ràdh, *Is mòr, agus is iong-*
antach t'òibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich; is ceart agus is
fìor do shligheansa, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad,
O Thighearn, agus nach d'thugadh
glòir do t'ainm? *oir is tusa mhàin a*
ta naomha: oir thig na h-uile chin-
nich, agus ni iad aoradh ann do
làthair; do bhrìgh gu bheil do
bhreitheanais air an deanamh follais-
each.

5 Agus an déigh so dh'amhairc mi,
agus feuch, dh'fhosgladh teampull
pàilliuin na fianuis air nèamh.

6 Agus thainig a mach an teamp-
pull na seachd aingil, aig an robh na
seachd plàighean, air an sgeadachadh
le lìon-eudach glan agus dealach^t,
agus air an crioslachadh^u mu'n uchd
le criosaibh òir.

7 Agus thug son do na ceithir
bheathaichibh do na seachd aingil
seachd soithichean òir, làn do fheirg
an Dé a ta beog sa saoghal nan saoghal.

8 Agus lìonadh an teampull le
deataich o ghlòir Dhé, agus o chumh-
achdsan; agus cha b'urradh neach
sam bith dol a stigh do'n teampull,
agus am biodh seachd plàighean nan
seachd aingear air an coimhliionadh.

C A I B. XVI.

1 *Tha na h-aingil a' d'òrtadh mach*
an soithiche làn do fheirg: 6 Na
plàighean a tha leantuinn air sin.

15 *Tuig Criosd mar ghaduiche. Is*
beannuichte iadsan a ni faire.

A GUS chuala mi guth mòr as an
teampull, ag ràdh ris na seachd
aingil, Imichibh, agus taomaihb soith-
iche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an cend aingear,
agus thaom e a shoitheach air an
talamh; agus dh'èirich droch measgaid
nimbneach air na daoineibh sin aig
an robh comhara an fhiadh-bheath-
aich, agus orrasan a rinn aoradh d'a
dhealbh.

3 Agus thaom an dara aingear a
shoitheach san fhaige; agus riun-
eadh i mar fhuil duine mhairbh: agus
fhuair gach anam beo bàs anns an
fhaige.

4 Agus thaom an treas aingear a
shoitheach anns na h-aimlmichibh
agus anns na tobraichibh uisge; agus
rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingear nan
uisgeacha ag ràdh, *Is cothromach thu,*
O Thighearn, a ta; agus a bha, agus a
bhitheas, do bhrìgh gu'n d'thug thu
breth air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh
agus fhàidhean, agus thug thusa
dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toilltean-
ach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n
altair ag ràdh. Seadh, a Thighearna
Dhé uile-chumhachdaich, *is fìor agus*
cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aing-
ear a shoitheach air a' ghréin; agus
thugadh cumhachd dha daoine a
phianadh le h-aiteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh
le teas mòr, agus thug iad toibheum
do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd
air na plàigheibh sin: agus cha d'rinn
iad aithreachas, chum glòir a thoirt
dhasan.

10 Agus thaom an cùigeadh aing-
ear a shoitheach air rìgh-chaitir an
fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a
rioghachd dorcha, agus chagainn
daoine an teanga tre pléin,

11 Agus thug iad toibheum² do
Dhia nèimhe air son am pianta agus
an creuchda, agus cha do ghabh iad
aithreachas d'an gnìomharaibh.

12 Agus thaom an seathadh aing-
ear a shoitheach air an àmhuinn
mhòir Euphrates; agus thiormaich-
eadh a h-uisge, chum gu'n ulluich-
teadh slighe rìghrean na h-àird²
'n ear.

² chan iad laoidh Mhaois. ^t geal.

^u air an crioslachadh. ² maslachd.

13 Agus chunnaic mi teachd a mach a beul an dragoin, agus a beul an fhàidh-bheathaich, agus a beul an fhàidh-bhréige, trì spiorada neoghiana, cosmhuil ri losgùn.

14 Oir is iad sin spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an dombain uile, gu'a cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, ataim a' teachd mar ghaduiche. Is beannuichte esan a nì faire, agus a ghlèidheas eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic daoine a nàire.

16 Agus cruinnich e iad r'a chéile chum ionaid d'an goirear san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar^b; agus thainig guth mòr a mach a teampull nèimhe, o'n rìgh-chathir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhor thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhul do chrith-thalmhainn co mòr.

19 Agus bha a' chathair mhòr^c air a roinn 'na trì earrannaibh, agus thuit cathraiche nan cinneach: agus thainig Babilon mhòr an cuimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fiosa fraoich fheirged.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thainig clacha-meallain mòra^c & nuas o nèamh air daoineibh, gach clach co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàighsan ro mhòr.

C A I B. XVII.

1 Tha bean, air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan oir 'na làimh, 'na suidh air an fhìadh-bheathach, 5 neach a's i Babilon mhòr, mathair nan-gràin-ealachd. 9 Eadar-mhìneachadh

nan seachd ceann, 12 agus nan deich adharc. 14 Buaidh an Uain; 16 agus peanas na strìopaiche.

A GUS thainig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium. ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhian strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhian air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhiasach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air d'ath scarlaid, làn do ainmibh toibheimf, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr agus clachaibh luachmhor agus neamhnuidibh, agus copan oir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neo-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain bha ainm scrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuisan & Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantàs le h-iongantàs mòr.

7 Agus thubhairt an t-ingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantàs? Innsidh mise dhuit rùn-dìomhair na mnà, agus an fhìadh-bheathach a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus an deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus èiridh e suas a slochd an dubhaigein^b, agus théid e am mughal: agus gabhaibh luchd-àiteachaidh na talmhainn, (aig nach 'eil an ainmean scrìobhta ann an leabhar na beatha

^b ùidhear. ^c am baile mòr. ^d fheirge ro gharg. ^e cloich-shneachd mhòr. ^f Dia-mhaslachaidh. ^g mhairtreach. ^h as an t-slochd gun ghrunn. ⁱ giorc. ^j giorc.

o thoiseach an t-saoghail) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach¹ a bha, agus nach 'eil, agus a bhith-eas ann^m.

9 An so ta an inntinn aig am bheil gliocas: Na seachd cinis is seachd sléibhteann iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna: tha cùig dhiubh air tuiteam, agus a ta h-aon ann: chia d' thainig am fear eile fathast, agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachd-nar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuir rioghachd fathast, ach a ta factainn cumhachd mar rìghrean rè aon uairé maille risⁿ an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Nì iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra: oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh; agus tha an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dìleas.

15 Agus a deir e rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an strìopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n strìopach, agus nì iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan crìdhe a thoil a choimhleanadh, agus a bhi dh'aon chomhairle, agus an rioghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, agus an coimhleanar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, a' chaithir mhòr^o sin, a tha

rioghachadh^p os cionn rìghre na talmhainn.

C A I B. XVIII.

2 Tha Babilon air tuiteam: 4 tha àithne air a thoirt do phobull Dé imeachd aisde: 9 tha rìghre na talmhainn, 11 maille ris na céannaichibh agus na maraichibh, a' deanamh bròin air a son: 20 tha na naoimh a' deanamh gairdeachais air son breitheanais De oirre.

AGUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talmh le ghloir.

2 Agus ghlaodh^r e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-comhnuidh dheamhan, 'na prìosun^s do gach spiorad neo-ghlan, na h-ionad cumail do^t gach eun neo-ghlan agus fuathmhòr.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhìon feirge a strìopachais, agus rinn rìghre na talmhainn strìopachais rìthe, agus rinneadh saibhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha^u.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh comh-pairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh cutt d'a plàigibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigh-eachd^a suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

6 Thugaibh ath-dhìol di mar a dhìol ise rìbh, agus thugaibh dhi a dhà uiread, a réir a h-òibre: anns a' chupan a lion i, lionaibh a dhà uiread di.

7 A mbeud as a ghloiraich^{si} i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhron: oir a deir i 'na crìdhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-rìghinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bron.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus

¹ am béist. ^m gidheadh a ta ann.

^p aig am bheil nach d'arannachd^r dh'éigh. ^s gairistir. ^u na h-eunadan.

^u a sàimhe. ^a air leantuin.

gorta; agus loisgear i gu tur le teine: oir is neartmhor an Tigh-earna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn a rinn strìopachas, agus a chaith am beatha gu sòghail maille rìthe, gul, agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe, a' chathair mhòr^b sin Babilon, a' chathair threun sin! oir ann an aon uair thainig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar^c ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidhean, agus lìon eudaich ghrinn, agus phurpur, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thiine, agus gach uile ghnè shioithiche do fhiaclaibh elephant, agus gach uile ghnè shioithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umba, agus do iarunn, agus do mharmer,

13 Agus canal, agus nìthe deadh-bholaidh, agus ol'-ungaidh, agus tùis, agus fion, agus ola, agus min mhind, agus cruineachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbada, agus tràillean, gus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nìthe annasach agus maiseach uait, agus eha 'n fhaigh thu iad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nìthe so a rinneadh saibhir leatha, an fad, air eagal a peanais, a' gul agus a caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chaitir mhòr sin, a bha air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a deanamh breagha^e le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saibhreas cò mor gu neo-ni. Agus sheas gach uile long-mhaighstir^f,

agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seoladairean, agus a'mheud 's a ni gnothuichean air faire, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chuinnic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, C'i a' chaitir a's cosmhuil ris a' chathair mhòir so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chathair mhòr sin, anns an d'rinneadh saibhir iadsan uile aig an robh longa air an fhaire, trid a greadhhachais-san! oir ann an aon uair dh'fàsaicheadh i.

20 Dean gairdeachas os a cionn, o a nèamb, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhiol Dia sibhse oirre.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhaire i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos a' chathair mhòr sin Babilon, agus cha 'n fhaighear i ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciuil, agus phiobairean, agus thrompadairean; agus cha 'n fhaighear annad ni's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle^g annad ni's mò; agus cha chluinnear annad ni's mò guth fir-bainnse no mnà bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d' dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh innte fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile dhaoine a mbarbhadh air an talamh.

C A I B. XIX.

1 *Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an strìopaich mhòir, agus gu'n do dhiol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain. &c.*

A GUS an déigh nan nìthe so, chualà mi' guth àrd mhòir

b am baile mòr. c am marsandachd, an earradh. d pùr min.

e air a h-dradh. f fhear-stiùraidh. g lòchrain.

shluaigh air nàmh, ag ràdh, Aleluia; slàinte, agus glòir, agus onoir, agus cumhachd do' a Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is còthromach a bheithenais; oir thug e breth air an strìopaich mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhìol e fuil a sheirbhiseach fèin air a làimh.

3 Agus a ris thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seansaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thainig guth a mach o'n rìgh-chaitheir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air an bheil eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr shluaigh, agus mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rioghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: òir thainig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i fèin.

8 Agus thugadh dhì gu'm biodh i air a sgeadachadh le lion-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lion-eudach grinn fireantachd nan naomh.

9 Agus a deir e rium, Scriobh, Is beannuichte iadsan a tha air an cuirceadh gu suipeir-bhainne an Uain. Agus a deir e rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhè.

10 Agus thuit mi sìos aig a chos-aibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e: is comh-sheirbhiseach dhuit fèin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia; oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidh-adairachd.

11 Agus chunnaic mi nàmh air fhosgladh, agus feuch, each geal; agus ghoireadh do'n tì a shuidh air Dileas agus Fìor; agus ann am

fireantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann bha mòran chrùn; agus bha ainm aige scriobhta, nach b'athne do neach sam bith ach e fèin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le truscan^h tumta am fuil: agus is e'n t-ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE,

14 Agus lean na h-armailtean a bha air nàmh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lion-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus a bha e bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buail-eadh e na cinnich leis: agus riaghlaidh se iad le slait riuin: agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirgei an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thruscán agus air a leis ainm scriobhta, RÌGH NAN RÌGH, AGUS TÌGH-EARNA NAN TÌGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheanas sa' ghréin; agus gblaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile a bha 'g itealaich ann am meadhan nèimhe, Thigibh, agus cruinnichibh sibh fèin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghe, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumbachdach, agus feòil each agus an muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile dhaoine, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an tì a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh armailte-san.

20 Agus glacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bróige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an droing a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d'a dhealbha. Thilgeadh iad sin 'nan dithis beo ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

^h falluing, cudach-uachdair. i feirge ro gharq.,

21 Agus mharbhadh a' cheid eile le claidheamh an tì a' bha 'na shuidhe air an each, a thainig a mach as a bheil: agus bha an eunlaith uile air an lionadh le'm feòil.

C A I B. XX.

2 Satan ceangailte rè mhìle bliadhna. 5 A' cheud aiseirigh: 6 Tha iad beannuicht' aig am bheil cuid dhith. 7 Satan a ris air fhuasgladh. 8 Gog agus Magog. 10 Tha'n Diabhol air a thilgeadh san loch theine agus phronnuisc, 12 An aiseirigh dheir-sannach agus choitichonn.

AGUS chunnaic mi aingeal a' teachd a nuas o nèamh, agus suchair sluicheadh an dubh-aigein^l aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon an t-seann nathair nìrahe sin, a's e an diabhol agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle-bliadhna,

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air; chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh^m am mìle bliadhna: agus an dèigh sin, 's éigin gu fhuasgailear e rè ùine bliig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaithe-richean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus chunnaic mi anamanna na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a dhealbh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhaidh; agus bha iad beo, agus rioghaich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud aiseirigh.

6 Is beannuichte agus is naomha an tì aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha 'n'èil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rioghaichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear

am mìle bliadhna, fhuasgailear Sàtan as a phrìosun.

8 Agus théid e mach a mbealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath; muinntir a tha ann an àireamh mar ghaineamh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus a' chathair ion-mhuinn: agus thainig teine nuas o Dhia a nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhol a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far am bheil an fiadh-bheathach, agus am fàidh-bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'òidheche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaitheir mhòr gheal, agus an tì a shuidh oirre, neach a theich nèamh agus talamh o a ghnùis, agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, eadhon leabhar na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha scrìobhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipeⁿ na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uaipe^o uatha na mairbh a bha annta: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh scrìobhta ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

C A I B. XXI.

1 Nèamh nuadh agus talamh nuadh, 10 An Ierusalem nèamhaidh, maille ri làn-mhìneachadh oirre: 23 Cha 'n'èil feum aice air grèin; is i glòir Dhé a solus. 24 Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saibhris d'a h-ionnsuidh.

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh

l an t-sluicheadh gun aigeal. m an cotmhliùntadh. n uaithe. o ifrinn.

an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin a' chaitheir naomha, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia a nèamh, air a h-ulluchadh mar bhean-bainnse air a sgèdachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr a nèamh, ag ràdh, Feuch, tha paillion Dhé maille ri daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh aige, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich^p, agus cha bhi pian ann ni's mò: oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, Feuch, deanam na h-uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Scriobh, oir tha na briathra so fìrinneach agus ùileas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobair uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an tì a bheir buaidh na h-uile nithe mar oighre, agus bithidh mise a'm' Dhia dhasan, agus bithidh esan 'na mhac dhomhsa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreidmheach, agus gràineil, agus aig luchd mortaidh, agus striopachais, agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnuse; ni a's e'n dara bàs.

9 Agus thainig a'm' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plaighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean-nuadh-phosda, bean an Uain.

10. Agus thug e leis mi anns an

spiorad gu beian mhòir agus àrd, agus dh'fheuch e dbomh a' chathair mhòr^r sin, Ierusalem naomha, a' teachd a nuas a nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé: agus bha a soille^s cosmhuil ri cloich ro lusachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar christal;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aice, air an robh dà gheats dheug, agus aig na geataibh da aingeal dheug, agus ainmeanna scriobhta orra, eadhon ainmeanna dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, tri gheat-acha; air an taobh thuath, tri gheat-acha; air an taobh deas, tri gheat-acha; agus air an taobh an iar, tri gheat-acha.

14 Agus bha aig balla na cathrach dà bhunait dheug, agus anntasan ainmeanna dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an tì a labhair rium, cuilc-shlait òir, chum gu'a tomhaiseadh e a' chathair, agus a geatacha, agus a balla.

16 Agus tha a' chathair 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha a fad co mòr r'a leud: agus thomhais e a' chathair leis a' chuilc-sblait, dà mhìle dheug stáide: is ionunn fad, agus leud, agus àirde dhi.

17 Agus thomhais e a balla, ceud agus dà fhichead agus ceithir lámha-cuille^r, a réir tomhais duine, eadhon, an aingil.

18 Agus bha a balla air a thegail do chloich iaspis; agus b'òr fìorghlan a' chathair^u, cosmhuil ri glòin shoilleir^a.

19 Agus bha bunaitean^b balla na cathrach air an deanamh sgiarnbach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. Bu iaspis an ceud bhunait; bu shaphir, an dara; bu chaledon, an treas; b'emerald, an ceathramh bunait;

20 Bu shardonics, an cùgeadh; bu shardius, an seathadh; bu chrisolit, an seachdamh; bu bheril, an t-ochdamh; bu topas, an naothadh; bu chrisoprasus, an deicheamh; bu

^p glaudhaich. ^r am baile mòr. ^s solus, dealradh. ^t bann-lamha.
^u am baile. ^a trid-shoillseach, tre'n dealtraich an solus. ^b buian, bunachuir.

hiacint, an t-aon deug ^b ametist, an dara bunait deug.

21 Agus bu dà neamhnuid deug an dà gheata-dheug; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b'òr fìor-ghlan sràid na cathrach, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull innte: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumbachdach, agus an t-Uan a's teampull di.

23 Agus cha 'n'eil feum aig a' chathair air a' ghréin, no air a' gbealach a dhealachadh innte: oir shoillsich glóir Dhé i, agus is e an t-Uan a's solus di.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaorar 'na solus: agus bheir rìghre na talmbhainn an glóir agus an urram d'a h-ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a geatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirfeir glóir agus urram nan cinneach d'a h-ionnsuidh.

27 Agus cha d'théid air chor sam bith a steach innte ni air bith a shalacheas, no a dh'oibricheas gràin-eileachd, no a ni breug: ach iadsan a mhàin a tha scribedha ann an leabhar beatha an Uain.

C A I B. XXII.

1 Amhuinn uisge na beatha, 2 craobh na beatha. 5 'Se Dia féin solus na cathrach. 9 Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha, 18 Cha'n fheadar ni sam bith chur ri focal Dé, no thóirt uaithe.

AGUS dh'fheuch e dhomh amhuinn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chrìostal, a' teachd a mach a rìgh-chaitheir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na cathrach, agus air gach taobh do'n amhuinn, bha craobh na beatha, a' giùlan dà ghenè dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus bha duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinn-each.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh rìgh-chaitheir Dhé agus an Uain innte: agus ni a sheirbhìsch seirbhìs cha.

4 Agus chi iad aghaidh; agus bithidh ainmsan air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha 'n'eil feum aca air coinnill, no air solus na gréine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rioghaichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, Tha na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidh naomha, aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhìsch na nithe sin a' a' éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, thigeam gu luath: is beannuicht' an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi iad, thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin a deir e rium, Feuch, nach lean thu e: oir is comh-sheirbhìsch dhuist mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibhsan a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus a deir e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomha, biodh e naomha a ghnàth.

12 Agus feuch, thigeam gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thabhairt do gach aon fa leth a réir mar a bhith-eas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud neach agus an neach deireannach.

14 Is beannuichte iadsan a ni àitheanta-san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n d'théid iad a stigh tre na geataibh do'n crathair.

15 Oir an taobh a muigh tha madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd-iodhòl aoraidh,

agus gach neach a ghràdhaidheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a deir an Spiorad agus a bhean nuadh-phòsda, Thig. Agus stradh an ti a chluinneas, Thig. Agus thigeadh an neach air am bheil tart. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra

fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsa na plàighean a tha scribedha anns an leabhar so :

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-sa a leabhar na beatha, agus as a' chathair naomha, agus as an nithibh a tha scribedha anns an leabhar so.

20 A deir an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so, Gu deimhin a' taim a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Crìoad gu robh maille ribh uile. Amen.

C R I O C H.